REGULÆ

SOCIETATIS

JESU.

REGULÆ

SOCIETATIS

JESU.

AVENIONE,

EX TYPOGRAPHIA FRANCISCI SEGUIN.

M. DCCC. XXVII.

INDEX REGULARUM,

ET CAPITUM.

SUMMARIUM *Constitutionum.* Pag. 1

REGULÆ *communes.* 20

REGULÆ *Provincialis.* 29

CAP. I. De iis, quæ ad ejus personam, et communem totius Provinciæ administrationem spectant. 29

CAP. II. De iis, quæ illum ad bonam Provinciæ administrationem juvabunt. 32

CAP. III. De Superioribus ei subordinatis, et eorum Officialibus. 34

CAP. IV. De admittendis. 37

CAP. V. De dimittendis. 39

CAP. VI. De litterarum studiis. 41

CAP. VII. De promovendis ad Ordines, et gradus litterarios. 45

CAP. VIII. De promovendis in Professos, et Coadjutores formatos, ac Scholares. 46

CAP. IX. De rebus Collegiorum et Domorum. 49

CAP. X. De iis, qui bonis suis nondum se abdicârunt. 52

CAP. XI. De modo, quo cum Generali et aliis Provinciis, ac externis se habere debeat. 54

CAP. XII. De communi ratione juvandi proximos. 55

CAP. XIII. De missionibus et mutationibus Nostrorum. 58

CAP. XIV. De Visitatione. 61

CAP. XV. Instructio de iis, quæ in visitatione interroganda sunt. 67

REGULÆ *Socii Provincialis.* 72

Regulæ *Præpositi Domûs Professæ.* P. 86

Cap. I. De iis, quæ ad ejus personam, et totius Domûs administrationem pertinent. 86

Cap. II. De iis, quæ Præpositum ad bonam administrationem juvabunt. 89

Cap. III. De cura Nostrorum in spiritu. 91

Cap. IV. De auxilio animarum. 95

Cap. V. De ordine domestico. 99

Cap. VI. De iis, quæ pertinent ad res temporales. 101

Cap. VII. De communicatione cum externis, et gratitudine erga Fundatores et Benefactores. 104

Cap. VIII. De iis, qui admitti petunt, ad Domum divertunt, aut foras mittuntur. 105

Regulæ *Rectoris.* 108

Cap. I. De iis, quæ ad ejus personam, et totius Collegii administrationem pertinent. 108

Cap. II. De iis, quæ Rectorem ad bonam administrationem juvabunt. 111

Cap. III. De cura Nostrorum in spiritu. 113

Cap. IV. De litterarum studiis. 117

Cap. V. De ordine domestico. 119

Cap. VI. De iis, quæ pertinent ad res temporales. 122

Cap. VII. De auxilio animarum, communicatione cum externis, et gratitudine erga Fundatores et Benefactores. 124

Cap. VIII. De iis, qui admitti petunt, ad Collegium divertunt, aut foras mittuntur. 127

Regulæ *Examinatoris.* 129

Cap. I. Quæ in Examinatore requirantur, et quid præstare debeat. 129

Cap. II. Breve Examen, quo uti debet cum iis qui ingredi petunt. 131

Regulæ *Instructoris Patrum tertiæ Probationis.* 134

REGULÆ *Magistri Novitiorum.* Pag. 141
CAP. I. De iis, quæ ad ejus personam, et instructionem pertinent. 141
CAP. II. De prima probatione. 145
CAP. III. De secunda probatione. 152
CAP. IV. De ordine Domûs Probationis. 164
CAP. V. De examine eorum qui biennio absoluto in Scholasticos approbatos admittuntur. 167
CAP. VI. De examine Scholasticorum studiis absolutis. 169
REGULÆ *Socii Magistri Novitiorum.* 170
REGULÆ *Modestiæ.* 175
INSTRUCTIO *ad reddendam conscientiæ rationem juxta morem Societatis.* 177
REGULÆ *Peregrinorum.* 181
REGULÆ *Ministri.* 185
REGULÆ *Consultorum.* 189
REGULÆ *quæ à Patribus Revisoribus generalibus Romæ in recognoscendis Nostrorum libris ac scriptis observandæ sunt.* 193
REGULÆ *Admonitoris.* 202
FORMULA *scribendi.* 204
REGULÆ *Præfecti rerum spiritualium.* 217
REGULÆ *Præfecti Ecclesiæ.* 220
CATALOGUS *Missarum et Orationum quæ Nostris præscribuntur.* 227
REGULÆ *Sacerdotum.* 240
REGULÆ *Concionatorum.* 248
REGULÆ *eorum qui in Missionibus versantur.* 254

Regulæ *Procuratoris generalis.* Pag. 262
Regulæ *Procuratoris Provinciæ.* 270
Regulæ *Procuratoris Domûs Professæ.* 280
Regulæ *Procuratoris Collegii, et Domûs Probationis.* 285
Regulæ *Præfecti Lectorum ad mensam.* 291
Regulæ *Præfecti sanitatis.* 295
Regulæ *Præfecti Bibliothecæ.* 296
Regulæ *Scholasticorum Societatis.* 299
Regulæ *Subministri.* 302
Regulæ *Coadjutorum Temporalium.* 304
Regulæ *Æditui.* 309
Regulæ *Infirmarii.* 314
Regulæ *Janitoris.* 318
Regulæ *Custodis vestium.* 321
Regulæ *Emptoris.* 324
Regulæ *Dispensatoris.* 325
Regulæ *Præfecti Refectorii.* 327
Regulæ *Coqui.* 330
Regulæ *Excitatoris.* 332
Regulæ *noctu cubicula Visitantis.* 334
Epistola *S. P. N.* Ignatii *De virtute Obedientiæ.* 335
Monita *generalia.* 354
Formulæ *variæ Votorum.* 363
Summa *et Scopus Nostrarum Constitutionum.* 369
Regulæ *quædam S. P. N.* Ignatii, *à P. Andrea conscriptæ.* 370

SUMMARIUM

EARUM

CONSTITUTIONUM,

QUÆ AD SPIRITUALEM NOSTRORUM INSTITUTIONEM PERTINENT, ET AB OMNIBUS OBSERVANDÆ SUNT.

---

1. QUAMVIS summa Sapientia et Bonitas DEI Creatoris Nostri ac Domini sit, quæ conservatura est, gubernatura, atque promotura in suo sancto servitio hanc minimam Societatem JESU, ùt eam dignata est inchoare; ex parte verò Nostra, interna charitatis et amoris illius lex, quam sanctus Spiritus scribere, et in cordibus imprimere solet, potiùs quàm ullæ externæ Constitutiones, ad id adjutura sit; quia tamen suavis dispositio Divinæ providentiæ suarum creaturarum cooperationem exigit, et quia Christi Domini nostri Vicarius ità statuit, et Sanctorum exempla, et ratio ipsa nos ità docet in Domino; necessarium esse arbitramur Constitutiones conscribi, quæ juvent ad

Constitutionum necessitas. In Proœm. Constit. §. 1.

meliùs in via incepta Divini obsequii procedendum, juxta Instituti nostri rationem.

Finis Societatis. In Exam. c. 1. §. 2.

2. Finis hujus Societatis est, non solùm saluti et perfectioni propriarum animarum cum Divina gratia vacare; sed cum eadem impensè in salutem et perfectionem proximorum incumbere.

Commoratio in quavis plaga. P. 3. c. 2. lit. G. et p. 6. c. 3. §. 5.

3. Nostræ vocationis est diversa loca peragrare, et vitam agere in quavis mundi plaga, ubi majus DEI obsequium, et animarum auxilium speratur.

Ratio vivendi. In Exam. c. 1. §. 6.

Pœnitentiæ nullæ ordinariæ, sed quæ assumendæ.

4. Ratio vivendi in exterioribus, justas ob causas, majus DEI obsequium semper intuendo, communis est: nec ullas ordinarias pœnitentias vel corporis afflictiones ex obligatione subeundas habet; sed illas assumere quivis poterit, quæ sibi videbuntur cum approbatione Superioris ad majorem sui spiritûs profectum convenire; et quas propter eumdem finem Superiores eis poterunt imponere.

Confessio generalis, Sacramentorum usus, et examen conscientiæ. In Exam. c. 4. §. 41.

5. Ipso initio sui in Societatem ingressûs, debet quisque generalem totius vitæ Confessionem apud aliquem Sacerdotem à Superiore assignatum facere, et post eam sacratissimum Christi Domini nostri corpus sumere: et sic sexto quoque mense eodem modo generaliter ab ultima inchoando con-

fitebitur. Et omnes tam Professi, quàm formati Coadjutores, semel singulis annis parati esse debebunt ad Confessionem generalem, quæ ab ultima generali inchoëtur, ei, quem Superior sibi substituerit, faciendam. P. 6. c. 1. §. 2.

6. Utantur quotidie omnes conscientiæ suæ examinatione consuetâ. Si Sacerdotes non fuerint, confiteantur oportet, et sanctissimum Sacramentum Eucharistiæ sumant octavo quoque die: et unus omnium sit Confessarius à Superiore constitutus: quod si fieri non poterit, quisque certè suum stabilem habeat Confessarium, cui ipsius conscientia prorsus aperta sit.

Examen conscientiæ. P. 3. c. 1. §. 11. In Exam. c. 4. §. 25. et P. 6. c. 3. §. 2. *Unus omnium Confessarius.* P. 3. c. 1. §. 11.

7. Qui autem alii, quàm suo Confessario designato confiteretur, debet postmodum (quantùm recordari poterit) eidem suo Confessario totam suam conscientiam aperire, ut nihil ignorando, quod ad eam pertineat, meliùs in Domino possit eumdem juvare.

Proprio Confessario aperienda conscientia, si quis alteri confessus fuerit. P. 3. c. 1. lit. Q.

8. Unusquisque eorum, qui Societatem ingrediuntur, consilium illud Christi sequendo: *Qui dimiserit Patrem*, etc. existimet sibi patrem, matrem, fratres, et sorores, et quidquid in mundo habebat, relinquendum; imò sibi dictum existimet verbum

Exuendus inordinatus sæculi affectus. In Exam. c. 4. §. 7.

illud: *Qui non odit patrem et matrem, insuper et animam suam, non potest meus esse discipulus.* Et ità curandum ei est, ut omnem carnis affectum erga sanguine junctos exuat, ac illum in spiritualem convertat; eosque diligat eo solùm amore, quem ordinata charitas exigit, ùt qui mundo ac proprio amori mortuus, Christo Domino nostro soli vivit, eumque loco parentum, fratrum, et rerum omnium habet.

Amor parentum in spiritualem convertendus.

Defectuum manifestatio. In Exam. c. 4. §. 8.

9. Ad majorem in spiritu profectum, et præcipuè ad majorem submissionem et humilitatem propriam, contentus esse quisque debet, ut omnes errores et defectus ipsius, et res quæcumque, quæ notatæ in eo et observatæ fuerint, Superioribus per quemvis, qui extra Confessionem eas acceperit, manifestentur.

Correctio mutua. In Exam. c. 4. §. 8. Vid. Cong. 6. Decr. 32. et 33.

10. Boni etiam omnes consulant ab aliis corrigi, et ad aliorum correctionem juvare, ac manifestare sese invicem sint parati, debito cum amore et charitate, ad majorem spiritûs profectum: præsertim ubi à Superiore, qui illorum curam gerit, fuerit ità præscriptum aut interrogatum ad majorem DEI gloriam.

Rerum humanarum contemptus.

11. Diligenter animadvertant oportet (magni faciendo, summique momenti id

esse ducendo in conspectu Creatoris ac Domini nostri) quantopere juvet ac conferat ad vitæ spiritualis profectum; omnino, et non ex parte abhorrere ab omnibus, quæ mundus amat et amplectitur; et admittere et concupiscere totis viribus, quidquid Christus Dominus noster amavit et amplexus est. Quemadmodum enim mundani homines, qui ea, quæ mundi sunt, sequuntur, diligunt et quærunt magna cum diligentia honores, famam, magni nominis existimationem in terra, sicut mundus eos edocet; sic qui procedunt in spiritu, et seriò Christum Dominum nostrum sequuntur, amant et ardenter exoptant, quæ iis omnino contraria sunt; indui nimirum eâdem veste ac insignibus Domini sui, pro ipsius amore ac reverentia: adeò ut, si sinè offensione ulla Divinæ Majestatis, et absque proximi peccato foret, vellent contumelias, falsa testimonia, et injurias pati, ac stulti haberi et existimari (nullâ tamen ad id per eos datâ occasione) eò quòd exoptant assimilari, ac imitari aliquo modo Creatorem ac Dominum nostrum JESUM Christum, ejusque vestibus et insignibus indui: quandoquidem illa ipse propter majorem profectum nostrum spiritualem induit, nobisque exemplum dedit,

In Exam. c. 4. §. 44.

Contraria iis, quæ mundi sunt, amplectenda.

ut in omnibus, quoad ejus fieri poterit, Divinâ gratiâ aspirante, eum imitari et sequi, cùm vera sit via, quæ ducit homines ad vitam, velimus.

Abnegatio in rebus omnibus quærenda. In Exam. c. 4. §. 46.

12. Ut meliùs ad hunc perfectionis gradum in spirituali vita tam pretiosum perveniatur, majus ac impensius studium cujusque sit, quærere in Domino majorem suî abnegationem, et continuam in rebus omnibus, quoad poterit, mortificationem.

Officia humilia promptiùs suscipienda. In Exam. c. 4. §. 28.

13. In exercendis officiis abjectis et humilibus promptiùs ea suscipi convenit, à quibus sensus magìs abhorrebit : si quidem injunctum fuerit, ut in eis se exerceat.

Tentationes antevertendæ adhibitis contrariis. P. 3. c. 1. §. 13.

14. Antevertere oportet tentationes, adhibitis earum contrariis : ùt cùm quis animadvertitur ad superbiam esse propensus, exerceri is debet in rebus abjectioribus, quæ ad humiliandum ipsum utiles futuræ videantur : et sic de aliis pravis animæ propensionibus.

In absoluta Constitutionum observatione nil prætermittendum. P. 6. c. 1. §. 1.

15. Omnes constanti animo incumbamus, ut nihil perfectionis, quod Divinâ gratiâ consequi possimus, in absoluta omnium Constitutionum observatione, nostrique Instituti peculiari ratione adimplenda, prætermittamus.

Perfectionis, solidarumque

16. Omnes, qui se Societati addixerunt,

in virtutum solidarum ac perfectarum, et spiritualium rerum studium incumbant: ac in hujusmodi majus momentum, quàm in doctrina, vel aliis donis naturalibus et humanis constitutum esse ducant: illa enim interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanare ad finem nobis propositum oportet. *virtutum studium.* P. 10. §. 2.

17. Omnes rectam habere intentionem studeant, non solùm circa vitæ suæ statum, verùm etiam circa res omnes particulares; id semper in eis sincerè spectantes, ut serviant et placeant Divinæ bonitati propter seipsam, et propter charitatem, et eximia beneficia, quibus prævenit nos, potiùs quàm ob timorem pœnarum, vel spem præmiorum (quamvis hinc etiam juvari debeant) et in omnibus quærant DEUM, exuentes se, quantum fieri potest, amore omnium creaturarum, ut affectum universum in ipsarum Creatorem conferant; eum in omnibus creaturis amando, et omnes in eo, juxta sanctissimam ac Divinam ipsius voluntatem. *Recta intentio in rebus omnibus.* P. 3. c. 1. §. 26.

18. In concionibus domesticis de iis crebrò tractent, quæ ad suî abnegationem, et in virtutibus profectum, et omnimodam perfectionem attinent; ad ea se invicem exhortando, et præcipuè ad unionem, et charitatem fraternam. *Quid in concionibus domesticis tractandum.* P. 3. c. 1. §. 21.

Munera, in quibus magis exercetur humilitas et charitas, obeunda. P. 3. c. 1. §. 22.

19. Magnopere conferet, devotè, quoad fieri poterit, ea munera obire, in quibus magìs exercetur humilitas et charitas. Et in universum loquendo, quantò aliquis se arctiùs DEO adstrinxerit, et liberaliorem erga summam majestatem se præstiterit, tantò eum in se liberaliorem etiam experietur, et ipse in dies magìs idoneus erit ad gratias, et dona spiritualia uberiora recipienda.

Cura interioris hominis spiritualis. P. 5. c. 4. §. 5. et in Exam. c. 6. §. 5. et 6.

20. Postquam aliquis in corpus Societatis cooptatus fuerit in aliquo gradu, ad alium progredi curare non debet, sed in suo perfici, et obsequio DEI et gloriæ sese impendere.

Studium devotionis. P. 3. c. 1. §. 20.

21, Omnes suum tempus rebus spiritualibus impendant, et devotioni quærendæ pro mensura gratiæ DEI ipsis communicatæ insistant.

Ab illusionibus cavendum. P. 3. c. 1. §. 10.

22. Ab illusionibus dæmonis in suis spiritualibus exercitationibus caveant, et se contra omnes tentationes tueantur: simul rationes sciant, quæ adhiberi possint, ut eas superent: et ad veras solidasque virtutes consequendas insistant, sive plures adsint visitationes spirituales sive pauciores: curent verò semper in via Divini servitii progressum facere.

Paupertas di-

23. Paupertas, ùt murus religionis firmus,

diligenda, et in sua puritate conservanda est, quantum Divinâ gratiâ aspirante fieri poterit.

...ligenda, et conservanda. P. 6. c. 2. §. 1.

24. Diligant omnes paupertatem, ùt matrem, et juxta mensuram sanctæ discretionis suis temporibus ejus effectus aliquos experiantur: nullâque re tanquam propriâ utantur: paratique sint ad mendicandum ostiatim, quando vel Obedientia, vel necessitas id exiget.

Ejus aliqui effectus experiendi. P. 3. c. 1. §. 25. et §. 7. P. 6. c. 2. §. 10.

25. Victus, vestitus, et lecti ratio erit ùt pauperibus accommodata: et unusquisque sibi persuadeat, quòd quæ vilissima erunt ex iis, quæ domi sunt, ei tribuentur, propter ipsius majorem abnegationem et spiritualem profectum.

Vilissima optanda. In Exam. c. 4. §. 26.

26. Intelligant omnes, quòd mutuò dare, vel accipere, vel dispensare quidquam de iis, quæ domi sunt, minimè possunt, nisì Superior conscius consensum præstiterit.

Dari mutuò vel dispensari nil potest inscio Superiore. P. 3. c. 1. §. 8.

27. Omnes, qui sub Obedientia sunt Societatis, meminerint se gratìs dare debere, quæ gratìs acceperunt, nec postulando, nec admittendo stipendium vel eleemosynas ullas, quibus Missæ, vel Confessiones, vel Prædicationes, vel quodvis aliud officium ex iis, quæ Societas juxta nostrum Institutum exercere potest, compensari videatur:

Nihil pro ministeriis accipiendum. P. 6. c. 2. §. 7. et in Exam. c. 1. §. 3.

ut sic majori cum libertate possit, et proximorum ædificatione in Divino servitio procedere.

Castitas. *P. 6. c. 1. §. 1.* 28. Quæ ad votum Castitatis pertinent, interpretatione non indigent, cùm constet, quàm sit perfectè observanda, nempe enitendo Angelicam puritatem imitari et corporis et mentis nostræ munditiâ.

Sensuum custodia. *P. 3. c. 1. §. 4.* 29. Omnes diligentissimè curent portas sensuum suorum (oculorum præcipuè, aurium, et linguæ) ab omni inordinatione custodire, ac se in pace et vera humilitate interna conservare, et eam in silentio, cùm id observandum est, cùm autem loquendum, in circumspectione et ædificatione *Modestia.* verborum, et modestia vultûs, ac maturitate incessûs motuumque omnium, sinè ullo impatientiæ, aut superbiæ signo exhibere: in omnibus rebus procurando atque optando potiores partes aliis deferre, omnes in animo suo tamquam sibi superiores ducendo, et exteriùs honorem ac reverentiam, quam exigit cujusque status, cum simplicitate et moderatione religiosa exhibendo: atque ità fiet, ut se mutuò considerantes in devotione *DEUS in aliis agnoscendus.* crescant, Deumque Dominum nostrum laudent, quem quisque in alio, ùt in illius imagine, agnoscere studeat.

30. In refectione corporis curandum est, ut temperantia, modestia, et decentia interiùs et exteriùs in omnibus observetur. Præmittatur benedictio, et sequatur actio gratiarum; quas omnes agere debent cum ea, quâ par est, devotione et reverentia. Et dum corpus edendo reficitur, sua etiam animæ refectio præbeatur.

In refectione corporis temperantia et decentia. P. 3. c. 1. §. 5.

31. Expedit in primis ad profectum, et valdè necessarium est, ut omnes perfectæ Obedientiæ se dedant; Superiorem (quicumque ille sit) loco Christi Domini nostri agnoscentes, et internâ reverentiâ et amore eum prosequentes: nec solùm in executione externa eorum, quæ injungit, integrè, promptè, fortiter, et cum humilitate debita, sinè excusationibus obediant, licèt difficilia et secundùm sensualitatem repugnantia jubeat; verùm etiam conentur interiùs resignationem et veram abnegationem propriæ voluntatis et judicii habere, voluntatem ac judicium suum cum eo, quod Superior vult et sentit, in omnibus (ubi peccatum non cerneretur) omnino conformantes, propositâ sibi voluntate ac judicio Superioris pro regula suæ voluntatis et judicii, quò exactiùs conformentur primæ ac summæ regulæ omnis bonæ voluntatis et

Obedientia. P. 3. c. 1. §. 23.

Superior loco Christi agnoscendus.

Abnegatio voluntatis et judicii.

judicii, quæ est æterna Bonitas et Sapientia.

Omnia Superiori detegenda. P. 4. c. 10. §. 5. 32. Liberam suî ipsorum, rerumque suarum dispositionem omnes cum vera obedientia Superiori relinquant, nihil ei clausum, nè conscientiam quidem propriam tenendo, non repugnando, non contradicendo, nec ullâ ratione judicium proprium ipsius judicio contrarium demonstrando: ut per unionem ejusdem sententiæ et voluntatis, atque per debitam submissionem, meliùs in Divino obsequio conserventur et progrediantur.

Obedientia perfectissimè servanda. P. 6. c. 1. §. 1. 33. Omnes Obedientiam plurimùm observare, et in ea excellere studeant, nec solùm in rebus obligatoriis, sed etiam in aliis, licèt nihil aliud, quàm signum voluntatis Superioris sinè ullo expresso præcepto videretur. Versari autem debet ob oculos DEUS Creator ac Dominus noster, propter quem homini Obedientia præstatur: et ut in spiritu amoris, et non cum perturbatione timoris procedatur, curandum est.

Ad Superioris vocem littera inchoata relinquenda. Ibidem. 34. Ad Superioris vocem perinde, ac si à Christo Domino egrederetur, quàm promptissimi simus, re quâvis, atque adeò litterâ à nobis inchoatâ, necdum perfectâ, relictâ.

Obedientia omni ex parte perfecta. Ibidem. 35. Ad eum scopum vires omnes, ac intentionem in Domino convertamus, ut

sancta Obedientia tum in executione, tum in voluntate, tum in intellectu, sit in nobis semper omni ex parte perfecta; cum magna celeritate, spirituali gaudio et perseverantia, quidquid nobis injunctum fuerit obeundo; omnia justa esse nobis persuadendo; omnem sententiam, ac judicium nostrum contrarium cæcâ quâdam obedientiâ abnegando.

In obediendo ut cadaver et baculus regi se sinant. Ibidem.

36. Quisque sibi persuadeat, quòd qui sub Obedientia vivunt, se ferri ac regi à Divina providentia per Superiores suos sinere debent perinde, ac si cadaver essent, quod quoquoversus ferri, et quâcumque ratione tractari se sinit: vel similiter atque senis baculus, qui ubicumque et quacumque in re velit eo uti, qui eum manu tenet, ei inservit.

Pœnitentiæ implendæ. In Exam. c. 4. §. 33.

Etiam ob defectum non culpabilem injunctæ. P. 3. c. 1. §. 15.

37. Adimplere quisque debet quasvis pœnitentias, quæ propter defectus et negligentiam suam, vel quidvis aliud fuerint injunctæ. Pœnitentias verò hujusmodi promptâ voluntate quisque admittere deberet, cum vero emendationis et spiritualis profectûs desiderio, etiamsi propter defectum non culpabilem injungerentur.

In Exam. c. 4. §. 29.

38. Cùm aliquis ad ministeria culinæ obeunda ingreditur, vel ad eum juvandum,

qui coquus est, eidem obedire cum magna humilitate in rebus omnibus ad ipsius officium pertinentibus debet. Atque valdè necessarium est, ut omnes non solùm Superiori Societatis, vel Domûs, sed etiam subordinatis Officialibus, qui ex illo auctoritatem acceperunt, obediant: et assuescant non intueri, quis ille sit, cui obediunt, sed potiùs quis ille sit, propter quem, et cui in omnibus obediunt, qui est Christus Dominus.

Etiam subordinatis obediendum. P. 3. c. 1. §. 24.

Litteræ ostendendæ. P. 3. c. 1. lit. B. et in Exa. c. 4. §. 6.

39. Si aliquis ex iis, qui Domi sunt, cuiquam scriberet, non nisì obtentâ facultate, et litteris ei ostensis, quem Superior destinaverit, id faciet. Si ad eumdem litteræ mitterentur, ei primò reddentur, qui à Superiore fuerit constitutus: qui eas lectas reddet, aut non reddet illi, ad quem sunt destinatæ, prout in Domino expedire ad majus ipsius bonum, et DEI gloriam existimabit.

Reddenda sui ratio, et quando. In Exam. c. 4. §. 36.

40. Quicumque hanc Societatem in Domino sequi volet, et in eadem ad majorem DEI gloriam manere; sub sigillo Confessionis, vel secreti, vel quâcumque ratione ei placuerit, et ad majorem ipsius consolationem fuerit, debet conscientiam suam magna cum humilitate et charitate manifestare, re

nullâ, quâ Dominum universorum offenderit, celatâ; et totius anteactæ vitæ rationem integram, vel certè rerum majoris momenti Superiori, qui tum fuerit Societatis, vel cui ex Præpositis, vel aliis ex inferioribus ille injungeret, prout magìs convenire videretur, reddat: et sexto quoque mense rationem hanc suî, ab ultima, quam reddiderit, incipiendo quisque reddet. Sic etiam videtur, quòd Coadjutores formati et Professi singulis annis, vel crebriùs, si Superiori videbitur, suæ conscientiæ rationem dicto modo ei reddant. Ibid. §. 40. et p.6. c. 1. §. 2.

41. Nullam debent celare tentationem, quam Præfecto rerum spiritualium, vel Confessario, vel Superiori non aperiant: imò verò totam animam suam illis integrè manifestam esse, pergratum habeant: nec solùm defectus aperiant, sed etiam pœnitentias, vel mortificationes, et devotiones, ac virtutes omnes, voluntate purâ optantes ab illis dirigi, sicubi à rectitudine deflecterent; nolentes suo proprio sensu duci, nisì conveniat cum judicio illorum, quos Christi Dominí nostri loco habent. *Tentatio nulla celanda.* P. 3. c. 1. §. 12.

42. Idem sapiamus, idem, quoad ejus fieri possit, dicamus omnes, juxta Apostolum. Doctrinæ igitur differentes non admit- *Unio, et conformitas mutua.* P. 3. c. 1. §. 18.

tantur, nec verbo in concionibus publicis, nec scriptis libris; qui quidem edi non poterunt in lucem sinè approbatione atque consensu Præpositi Generalis. Imò et judiciorum de rebus agendis diversitas, quæ mater esse solet discordiæ, et inimica unionis voluntatum, quantum fieri potest, evitari debet. Unio verò et conformitas mutua diligentissimè curanda est, nec quæ ei adversantur permittenda: quò juncti invicem fraternæ caritatis vinculo, meliùs et efficaciùs possint se Divino obsequio, et auxilio proximorum impendere.

Libri sinè approbatione et consensu Generalis non imprimendi.

Animorum propensio. P. 10. §. 11.

43. In Societate nec sit, nec sentiatur animorum propensio ad partem alterutram factionis, quæ esset fortassis inter Principes vel Dominos Christianos: sed sit potiùs quidam universalis amor, qui partes omnes (licèt sibi invicem contrariæ sint) in Domino nostro amplectatur.

Otium vitandum. P. 3. c. 1. §. 6.

44. Omnes quamdiu corpore bene valent, in spiritualibus vel exterioribus habeant, in quo occupentur, nè otium malorum omnium origo, quoad ejus fieri possit, Domi nostræ locum habeat.

Rerum sæcularium procuratione abstinendum. P. 6. c. 3. §. 7.

45. Ut pleniùs possit Societas rebus spiritualibus juxta suum Institutum vacare, quoad ejus fieri poterit, à negotiis sæcularibus

ribus abstineat (qualia sunt testamentariorum, vel executorum, vel procuratorum rerum civilium, aut id genus officia) nec ea ullis precibus adducti obeunda suscipiant, vel in illis se occupari sinant.

Ratio habenda valetudinis. P. 3. c. 2. §. 1.

46. Ut nimia sollicitudo in iis, quæ ad corpus pertinent, reprehensibilis est; ità moderata tuendæ ad Divinum obsequium valetudinis ac virium corporis laude digna, et ab omnibus adhibenda est: et ea de causa cùm animadverterint aliquid sibi nocere, vel aliud necessarium esse circa victum, vestitum, habitationem, officium, aut exercitationem, et sic de aliis rebus, admoneant omnes ea de re Superiorem, vel quem ad id Superior constituerit, duo interim observantes: Primum, ut, antequam ad eum quid referant, se ad orandum recipiant, et post orationem, si senserint rem deferendam ad Superiorem, id faciant: Alterum, ut, cùm verbo aut scripto brevi (nè excidat memoriâ) Superiori rem exposuerint, ei totam curam rei expositæ relinquant, et quidquid ille statuerit, optimum ducant: nec contendere, aut urgere per se, vel alium (sive concedatur, quod petitur, sive non) pergant, quandoquidem sibi persuadere debent, id magìs expedire ad Divinum

obsequium, ac suum majus bonum, quod Superiori, re intellectâ, in Domino visum fuerit.

Exercitia mentalia, externis interrumpenda. P. 3. c. 2. §. 4.

47. Ut non expedit tanto labore corporali quemquam onerari, ut spiritus obruatur, et corpus detrimentum patiatur; ità aliqua corporalis exercitatio, quæ utrumque juvet, omnibus communiter convenit, etiam illis, qui mentalibus exercitiis debent insistere: quæ quidem externis interrumpi deberent, et non continuari, nec sinè mensura discretionis assumi.

Corporis castigatio non sit immoderata, et Confessario aperienda. P. 3. c. 2. §. 5.

48. Corporis castigatio immoderata esse non debet, nec indiscreta, in vigiliis et abstinentiis, et aliis pœnitentiis externis ac laboribus, quæ et nocumentum afferre, et majora bona impedire solent. Ideò suo Confessario detegi ab unoquoque convenit, quidquid in hac parte faciat.

Æger etiam medicis et Infirmariis obediat. In Exam. c. 4. §. 32.

49. Ægritudinis tempore non solùm observare unusquisque Obedientiam magna cum puritate debet erga Superiores spirituales, ut ipsius animam regant; sed cum eadem humilitate erga medicos corporales, et Infirmarios, ut corpus ejus regant.

Ædificet adstantes. In Exam. c. 4. §. 32.

50. Qui ægrotat, humilitatem et patientiam suam præseferendo, non minorem ædificationem, dum morbo laborat, iis, qui

ipsum invisent, et cum eo versabuntur et agent, quàm dum valebat corpore, ad majorem DEI gloriam præstare curet, verbis piis et ad ædificationem facientibus utendo, quæ ostendant ægritudinem acceptari ùt donum, de manu Creatoris ac Domini nostri : quandoquidem non minùs donum est, quàm sanitas. P. 3. c. 1. §. 17.

Pœnitentiæ petendæ.

51. Aliquoties singulis annis omnes à Superiore sibi pœnitentias injungi propter defectum observationis Regularum petant : ut hæc cura indicium sit illius, quam de suo profectu spirituali in via DEI quisque habet. P. 3. c. 1. §. 28.

Constitutiones ac regulæ observandæ et legendæ.

52. Omnes demum observationi Constitutionum studeant : ad quam easdem scire, saltèm quæ ad quemlibet pertinent, necesse est. Quare legere vel audire easdem singulis mensibus oportebit. P. 10. §. 13.

REGULÆ.

COMMUNES.

Examen conscientiæ, oratio, et lectio. P. 4. c. 4. §. 3. et 4.

1. Singuli præfinitum sibi tempus suæ conscientiæ bis quotidie examinandæ, orationi, meditationi, lectionique impendant cum omnì diligentia in Domino.

Sacrum et concio. P. 4. c. 4. §. 3. et 4.

2. Omnes quotidie Sacro decenter intersint: et concionem, lectionemve sacram, cùm in templo nostro habebitur, audiant.

Confessio. P. 3. c. 1. §. 11. et p. 6. c. 3. §. 2. et in Bull. ultima Pauli III.

3. Singuli statuto die, et assignato sibi Confessario confiteantur, et non alteri sinè Superioris facultate.

Quid in renovatione votorum. P. 4. c. 4. §. 5. et c. 10. §. 5. et p. 5. c. 4. §. 6. et Exam. c. 4. §. 38. et 41.

4. Omnes (qui Professi, aut formati Coadjutores non sunt) bis in anno sua vota renovabunt, præmissâ Confessione generali; quo tempore rationem suæ conscientiæ reddent, et quoties etiam Superiori visum fuerit, juxta morem Societatis.

Abstinentia.

5. In abstinentia sextæ feriæ, Societatis consuetudo servetur.

Mortificatio publica.

6. Nullus mortificationem publicè faciat, nec concionetur, nisì Superiore approbante.

Pecunia. In Exam. c. 4. §. 4.

7. Nemo pecuniam apud se habeat: apud alium verò, nec pecuniam, nec quidquam aliud.

8. Libros nemo habeat sinè facultate : in iis verò, quibus uti licet, nec scribat quidquam, nec notam ullam imprimat.

Libri. P. 4. c. 6. lit. G.

9. Nemo rem ullam ex domo, vel ex alterius cubiculo sibi usurpet, aut ab externo, quovis modo sibi, aut alii accipiat, sinè Superioris licentia.

Nihil usurpandum.

10. Ad majorem unionem eorum, qui in Societate vivunt, majusque auxilium eorum, apud quos habitant, singuli addiscant ejus regionis linguam, in qua resident, nisì fortè ipsorum nativa illic esset utilior : salvâ tamen Latini sermonis lege in iis, qui litteris dant operam.

Lingua regionis addiscenda. P. 4. c. 6. §. 13.

11. Nullus ità cubiculum suum claudat, quin aperiri extrinsecus possit; aut arcam, seu quidquam aliud habeat obseratum, absque Superioris facultate.

Nihil obserandum.

12. Apertâ fenestrâ nemo noctu dormiat, nec sinè indusio, aut non coopertus.

Noctu ut dormiendum. P. 3. c. 2. lit. E.

13. Nemo cubiculo egrediatur, nisì decenter vestitus.

Vestitûs decentia.

14. Nemo eorum, qui ad domestica ministeria admittuntur, aut legere discat aut scribere, aut si aliquid scit, plus litterarum addiscat : nec quisquam eum doceat, sinè Præpositi Generalis facultate : sed satìs ei erit, sancta cum simplicitate et humilitate Christo Domino nostro servire.

Coadjutores nè legere addiscant. In Exam. c. 6. §. 6.

Obedientiæ perfectio. P. 4. c. 10. §. 9. 15. Signo campanæ constitutis horis audito, omnes statim vel imperfectâ litterâ relictâ, ad id, ad quod vocantur, se conferant.

Bibere aut comedere extra tempus non licet. 16. Ut consulatur valetudini, nemo extra consueta tempora bibat, nec extra domum cibum sumat, absque facultate Superioris.

Quid malè habenti agendum. P. 3. c. 2. §. 6. 17. Qui malè se habere præter solitum senserit, id Infirmario, vel Præfecto sanitatis, aut Superiori referat. Nemo verò medicinam ullam accipiat, aut Medicum eligat, vel consulat, nisi approbante Superiore.

Lectus componendus. 18. Singuli, etiam si Sacerdotes sint, cùm primùm surgunt, lectum operiant, eumque et reliqua componant horâ consuetâ; et *Verrendum cubiculum.* scopis cubiculum verrant, tertio saltèm quoque die, exceptis iis, qui ob occupationes majoris momenti, aut valetudinis causâ, judicio Superioris sublevandi sunt.

Mundities. 19. Mundities, quæ ad valetudinem et ad ædificationem confert, omnibus curæ sit, tam circa se ipsos, quàm circa alia omnia.

Tentatio aliena aperienda. 20. Qui gravem tentationem alicujus noverit, Superiorem admoneat, ut ei ipse, pro paterna in suos cura ac providentia, convenienti remedio possit occurrere.

Quæ ad regimen spectant, non exquirenda. 21. Quæ à Superioribus circa administrationem agenda sunt, nemo curiosè ab aliis

exquirat, aut conjecturam faciendo de iis sermonem misceat: sed unusquisque sibi ac muneri suo attendens, quidquid de se atque aliis constituendum erit, tamquam de manu DEI exspectet.

Caput quibus aperiendum.

22. Omnes caput aperiant suis Superioribus, et Sacerdotibus ii, qui Sacerdotes non sunt; discipuli etiam suis Præceptoribus. Unusquisque autem Superiores alloquatur magna cum reverentia: is verò, quem Superior alloquitur, aut reprehendit, humiliter et sinè interpellatione audiat.

Re à Superiore denegatâ, quid cum alio agendum.

23. Si cui à Superiore denegatum aliquid fuerit, alium Superiorem nè adeat super ea re, quin ei aperiat, quid sibi ab alio fuerit responsum, et quas ob causas negatum.

Occupatus Superiorem moneat.

24. Cui fuerit alicujus rei cura commissa, si impedimentum aliquod intervenerit, maturè admoneat aliquem ex Superioribus, ut provideat.

Nihil secum ferendum.

25. Nemo cùm ex uno loco in alium proficiscitur, quidquam secum asportet sinè facultate Superioris.

Silentium ubi, et quando.

26. Extra tempora recreationi assignata, hâc ratione silentium servandum est, ut nemo loquatur, nisi obiter et perpaucis, aut de rebus necessariis, præsertim in Ecclesia, Sacristia, et Refectorio: in Missa verò, con-

cione, mensa, lectionibus, et disputationibus si quid privatim dicere necesse erit, brevissimè, et submissâ voce suggeratur.

Cum iis, qui sunt in prima probatione, non loquendum.
P. 1. c. 4. §. 4. lit. A.

27. Nemo, præter eos qui à Superiore deputati fuerint, loquatur cum iis, qui in prima Probatione versantur: excipiuntur tamen usitatæ salutationes, quas cùm alii aliis obvii fiunt, charitas religiosa exigit.

Modestia in loquendo.

28. Omnes demissâ voce, ùt religiosos decet, loquantur: nullusque cum alio contendat: sed si qua in re nobis est diversa sententia, eaque videtur manifestanda, rationes modestè et cum caritate afferantur, eo animo, ut suus veritati sit locus, non ut in ea re superiores videantur.

Ægroti quomodo invisendi.

29. Qui facultate acceptâ ægrotos invisent, non solùm demissâ voce loquantur, sed tantâ etiam moderatione, ut illis molesti non sint, atque de iis agant, quæ et consolari ægrotos, circumstantesque ædificare in Domino possint.

Nationes omnes pari affectu amplectendæ.
P. 10. §. 11.

30. Caveant sibi omnes ab illo affectu, quo aliæ de aliis nationibus sinistrè sentire aut loqui solent: quin potiùs et bene sentiant, et peculiari affectu diversas à sua nationes prosequantur in Domino: ac proinde nemo bella contentionesve inter Christianos Principes in colloquium inducat.

31. Nemo præter eos, quibus per Superiorem licet, quidquam aliis jubeat, aliosve reprehendat.

32. In alterius officium nemo se ingerat: in locum verò alieno ministerio deputatum nullus ingrediatur sinè facultate Superioris, aut Præfecti illius loci, in rebus necessariis. *Alterius officium et locus. P. 4. c. 10. §. 6.*

33. Nemo in alienum cubiculum ingrediatur, sinè generali aut speciali Superioris facultate: quòd si aliquis intus sit, non priùs aperiat ostium, quàm post pulsum audiat: *Ingredere;* et tamdiu aperta sit janua, quamdiu intus unà fuerint. *Alterius cubiculum quomodo ingredi liceat. P. 3. c. 1. lit. D.*

34. Ut ea, quæ religiosos decet, gravitas et modestia retineatur, nemo alium etiam joco tangat, præterquam in signum caritatis amplexando, cùm quis aut abit, aut redit peregrè. *Tactus mutuus.* *Amplexus.*

35. Nemo dum mensæ accumbit, cuiquam ex nostris, præterquam ei Superiori, qui præest toti Domui aut Collegio, caput aperiat. Et cùm aliquid in mensa cuiquam deest, is, qui illi assidet, admoneat eum, qui ministrat. *Aperire caput in mensa.*

36. Domi nemo loquatur cum externis, aut alios ad id vocet, sinè facultate generali aut particulari Superioris. *Loqui cum externis.*

37. Nemo cujusquam externi ad domesti- *Litteræ, aut mandata.*

cum, aut domestici ad externum mandata deferat, aut litteras, inscio Superiore: sæcuculares autem rumores, qui foris audiuntur, nè temerè et sinè fructu narrentur.

Res domesticæ non referendæ. 38. Nemo, quæ Domi acta vel agenda sunt, externis referat, nisi Superiori id probari intelligat. Constitutiones verò, aliosve hujusmodi libros aut scripta, quibus Societatis Institutum vel privilegia continentur, non nisi ex Superioris expresso consensu iis communicet.

Instructiones spirituales, scripta, etc. 39. Nemo scriptas dabit aut mittet cuiquam externo vel domestico instructiones spirituales aut meditationes; nec Exercitia spiritualia Societatis alicui communicabit, nisi à Superiore id approbetur.

Consilium ab externis. 40. Nemo ab externis consilium petat sinè facultate Superioris.

Negotia. P. 6. c. 3. §. 7. et p. 9. c. 6. §. 4. 41. Nemo cujusquam negotii, etiam pii, sinè facultate Superioris curam suscipiat, nec ad id operam suam promittat, aut se propensum ostendat: sæcularia verò negotia, ùt quæ sunt à nostro Instituto aliena, et vehementer à spiritualibus avocant, multò magìs aversari convenit.

Proximus ad bonum promovendus. P. 7. c. 4. §. 8. et in Exam. c. 6. §. 4. 42. Omnes, pro ratione sui gradûs, datâ commodâ occasione, enitantur piis colloquiis proximum ad meliora promovere; et

consilio ac exhortatione ad bona opera, præsertim ad Confessionem, excitare.

43. Nullus Domo egrediatur, nisi quando, et cum quo socio Superiori visum fuerit.

Cum socio egrediendum. P. 3. c. 1. §. 3. et in Exam. c. 4. §. 25.

44. Cùm quis facultatem à Superiore petit aliquò eundi, simul etiam aperiat, quò, et cujus rei causâ ire velit; præsertim si Prælatus aut alius vir primarius conveniendus sit: eâdemque die referat eidem, quid egerit, sicut ipsum velle intelliget, et res postulaverit.

Aperiendum quò, et ad quid eundum, etc.

45. Ingressuri, egressurive Domo, tintinnabulum nec vehementiùs, nec crebriùs pulsent, quàm par est. Nemo autem nisi consuetâ Domûs januâ egrediatur, vel ingrediatur.

Tintinnabulum januæ.

46. Qui Domo egrediuntur, signabunt sua nomina, quæ prope ostium Domûs in tabula descripta sunt, et admonebunt Janitorem, quò sint profecturi.

Nomina signanda.

47. Omnes ante noctem, qui foris sunt, se Domum recipiant: nec egredientur ante lucem sinè facultate Præpositi, vel Rectoris.

Quando exeundum, redeundum.

48. Cùm quis iter faciens transit per locum, ubi Domus aut Collegium Societatis sit, ad aliud hospitium nè divertat; ejusque, qui illic præest, Obedientiæ subsit in

Ad Nostrorum Domos divertendum.

omnibus, sicut et reliqui, qui in eadem Domo, vel Collegio commorantur. Quòd si quis etiam ad negotia tractanda venerit, ea non nisì ex ejusdem consilio, ac directione tractabit.

Lectio Regularum. 49. Singuli has regulas, et officiorum suorum habeant, atque intelligant, sibique faciant familiares, ac earum memoriam, mensibus singulis eis legendis vel audiendis, renovent: qui tamen peculiaria ministeria Coadjutorum obeunt, eas, quæ ad ipsorum officia pertinent, singulis hebdomadis repetant. P. 4. c. 10. lit. F.

REGULÆ
PROVINCIALIS.

CAPUT I.

De iis, quæ ad ejus personam, et communem totius Provinciæ administrationem spectant.

1. Quæ Præpositis Domorum et Rectoribus, quod ad eorum personas attinet, in regulis præscribuntur, eò diligentiùs servare enitatur Provincialis, quò pluribus, pro ratione officii sui, vitæ spiritualis studio præire debet. *Quæ à Provinciali servanda.*

2. Finem officii sui (quem ante oculos habebit) in eo positum esse intelligat, ut Provinciam sibi commissam in acquirenda perfectione, juxta proprii Instituti rationem, et regulas ipsi datas promoveat. *Finis ejus officii.*

3. Imitetur in gubernatione caritatem, mansuetudinem, et gubernationem Christi Domini nostri, ut juxta eam normam, quam tradiderunt Apostoli, non dominans, sed forma factus gregis ex animo, exemplo magìs, quàm verbo subditos ad perfectionem dirigat. *Mansuetudo in regendo.* In Bulla 5. Pauli III.

Severitas cum benignitate conjungenda. 4. Severitatem suo tempore cum benignitate misceat, suamque auctoritatem per solidas virtutes tueatur, ac dilectionem et curam suorum præseferendo, modestè et circumspectè præcipiendo, ità amabilem se reddat, ut omnes fidenter ad illum recurrere possint.

Incumbat gubernationi. 5. Sollicitè animum ad gubernationem applicet, neque tamen in ea ità distrahatur, ut in studio orationis et sanctis desideriis, *Spiritualia non deserat.* quibus totam sustentare debet Provin- *Rarò concionetur.* ciam, intepescat. Quamvìs autem ordinariè P. 9. c. 6. §. 1. et lit. A. concionari non debet, si quando tamen per occupationes officii sui commodè licebit, et hoc et alia Societatis ministeria exercere poterit.

Regulas, etc. nullas abroget, nec novas inducat. 6. Nullas Regulas, aut Ordinationes, aut Consuetudines toti Provinciæ communes abroget, vel novas inducat, inconsulto Generali: sed secundùm eas, quas habet, gubernet Provinciam.

Dispensare potest in Regulis, etc. P. 9. c. 3. §. 8. et lit. D. et P. 4. c. 10. lit. B. 7. Sicut Provincialis, quando necesse est, in Regulis, Ordinationibus, Decretis, et in ipsis etiam Constitutionibus cum particularibus dispensare potest; sic cùm dispensaverit in rebus majoris momenti, quæ videantur urgere, et in quibus sinè gravi incommodo, Generalis responsum exspec-

tari nequeat, debet eum primo quoque tempore de hujusmodi dispensatione, et ejus causa admonere.

8. Præter facultates, quæ in his singulis conceduntur, habet etiam eas omnes, quæ in Compendio facultatum Societatis Provincialibus concessæ sunt, quas ex Compendio ipso intelliget. *Facultates Provincialis.*

9. Omnes facultates eorum Superiorum, qui Provinciali subordinati sunt, ad ipsum quoque pertinent, ab ipsoque etiam suspendi poterunt, quando ei expedire in Domino videbitur. *Facultates Superiorum.* Vid. Cong. 8. Dec. 54.

10. Potest Provincialis in absentia, vel in periculo vitæ, aut in graviore et longiore morbo constitutus, nominare Vice-Provincialem, si Generalis neminem designâsset: quocumque autem modo constituatur, easdem omnino facultates habeat, quas Provincialis, nisì à Generali, vel Provinciali limitentur: rationem tamen administrationis non immutabit. *Vice-Provincialem nominare potest, et quando.* Can. 22. Cong. 4.

CAPUT II.

De iis, quæ illum ad bonam Provinciæ administrationem juvabunt.

Quot, et ubi Consultores habebit.
P. 9. c. 6. §. 14.
Ibid. c. 4. §. 4.

11. CONSULTORES quatuor habebit à Generali designatos in iis locis, ubi frequentiùs residet, quoad fieri poterit, cum quibus res graviores communicabit: quòd si absentes sint, per transmissas litteras: quorum unus, ab eodem Generali constitutus, erit ejus Admonitor et socius. In quavis autem Domo vel Collegio operâ Superioris, et ejus Consultorum, quos ad consultationem adhibendos judicaverit, utatur in rebus iis, de quibus ordinariè consultandum erit.

Quos alios ad consultationem adhibere potest.

12. Si expediret, præter Consultores, alios etiam nonnumquam ad consultationem vocare poterit, et eos quidem, quos de rebus propositis meliùs judicare posse existimaverit; vel si absentes sint, jubere, ut de rebus iisdem sententiam suam ad se transmittant.

Quæ Consultoribus et Superioribus ostendet.

13. Litteras et scripta, quæ pertinent ad rem, de qua Consultatio habenda est, ostendat Consultoribus (nisi quid obstet) ut benè

bene informati sententiam suam meliùs dicere possint.

14. Cùm Ordinationes aliquas communes à Generali acceperit, illas Superioribus suæ Provinciæ, et Consultoribus manifestari faciat. Et quæ alicujus momenti fuerint, ad gubernationem, vel instructionem pertinentes, in libro ad id designato describendas curet.

Ordinationes communes communicandæ, etc.

15. In proponenda re, de qua deliberandum est, in neutram partem animi sui propensionem ostendat, nè Consultoribus declinandi in eam partem detur occasio, sed quisque liberiùs in Domino suam sententiam aperiat.

In re consultanda indifferentem se præbeat.

16. Quando aliquid occurrerit, de quo non liceat cum Consultoribus agere, poterit juxta primum et secundum modum in exercitiis ad electionem faciendam traditum, quid agendum sit, deliberare.

Quomodo deliberabit, de quo non licet cum Consultoribus.

17. Libenter ab aliis admoneri patiatur de iis, quæ ad officium et personam suam pertinent, et eum præcipuè, qui Admonitoris officio fungitur, benignè audiat.

Libenter admoneri se patiatur. P. 9. c. 4. §. 4.

18. Habeat secum Litteras Apostolicas authenticas, et Compendium facultatum Societatis, Constitutiones, Decreta, Regulas omnes, et quæ à Generali ordinantur,

Constitutiones, Decreta, etc. secum habeat.

eaque bene intelligat, et observari faciat.

Archivum.

19. In loco, in quo diutiùs ei residendum est, habebit Archivum, in quo asservabit instrumenta authentica, libros, et cætera quæ ad officium Provincialis, et communem usum Provinciæ pertinent, quæ omnia ex catalogo à se subscripto Successori tradet.

20. Habeat libellum, in quem referat ea, quæ consultanda, vel providenda, vel ad Generalem scribenda sunt, ne memoriâ excidant.

Orationes, et Missas indicere potest.
P. 2. c. 3. §. 2. et p. 7. c. 2. lit. M. et c. 4. §. 3. et p. 10. lit. B.

21. Orationes et Missas ad tempus indicere poterit, etiam in tota Provincia, pro causis, quæ videbuntur id exigere, modum tamen in ea re non excedat.

CAPUT III.

De Superioribus et subordinatis, et eorum Officialibus.

Quando Superiorem constituere potest.
P. 9. c. 3. §. 3. et 14.

22. ETSI Præpositos Domorum, et Rectores Collegiorum et Domorum Probationis suæ Provinciæ constituere non potest; si tamen necesse esset aliquando mutationem facere Superioris alicujus, et periculum

esset in mora, vel si is moreretur, poterit aliquem, qui vices Superioris gerat, interim constituere, donec Generalis admonitus provideat. Ministros autem, * Procuratores, et Præfectos studiorum ipse designabit, atque etiam Subministros, et Præfectos sanitatis, ubi opus esse judicaverit.

* Vid. Cong. 8. Dec. 3.

23. Constituat Magistros Novitiorum in locis Probationum non separatis, à Generali tamen confirmandos, et eos quidem, qui in rebus spiritualibus exercitati sint, et in modo procedendi Societatis nostræ bene probati.

Magistros Novitiorum. P. 3. c. 1. §. 12.

24. Designabit Præfectos rerum spiritualium in omnibus Collegiis, et Domibus Professis, quales in prima regula officii illorum præscribuntur: itemque ordinarios Nostrorum Confessarios; ex quibus ferè conveniret Præfectos rerum spiritualium deligere.

Præfectos rerum spiritualium, et Confessarios Nostrorum. P. 4. c. 10. §. 7.

25. Deligere poterit Consultores et Admonitores eorum, qui præsunt in Provincia, ità ut statim suo officio fungi possint: scribet tamen de iis ad Generalem, ut ab eo confirmentur.

Consultores, et Admonitores.

26. Prædicatores, et Confessarios ipse constituet, præmisso tamen domestico examine, et approbatione Ordinariorum, juxta formam Concilii Tridentini.

Prædicatores, et Confessarios. Can. 27. Congr. 2.

Lectores, et Officiales Universitatum. P. 4. c. 6. lit. F. Ibid. c. 17. lit. A. Ibid. c. 13. lit. C. et c. 7. lit. A.

27. Lectores ordinarios in omnibus classibus, et primarios Officiales, præter Rectorem et Cancellarium in Universitatibus, deligat; novas tamen lectiones non addat, nec scholas usquam ullas, et præsertim eas, in quibus pueri legendo et scribendo instituantur (quod nec privatim licebit) sine facultate Generalis aperiat.

Auctoritas Superiorum immediatorum tuenda. P. 8. c. 1. §. 4. et 6. et p. 9. c. 6. §. 2.

28. Tueatur auctoritatem Superiorum immediatorum in subditos, ità tamen, ut constet posse omnes ad mediatos recurrere: ideo quidquid agendum vel immutandum erit, quod ad immediatorum officium pertineat, per eosdem fieri curabit.

De idoneis ad gubernandum.

29. Si quos ad gubernationem idoneos judicabit, curet de illis paulatim et negotiis tractandis, et domesticis ministeriis obeundis experimentum sumere, ut et ipsi talenti accepti specimen dare, et Societatis officia eis tutò committi possint.

De aptioribus ad alia ministeria.

30. Observet, si qui detineantur in ministeriis aliquibus, qui magìs idonei essent ad alia: eam tamen habeat cujusque rationem, ut universale bonum semper præferatur.

Neminem eximat ab obedientia Superiorum. P. 8. c. 1. lit. E.

31. Neminem ab obedientia Superiorum immediatorum, inconsulto Generali, eximat, nisì periculum esset in mora, et tunc certiorem faciat Generalem de persona, et de causis, propter quas eam exemerit.

CAPUT IV.

De admittendis.

32. Eos ad probationem per se, vel per alios admittere poterit, quos ad Institutum nostrum idoneos in Domino judicaverit: cavebit tamen, nè cujusquam admissio justam aliquam externorum offensionem, aut Societatis nocumentum pariat: quod cum iis potissimùm observandum erit, qui in scholis nostris instituuntur. *Qui admittendi ad Societatem.* Par. 1. cap. 1.

33. Attendat, nè nimii sint Nostri in hominibus ad Societatem alliciendis, sed per virtutes et bonæ vitæ odorem omnes ad Christum trahere studiosè curent. *Quomodo ad eam alliciendi.*

34. Meminerit, quòd inepta turba ad Institutum nostrum admitti non debet, et observari faciat in hoc diligenter regulas officii Examinatoris. *Inepti non admittendi.* P. 10. §. 7.

35. Quod ad prima quinque impedimenta attinet, etsi Societas in nullo eorum dispensare potest; si tamen in eo, qui admitti petit, dona aliqua DEI illustriora cernerentur, Generalem admoneat: quòd si de ejusmodi impedimentis dubitaret, ad eumdem recurrat. *Quid agendum cum impeditis.* In Exam. c. 2. §. 6. lit. D. et p. 1. c. 3. lit. G.

Quando dispensare potest cum illis. P. 1. c. 3. §. 9. lit. H.

36. In secundariis impedimentis dispensandi facultatem habebit, præterquam in deformitate magna, aut defectu insigni, qualem habent Eunuchi, et in ætate infra 15. et ultra 50. expletos annos, et in conjugatis, etiam in casu, in quo non est impedimentum essentiale.

Experimenta anteponere, etc. In Exam. c. 4. §. 9. Can. 1. Cong. 2. In Exam. c. 4. §. 43.

37. Poterit in casu aliquo anteponere et postponere aliqua ex sex experimentis, eaque moderari, et alia in alia permutare, dummodo biennio, et bene probentur Novitii: quod etiam tempus prorogare poterit, si opus esse judicaverit.

Dispensare cum Novitiis circa studia ex commissione Generalis. Can. 1. Cong. 2.

38. Poterit etiam ex commissione Generalis, cum Novitiis in secundo anno Probationis circa studia dispensare, habitâ ratione personarum, locorum, et temporum, prout expedire in Domino judicabit. Ii verò cum quibus dispensaverit, extra domum Probationis, et seorsum à Collegialibus esse debebunt, sub cura alicujus Sacerdotis ab ipso constituti, qui vicem Magistri Novitiorum gerat; ejusque regulas, et Examinatoris habeat; ex quibus ea servabuntur, quæ commodè servari possunt. Cujusmodi erit, ut per dimidiam horam vesperi orent; sed iis tantùm diebus, quibus à studiis vacaverint.

39. Coadjutores temporales plures esse non debent, quàm qui necessarii sint ad sublevandas Domos, vel Collegia in rebus, quibus occupari Sacerdotes et Scholastici non possunt sinè detrimento majoris boni.

Coadjutorum numerus. P. 1. c. 2. §. 2. et p. 4. c. 3. §. 2. et in 1. Cong. Dec. 103.

CAPUT V.

De dimittendis.

40. FACULTATEM habet dimittendi eos, qui in prima, et secunda Probatione, ante et post emissa vota versantur; nisi à Præposito Generali in illius provinciam destinati, vel de Societate ipsi tam bene meriti essent, ut eorum esset particularis ratio habenda. In his enim casibus, inconsulto Generali dimittere non debet, nisi causæ admodum urgentes, et graves essent, ità ut minimè dubitaretur Generalis mentem hujusmodi futuram esse.

Dimittere Novitios potest. P. 2. c. 1. lit. C.

41. Scholasticos verò approbatos, et Coadjutores non formatos, qui Probationem absolverunt, inconsulto Generali non dimittat; nisi in gravibus et urgentibus casibus, et qui ejusmodi sint, ut sinè gravi periculo Generalis responsum exspectari ne-

Alios in aliquibus casibus. P. 2. c. 1. lit. C.

queat : quem tamen post dimissionem certiorem faciat, adjunctis causis dimissionis. Et in universum diligenter Provinciali dispiciendum est, ut, qui minùs idonei ad nostrum Institutum, et tandem aliquando dimittendi videntur, eos ipse intrà biennium Probationis dimittat. Quòd si peracto etiam Probationis tempore aliqui hujusmodi deprehendantur, tempestivè Generalis moneatur, nè cum Societatis jactura diutiùs, quàm par est, retineantur.

Quos et quando dimittet.

42. Provincialis erit, juxta commissam sibi facultatem, auditis suis Consultoribus, vel si necessitas urgeat, Superiore et Consultoribus ejus loci, ubi tunc erit, qui ipsi videbuntur, adhibitis, judicare de causis sufficientibus ad dimissionem : curabit tamen, nè ad hæc extrema, nisi quàm consultissimè, et aliis tentatis remediis veniatur.

Formatos, et Professos nullo modo dimittet.

43. Coadjutores formatos, sive spirituales sive temporales, et Professos nullo modo dimittet.

P. 2. c. 1. lit. C.

Modus dimittendi.

44. Circa modum dimittendi observet ea, quæ in secunda parte Constitutionum, capite tertio dicuntur: et intelligat, an is qui dimittitur, aliquid Societati dederit, et si quid ei reddi oporteat, juxta ejusdem capitis declarationem : scripta verò an secum

P. 2. c. 3. lit. B.

asportare debeat, consideret ipse diligenter.

45. Declaretur iis, qui dimittuntur, quòd liberi maneant à votis simplicibus, si ea juxta formulam Societatis consuetam emiserint.

Dimissi, liberi manent à votis. P. 2. c. 4. §. 3.

46. Circa dimissos aut egressos è Societate, et postea reductos, vel sponte redeuntes, observentur ea quæ in Constitutionibus et Decretis dicuntur: et si admittantur, denuò examinentur, prout ipsi videbitur: si quis autem semel egressus erit, poterit quidem iterum admitti; sed advertatur, hujusmodi homines rarò idoneos ad Instituti nostri disciplinam inveniri.

Dimissi si redeant ad Societatem, iterum probandi, etc. P. 2. c. 4. in 1. Congr. Dec. 24.

CAPUT VI.

De litterarum studiis.

47. In Universitatibus, et Collegiis, in quibus Nostri litteras profitentur, idoneos et eruditos Professores pro ratione loci et debiti constituat. Si aliquis Lector extraordinarius adjiciendus videretur, Generalem consulat.

Idoneos Professores constituat. P. 4. c. 12. et 13. et c. 6. §. 6. Ibid. c. 13. lit. C.

48. Peculiari curâ videat, num lectiones in scholis nostris, et scholasticæ exercitatio-

Inspiciat res ad scholas pertinentes.

nes diligenter, assiduè, atque ordine habeantur: num Magistri et Discipuli suum in Domino officium faciant: et si quid opus esse judicaverit, provideat juxta ea, quæ in quarta Parte Constitutionum et Regulis habentur.

Quid cuique addiscendum. P. 4. c. 5. §. 2. et c. 6. §. 5.

49. Ipsius prudentiæ relinquitur, quid hi, aut illi addiscere debeant, juxta ætatem, et ingenium uniuscujusque, ad majorem gloriam DEI; eos autem, quos non esse aptos ad studia inveniet, ab illis removere poterit.

Ordo in addiscendis disciplinis. P. 4. c. 6. §. 4. et c. 5. lit. D. et c. 13. §. 4. lit. E.

50. In addiscendis disciplinis ordinem servari faciat: efficietque, ut priùs scholastici in lingua Latina solidum faciant fundamentum, quàm ad alia majora studia transeant: curabit verò humaniorum litterarum studia magni fieri; et eorum, qui eas profitentur, peculiarem curam haberi: et nè in his Professores idonei desint, illorum Seminaria et instituet, et conservabit.

Linguarum studium. P. 4. c. 6. §. 5. et lit. D. et c. 13. §. 4.

51. Aliarum linguarum studium valdè commendatum habeat: Hebraicæ verò iis tantùm concedat, qui in Theologiæ facultate mediocriter eruditi jam sint, aut certè tam humiles, ut sperandum meritò sit, hoc studium sinè illorum detrimento utile valdè futurum.

52. Designet aliquos, qui et probatæ virtutis in primis sint, et ingenio polleant, ut absolutis studiis Philosophiæ et Theologiæ, ad ea repetenda privatum et quietum studium habeant; et Positivæ, ac sacræ Scripturæ se dedant: quo etiam tempore in disputationibus publicis rationem suorum studiorum reddant, ut eas facultates privatim vel publicè, ad suam, vel aliorum utilitatem profiteri possint. Iis etiam, qui concionandi talentum habent, duo itidem, vel unus saltèm annus concedatur, ut privato studio sacræ Scripturæ, legendisque Patribus ac sanctæ meditationi vacent.

Quales ad studia repetenda destinandi. P. 4. c. 6. §. 14. 16. 17. et c. 15. §. 3.

Ibid. c. 6. §. 18.

V. Cong. 7. D. 80. §. 10. Ex Instruct. 2. 6. Cong. hic est Instruct. 14.

53. Diligenter studeat, ut Præceptores Philosophiæ, cum magno delectu eos Aristotelis interpretes legant, qui contra Christiana dogmata impiè scripserunt; et ità Philosophiam interpretentur, ut Theologiæ Scholasticæ, quam nobis commendant Constitutiones, subservire faciant.

Quinam Philosophiæ Interpretes. Can. 8. Congr. 3.

54. Cùm opinionum novitas vel diversitas, non modò finem ipsum, quem Societas ad DEI gloriam propositum habet, impedire possit; sed etiam ipsum Societatis statum maximè labefactare; necesse est ingeniorum licentiam in opinionibus vel introducendis, vel sectandis, omnibus modis certâ aliquâ

Opinionum novitas, et diversitas coërcenda. P. 3. c. 1. §. 18. et lit. O. et p. 4. c. 5. §. 41. et p. 8. c. 1. §. 8. lit. K.

V. Cong. 16. Dec. 36. et Congr. 17. Dec. 13. et Congr. 18. Dec. 20.

lege coërcere. Quare diligentissimè curent Provinciales, juxta mentem Constitutionum, ea exactè ab omnibus Nostris, et præcipuè à Professoribus observari, quæ in Ratione studiorum præcipiuntur.

Propensi ad aliquam facultatem, in ea exerceantur. P. 4. c. 5. lit. C.

55. Curet, ut ii, qui propensum animum habent ad aliquam facultatem, in qua possunt insignes evadere, in ea diutiùs versentur; habitâ tamen spiritualis profectûs ratione, et de talibus Generalem admoneat.

Qui casibus studebunt. P. 4. c. 5. lit. D. et c. 13. §. 4. et lit. E. et Can. 17. Congr. 2.

56. Qui propter ætatem provectiorem, aut alias causas, in facultatibus et Scholasticis studiis progressum facere non possunt, curabit, nè in illis tempus insumant, sed casibus conscientiæ discendis dent operam: sintque semper aliqui ex Nostris, qui huic studio diligenter incumbant, ut Societas copiam habere possit Operariorum, qui Confessionibus audiendis sint idonei.

Sit Domi qui casibus conscientiæ satisfaciat.

57. In singulis Domibus et Collegiis aliquem constituat, qui in casibus conscientiæ bene versatus sit, ut difficultatibus Domi et foris occurrentibus satisfacere possit.

Comœdiæ, et Tragœdiæ rarissimè permittantur.

58. Comœdias et Tragœdias rarissimè agi permittat, et non nisi Latinas ac decentes, et priùs aut ipse eas examinet, aut aliis examinandas committat: eas verò, atque alias id genus actiones, in Ecclesia fieri omnino prohibeat.

59. Sub finem studiorum Generalem de uniuscujusque talento admoneat, et quantum singuli profecerint, ei referat. *Generalis de talentis admonendus.* P. 4. c. 9. §. 3.

60. Curet, ut nullus ex Nostris librum aliquem ex una in alteram linguam transferat, aut imprimat, absque Præpositi Generalis facultate. *Translatio libri in aliam linguam ne fiat sine venia.* V. Cong. 5. Dec. 9.

CAPUT VII.

De promovendis ad Ordines, et gradus litterarios.

61. Potest per se vel per alios præsentare ex Nostris eos, quos idoneos juxta instructionem à Generali traditam censuerit, ad Ordines Ecclesiasticos recipiendos. *Quos ad Ordines præsentabit.*

62. Quamvìs in actibus Scholasticorum communibus exercendi sunt Nostri, juxta Constitutiones; nullus tamen ad Philosophiæ, vel Theologiæ gradus, etiam si idoneus sit, promoveatur, sinè Præpositi Generalis facultate. *Nullus promovendus ad gradum litterarium inscio Generali.* P. 4. c. 6. §. 10. et 17. e c. 15. §. 3.

63. Cùm Nostri de Generalis facultate in Universitatibus Societatis promovendi sunt ad gradus litterarios, si qua in re necessaria ad promotionem erit dispensandum (quod *De dispensatione ad eam rem monendus Generalis.*

rarissimè faciendum est, nè hujusmodi gradus veniant in contemptum) ubi id fecerit, tam de persona, quàm de causa dispensandi admoneat Generalem.

Nomine Doctoris vel Magistri non utantur.

64. Etsi Doctoratûs et Magisterii gradus juxta Constitutiones prædicto modò Nostri accipere possunt, nomine tamen Doctoris vel Magistri, ratione gradûs, inter se non utantur.

CAPUT VIII.

De promovendis in Professos, et Coadjutores formatos, ac Scholares.

Qui ad vota simplicia admittendi.
P. 4. c. 3. §. 3. et p. 5. c. 4. §. 3. et 6.

65. POTEST admittere post biennium ad vota simplicia Scholasticorum approbatorum, et Coadjutorum non formatorum, quos in Domino idoneos judicaverit, juxta Regulas et Constitutiones.

Quomodo ea vota post biennium emittenda.
In Exam. c. 4. §. 41. et 27.

66. Curet autem, ut quàm primùm aliquis biennium Novitiatûs expleverit (nisi justa de causa differendus videretur) peractis iis, quæ in Examine habentur, hæc Vota in Sacro, antequam communicet, emittat, coram aliquibus domesticis tantùm, non tamen inter eos, qui tunc fortè vota reno-

varent, etiam si ea priùs ex devotione edidisset.

Indifferentes ad gradum applicandi. In Exam. c. 1. §. 11. et Can. 2. Cong. 4.

67. Si quos ùt Indifferentes admiserit (quod rarò fieri debet) potest eos applicare ad gradum Coadjutorum, vel Scholasticorum, sicut magìs in Domino convenire judicabit. In hac verò classe Indifferentium ultra tempus biennii Probationis nemo maneat.

Tertia Probatio Scholasticorum. In Exam. c. 4. §. 16. et p. 5. c. 1. §. 3. et c. 2. §. 1. Vid. Cong. 16. Dec. 34.

68. Scholastici simul atque Superiorum arbitrio studia absolverint, tertium Probationis annum in Domibus Probationum peragant: quod si commodè fieri non possit, in Domibus Professorum vel in Collegiis probari eos faciat juxta regulas Novitiatûs.

De promovendis ad gradus Societatis. P. 5. c. 2. §. 1. et p. 4. c. 9. §. 3.

69. Finitâ visitatione consideret, qui sint idonei in sua Provincia, ut in Coadjutores formatos spirituales vel temporales, aut in Professos, juxta Constitutiones et instructionem à Generali traditam admitti possint, et secundùm eamdem accuratè Generalem informari curèt.

Servanda antequam admittantur ad gradus. In Exam. c. 1. §. 8. et c. 4. §. 2. et 27. 38. 41. et c. 6. §. 8. et p. 5. et 6. c. 2.

70. Antequam admittat eos, qui cum Generalis facultate Professionem, vel Vota Coadjutorum formatorum emissuri sunt, ea servari curet, quæ ab ipsis erunt facienda; ejusmodi sunt dispositio bonorum temporalium, si quæ adhuc habuerint; Exercitia

§. 12. et Can. 3. Cong. 2. spiritualia, Confessio generalis, et alia, quæ
* P. 6. c. 2. §. 1. et p. 10. §. 6. * in Constitutionibus et Decretis Congregationum dicuntur; in Professione etiam, et iis votis emittendis serventur, et ut publicè
** P. 5. c. 3. §. 2. et c. 4. §. 1. fiant, et in cæteris omnibus, quæ ** Constitutiones præscribunt.

Vota simplicia post Professionem emittenda.
* V. Cong. 4. Dec. 54.
** In 1. Cong. Dec. 102. et in 3. Cong. Dec. 46.
*** Cong. 2. Can. 20.

71. Qui Professionem fecerint, * etiam trium votorum, emittant vota illa simplicia, quæ post Professionem emittenda sunt, idque juxta formulam ** primæ Congregationis, ùt à tertia recognita est: et doctrinam *** Christianam tam ipsi, quàm Coadjutores formati spirituales per quadraginta dies intrà annum doceant.

Notentur Vota solemnia emittentes.
P. 5. c. 3. §. 4. et c. 4. lit. G.

72. Habeat librum, in quo eorum nomina scribantur, qui Vota solemnia, vel simplicia post biennium in Domibus vel Collegiis suæ Provinciæ emittunt, juxta ordinem Præpositis Domorum et Rectoribus traditum.

Quænam subscripta ad Generalem mittenda.

73. Cùm aliqui Professionem vel Vota Coadjutorum formatorum fecerint, exempla hujusmodi Votorum, et aliorum quinque, quæ Professi post emissam Professionem faciunt, nomine ipsorum subscripta, ad Generalem quamprimùm transmittat.

Qui in Domibus Professis commorabuntur.
P. 6. c. 2. §. 3. et 4.

74. Constituat juxta Constitutiones, ut Professi et Coadjutores spirituales formati suæ Provinciæ in Domibus Professis, quantùm fieri potest, commorentur.

CAPUT IX.

De rebus Collegiorum et Domorum.

75. Ædificia conservari, et, si opus erit, instaurari curet: quòd si quæ ædificanda majoris momenti fuerint, ùt esset templum, dormitorium, vel aliquid hujusmodi, nisì approbante Generali non fiant, ad quem pertinet formam et modum nostrorum ædificiorum præscribere. *Ædificia curabit.* Can. 11. Cong. 1. Can. 9. Cong. 2.

76. Reditus et reliqua stabilia conservari curet, et an crescant vel minuantur, intelligat: si quis autem hujusmodi bona augere vellet, vel aliquid donare, poterit id admittere: si tamen conditiones aliquæ exigerentur, non nisì approbante Generali ullam admittat: et eodem modo, quæ dantur Domui Professæ, accipere, et si quid stabile donatum fuerit, etiam vendere poterit: si tamen Domui necessarium pretium non esset, et trecentorum ducatorum valorem excederet, consulat Generalem, ut de eo juxta ipsius præscriptum disponat. *Reditus, bona stabilia, et donationes.*

77. Cùm lites, pro rebus præsertim temporalibus, diligenter Nostris fugiendæ sint; *Lites devitandæ.* Can. 26. Cong. 2.

non intendat quisquam è Nostris omnino litem aliquam absque consensu Generalis, aut ejus, cui expressè suas vices ad hanc rem ille commiserit; nisì in re adeò necessaria, ut ejus responsum exspectari nequeat, de quo tamen postea ipsum admoneat. Quocirca nitatur Provincialis primùm rem Compromissione componere. Nostris autem si lis intendatur, curandum etiam diligenter, nisì de jure nostro manifestè constaret, ut aliquâ transactione vel concordiâ res tota componatur: id si commodè fieri non valet, poterunt in judicio se defen-

P. 4. c. 2. lit. C. dere; cùm Provincialis potestatem habeat conservandi et defendendi res Collegiorum, etiam in judicio, cum facultate alios substituendi, si id necessarium vel conveniens aliquando fuerit.

Exempla authentica contractuum ad Generalem mittat.

In 1. Cong. Dec. 103.

78. Intelligat, an exempla authentica contractuum majoris momenti, præsertim rerum perpetuarum, ad Archivum, quod est in Urbe penès Præpositum Generalem, missa sint, alioqui mittenda curabit.

Computa Collegiorum exigat.

79. Videat computa inter Superiorem et Procuratorem transacta, rationemque exigat accepti et expensi, et resolutionem ultimi sui computi summatim scribi faciat, quam ipse subscribet in libro designato: in

hoc autem scripto simul constet tam de summa accepti et expensi ab ultima visitatione, quàm de eo, quod residuum fuerit, vel etiam si quid debiti maneat.

80. Visitet bona stabilia extra Domum, quæ sinè magno incommodo visitari possint, ut videat, num quâ instauratione vel culturâ egeant, et quid ad eorum conservationem opus sit.

Visitet bona stabilia.

81. Si Domus vel Collegia cum commoda fundatione offerentur, expendat, quid ad commune bonum ex iis speretur, et an aliquæ conditiones exigantur, et an locus sit salubris, et omnia ad Generalem referat, nihil interim certi promittendo.

Oblatas fundationes ad Generalem referat. P. 4. c. 2. §. 1. et p. 9. c. 3. §. 17.

82. Magnum æs alienum Collegia vel Domos conflare non sinat, si solvendo fore probabiliter non speret, habitâ ratione redituum, et eleemosynarum, quæ ordinariè dari solent: * nec in iis plures habitare permittat, quàm ali possint.

Æs alienum vitet.

* Can. 12. Congr. 2.

83. Quando contribuendum erit ad sumptus communes Provinciæ, statuat ipse, quid cuique Collegio vel Domui, servatâ proportione debitâ, imponi debeat.

Contributiones ad sumptus communes statuat. P. 4. c. 2. lit. E.

84. In vestitûs ratione tria observari faciat; Primum, ut honestus ille sit: Alterum, ut ad usum communem et approbatum ho-

Observanda circa vestitum. P. 6. c. 2. §. 15.

nestorum Sacerdotum ejus loci, in quo vivitur, accommodatus: Tertium, ut Professioni paupertatis non repugnet.

Res domesticæ inspiciendæ.

85. Habitationem, officinas, vestes, et reliquam supellectilem, omnia denique diligenter inspiciat; nec necessaria deesse, aut superflua expendi permittat; et rerum mobilium inventarium conferri faciat cum inventario in præcedenti visitatione à Visitatore vel Provinciali subscripto. Observet etiam, quæ teneatur œconomiæ ratio.

CAPUT X.

De iis, qui bonis suis nondum se abdicârunt.

Quos permittet abdicare se possessione bonorum.

86. NON permittat Nostros abdicare se possessione bonorum suorum, nisi quos constantes et stabiles in sua vocatione cognoverit, atque in ea re maturo semper consilio procedat.

Pactiones cum parentibus quomodo permittat. Can. 4. Cong. 3.

87. Non sinat pactiones inire Nostros cum parentibus suis, et quibuscumque aliis, de legitima parte, et aliis bonis ad se pertinentibus, nisi illi priùs admoneantur, Societatem ipsam ad ea bona nullum jus habere, et Generalis de tota re priùs informetur.

88. Cùm quis ex Nostris est dispositurus de bonis suis in auxilium Societatis, admoneatur Generalis de eorum valore, et de animo relinquentis, et necessitate etiam Domorum, et Collegiorum Provinciæ, si in ea hujusmodi bona sint. *De dispositione Nostrorum in auxilium Societatis.* Can. 3. Cong. 2. et Can. 3. Cong. 3.

89. Si aliqua bona applicabuntur Societati cum facultate Generalis, magnopere curet Provincialis, ut cum ædificatione et charitate, et non cum rigore exigantur, potiùsque per Procuratores externos, quàm per Nostros: expediet quoque, ut ex his eleemosynæ aliquæ in pauperes ejus oppidi, ubi sunt bona, distribuantur: et ratio dati et accepti talium bonorum scripto constet, ut ipse, aut Superior illius Domûs vel Collegii, cui applicata fuerunt, eam reddere possit ei, qui à Generali fuerit designatus. *Quid, cùm bona applicabuntur Societati.*

90. Non ferat Nostros quidquam petere à parentibus, cognatis, vel amicis: sed omnia eis necessaria à Societate provideantur: intelligatque, etiamsi quibusdam ad tempus proprietas bonorum temporalium permittitur, usum tamen eorum ad propriam utilitatem nulli esse concedendum. *Nostri nè petant à parentibus, etc.* In Exam. c. 4. §. 4. et p. 4. c. 4. lit. E.

CAPUT XI.

De modo, quo cum Generali et aliis Provinciis, ac externis se habere debeat.

Quomodo se gerat erga Generalem.

91. OBEDIENTEM, reverentem, ac fidelem se Præposito Generali exhibeat, et hàc re subditis in primis exemplum præbeat: idque potissimùm curet, ut omnes de suis Superioribus bene sentiant, eisque peculiari devotione afficiantur.

Quomodo res suæ Provinciæ Generali manifestari curet.

V. Cong. 8. D. 56. et Cong. 16. D. 36.

92. Perspecta Generali esse cupiat omnia, quæ ad suam Provinciam pertinent, eaque per se, et Superiores Domorum et Collegiorum, et Consultores suæ Provinciæ, juxta formulam scribendi, manifestari diligenter curet.

Congregationes Provinciales.

93. Cogitet de communi bono Societatis, illudque juvet: Congregationes Provinciales suo tempore juxta formulam traditam cogat: si quid annotaverit circa Decreta et Constitutiones, vel quid aliud, quod Congregationem Generalem exposcat, Præposito Generali scribat, vel Procuratori tertio quoque anno ad eumdem venturo tradat.

Occasio juvan-

94. Si occasio se obtulerit juvandi alias

Provincias, non desit charitatis officio, et litterarum communicatione, juxta formulam scribendi, mutuam concordiam et charitatem foveat.

di alias Provincias.

95. Benevolos et devotos conservet, curetque, ut Benefactoribus se gratos Nostri exhibeant: si qui autem adversantur Societati, studeat ut meliùs informati reconcilientur.

Benevolos conservet, adversarios reconciliet. P. 10. §. 11. et lit. B.

96. Quæ eleemosynæ externis pauperibus, sive ordinariæ sive extraordinariæ, dari debeant, ipse Superioribus præscribet, auditis Consultoribus, pro Collegii vel Domûs facultate. Ubi verò habentur bona Ecclesiastica, eleemosynas aliquas fieri providebit, in locis præcipuè, ubi hujusmodi reditus percipiuntur.

Eleemosynæ pro externis præscribendæ.

CAPUT XII.

De communi ratione juvandi proximos.

97. INTELLIGAT, præsertim sub finem studiorum, qui ex Nostris, et quousque, quibusque rationibus, Domi et foris, externis se communicare debeant: quod tamen non nisi probatis, et in vocatione stabilibus,

Intelligat qui ex Nostris se communicare debeant externis. P. 4. c. 10. §. 10. et c. 6. §. 3. lit. C.

* Can. 27. Cong. 2. discretis, et * bene instructis, quique alios ædificare possint, concedendum erit.

Missæ, et Sacramentorum ritus. P. 4. c. 8. §. 2. et p. 10. §. 9.

98. Consideret, num Missæ celebrentur et Sacramenta alia ministrentur, juxta usum Romanæ Ecclesiæ: concionandi etiam, et doctrinæ Christianæ docendæ modum observet: curetque, ut in his omnibus Nostri uniformes sint, et ut finem, quem Societas intendit, assequantur. Præcipuè verò circa Concionatores invigilet; ut, si quis ex iis ad suas se regulas fortè non accommodaverit, à concionandi munere amoveatur, et in aliis Societatis nostræ ministeriis occupetur.

Confessarii et Concionatores idonei. Can. 27. Cong. 2.

99. Videat, num in Domibus et Collegiis Concionatores, et Confessarii ad sua munera idonei sint, et statuat pro ratione Instituti, et loci, quàm frequenter Domi vel foris concionandum, vel publicè legendum sit, vel doctrina Christiana tradenda: et tempore pestis aliqui ab eo designentur, qui separati ab aliis, proximis juvandis vacent.

Statuat qui peste infectis assistant.

Quales Confessarii. * Dec. 80. §. 11. Cong. 7. P. 10. §. 12.

100. Det operam, ut Confessarii maturi * sint ætate, quantum fieri potest, ac multò magìs spiritu et moribus, præsertim qui ad Confessiones mulierum audiendas mittuntur. Curetque ut Nostri gratiis et privi-

legiis Apostolicis prudenter et moderatè utantur.

Quid cùm simul fuerint Domus Professorum, et Collegium.
P. 4. c. 8. et P. 7. c. 4.

101. In iis locis, in quibus simul Domus Professorum et Collegium fuerint, Societatis ministeria in Domo exercenda curabit: in Collegiis verò ea, quæ ad studia litterarum, et auxilium spirituale Scholasticorum pertinent, tractanda sunt.

Ornatus in festis.

102. Efficiet, ut in festis, quæ à Nostris præcipuè celebrari solent, ornatus nostrarum Ecclesiarum sit moderatus ac religiosus, et quoad fieri potest, sinè nimia distractione Nostrorum, et molestia externorum.

Externorum Confraternitates.
P. 7. c. 4. lit. G.

103. Non permittat, ut cum Congregationibus externorum, quæ Confraternitates dicuntur, Nostri misceantur, nec in Domibus vel Collegiis ulli earum conventus agantur, nisì qui ad finem earumdem Domorum, et Collegiorum in Divino obsequio fient.

Judicium de admittendis externis ad Ordines.
Can. 19. Cong. 2. et Can. 7. Cong. 4.

104. Si examinandi ministerium ab Ordinario injunctum effugere Nostri nullâ ratione possint, quamvìs de doctrinæ sufficientia judicium ferre valeant, illud tamen retineant, nè de admittendis vel non admittendis ferant, sed illud omnino Prælatis relinquatur.

CAPUT XIII.

De missionibus et mutationibus Nostrorum.

Quà facultate alio proficisci quis possit.

105. PROVINCIALIS non abeat à sua Provincia sinè Generalis, nec Præpositus aut Rector à sua Domo vel Collegio absque Provincialis facultate, nisì locus esset vicinus, aut sinè gravi incommodo Superioris responsum exspectari non posset. Reliquorum verò mutationes intrà Provinciam Provincialis ipse nè faciat sinè causa alicujus momenti.

Can. 32. Cong. 2.

Observanda circa missiones.

P. 7. c. 1. §. 5. et c. 2. §. 2. Can. 27. Cong. 2.

106. In mittendis operariis per Provinciam extra Domos et Collegia, ut in vinea Domini laborent, observet, quæ in Constitutionibus et regulis Missionum dicuntur: videat tamen, nè Domus et Collegia necessariis ministris destituantur.

Missi instituendi.

P. 7. c. 1. §. 5. et c. 2. §. 2.

107. Quocumque mittat aliquem, eum per se vel alium plenè instruat, et ordinariè in scriptis, tam de modo procedendi, quàm de mediis, quibus eum uti velit ad finem, quem in animo habet.

Quomodo adjuvandi.

P. 7. c. 2. §. 2.

108. Per crebram litterarum communicationem, juxta formulam scribendi, totius

successûs certior factus, ex eo loco, ubi ipse commoratur, consilio et orationibus, et aliis rationibus eum juvabit, ut persona et negotium postulaverit.

109. Optimi quique, et maturiores ad proximos juvandos, quantum commodè fieri poterit, mittantur: et si ei videbitur expedire, alicui Superiori vicinioris Domûs vel Collegii subjiciantur. *Maturiores mittendi.* P. 8. c. 1. §. 4. *Cui subjiciendi.*

110. Cùm mutari aliquem oportebit, animadvertat, ut ad eum revocandum, quoad fieri poterit, iis mediis utatur, ut ii, à quibus evocatur, potiùs benevoli omnino maneant, quàm offensi vel malè affecti. *Quomodo revocandi.* P. 7. c. 2. lit. H.

111. Si missum à Superiore vel à Summo Pontifice, minùs utiliter occupari videret, Generalem admoneat. *Quid si inutiliter occupentur.* In Bull. ultima Pauli III.

112. Extra Provinciam suam neminem mittat, nec etiam ad laborandum in vinea Domini, nisì negotii alicujus, aut peregrinationis causâ, aut nisì ei constaret de Generalis voluntate, vel conveniret cum Provinciali illius Provinciæ, ad quam mittere aliquem ad tempus voluerit: ad Provincias tamen extra Europam, et inter ipsasmet hæ transmutationes sinè facultate Generalis nè fiant. *De missionibus et transmutationibus extra Provinciam.* V. Cong. 7. D. 60.

113. Post cognitam Generalis mortem *Cognitâ morte Generalis,*

non mittendi extra Provinciam qui jus suffragii habent.
* V. Cong. 14. Dec. 24.

Provincialis neminem ex iis, qui jus suffragii habent, * ex sua provincia in aliam mittat ante Congregationem Provincialem, nisi causa sit adeò urgens, ut ipse et major pars Consultorum ipsius existimet esse mittendum.

Superior in itinere.

114. Cùm peregrè erit Nostris proficiscendum, aliquem, cui maximè confidat, præficiet, cui toto itineris tempore cæteri tamquam Superiori in omnibus obediant.

Quomodo iter faciendum.
Can. 12. Cong. 3.

115. Ad retinendam religiosam disciplinam et paupertatis rationem, det operam, ut Nostri in profectionibus, quos ipsorum Superiores id præstare posse judicaverint, in toto vel in parte pedestri itinere utantur; et in equitando solius necessitatis, sive personæ, sive negotiorum ratio habeatur.

Itinerum expensæ.
Can. 10. Cong. 2.

116. Expensas itinerum solvere ejus erit Provinciæ, aut Collegii, aut Domûs, in cujus bonum et utilitatem cedit profectio : quòd si in ea re dubium esset, arbitrio ipsius, auditis Consultoribus, statuendum relinquitur : si aliquando tamen inter aliquos Provinciales non conveniret, recurrant ad Generalem.

Superior informandus, quando ex uno loco ad alium quis

117. Quando quis ab uno loco ad alium transfertur, Superior, ad quem talis mittitur, informandus est, quantum ad cognos-

cendum et juvandum eum sit satis. Neminem autem ex uno in alium locum ire permittat sinè litteris patentibus. Qui verò in aliquo Collegio, aut Domo malè se gerit, non mittatur, si fieri potest, ad aliud, nisi juvetur, ubi deliquit. *transmittitur.* *Decr. 80. Cong. 7. §. 2.*

CAPUT XIV.

De Visitatione.

118. Singulis annis per se ipsum singula loca suæ Provinciæ visitet, cùm hoc sit valdè proprium sui officii; et ibi diutiùs immoretur, ubi magìs erit opus, præsertim in loco ad communicationem cum inferioribus, et Generali Præposito magìs commodo. *Singulis annis Provincia visitanda.* *Can. 29. Cong. 1. et p. 8. c. 1. lit. I.*

119. Si quando ob causas graviores visitare omnia loca suæ Provinciæ ipse non possit, re cum suis Consultoribus collatâ, ad ea, quæ non potest, sibi alium substituat. Quamvìs omnino curandum sit, ut Domos Probationis et Scholasticorum Seminaria peculiari curâ, et per se visitet. *Quando per alium visitabit.*

120. Cùm ad Domum vel Collegium aliquod pervenerit, Superiorem interroget, num aliquid urgeat, cui statim necessariò *Quid cum ad locum visitandum pervenerit.*

sit remedium adhibendum : et Visitationes præteritas petat. Deinde omnes simul benignè alloquatur, eosque ad renovationem in spiritu, et studium perfectionis hortetur.

Visitatio inchoanda à Templo.

121. Incipiat Visitationem à Templo, cujus ostio clauso, videat, quomodo custodiatur Sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum : mox visitet sacrum infirmorum oleum, et Sanctorum reliquias, ex quibus nihil ullâ ratione auferatur ; altaria, sedesque Confessariorum, atque alia, quæ tam in Templo, quàm in Sacristia ad Divinum cultum pertinent.

Tum personarum.

122. Postea ad visitationem personarum accedat, et curet, ut omnibus benevolum se exhibeat, nè alicujus mentem subeat suspicio, quòd ob sinistras aliquas informationes minùs hilarem vultum ipsis ostendat.

Informatio de statu Collegii vel Domûs, et Superiore.

123. Petat à Superiore, et consequenter à Consultoribus, et ab aliquibus Patribus antiquioribus, vel præcipuis Officialibus, ut ea, quæ sciunt alicujus momenti de statu Collegii, vel Domûs, aut de personis, referant: quòd si judicaverit expedire, jubere poterit, ut informationes hujusmodi, vel partem earum, breviter scribant, et sibi tradant: scripta autem, quæ secretum continent, clausa ipse diligentissimè servet,

caveatque, nè minimo quidem indicio eos, qui sibi aliquid referunt, prodat.

124. Hujusmodi informationibus acceptis et consideratis, percurrat cum Superiore catalogum personarum Domûs vel Collegii, brevemque de singulis ab eo capiat informationem. *Tum de singulis personis.*

125. Deinde vocet sigillatim omnes eo ordine, qui ei magìs convenire videbitur, et singulos seorsum juxta instructionem sequenti capite positam memoriter potiùs, quàm ex scripto interroget, et quæ advertenda judicaverit, sibi memoriæ causâ scribat. Quid verò à quoque interrogandum sit, illius prudentiæ relinquitur. *Singuli seorsum interrogandi.*

126. Hortetur omnes ad veritatem sincerè dicendam, nè ipsis imputetur, si morbi propter eorum silentium incogniti et latentes curari non possint: admoneatque teneri eos servare sub secreto, quidquid cum eo, quod secretum requirit, transegerint, licèt à quovis alio, qui ipso sit inferior, de ea re interrogentur. *Ad veritatem hortandi.*

127. Non facilè credat, si quæ forsan contra alios, præsertim Superiores, dicentur: sed ea notet et expendat, ut veritatem assequatur. Caveatque, nè dum subditos consolari studet, illi debiliores in obedientia et *Non facilè credat, quæ contra alios, præsertim Superiores.*

reverentia erga suos immediatos Superiores reddantur.

Dissensionis auctor. P. 8. c. 1. §. 5.

128. Si quis divisionis, aut dissensionis eorum, qui unà vivunt, inter se, vel cum suo capite auctor esse inveniretur, diligentissimè ab ea Congregatione, velut pestis, quæ eam potest inficere, si præsens remedium non adhibeatur, separandus est.

Examinandæ Regulæ Officialium.

129. Visitatio rerum, aut partium, juxta ea, quæ in præcedentibus regulis, præsertim in nono capite hujus officii dicta sunt, fieri debet; in qua simul examinandæ sunt regulæ Officialium, qui ejusmodi rerum curam habent: si quid autem non solùm informationem, sed inspectionem requirat, ipse per se, aut Socium id præstabit.

Quæ Regulæ, et cum quibus.

130. Summarium Constitutionum et Regulas Communes coram Superiore, Consultoribus, et Ministro examinabit: et si quas non observari intellexerit, consideratis causis remedia adhibebit, ut observari possint. Regulas autem Ministri, Consultorum, et Admonitoris, Concionatorum, et Sacerdotum, itemque præcipuorum Officialium ipse per se cum ipsismet examinabit: reliquas verò aliorum Officialium poterit Socio, aut alteri coram singulis eorum examinandas committere.

131.

131. Provincialis integram rationem totius anteactæ vitæ, juxta Constitutiones ab iis exigat, qui Societatem ingrediuntur: et ab eo tempore, quo ad studia missi sunt ab iis, qui illis absolutis ad tertium probationis annum peragendum mittuntur. Quòd si id aliquando per se præstare non poterit, substituat ad id ordinariè Superiorem Domûs vel Collegii. Singulis verò annis, in quacumque Domo vel Collegio suæ Provinciæ, absolutâ rerum domesticarum visitatione, aut in ipso visitationis decursu (si id opportunius in aliquibus fore judicaret) * rationem conscientiæ ab omnibus accipiat ab ultima, quam reddiderunt, juxta modum inferiùs præscriptum. Quòd si visitatio circa renovationem votorum inciderit (quam extra statutum tempus ratione sui adventûs in Domum aliquam vel Collegium, præsertim magnum, per unum aut alterum mensem præmittere aut differre poterit) ipse ad excipiendas Confessiones generales Nostrorum, aliquos Patres ** probatos et maturiores designabit; eosque, qui sibi confiteri volent, benignè audiet.

Conscientiæ rationem à quibus, et quando exigat.

In Exam. c. 4. §. 36. et 39.

* V. Cong. 12. Dec. 15.

Quando renovatio Votorum præmitti aut differri possit.

** V. Congr. 12. Dec. 16.

132. Postremum omnium visitet Superiorem Domûs vel Collegii, circa ea, quæ ad personam et officium ejus attinent, juxta

Superior, postremus omnium visitandus.

officii ejus Regulas, et ea, quæ ex acceptis informationibus collegerit.

Recognoscenda post visitationem absolutam.

133. Visitatione cujusque Domûs vel Collegii absolutâ, et rebus omnibus perspectis, ut laboris sui fructum capiat, denuò omnia, quæ accepit in visitatione, consideret, et ea, quæ majoris momenti sunt, diligentiùs expendat; quid itèm clarum, quidque tantùm probabile videatur, et de quibus Generalis consulendus est, et quæ cum solo Superiore Domûs, vel Collegii, quæ etiam cum Consultoribus, et quæ cum aliis particularibus sint transigenda, diligenter discernat.

Ordinanda ad gubernationem spectantia, expendenda, Deoque commendanda.

134. Quæ ad gubernationem spectantia ipsi ordinanda videbuntur, hæc vel illa iis etiam expendenda tradat, * quos de unaquaque re meliùs judicare posse confidat. Et antequam ultimam executionis manum rebus imponat, omnia in orationibus, et Missarum sacrificiis DEO commendet, ut juxta ipsius Divinum beneplacitum dirigantur.

* V. Cong. 6. Dec. 36. §. 3. et Dec. 37. §. 7.

Quænam expungenda ex præterita visitatione.

135. Postquam autem apud se omnia constituerit, ex præteritæ visitationis memoriali, ubi rerum, quæ temporariæ sunt, ordinationes scribuntur, eas, quæ executioni mandatæ fuerint, expungat. In libro

verò, in quo non nisì majoris momenti ordinationes scribendæ erunt, ipse ea tantùm scribet, suâque manu subscribet, quæ cum Generali communicaverit, et ab ipso fuerint approbata.

CAPUT XV.

Instructio de iis, quæ in visitatione interroganda sunt.

Quæ ad gubernationem pertinent, à Superioribus, et Consultoribus, et aliis, quibus videbitur, petenda.

1. INTERROGET, si quid gravius in ea Domo vel Collegio accidisse extra Confessionem intellexerit, et quod remedium sit adhibitum. *Quænam, et à quibus de gubernatione interroganda.*

2. Quomodo serventur regulæ, quæ ad Novitios pertinent.

3. An aliqui, præsertim pueri, aut mulieres, ad vota emittenda inducantur, vel ad consilia alia observanda indiscretè trahantur.

4. An aliquis Domi nimis affectus videatur ad consanguineos, vel ad eorum subventionem teneatur.

5. De numero et sufficientia Confessario-

rum, et de frequentia et fructu confitentium.

6. Quomodo litterarum studia vigeant, et quàm exactè serventur, quæ de opinionum novitate et diversitate statuta sunt. Et an aliqui videantur finitis jam studiis educendi è Collegiis.

7. An infirmi, hospitalia, carceres, et triremes (ubi essent) visitentur et adjuventur à Nostris.

8. Ex quibus operibus piis juxta nostrum Institutum, major fructus percipiatur.

9. De cura in tradendis spiritualibus exercitiis, et quàm exactè illa fiant. Et de vigilantia in puerorum ac rudium in doctrina Christiana institutione.

10. De modo conversandi juxta rationem et finem nostri Instituti.

11. De missionibus et earum fructu, et modo procedendi eorum, qui mittuntur.

12. An aliqui prætextu valetudinis juvandæ, à spiritûs perfectione degenerent, et à laboribus nostri Instituti abhorreant, atque ad otium aspirent.

13. An erga Nostros infirmos, et hospites debita Societatis charitas et cura exerceatur.

14. An aliqua ambitionis et proprietatis indicia in aliquo appareant.

15. Quæ eleemosynæ externis pauperibus dentur.

Quæ ab omnibus peti possunt.

16. Quomodo valeat corpore et viribus, et quomodo ei conveniat ratio victûs, vestitûs, cubiculi, et exercitationis corporalis, quâ utitur. *Quæ ab omnibus.*

17. Si quid dubitationis aut difficultatis, si quid etiam ad suam consolationem, instructionem, aut profectum fore putat, confidenter proponat.

18. Quod ad alios attinet, interrogetur, quomodo tractetur à Superioribus, et quid sentiat de illis, tam de personis, quàm de officiis eorum.

19. An aliquis Superior impedierit libertatem subditorum scribendi ad Superiores mediatos, aut quovis modo significaverit sibi non placere, ut Nostri de ipso, aut ejus gubernatione, ad eosdem scribant.

20. An noverit extra Confessionem aliquid de quavis persona, quod non ei probetur, ut de inobedientia, murmuratione, conspirationibus, præsertim contra Superiores, et si quid parùm honestum et incautum in familiaritate nimia cum aliqua persona accidisset, vel contrà de dissensione.

21. Quomodo serventur Domi Constitutiones, Decreta, Regulæ, communis ordo, et ordinationes, quæ à Præposito Generali, et aliis Superioribus emanant.

22. Quomodo exerceantur ministeria Societatis erga externos, quod ad modum et fructum attinet.

23. Quis sit profectus Nostrorum in rebus spiritualibus, et quod omnium in solidis virtutibus acquirendis studium.

24. Si de iis etiam, quæ pertinent ad alias Domos et Collegia totius Provinciæ, aliquid habet, quod alicujus momenti videatur, liberè proponat.

Pro Scholasticis addatur.

Quænam à Scholasticis.

25. Quid ingenii, memoriæ, virium, et propensionis ad litteras in se experiatur.

26. An occupatione exteriore vel studiis removeatur vel distrahatur à rebus spiritualibus.

27. An habeat libros necessarios, et an scribat, legat, disputet.

28. De suo profectu in litteris quid sentiat.

29. An omnia experimenta Societatis fecerit, et quo fructu.

Pro iis, qui in probatione versantur.

Quæ ab iis, qui in probatione.

30. An firmus sit in proposito vivendi et moriendi in Societate.

31. An sit indifferens ad quemlibet gradum, ministeria, et exercitia Societatis, prout Obedientia constituerit.

32. An Exercitia spiritualia, vel aliqua alia experimenta fecerit, et in quibus plus profecerit; et alia, si videbitur, ex Examine.

Modus accipiendæ rationis conscientiæ.

Quod in Summario Constitutionum, §. 40. præscribitur de manifestanda conscientia, id magni momenti ad DEI gloriam, et Societatis nostræ bonum, Pater noster sanctæ memoriæ Ignatius existimavit: quare, ut omni diligentiâ et animi sinceritate servetur, Provinciali curandum erit. Et cùm quisque dixerit, quæ dicere voluerit, juxta instructionem datam, poterit Provincialis, si qua existimaverit ampliùs interroganda, id etiam facere: quamvis, quæ hominem pudore multùm afficerent, ea extra Confessionem interroganda non essent. Nec à singulis singula petet, sed prudenter et circumspectè pro ratione personarum. Denique eam suavitatem teneat, ut illa omnia non tamquam Judex exigere, sed ùt benignus parens ob subditi consolationem cognoscere velle videatur. *Ratio conscientiæ.*

V. Cong. 12. Dec. 56. §. 2.

REGULÆ

SOCII PROVINCIALIS.

Socius Provincialis qualis esse debeat.

1. Cum Socius Provincialis sit ejusdem Minister, ordinariè apud ipsum manens, ut pro memoria, et manibus illi sit ad omnia, quæ scribenda, et tractanda fuerint: dare operam debet, ut proportione quâdam se talem præbeat, qualem describunt Constitutiones Parte 9. cap. 6. §. 8. et 9.

Provincialis Socius idem, et Consultor, et Admonitor. Ejusdem facultates.

2. Cùm verò non solùm Socius sit, sed etiam Consultor, et Admonitor Provincialis, familiares sibi habeat Regulas his officiis proprias, et magnâ sedulitate, et prudentiâ observare studeat. Porrò concessam sibi facultatem absolvendi specialem intelligat ex Congr. 8. Decr. 25. §. 3. Noverit quoque sibi concessam esse facultatem dispensandi, quæ Confessario Provincialis concessa declaratur Ordin. cap. 1. §. 22.

Ejus charitas, observantia, studium erga Provincialem.

3. Satagat impensè, ut singulari charitate, humilitate, et obedientiâ internâ, et externâ cum Provinciali conjunctus sit; Ejusdem apud omnes, et Nostros, et externos, auctoritatem, et eorum erga ipsum benevolen-

tiam, omnibus, quibus poterit, modis, conservans, et augens.

4. Diligere, et curare singulari quodam affectu commune bonum Provinciæ debet; adeoque ultra peritiam Instituti Societatis, et eorum in primis, quæ ad Regulas, et munus Provincialis pertinent, conetur accuratam habere cognitionem Consuetudinum, et Ordinationum Provinciæ propriarum. *Peritia Instituti, et Ordinationum Provinciæ.*

5. Studeat verò, ut quàm fidelissimus Provinciali sit, et adeò secreti tenax, ùt si nihil omnino earum rerum sciret, quas oportet esse secretas. *Fidelitas, et tenacitas secreti.*

6. Fidelitas ejus erga Provincialem in eo potissimùm observabitur, si nihil clam eo aut scribet, aut aget, quod ad negotia Provinciæ spectet; si nullam sibi Gubernationis partem usurpabit; si illi indicabit, quidquid aut in tota Provincia, aut in aliqua ejus parte, sed in iis potissimùm, qui gubernant, observaverit, quod ejus indigeat providentiâ. *In quo potissimùm spectanda fidelitas.*

7. Cum aliis de Provincia ità se geret, ut nullam auctoritatis speciem ostendat: nullum singulari studio, aut favore prosequatur: spe, ac promissis neminem alat: ostendat denique omnibus, se instrumentum tantummodo, et manum esse Provincialis. *Modestia apud alios de Provincia.*

Litteras non aperiat, nisi jussus.

8. Nullas litteras, nullos fasciculos, nulla scripta ad Provincialem missa ipse aperiat, aut aperta ab alio legat, nisi eodem jubente Provinciali; jubere autem intelligitur, quoties litteras illi, aut scripta resignata tradiderit.

Qualis esse debeat in scribendis litteris.

9. Caveat diligenter, nè in litteris, et maximè iis, quas Provincialis nomine scribet, species ulla immoderati affectûs appareat: Provincialis animum induat, ejusque non solùm sententiis, verùm et verbis ingenium exprimat, ut non tantùm idem, sed etiam eodem modo, quo Provincialis, si scriberet, dicturus esset, dicat.

Liber pugillaris ad memoriam.

10. Librum habeat pugillarem, ubi omnia, quæ ipsi facienda à Provinciali præscribuntur, memoriæ causâ notet; utì et promissa omnia Provincialis, ut suo tempore præstentur, atque etiam res consultatione dignas.

Commentariolus stabilis agendorum.

11. Imò rerum omnium, quæ ad Provincialis pertinent providentiam, tam earum quæ certo tempore, quàm earum, quæ incerto præstari debent, prout res postulat, commentariolum stabilem apud se habeat, sæpeque legat, ut earum ipse rerum ex suo commentario recordatus, memoriam Provinciali renovet.

12. In primis commonebit Provincialem de commoditatibus, quatenus occurrent, aut prævideri poterunt, habendarum Consultationum principio cujusque mensis, ex præscripto Congr. 6. Dec. 36. §. 6. et 7. Quòd si quid ejusmodi esse intelliget, ut videatur posse commodè ferre dilationem, eum interroget, num de eo extraordinario tempore agi velit; ùt etiam, an Procurator Provinciæ, aut alius, qui de re, de qua agendum erit, experientiam, aut magnam cognitionem habeat, interesse Consultationi debeat. *Curæ Consultationum.*

13. In Consultationibus de proponendis ad Regimen sollicitus sit, ut de iisdem prælegantur Consultoribus informationes, Romam missæ inter ultimas Triennales. Si de quopiam, qui proponendus judicatur, nulla sit informatio inter ultimas Triennales, eam curet conficiendam ex præscripta Formula, Romamque mittendam, unà cum litteris Provincialis, et Consultorum: quod non est faciendum, si de eodem sit informatio inter ultimas Triennales. *In Consultationibus ad regimen prælegendæ informationes.*

14. Unà cum Provinciali attendat promovendis ad Gradum, ut de singulis curentur informationes, et consultetur in tempore. In concinnandis verò informationibus Romam mittendis, ultra ea, quæ satis disertè *Curanda circa promovendos ad gradum.*

Formulâ præscribuntur, curet primò, ut ad §. 1. et 2. exprimantur annus, et dies nativitatis, et ingressûs in Societatem. Curet secundò, ut de iis, qui studia absolverunt Professioni quatuor Votorum necessaria, si non absolverint omnia in Societate, distinctè explicetur, quot annis Philosophiæ, aut Theologiæ studuerint ante ingressum Societatis. De iisdem curet tertiò, ut constet ex Informationibus, in qua Provincia examinati sint, si extra Provinciam propriam studia absolverint. Curet quartò, ut ad §. tertium adnotetur expressè, propositos ad Professionem quatuor votorum judicari excedere, vel non excedere mediocritatem in virtute, juxta sensum Decr. 6. Congr. 9. aut de hoc dubitari. Curet denique ut Informationes singulæ justos habeant margines vacuos, quibus inscribi Romæ possit sententia de singulis ad Gradum propositis.

Curanda circa Informationes ad Gradum et Regimen, in Archivo servandas.

15. Sub illud tempus, quo Provincialis suo munere defungetur, sollicitus sit, ut omnes informationes Autographæ quatuor Patrum, tam ad gradum, quàm ad Regimen acceptæ ab eo Provinciali, in fasciculos componantur, sigillo Provinçialis munitos, cum hac inscriptione: *Informationes ad gradum*, vel, *Informationes ad Regimen, acceptæ à*

Patre N. N. Provinciali; non reserandæ sinè expressa facultate Præpositi Generalis ex Reg. Socii Provincialis 15. Provideat denique, ut ex Informationibus consultatis, in Provincia servandis, intelligi nequeat, quid quisque Informator aut Consultor senserit, nisi ubi omnes consentiunt.

16. In Codicem ad hoc designatum referat, quid in quaque Consultatione Provinciæ deliberatum, et quid conclusum fuerit, et ex quibus causis. *Consultationes referendæ in Codicem.*

17. Meminerit etiam, ordinarias Epistolas Consultorum Provincialis ad Generalem, mense Januario, et Julio colligere, et unà cum suis mittere, nisì eas illi aliâ viâ mittere voluerint. *Curandæ litteræ Consultorum ad Generalem.*

18. Ipse verò vel hâc, vel aliâ occasione, saltèm semel quotannis, certiorem faciet Præpositum Generalem, quemadmodum suas Regulas observet Provincialis, cæterasque ordinationes executioni mandandas curet, et ùt fructuosè se gerat in obeunda Provincia. *Socii obligatio specialis, scribendi de regimine Provincialis.*

19. Moneat Provincialem, si quem Superiorem in Provincia localem, Magistrum Novitiorum, Consultorem, vel alium quempiam eorum, qui scribere ad illum debent, suo tempore non scripsisse deprehenderit. *Curandæ litteræ ad Provincialem.*

20. Sollicitus sit, ut de morte Nostrorum *Itèm suffragia, et Orationes.*

in Provincia, uti et de Fundatoribus, et insignibus Benefactoribus, seu vivis, seu defunctis, Provincialis Generalem admoneat; ut juxta Constitutiones suffragia pro iis fiant. Sed et Provincialem monebit, cùm causæ inciderint, ut dispiciat de indicendis per Provinciam Orationibus, et Missis, juxta suam Regulam 21.

Item litteræ ad Principes.

21. Animadvertat, num expediat, Provincialem ad aliquos externos scribere, præsertim Principes Ecclesiasticos, aut Sæculares, Episcopos, Prælatos, aut alios magnâ auctoritate viros, ad conservandam eorum erga Societatem benevolentiam; idque illum admoneat.

Præstanda in Visitationibus Collegiorum.

22. Conetur strenuè adesse Provinciali visitanti Provinciam in iis omnibus, in quibus ejus operam requiret; ùt in inspectione ipsorum Domiciliorum, in Regulis minorum officialium cum ipsismet examinandis: in recensenda suppellectili sacra, et profana: in examinandis rationibus, ex libris Procuratoris, ipsoque Archivo, et ejus ordinatione: in lustrandis, et æstimandis provisionibus, Victualibus, Vestiariis, cæterisque, ipsoque Domûs ærario. In his verò, aliisque hujus generis, sedulò adnotet defectus, errores, et abusus, qui occurrerint; ut de

singulis edoctus Provincialis, examini tanti momenti faciliùs possit manum supremam imponere, et judicium formare de statu Collegii, aut Domûs temporali. Denique cura sit, sub finem cujusque Visitationis conficere compendio temporalem statum, habitualem pariter, et actualem, Romam mittendum à Provinciali.

23. Ad suam curam intelligat pertinere speciale Archivum Provincialis; quatenus libros continet manuscriptos, Provinciæ gubernationi præcipuè necessarios. Curet igitur, ut in eo Archivo sint, et maturè suppleantur, saltèm sequentes libri. *Curandum Archivum Provincialis.*

Liber continens Bullas, et Decreta Summ. Pontificum, aut SS. Congregationum, ad Societatem pertinentia.

Liber continens Diplomata, et placita Regum, ac Principum, ad Provinciam, aut aliquam ejus Domum pertinentia.

Liber continens Ordinationes Generalium, toti Societati communes, et non impressas.

Liber continens alterius generis Epistolas Generalium Encyclicas, non impressas.

Liber continens Ordinationes Generalium, Provinciæ proprias.

Liber continens Acta Congregationum Provinciæ, subjunctis earumdem Postulatis, seu Quæsitis, atque ad hæc Româ Responsis.

Liber continens Declarationes Constitutionum, Regularum, Ordinationum; et Decisiones Casuum à Generalibus datas ad dubitationes, seu Quæsita Provincialium, Procuratorum, aut aliorum.

Liber continens Ordinata, et Responsa Generalium præcipuì momenti, pertinentia ad singularia Provinciæ Collegia, ac Domicilia, eorumque res proprias.

Liber continens sententias Generalium, non impressas, de Doctrinis Philosophicis, et Theologicis permittendis, vel non permittendis in nostris Scholis.

Liber continens Consuetudines, cùm Provinciæ universæ, tum Seminariorum, aliarumque Domuum, à Generalibus approbatas.

Liber continens Ordinationes Visitatorum, et Provincialium, toti Provinciæ communes, à Generalibus approbatas.

Liber continens Memorialia Visitatorum, et Provincialium, post Visitationes relicta, et

et alia pro opportunitate, ab iisdem præscripta, aut commendata, cuique Collegio et Domui Provinciæ.

Liber continens Epistolas encyclicas Visitatorum, et Provincialium.

Liber continens Status temporales Collegiorum, et Domuum, compendio descriptos post quamcumque Visitationem.

Liber continens judicia de annuis examinibus Nostrorum in Philosophia, et Theologia, adnotatis anno, mense, loco, et nominibus Examinatorum.

Liber continens Catalogum Patrum tertiæ Probationis, adnotato tempore, quo probati sunt, et judicio Instructoris, Rectoris, et Ministri de singulorum satisfactione.

Liber continens seriem Superiorum cùm Provinciæ, tum Collegiorum, Domuumque.

Liber continens Catalogos Admissorum ad Societatem quoque anno, et Dimissorum ex Societate in Provincia.

Liber continens Catalogos Initiatorum primâ Tonsurâ, Ordinibus minoribus, et majoribus, adnotatis anno, die, loco, nomine Episcopi.

Liber continens Catalogos admissorum ad

Vota simplicia, et promotorum ad Gradus Professionis quatuor, aut trium Votorum, Coadjutorum Formatorum Spiritualium, et Temporalium, adnotatis, anno, die, loco, nomine ejus, qui Vota suscepit.

Liber continens Catalogum Mortuorum in Provincia, adnotatis similiter, anno, die, loco.

Liber continens Catalogos Triennales, primum, secundum, tertium.

Liber continens Catalogos annuos, seu breves.

Hos saltèm libros curæ suæ commissos sciat Socius Provincialis; non tamen exclusis aliis, si quos alios adhiberi ad commodiorem Provinciæ gubernationem ferat mos Provinciæ; nisì quòd ad curam solius Provincialis pertinet liber continens judicia de Scholasticis examinibus ad Gradum, expressa habens quidem nomina Examinatorum, sed avulsa à singulis judiciis, quod et in libro examinum annuorum observari convenit.

Cautelæ in communicandis Scripturis Archivi.

24. Ex Archivo nullum cuiquam monumentum, neque Domestico, neque externo, injussu Provincialis tradet; et cùm ejus jussu tradiderit, in libello notabit, quid, cui, et quando dederit; et, si externus fue-

rit, syngrapham ab eo accipiet, ut sciat, recordeturque ubinam sit, et possit suo tempore reposcere.

25. Sedulam operam navet, ut quàm accuratissimè concinnatæ sint Scripturæ quoque Triennio per electum Procuratorem Romam mittendæ; adeoque non solùm Acta Congregationis Provinciæ, Rationes pro cogenda, vel non cogenda Congregatione generali, et Postulata Provinciæ, quorum potissima cura pertinet ad Secretarium Congregationis; sed et Catalogus Primus, Secundus, Tertius: Catalogi quoque Defunctorum, Dimissorum, librorum in Provincia editorum, non sinè singulorum exemplis: Fundationes, et Dotationes Collegiorum, et Contractus majoris momenti: Professiones, et Vota Formatorum: Informationes ad Regimen; denique Annuæ, et Supplementum Historiæ Provinciæ. *Curandæ Scripturæ Triennales, Romam mittendæ.*

26. Ultra Catalogos Triennales supradictos, intelligat, ad suam curam pertinere Catalogum brevem, quotannis à Provinciali Romam mittendum gemino exemplo, qui contineat nomina, et Ministeria, in quibus unusquisque Nostrorum illo anno occupatur, addito supplemento Primi, et secundi Catalogi Triennalis. Catalogum verò hunc, *Curandus Catalogus annuus.*

cum dicto supplemento mitti oportebit; præcipuâ Personarum ordinatione factâ; adeòque saltèm mense Januario; citiùs verò, si id fieri possit.

Cura perpetua Annuarum litterarum, et Historiæ.

27. Animadvertat litteras annuas, et supplementum Historiæ, non esse negotium unius, aut paucorum mensium ante discessum electi Procuratoris; sed perpetuum, et continuum esse debere. Accuratam habeat rationem annorum, ad quos provectæ sint cujusque Collegii, aut Domûs Annuæ, et Historia: non desinat monere Provincialem, ubi est opus, de tarditate: urgeat ipse pro opportunitate Superiores locales, et designatum in quaque Domo Investigatorem, et Adnotatorem rerum notabilium, et Scriptorem Annuarum, et Historiæ. Curet denique, ut in tempore designetur, qui acceptas ex tota Provincia Annuas, et Historias conferat, et digerat; et Provinciæ Annuas generales, et Historiam concinnet, Romam mittendas.

Curanda valetudo Provincialis.

28. Valetudinem Provincialis ità curet, ut si animadverterit, eum in laboribus, et in rigore nimio mensuram excedere, ipsum de hoc modestè admoneat, ac, si opus fuerit, Generalem non celet; utque eidem infirmo eam victûs, et curationis rationem adhi-

bendam procuret, quam necessitas, et ordinata charitas postulabunt.

29. Si contingat Provincialem è vita excedere, neque sit in promptu, qui ejus partes Jure nostro suscipiat, Socius Provincialis defuncti tempestivè, ac fideliter obserabit armaria, ac scrinia ejus omnia, cum scripturis, ac litteris omnibus, quæ apud ipsum reperientur; et claves apud se retinebit, donec eas tradere possit illi, qui Provinciali defuncto, saltèm ùt Vice-Provincialis succedat.

Præstanda Socio in obitu Provincialis.

REGULÆ

PRÆPOSITI DOMÛS PROFESSÆ.

CAPUT I.

De iis, quæ ad ejus personam, et totius Domûs administrationem pertinent.

Qualis esse debeat. P. 4. c. 10. §. 4.

1. OMNI studio enitatur, ut talis sit, qualis optatur Rector in nostris Constitutionibus; atque eò magìs, quòd illis præsit, quos viros spirituales, et perfectionis studiosos esse oportet.

Oratione, etc. Domum sustineat. P. 4. c. 10. §. 5.

2. Primam officii sui curam in eo positam esse intelligat, ut oratione et sanctis desideriis totam Domum velut humeris suis sustineat; et quæcumque in iis, quibus præest, ad ipsorum, aliorumque ædificationem, juxta Instituti nostri rationem, optare debet, priùs in seipso præstare studeat.

Vitet particularia in omnibus.

3. Communes regulas ipse servet, et particularia in cibo, indumentis, et aliarum rerum usu, quantum fieri potest, vitet; et familiaritate atque indulgentiâ cum quibusdam, alios nè offendat.

4. Intrà annum, postquam officium Præpositi primâ vice inierit, quadraginta diebus Christianam doctrinam eo modo, quo in secunda Congregatione de Rectore expositum est, legat, aut doceat: sed ex causa per alium id munus cum facultate Provincialis obire poterit.

Quando Christianam doctrinam docebit. P. 4. c. 10. §. 10. et Can. 15. Cong. 2.

5. Consuetudines receptas, et à Generali vel Provinciali approbatas servet, ac servari faciat: si tamen aliqua alia à præcedenti Præposito inducta fuerit, non mutet inconsulto Provinciali: ipse verò, nisì suo Superiore approbante, nullam introducat.

Consuetudines approbatæ servandæ.

Novæ non inducendæ.

6. Eos, qui domestica obeunt ministeria (exceptis quibusdam, quorum electio ad Provincialem pertinet) prudenter constituat, suas cuique regulas tradat, aliquando visitet, et prout in Domino convenire judicabit, vel in eisdem ministeriis detineat, vel ab eis removeat. * Quia verò officia quædam, ut bene fiant, experientiam requirunt, qui ad ea idonei inveniuntur, non facilè mutari debebunt.

Constituendi qui domestica obeant ministeria. P. 4. c. 10. §. 5. et 6.

* Ibid. lit. E.

7. Ut prospicere officialibus de subsidio, si necessarium id fuerit, nè labore graventur, debebit; ità cùm tempus vacuum illis fuerit, ut illud utiliter impendant Divino servitio, curabit.

Officiales juvandi. P. 4. c. 10. §. 6.

Designatio Confessarii. P. 3. c. 1. §. 11. 8. Etsi potestatem habet designandi Confessarios suis subditis, ordinarium tamen Confessarium Domûs non constituet sinè approbatione Provincialis.

Quando in virtute obedientiæ jubendum. P. 6. c. 5. 9. Quamvis *in virtute Obedientiæ* jubere possit, non nisi rarissimè, et ex gravi ac urgenti causa id faciat.

Quales pœnitentiæ imponendæ. 10. Ordinarias tantùm pœnitentias imponat, quales sunt parva mensa, reprehensio, conclusio in circulo, edere sub mensa, osculari aliorum pedes, orare in refectorio, dicere culpam suam, subtractio cibi usque ad panem et aquam, si res postulaverit, disciplina publica in refectorio, et alia exercitia humilia, et domestica.

Quando dispensat in regulis. P. 4. c. 10. lit. B. et p. 9. c. 3. §. 8. Vid. Cong. 18. Dec. 7. 11. Sicut ad Præpositum pertinet dispensare in regulis, et Constitutionibus, et Decretis Congregationum Generalium, cum particularibus, quando necesse erit; sic et cùm dispensaverit in rebus majoris momenti, quæ videntur urgere, et in quibus sinè gravi incommodo Provincialis responsum exspectari non potest, eum primo quoque tempore de hujusmodi dispensatione, ac ejus causa admonere.

Vota solemnia et simplicia notanda. P. 5. c. 3. §. 4. et c. 4. §. 4. 12. Nomina eorum, qui vota solemnia, vel simplicia emiserunt, in libro ad hoc parato notentur, in Professis quidem et Coad-

jutoribus formatis cum nominibus admittentium; in reliquis verò post biennium cùm nominibus celebrantium, adnotato loco et tempore, juxta Constitutiones.

13. Quas habeat facultates, partim ex iis, quæ ipsi in his Regulis conceduntur, partim ex Compendio facultatum Societatis intelligat, ut in iis, quas non habet, sciat ad Superiorem recurrere. *Unde cognoscet suas facultates.*

CAPUT II.

De iis, quæ Præpositum ad bonam administrationem juvabunt.

14. Sit sollicitus, nè Minister, et reliqui Officiales suo desint officio, omissis aliis, quæ possent impedire. *Nè Minister, et alii suo desint officio.* P. 4. c. 10. §. 7. et p. 9. c. 6. §. 14.

15. Singulis vel saltèm alternis hebdomadis cum suis Consultoribus conveniat, (nisì pro re nata aliquid extraordinariè esset consultandum) deque rebus majoris momenti, quæ pro temporum et negotiorum varietate occurrunt, cum illis agat: quamquam iis auditis, penès ipsum erit de singulis statuendi facultas. *Consultationes faciendæ.*

16. Consultores, aliosque omnes, cùm ei *Admonitor, et Consultores*

libenter audiendi. *P. 9. c. 4. § 4.* aliquid proponunt, libenter et benignè excipiat, et præcipuè eum, cui Monitoris officium commissum est: efficiatque, ut in sua Domo, quæ in formula scribendi præscripta sunt, serventur.

Visitationes, et Ordinationes scribendæ. 17. Habeat librum, in quo scribantur visitationes Domûs à Generali approbatæ; in quo etiam scribantur Ordinationes aliæ alicujus momenti, quæ à Generali mittuntur: et quæ perpetuæ fuerint, ab iis, quæ temporariæ sunt, separatim notentur: alia verò, quæ Visitator, et Provincialis præscripserint, in alio libro scribantur.

Unde Institutum Societatis cognoscat. 18. Institutum Societatis cognoscat ex lectione Litterarum Apostolicarum, Constitutionum, et Decretorum generalium Congregationum: magìs autem particularia ex lectione Regularum tam communium, quàm officii sui et aliorum, qui sub ipsius cura sunt, ac Provincialis, et Compendii facultatum Societatis, atque ex observatione consuetudinum receptarum, ac demum ex recursu ad Superiorem in iis, de quibus dubitabit.

Quæ in libellum referenda. 19. Libellum habeat, in quem referat, quæcumque sibi ad bonum Domûs statum subinde occurrent, nè memoriâ excidant, præcipuè illa, de quibus ad Generalem vel Provincialem scribendum putat.

20. Pro occurrentibus necessitatibus communibus, et privatis, Missas et orationes suorum (moderatè tamen) juxta consuetudinem Societatis applicare poterit.

Missas applicare potest. P. 2. c. 3. §. 2. et p. 7. c. 2. lit. M. et c. 4. §. 3. et 4. p. 10. §. 1. et lit. B.

CAPUT III.

De cura Nostrorum in spiritu.

21. Curet, ut cuique in suo officio integram Obedientiam cæteri præstent, et Officiales Ministro, et sibi etiam omnes: studeatque eisdem exemplo obedientiæ præire, quam ipse suis Superioribus, quos Christi loco habet, præstare debet.

Obedientia in omnibus curanda. P. 4. c. 10. §. 8.

22. Det operam, ut Constitutiones et * Regulæ observentur: omnibus domesticis cum omni sollicitudine invigilet, eosdemque ab iis, quæ nocere possint, domi et foris, defendat, tum præveniendo, tum etiam, si quid mali acciderit, remedium adhibendo.

Observantia Regularum. P. 4. c. 10. §. 5. et p. 6. §. 1. et p. 10. §. ult.

* In Procem. Declar.

23. Efficiat, ut sibi vel aliis ab ipso deputatis statis temporibus ratio conscientiæ reddatur, juxta modum, qui in officio Provincialis præscribitur, et instructionem ad reddendam ** conscientiæ rationem, à Pro-

Ratio conscientiæ. In Exam. c. 4. §. 36. 38. et p. 6. c. 1. §. 2.

** V. Cong. 12. Dec. 15.

fessis quidem et Coadjutoribus formatis semel in anno, ab aliis verò bis: et aliquos præterea maturiores Patres assignet, qui eorum * Confessiones generales excipiant, nisi Provincialis tunc adsit.

* V. Cong. 12. Dec. 16.

Renovatio votorum quando. P. 4. c. 4. §. 5. et p. 5. c. 4. §. 6. et Can. 14. Cong. 2.

24. Meminerit, ut Scholastici, si qui erunt, et Coadjutores non formati, bis singulis annis circa festa Circumcisionis Domini Nostri, et Apostolorum Petri et Pauli, vota sua renovent, præmissis iis, quæ fieri solent.

Exhortatio quando, et quibus de rebus habenda. P. 3. c. 1. §. 28.

25. Singulis, vel alternis diebus Veneris exhortationem Nostris vel ipse faciat, vel aliquis alius, qui rationem nostri Instituti bene teneat; in qua agatur de observatione Constitutionum et Regularum, de fraterna charitate, humilitate, patientia, mortificatione, et aliis virtutibus, præsertim de Obedientia: tametsi exhortationis loco, spiritualis collatio eisdem de rebus aliquando haberi potest.

Crebrò subditos alloquatur, eorumque necessitatibus tempestivè prospiciat.

26. Crebrò, et magnâ charitatis significatione, alloquatur subditos, eorumque necessitatibus non corporis tantùm, sed multò etiam magìs animæ, paterno affectu prospiciat. Si quem verò intelligat aliquâ tentatione pulsari, præsertim gravi, ejus peculiarem curam et sollicitudinem non solùm

per se, sed etiam, si necesse fuerit, per alios gerat; nec remedium longiùs differendo, difficiliorem morbi curationem reddat.

27. In correctionibus et pœnitentiis injungendis rationem habebit dispositionis personarum, et ædificationis universalis, et particularis earum, ad gloriam DEI. *Ratio in pœnitentiis habenda.* P. 3. c. 1. §. 15.

28. Nisì prudentia rebus particularibus adhibita aliter procedendum dictaverit, illud in correctionibus observet, ut ii, qui peccant, primò in charitate et dulcedine admoneantur: secundò in charitate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio et rubor injiciatur: tertiò amori ea, quæ timorem incutiant, si opus erit, adjiciantur. *Modus in correctionibus servandus.* P. 3. c. 1. lit. N.

29. De publicis defectibus publica debet esse pœnitentia, iis tantùm, quæ ad omnium ædificationem faciunt, declaratis. *Publicæ pœnitentiæ.* P. 3. c. 1. lit. N.

30. Poterit mittere interdum aliquem ex suis, ut ostiatim petat eleemosynam, aut comitetur Emptorem, aut ut inserviat hospitali, aut in plateis concionetur, Christianamve doctrinam doceat, prout magìs in Domino expedire videbitur; habitâ ratione ædificationis, et spiritualis utilitatis Nostrorum. *Mortificationes publicæ.*

31. Delegare poterit Confessario vel aliis *Pœnitentia-*

rum approbatio.
In Exam. c. 1. lit. C.

vices suas, ut eas pœnitentias approbent vel improbent, quas ad majorem sui spiritûs profectum assumere quisque volet: et ut Nostris, qui Sacerdotes non sunt, facultatem dare possint, frequentiùs quàm octavo quoque die communicandi, quos eâ ratione magìs in spiritu juvari in Domino judicaverint.

Mensura in pœnitentiis nè excedatur.
In 1. Cong. D. 96. et in Exa. c. 1. §. 6.

32. In danda facultate jejunandi, sicut et in aliis pœnitentiis concedendis, videat, nè mensuram rectæ rationis excedat; detque operam, ut omnes intelligant, ad singularitatem non pertinere, si quis jejunet aliis non jejunantibus, dummodo ordinaria consuetudo jejunandi, quæ juxta Constitutiones non sit, non introducatur.

Nostrorum curet unionem.
P. 3. c. 1. §. 18.
Ibid. lit. P.

33. Unio et conformitas mutua diligentissimè curanda est, nec ferenda inter ullos domesticorum perturbatio, vel ira mutua: si quid autem hujusmodi accideret, curet, ut statim cum satisfactione debita in gratiam invicem redeant.

Officia domestica à Sacerdotibus obeunda.
P. 3. c. 1. §. 19.

34. Tam ipse, quàm omnes alii Sacerdotes, qui ei videbuntur, juxta Constitutiones, aliquando intrà annum officium vel officia eorum, qui Domi inserviunt, ad tempus aliquod obibunt.

Litteræ dandæ.

35. Videat scripta et litteras omnes, quæ

scribuntur ad domesticos, et quas ipsi aliis scribunt; aut aliquem virum fidelem, et qui donum discretionis habeat, Domi constituat, qui eas lectas reddat, aut non reddat, prout in Domino magis expedire judicabit: sibique referat, si quid invenerit, quod tanti momenti sit, ut de eo Superior monendus videatur. Res autem vanas, aut quæ aliâ ratione offendere possint, neminem scribere permittat: nec sigillum quemquam habere sinat sinè Provincialis facultate.

In Exam. c. 4. §. 6. et p. 3. c. 1. lit. B.

36. Non sint Domi arma, nec instrumenta musica, nec libri lascivi aut vani, nec novæ ullæ recreationes introducantur.

Arma, instrumenta musica, et libri lascivi, etc. P. 3. c. 1. §. 14. et lit. M.

CAPUT IV.

De auxilio animarum.

37. Meminerit hoc pertinere ad scopum totius Societatis, ut ad animarum salutem et perfectionem cum Divina gratia promovendam incumbat; et nostri Instituti puritatem in Domibus Professis præcipuè elucescere debere, quæ non tam circa media ad hunc finem præparanda (quemadmodum

Instituti perfectio in Domibus Professis. In Exam. c. 1. §. 2. et par. 4. in procem.

Collegia) quàm circa finem ipsum, et usum mediorum ad eum conferentium versantur.

Zelus animarum.

38. Videat, an Nostri zelum habeant animarum, et an strenuè ac diligenter earum salutem procurent, ùt ii solent, quos sanctus DEI amor impellit: nec solùm immoderatos pro ratione virium labores suscipi non sinat, sed multò etiam minùs in proximis juvandis negligentiam toleret.

Assiduè in Ecclesia prædicandum. P. 4. c. 8. §. 3. et 6. et p. 7. c. 4. §. 6. et 7. et Can. 21. Cong. 1. et Can. 20. Cong. 2.

39. Proponatur populo assiduè in Ecclesia verbum DEI in prædicationibus, et sacræ Scripturæ vel doctrinæ Christianæ lectionibus, quod etiam in aliis Ecclesiis, plateis, et locis præstari potest, quando ad majorem DEI gloriam conferre videbitur: nominatim verò puerorum ac rudium personarum in Christianismo institutionem, tamquam proprium nostræ vocationis ministerium valdè commendatum habeat: intelligatque, Christianam doctrinam canendo doceri posse, ubi ad majorem ædificationem id fore observabitur. Modus autem, sive id canendo, sive secùs fiat, pro locorum ratione ad ædificationem et majorem utilitatem exigatur.

Can. 14. Cong. 1.

Confessarii non desint. P. 4. c. 8. §. 4. et p. 7. c. 4. §. 5. et 9.

40. Procuret diligenter, nè desint designati Confessarii, qui Domi in administratione Sacramentorum Confessionis et Communioni

munionis cum fructu exerceantur : quique extra Domum ægrotorum Confessiones audire, morientibus opem ferre, et eos, qui in carceribus et hospitalibus inveniuntur, visitare et consolari possint, et reliquis pietatis operibus, quæ in Litteris Apostolicis Instituti nostri, et Constitutionibus proponuntur, incumbere : sed hæc omnia ipse juxta ordinem à Provinciali præscriptum exequatur, qui pro ratione loci, et copia Nostrorum metietur, quantum in hujusmodi rebus operæ sit ponendum. *et in Bulla nostri Instit. Pauli III. et Julii III.*

41. Curet, ut Nostri in spiritualibus Exercitiis tradendis accuratè exerceantur, postquam ea in se fuerint experti : nullus tamen deberet ea tradere, nisì prudentiâ ac rerum spiritualium usu satis probatus esset. *Exercitia Spiritualia à quo tradentur.* P. 4. c. 8. §. 5. et p. 7. c. 4. §. 8.

42. Si Operariorum copia suppetet, poterit suos mittere ad alia loca vicina, habito consensu Provincialis, ut similibus operibus charitatis functi, Domum constituto tempore redeant. *Ad loca vicina mitti possunt Nostri.*

43. Non permittat eodem tempore omnes Sacerdotes abesse, sed semper Domi, aut in Ecclesia aliqui maneant, qui occurrentibus necessitatibus proximorum satisfacere possint. *Aliqui Domi maneant.*

44. Cùm quis prædicationi, lectioni sa- *Operariis prospiciendum.*

cræ, aut Confessionibus audiendis vacat, provideat, nè studii tempus, aliave necessaria illi desint.

De promovendis ad aliquod munus. P. 4: c. 8. §. 2. et p. 7. c. 4. §. 5. et 6.

45. Si quis ad sacros Ordines promovendus, aut in Confessarium vel Concionatorem esse eligendus videbitur, Provincialem admoneat.

Quid de iis, qui offendiculo sunt.

46. Si quem ex iis qui in Ecclesia nostra assiduè ad Sacramenta accedunt, intelligeret vitæ suæ exemplo alios offendere, quantum in ipso est, remedium per Confessarium, vel aliquem alium, convenienti ratione adhibere curet.

Religiosarum curam nè suscipiant nostri. P. 6. c. 3. §. 5. * V. Cong. 7. Dec. 56.

47. Non permittat, ut Nostri curam mulierum religiosarum, et aliarum quarumcumque suscipiant, ut * ordinariè illarum Confessiones audiant, vel ipsas regant: quamvis nihil repugnet, aliquando apud eas concionari, aut semel unius Monasterii Confessiones, speciales ob causas, audire; quod tamen non fiet, nisi postulent ii, qui eis præsunt.

Concionari, et Confessiones audire potest. P. 9. c. 6. §. 1.

48. Etsi proprium Præpositi officium est, Domum sibi commissam diligenter ac fideliter gubernare, neque is propter aliud quidquam huic muneri deesse debet; si quando tamen per officii sui occupationes licebit, et concionari et Confessiones audire, et alia Societatis ministeria exercere poterit, ac debebit.

CAPUT V.

De ordine domestico.

49. Quotidie post orationem matutinam fiat Sacrum, cui intersint omnes, qui Sacerdotes non sunt; nisì aliquibus, propter peculiares causas, aliud tempus ad Sacrum audiendum concessum sit. *Sacrum quotidie audiendum.*

50. Tempore orationi et examini assignato sit aliquis, qui observet, num omnes iis vacent, quod et Minister ipse aliquando faciat, et Præpositus huic rei diligenter invigilet. *In oratione, et examine visitandum.*

51. Syndicum Domi constituat, ubi Ministri aut Sub-Ministri operâ ad id non utetur, cujus officium erit observare in omnibus, quod ad honestatem et decentiam externam pertinet, Ecclesiam et domum in locis publicis perlustrando, et si quid, quod non conveniat, annotaverit, Superiori referendo. *Syndici officium. P. 3. c. 1. §. 16. et p. 4. c. 10. §. 7.*

52. A posteriore prandii signo ad cœnam octo, ùt minimùm, horæ intersint: aliquid verò amplius usque ad refectiunculam diebus Veneris et jejuniorum, juxta morem *Quâ horâ ad cœnam, et cubitum eundum.*

.3. c. 2. lit. E. regionis : à tempore autem, quo se Nostri cubitum receperunt usque ad signum, quo excitantur, septem.

Benedictio mensæ, et gratiarum actio. Can. 6. Cong. 1.

53. Benedictio et gratiarum actio in refectorio juxta usum Breviarii Romani in prima mensa fiant : in secunda verò et privata, retineri possunt antiqua benedictio et gratiarum actio, quæ à singulis submissè et stando fieri debent.

Ordo in mensa servandus. Can. 30. Cong. 1.

54. In mensa Sacerdotes præcedant alios ad eum gradum non promotos, sed nec inter Sacerdotes, nec inter eos, qui Sacerdotes non sunt, ullus ordo constituatur.

Adsit primæ mensæ Minister.

55. Si aliqua de causa Præpositus primæ mensæ adesse non poterit, curet, ut Minister adsit.

Horæ recreationis. P. 3. c. 2. lit. D.

56. A prandio et à cœna hora una, diebus autem Veneris post collationem vespertinam dimidia recreationi religiosè impendatur, idque in uno loco, si commodè fieri poterit : sed neque extra hujusmodi horas labores nimiùm continuari, sinè aliqua convenienti relaxatiône, sinat.

Conferentiæ casuum conscientiæ.

57. Conferentiæ casuum conscientiæ bis singulis hebdomadis habeantur, quibus Sacerdotes omnes, qui commodè poterunt, interesse debent, Præside docto aliquo, qui ea, de quibus agetur, luculentiùs explicare, ac definire possit.

CAPUT VI.

De iis, quæ pertinent ad res temporales.

---

58. Magno et constanti animo speret à Divina bonitate suæ Domui subsidia temporalia adjicienda, si et Nostri ad quærendum DEI regnum sibi et proximis seriò incumbant, et ipse, ratione indigentiæ, Instituti nostri integritatem violari numquam permittat. *Fiducia in DEUM.*

59. Habeat Procuratorem, qui eleemosynas petat; cui alios ad eam rem substituere poterit, si necessarium judicabit; ità tamen ut quàm paucissimi in mendicando occupentur. *Procurator eleemosynarum.* P. 6. c. 2. §. 10.

60. Singulis mensibus à Procuratore rationem accepti et expensi, præsente Ministro, exigat, ut totius Domûs administrationis ratio ipsi constet, eamque reddere possit, cui, et quando per Superiorem constituetur: caveat autem, nè Domus alieno ære gravetur. *A Procuratore rationem exigat.* P. 4. c. 2. §. 5. et p. 9. c. 3. §. 4. lit. C.

61. In iis quæ ad rationem victûs, et aliarum rerum vitæ necessariarum aut convenientium spectant, quamvìs curandum est, *In victu et vestitu moderatio.* P. 6. c. 2. §. ult. lit. N.

ut communis illa sit, et valetudini Nostrorum accommodata; habenda tamen semper est ratio humilitatis, paupertatis, ac spiritualis ædificationis in Domino.

Qui in vinea Domini sublevandi sunt.

62. Ut curare debet, nè ii, qui in vinea Domini magno cum proximorum fructu se exercent, necessario subsidio privati, majora bona relinquere cogantur, neve morbo aut ætate debiles ministerio fraternæ charitatis destituantur; ità iis, qui neutrâ ratione aliorum indigent operâ, adjutores assignare non debet.

Ægrotorum magna habenda cura. P. 3. c. 2. lit. G.

63. Ægrotorum verò cura habeatur magna, et observetur diligenter tam in victûs ratione, quàm in cæteris, quod Medicus præscripserit.

Eleemosynæ in commune dispensandæ.

64. Si cui particulari quidpiam ab externo aliquo mittatur, id in communem usum accipiatur ac dispensetur.

Collegiorum reditibus non utantur. In Exam. c. 1. §. 4. et p. 4. c. 2. lit. F.

65. Caveat, nè Domus ipsa aliquisve Professorum aut Coadjutorum reditibus Collegiorum, præterquam in rebus minimis, utatur.

et p. 6. c. 2. §. 3. *Stabilia statim vendenda.* P. 6. c. 2. lit. E.

66. Si quid stabile donatum legatumve Domui fuerit, Provincialem admoneat, ut quàm primùm vendatur, et pretium in usus necessarios juxta illius judicium expendatur: temporis tamen opportunitas ad vendendum non est excludenda.

67. Lites forenses fugiat, nec ullam inconsulto Provinciali intentet, nec intentæ respondeat, nisì cogatur. *Lites fugiendæ.* Can. 26. Cong. 2.

68. Si bona alicujus ex Nostris distribuenda essent, si ineundi contractus, si fabrica alicujus momenti, et expensæ extraordinariæ faciendæ, aut si bona offerantur cum aliqua obligatione, rem ad Provincialem deferat. *Expensæ extraordinariæ.* P. 3. c. 1. §. 7. et 9. et Can. 3. Cong. 2.

69. Depositum pecuniæ nullum prorsus admittat, aliarum verò rerum non nisì cautissimè, dummodo sint eorum, quibus multum debeamus, aut alioqui id officii sinè magna offensione denegari non possit. *Deposita non admittantur.*

70. Neminem ex Nostris in causis civilibus, nedum criminalibus, examinari (nisì, qui ad peccatum obligare potest, compelleret) permittat absque licentia; quam minimè dabit, nisì in causis, quæ ad religionem Catholicam pertinent, aut alioqui piæ sint, et ità uni faveant, ut non in alterius detrimentum cedant. *Examinatio Nostrorum in civilibus.* P. 6. c. 3. §. 8.

71. Nullum domi jumentum equitandi causâ ad usum alicujus de ipsa Societate ordinariè habeatur, nisì aut propter continenter infirmam alicujus valetudinem, aut propter publica negotia, id necessarium et urgens judicaret Generalis. *Quomodo jumento domi utendum.* P. 6. c. 2. §. 14. Ibid. lit. K.

CAPUT VII.

De communicatione cum externis, et gratitudine erga Fundatores et Benefactores.

Mulierum visitatio, et ad eas litteræ.

72. MULIERES invisere, aut ad eas scribere, nisì in necessitate, aut cum spe magni fructûs, Nostros non sinat: nec hoc quidem permittat, nisì viris valdè probatis et prudentibus.

Domum non ingrediantur mulieres.
P. 3. c. 1. §. 14.

73. Non permittat feminas domum nostram ingredi.

Magni viri quando invisendi.
P. 6. c. 2. §. 9.

74. Curet, nè primarios viros invisere Nostri consuescant, nisì sancto studio piorum operum ducerentur, vel quando intimâ benevolentiâ in Domino conjuncti essent.

Munuscula.
P. 6. c. 2. §. 9.

75. Non sinat offerri munuscula, quæ magnatibus ad res majores obtinendas offerri solent.

Nostri non capiant cibum apud externos, nec ab eis visitentur cùm ægrotant.

76. Non permittat, ut Nostri cibum capiant apud externos, aut ab eis, cùm ægrotant, visitentur, nisì causa non levis momenti ad id concedendum moveret; quam eamdem esse oportebit, si quando externus aliquis ad mensam, præsertim Refectorii, invitandus videretur.

77. Amicos conservare, et eos, qui malè erga nos affecti sunt, præcipuè si homines sint non vulgaris auctoritatis, orationibus et rationibus convenientibus in amicitiam revocare, aut saltèm nè adversarii sint efficere studeat. *Amici conservandi, inimici reconciliandi.* P. 10. lit. B.

78. Observet, quæ erga Fundatores et Benefactores, tam vivos, quàm mortuos, observanda sunt, eisque gratitudinem exhibeat; et si quam aliam obligationem Domus habet, ei satisfieri curet. *Gratitudo erga Fundatores, et Benefactores.* P. 4. c. 1.

CAPUT VIII.

De iis, qui admitti petunt, ad Domum divertunt, aut foras mittuntur.

79. In Societatem neminem admittat, nisi à Generali vel Provinciali id ipsi committatur: sed de iis, qui admitti petunt, ad Provincialem referat, vel scribat, quales illi sint, et quibus donis DEI præditi. *In Societatem neminem admittat.* P. 1. c. 1. §. 2.

80. Si is, qui admitti petit, ad Institutum Societatis valdè idoneus videbitur, et necessitas urgeret, poterit eum tamquam hospitem Domi recipere, donec responsum à Provinciali accipiat, vel ad eumdem mittere, si expedire judicaverit. *Quid cum valdè idoneis agendum.* P. 1. c. 1. lit. A.

Quid cum veniente sinè licentia.
P. 2. c. 4. §. 1. et lit. A.

81. Recedentem sinè licentia ab alio loco Societatis, vel ab ea dimissum non admittat: sed si expedire videretur, ad Provincialem de eo scribat, et ejus ordinationem exspectet; illo domi ùt hospite, vel in alio pio loco, si videbitur, detento.

Charitas erga alios per domos transeuntes.
P. 4. c. 2. lit. F. et p. 6. c. 2. lit. D.
Vid. Cong. 7. Dec. 18.

82. Charitatem magnam exhibeat erga alios de Societate per domum transeuntes, eosque amanter hospitio excipiat; ac meminerit, se aliquo viatico aut eleemosynâ eos, si indigerent, juvare posse: curet itèm diligenter dirigere ac juvare expeditiones hospitum, qui negotiorum causâ domi versantur.

Externi quando domi pernoctabunt.

83. Externi nè accipiantur hospitio, ut Domi pernoctent, nisì ii sint, quibus multum debeatur, aut id officii sinè magna offensione prætermitti non possit: qua in re habeatur præcipua ratio Religiosorum, cùm necessitatis causâ ad nos divertunt.

Cum socio Domo egrediendum.
P. 3. c. 1. §. 3.

84. Cùm quis Domo egredietur, det ei socium convenientem: si quando autem aliquis solus foras mittitur, is sit cui meritò possit confidere.

Non sinè patentibus mittendi.
P. 7. c. 2. lit. M.

85. Neminem ex sua Domo in alium locum mittat sinè litteris patentibus.

Quid de malè habentibus.

86. Si quis experimento comperiretur ferre non posse Domûs cœlum, et malè

habere continenter cerneretur, vel aliâ ratione videretur mutandus; Provincialem admoneat, an aliò mitti debeat. P. 3. c. 2. lit. G.

87. Profecturi ad alia loca, eâ, quam sottanam vocant, et aliis interioribus indumentis, quibus utuntur, privari non debent, nisi fortè ratio temporis, aut alioqui charitas suaderet melioribus esse commutanda. Reliqua verò omnia, quæ ad iter necessaria erunt, magnâ charitatis significatione ab eo loco, unde mittuntur, subministrentur; sumptibus tamen eorum, quorum erit expensas itineris solvere. *Quid cum profecturis aliò.*

REGULÆ

RECTORIS.

CAPUT I.

De iis, quæ ad ejus personam, et totius Collegii administrationem pertinent.

Oratione Collegium sustineat. P. 4. c. 10. §. 4. et 5.

1. OMNI studio enitatur, ut talis sit, qualis optatur in nostris Constitutionibus, primamque officii sui curam in eo positam esse intelligat, ut oratione et sanctis desideriis totum Collegium, velut humeris suis, sustineat.

Particularia vitet.

2. Communes regulas ipse servet, et particularia in cibo, indumentis, et aliarum rerum usu, quantum fieri potest, vitet: et familiaritate atque indulgentiâ cum quibusdam, alios nè offendat.

Doctrinam Christianam doceat. P. 4. c. 10. §. 10. et Can. 15. Cong. 2.

3. Intrà annum, postquam officium Rectoris primâ vice inierit, quadraginta diebus Christianam doctrinam, eo modo, quo in secunda Congregatione expositum est, legat aut doceat: sed ex causa per alium id munus cum facultate Provincialis obire poterit.

Consuetudines

4. Consuetudines receptas, et à Generali

vel Provinciali approbatas servet ac servari faciat : si tamen aliqua alia à præcedenti Rectore inducta fuerit, non mutet inconsulto Provinciali : ipse verò, nisì suo Superiore approbante, nullam introducat. *servet, et nihil immutet.*

5. Eos, qui domestica obeunt ministeria (exceptis quibusdam, quorum electio ad Provincialem pertinet) prudenter constituat, suas cuique regulas tradat, aliquando visitet, et prout in Domino convenire judicabit, vel in eisdem ministeriis detineat, vel ab eis removeat. Quia verò officia quædam, ut bene fiant, experientiam requirunt, qui ad ea idonei invenientur, non facilè mutari debebunt. *Ministeria domestica distribuat.* P. 4. c. 10. §. 5. et 6. Ibid. lit. E.

6. Ut prospicere officialibus de subsidio, si necessarium id fuerit, nè labore graventur, debebit; ità cùm tempus vacuum illis fuerit, ut utiliter illud impendant Divino servitio, curabit. *Officiales sublevandi.* P. 4. c. 10. §. 6.

7. Etsi potestatem habeat designandi Confessarios suis subditis, ordinarium tamen Confessarium Collegii non constituet sinè approbatione Provincialis. *Designatio Confessarii.*

8. Quamvìs *in virtute Obedientiæ* jubere possit, non nisì rarissimè, et ex gravi ac urgenti causa id faciat. *Quando in præcepto jubendum.* P. 6. c. 5.

9. Ordinarias tantùm pœnitentias impo- *Quales pœni-*

tentias imponet. nat, quales sunt parva mensa, publica reprehensio, conclusio in circulo, edere sub mensa, osculari aliorum pedes, orare in Refectorio, dicere culpam suam, subtractio cibi usque ad panem et aquam, si res postulaverit, disciplina publica in Refectorio, et alia exercitia humilia et domestica.

Quando in Regulis dispenset. P. 4. c. 10. lit. B. et p. 9. c. 3. §. 8. V. Cong. 18. Dec. 7.

10. Sicut ad Rectorem pertinet dispensare in Regulis, Constitutionibus, et Decretis Congregationum generalium cum particularibus, quando necesse erit; sic et cùm dispensaverit in rebus majoris momenti, quæ videntur urgere, et in quibus sinè gravi incommodo Provincialis responsum exspectari non potest, eum primo quoque tempore de hujusmodi dispensatione, ac ejus causa admonere.

Notentur in libro, qui vota emiserunt. P. 5. c. 3. §. 4. et c. 4. §. 4. V. Cong. 5. D. 50. §. 1.

11. Nomina eorum qui vota solemnia, vel simplicia emiserunt, in libro ad hoc parato notentur: in Professis quidem et Coadjutoribus formatis, cum nominibus admittentium; in reliquis verò post biennium, cum nominibus celebrantium, adnotato loco et tempore, juxta Constitutiones.

Unde suas facultates intelligat.

12. Quas habeat facultates, partim ex iis, quæ ipsi in his regulis conceduntur, partim ex Compendio facultatum Societatis intelligat, ut in iis, quas non habet, sciat ad Superiorem recurrere.

CAPUT II.

De iis, quæ Rectorem ad bonam administrationem juvabunt.

Nè desint officio suo officiales.

13. SIT sollicitus, nè Minister et reliqui officiales suo desint officio, omissis aliis, quæ possent impedire.

P. 4. c. 10. §. 7. et p. 9. c. 6. §. 14.

Singulis hebdomadis consultandum.

14. Singulis, vel saltèm alternis hebdomadis cum suis Consultoribus conveniat (nisi pro re nata aliquid extraordinariè esset consultandum) deque rebus majoris momenti, quæ pro temporum et negotiorum varietate occurrunt, cum illis agat: quamquam iis auditis penès ipsum erit de singulis statuendi facultas.

Consultores et Admonitorem benignè audiat.

P. 9. c. 4. §. 4.

15. Consultores, aliosque omnes, cùm ei aliquid proponunt, libenter ac benignè excipiat, et præcipuè eum, cui Monitoris officium commissum est: efficiatque, ut in suo Collegio, quæ in formula scribendi præscripta sunt, accuratè serventur.

Quæ in libris scribenda.

16. Habeat librum, in quo scribantur visitationes Collegii à Generali approbatæ; in quo etiam scribantur ordinationes aliæ alicujus momenti, quæ à Generali mittuntur:

et quæ perpetuæ fuerint, ab iis, quæ temporariæ sunt, separatim notentur: alia verò, quæ Visitator et Provincialis præscripserint, in alio libro scribantur.

Unde Institutum cognoscet.

17. Institutum Societatis cognoscat ex lectione litterarum Apostolicarum, Constitutionum, et Decretorum generalium Congregationum: magìs autem particularia ex lectione Regularum tam communium, quàm officii sui, et aliorum, qui sub ipsius cura sunt, ac Provincialis, et Compendii facultatum Societatis, atque ex observatione consuetudinum receptarum, ac demum ex recursu ad Superiorem in iis, de quibus dubitabit.

In libellum referat, quæ ad bonum Collegii occurrunt.

18. Libellum habeat, in quem referat, quæcumque sibi ad bonum Collegii statum subinde occurrent, nè memoriâ excidant, præcipuè illa, de quibus ad Generalem vel Provincialem scribendum putat.

Missas applicare potest. P. 2. c. 3. §. 2. et p. 7. c. 2. lit. M. et c. 4. §. 3. et 4. et p. 10. §. 1. et lit. B.

19. Pro occurrentibus necessitatibus, communibus et privatis, Missas et orationes suorum (moderatè tamen) juxta consuetudinem Societatis applicare poterit.

CAPUT

CAPUT III.

De cura Nostrorum in spiritu.

20. CURET, ut cuique in suo officio integram obedientiam Collegiales præstent, et officiales Ministro, et sibi etiam omnes, studeatque eisdem exemplo obedientiæ præire, quam ipse suis Superioribus, quos Christi loco habet, præstare debet. *Obedientia in omnibus servanda.* P. 4. c. 10. §. 8.

21. Det operam, ut Constitutiones et Regulæ observentur: omnibus Collegialibus cum omni sollicitudine invigilet, eosdemque ab iis, quæ nocere possint, Domi et foris defendat, tum præveniendo, tum etiam si quid mali acciderit, remedium adhibendo, ità ut in virtutibus et litteris proficiant. *Constitutionum et Regularum observantia.* P. 4. c. 10. §. 5. et p. 6. c. 1. §. 1. et p. 10. §. ult. in procem. Declar.

22. Efficiat, ut sibi, vel aliis ab ipso deputatis, statis temporibus ratio conscientiæ reddatur à suis, juxta modum, qui in officio Provincialis præscribitur, et instructionem ad reddendam * conscientiæ rationem: et aliquos præterea maturiores Patres assignet, qui eorum Confessiones ** generales excipiant, nisi Provincialis tunc adsit. *Conscientiæ ratio reddenda.* In Exam. c. 4. §. 36. 38. et 41. et p. 6. c. 1. §. 2. * V. Coug. 12. Dec. 15. ** V. Congr. 12. Dec. 16.

23. Meminerit, ut Scholastici et Coadju- *Vota bis in anno renovanda.*

P. 4. c. 4. §. 5. et p. 5. c. 4. §. 6. et Can. 14. Cong. 2. tores non formati bis singulis annis, circa festa Circumcisionis Domini Nostri, et Apostolorum Petri et Pauli, vota sua renovent, præmissis iis, quæ fieri solent.

Quando exhortationes Nostris faciendæ. P. 3. c. 1. §. 28.

24. Singulis, vel alternis diebus Veneris exhortationem Nostris vel ipse faciat, vel aliquis alius, qui rationem nostri Instituti bene teneat, in qua agatur de observatione Constitutionum et Regularum, de fraterna charitate, humilitate, patientia, mortificatione, et aliis virtutibus, præsertim de obedientia; tametsi exhortationis loco spiritualis collatio eisdem de rebus aliquando haberi potest.

Subditos cum charitate alloquatur.

25. Crebrò et magnâ charitatis significatione alloquatur subditos, eorumque necessitatibus non corporis tantùm, sed multò etiam magis animæ, paterno affectu prospiciat. Si quem verò intelligat aliquâ tentatione pulsari, præsertim gravi, ejus peculiarem curam et sollicitudinem, non solùm per se, sed etiam, si necesse fuerit, per alios gerat: nec remedium longiùs differendo, difficiliorem morbi curationem reddat.

Modus injungendi pœnitentias. P. 3. c. 1. §. 15.

26. In correctionibus et pœnitentiis injungendis rationem habebit dispositionis personarum, et ædificationis universalis, et particularis earum, ad gloriam DEI.

27. Nisi prudentia rebus particularibus adhibita aliter procedendum dictaverit, illud in correctionibus observet, ut ii, qui peccant, primò in charitate et dulcedine admoneantur; secundò in charitate quidem, sed eo tamen modo, ut eis confusio et rubor injiciatur; tertiò amori ea, quæ timorem incutiant, si opus erit, adjiciantur. *Correctio ut facienda.* P. 3. c. 1. lit. N.

28. De publicis defectibus publica debet esse pœnitentia, iis tantùm, quæ ad omnium ædificationem faciunt, declaratis. *Publica pœnitentia.* P. 3. c. 1. lit. N.

29. Poterit mittere interdum aliquem ex suis, ut ostiatim petat eleemosynam, aut ut inserviat hospitali, aut comitetur Emptorem, aut in plateis concionetur, Christianamve doctrinam doceat, prout magis in Domino expedire videbitur, habitâ ratione ædificationis, et spiritualis utilitatis Nostrorum. *Publicæ mortificationes.*

30. Delegare poterit Confessario, vel aliis vices suas, ut eas pœnitentias approbent vel improbent, quas ad majorem sui spiritûs profectum assumere quisque volet. *Pœnitentiarum approbatio.* In Exam. c. 1. lit. C.

31. In danda facultate jejunandi, sicut et in aliis pœnitentiis concedendis, videat, nè mensuram rectæ rationis excedat, detque operam, ut omnes intelligant, ad singularitatem non pertinere, si quis jejunet aliis *Ut concedendæ.* In 1. Cong. Dec. 96.

non jejunantibus, dummodo ordinaria consuetudo jejunandi, quæ juxta Constitutiones non sit, non introducatur.

Unionem curet. P. 3. c. 1. §. 18. Ibid. lit. P.

32. Unio et conformitas mutua diligentissimè curanda est, nec ferenda inter ullos domesticorum perturbatio, vel ira mutua: si quid autem hujusmodi accideret, curet, ut statim cum satisfactione debita in gratiam invicem redeant.

Officia domestica à Sacerdotibus obeunda. P. 3. c. 1. §. 19.

33. Tam ipse, quàm omnes alii Sacerdotes, qui ei videbuntur, juxta Constitutiones, aliquando intrà annum officium vel officia eorum qui Domi inserviunt, ad tempus aliquod obibunt.

Nostri quando communicabunt. P. 4. c. 4. lit. B.

34. Non permittat Nostros Scholasticos frequentiùs, quàm octavo quoque die communicare, nisi particulares ob causas, habitâ magis ratione necessitatis, quàm devotionis: diebus tamen solemnibus in hac re dispensare poterit. Coadjutoribus verò, et iis, qui litteris non dant operam, longè faciliùs concedi potest, ut etiam intrà hebdomadam communicent; et Præfecto rerum spiritualium, aut Confessario delegari, ut id concedat iis, quos eâ ratione magis in spiritu juvari in Domino judicabit.

Litteræ dandæ. In Exam. c. 4.

35. Videat scripta et litteras omnes, quæ scribuntur ad domesticos, et quas ipsi aliis

scribunt; aut aliquem virum fidelem, qui donum discretionis habeat, domi constituat, qui eas lectas reddat aut non reddat, prout in Domino magis expedire judicabit, sibique referat, si quid invenerit, quod tanti momenti sit, ut de eo Superior monendus videatur. Res autem vanas, aut quæ aliâ ratione offendere possint, neminem scribere permittat: nec sigillum quemquam habere sinat sinè Provincialis facultate. *§. 6. et p. 3. c. 1. lit. B.*

36. Non sint in Collegio arma, nec instrumenta musica, nec libri lascivi aut vani; nec novæ ullæ recreationes introducantur. *Arma, instrumenta musica, libri lascivi, etc.* P. 3. c. 1. §. 14. et lit. M.

CAPUT IV.

De litterarum studiis.

37. Neminem ad inchoanda studia admittat, nec eos, qui ad illa ex Provincialis commissione admissi fuerint, ad aliam facultatem promoveat, absque ejusdem Provincialis approbatione; cui post maturam considerationem et examen, de unoquoque suo tempore significabit, quid sentiat. *Ad studia admittendi.* P. 4. c. 5. §. 2. et c. 13. §. 4.

38. Impedimenta removeat, quæ à studiis animos Scholasticorum avocant, qualia sunt *Scholasticorum curam gerat.*

P. 4. c. 6. §. 3. p. 4. c. 4. §. 1. Dec. 80. §. 17. 7. Cong.

nimiæ mortificationes vel devotiones, vel externæ occupationes, aut colloquia cum externis; quæ quidem raró, et paucis, nec sine expressa ipsius licentia, permitti debent. Et circa illorum valetudinem peculiari curâ animadvertat, ut et in laboribus mentis modum servent, et in iis, quæ ad corpus pertinent, religiosâ commoditate tractentur, ut diutiùs in studiis perseverare tam in litteris addiscendis, quàm in eisdem exercendis ad DEI gloriam possint.

Professores suo munere fungantur.

P. 3. c. 1. §. 18. et lit. O. et p. 4. c. 5. §. 4. et p. 8. c. 1. §. 8. lit. K.

39. Videat, quomodo Professores omnes suo munere fungantur, curetque diligenter à Philosophiæ et Theologiæ Professoribus ea servari circa opinionum diversitatem, quæ in Constitutionibus et Ratione studiorum præscripta sunt. Intelligat etiam per se, vel per alios, quomodo Scholastici in suis studiis proficiant: quòd * si animadverteret, aliquem in iis inutiliter tempus terere, ad Provincialem referat.

* P. 4. c. 6. §. 15.

Dies vacationis.

P. 4. c. 13. §. 5. et p. 6. c. 2. lit. D.

40. Singulis hebdomadis dies unus saltèm à prandio Scholasticis ad quietem destinatus sit, in quo eos ad hortum, aut prædium Collegii, vel aliò, exercitii corporis vel recreandi animi gratiâ, mittere poterit: in reliquis autem studiorum intermissionibus sequatur ordinem à Generali vel Provinciali constitutum.

41. Etsi Præceptorem publicum in Scholis instituere non potest absque Provincialis facultate, ad tempus tamen necessitatis gratiâ id facere poterit.

Quando præceptores instituet. P. 4. c. 6. lit. F.

42. In actibus promovendorum ad gradus litterarios (ad quos Nostri sinè facultate Generalis promoveri non possunt) si qua in re alicujus momenti dispensatione opus esset, Provincialem admoneat.

De dispensatione ad gradus litterarios. P. 4. c. 6. §. 17. et c. 15. §. 4.

43. Constitutiones, sive regulæ, quæ ad Scholasticos Societatis pertinent, publicè in Refectorio bis aut ter singulis annis legantur.

Regulæ publicè legendæ. P. 4. c. 10. lit. L. et Can. 16. Cong. 2.

44. Sub finem studiorum cujusque, suarum esse partium Rector intelligat, auditis Consultoribus, Provincialem de uniuscujusque talento admonere; et quantum singuli profecerint referre, * et num aliqui ad sacros Ordines promovendi sint, aut ** in Confessarios, aut Concionatores, aut Lectores eligendi, proponere.

De cujusque talentis Provincialem admoneat. P. 4. c. 9. §. 3.
* Ibid. c. 6. lit. C. et c. 8. §. 2.
** P. 7. c. 4. §. 5.

CAPUT V.

De ordine domestico.

45. Quotidie post orationem matutinam fiat Sacrum, cui intersint omnes, qui Sacerdotes non sunt; nisi aliquibus propter pe-

Sacrum quotidie audiendum.

culiares causas aliud tempus ad Sacrum audiendum concessum sit.

In Ecclesia communicandum. In Exam. c. 4. §. 25. et p. 3. c. 1. §. 11.

46. Quando Nostri ad sacram communionem accessuri sunt, præsertim diebus Dominicis, curet, ut in Ecclesia (si commodè fieri potest) id faciant; separati tamen ab externis, quantum locus feret.

In oratione et examine visitandum.

47. Tempore orationi et reliquis exercitiis assignato sit aliquis, qui observet, num omnes iis vacent: quod etiam Minister, et ipsemet Rector aliquando faciat.

Syndici officium. P. 3. c. 1. §. 16. et p. 4. c. 10. §. 7.

48. Syndicum domi constituat, ubi Ministri aut Sub-Ministri operâ ad id non utetur; cujus officium erit observare in omnibus, quod ad honestatem et decentiam externam pertinet, Ecclesiam et domum in locis publicis perlustrando, et si quid, quod non conveniat, annotaverit, Superiori referendo. Præter hunc alios particulares Syndicos in classibus singulis habeat, qui, quantum fieri poterit, ex prudentioribus et maturioribus deligantur.

Ibid. c. 17. §. 7.

Corporalis exercitatio. P. 3. c. 2. §. 4.

49. Omnes, præter illos, quos ipse judicaverit excipiendos, horæ quadrantem ante prandium vel cœnam, corporis exercitationi tribuant.

Quâ horâ ad cœnam, et cubitum eundum.

50. A posteriore prandii signo ad cœnam octo, ùt minimùm, horæ intersint: aliquid

verò amplius usque ad refectiunculam vespertinam diebus Veneris et jejuniorum, juxta morem regionis: à tempore autem, quo se Nostri cubitum receperunt, usque ad signum, quo excitantur, septem. P. 3. c. 2. lit. E.

51. Benedictio et gratiarum actio in Refectorio juxta usum Breviarii Romani in prima mensa fiant: * in secunda verò et privata, retineri possunt antiqua benedictio, et gratiarum actio, quæ à singulis submissè et stando fieri debent. *Benedictio mensæ, et gratiarum actio.* * Can. 6. Cong. 1. et Congr. 4. Decr. 60.

52. In mensa Sacerdotes præcedant alios ad eum gradum non promotos; sed nec inter Sacerdotes, nec inter eos, qui Sacerdotes non sunt, ullus ordo constituatur. *Ordo in mensa servandus.* Can. 30. Cong. 1.

53. Si aliqua de causa Rector primæ mensæ adesse non poterit, curet, ut Minister adsit. *Adsit primæ mensæ Minister.*

54. Dominicis diebus et festis, si commodè fieri potest, et aliis etiam, si Superiori videatur, sint aliqui pro multitudine Scholarium à Superiore delecti, qui inter cœnandum pro lectione concionem habeant, * quibus ad se parandum bidui ferè spatium pro Superioris arbitrio dandum erit. *Quando concionandum in Refectorio.* P. 3. c. 1. §. 5. et 21. et in Exam. c. 4. §. 25. * Dec. 80. §. 6. Cong. 7.

55. A prandio et à cœna hora una, diebus autem Veneris post collationem vespertinam dimidia recreationi religiosè impendatur; idque in uno loco, si commodè fieri *Hora recreationis.* P. 3. c. 2. lit. D.

poterit: sed neque extra hujusmodi horas labores nimium continuari, sinè aliqua convenienti relaxatione, sinat.

Toni quando faciendi. P. 3. c. 2. §. 21. 56. Scholastici omnes, ubi aliqua fuerit eorum copia, pro more Societatis (nisì quis eximendus videretur) diebus saltèm Dominicis ad finem recreationis post prandium in tonis, seu ratione concionandi, exerceantur, de iis crebrò tractantes, quæ ad suì abnegationem, et in virtutibus profectum, et fraternam charitatem spectant. Decr. 80. §. 7. Cong. 7. Ex Instruct. pro Concionat. Utilitas autem major erit, si quadrante horæ circiter præmoneantur, qui tonos facturi sunt, themate illis assignato.

CAPUT VI.

De iis, quæ pertinent ad res temporales.

A Procuratore ratio exigenda. P. 4. c. 2. §. 5. et p. 9. c. 3. §. 4. lit. C. 57. SINGULIS mensibus à Procuratore rationem accepti et expensi, præsente Ministro, exigat; ut totiùs Domûs administrationis ratio ipsi constet, eamque reddere possit, cui et quando per Superiorem constituetur: caveat autem, nè Collegium ære alieno gravetur.

Quæ ratio in 58. In iis, quæ ad victum, vestitum, et

habitationem, et alia corpori necessaria pertinent, curet, ut quamvìs sit, in quo probetur virtus et suî ipsius abnegatio, non desit tamen, quo sustentetur natura, habitâ convenienti ratione personarum in Domino. Cum Scholasticis verò in iis, quæ ad vestitum attinent, magìs, quàm cum iis, qui probantur, exterioris decentiæ ratio habeatur.

victu et vestitu servanda. P. 3. c. 2. §. 3.

P. 3. c. 2. lit. C.

59. Ægrotorum cura habeatur magna; et observetur diligenter tam in victûs ratione, quàm in cæteris, quæ medicus præscripserit.

Ægrotorum cura.

60. Si cui particulari quidpiam ab externo aliquo mittatur, id in communem usum accipiatur, ac dispensetur.

A sæcularibus missa.

61. Caveat, nè qua Domus Professorum, aut aliquis eorum, vel Coadjutorum formatorum, reditibus Collegii sui, præterquam in rebus minimis utatur, nisì is eidem Collegio necessarius sit, aut conveniens, ut in eo commoretur.

Usus redituum Collegiorum. In Exam. c. 1. §. 4. et p. 4. c. 2. lit. F. et p. 6. c. 2. §. 3.

62. Lites forenses fugiat, nec ullam inconsulto Provinciali intentet, nec intentæ respondeat, nisì cogatur.

Lites fugiendæ. Can. 26. Cong. 2.

63. Si bona alicujus ex Nostris distribuenda essent, si ineundi contractus, si fabrica alicujus momenti et expensæ extraordinariæ faciendæ, aut si bona offerantur Collegio

Expensæ extraordinariæ. P. 3. c. 1. §. 7. et 9. et Can. 3. Cong. 2.

cum aliqua obligatione, rem ad Provincialem deferat.

Deposita quomodo admittenda. 64. Depositum pecuniæ nullum prorsus admittat; nisi servato Decr. 32. Congr. 16.; aliarum verò rerum non nisi cautissimè; dummodo sint eorum, quibus multum debeamus, aut alioqui id officii sinè magna offensione denegari non possit.

Quando Nostri in civilibus examinandi. P. 6. c. 3. §. 8. 65. Neminem ex Nostris in causis civilibus, nedum criminalibus, examinari (nisi, qui ad peccatum obligare potest, compelleret) permittat absque licentia; quam minimè dabit, nisì in causis, quæ ad Religionem Catholicam pertinent, aut alioqui piæ sint, et ità uni faveant, ut non in alterius detrimentum cedant.

CAPUT VII.

De auxilio animarum, communicatione cum externis, et gratitudine erga Fundatores et Benefactores.

Ministeria Societatis. P. 4. c. 8. §. 3. et 6. et p. 7. c. 4. §. 6. et 7. 66. DET operam, ut à Nostris ministeria Societatis, juxta Provincialis præscriptum, et cujusque talentum, exerceantur non solùm in nostra, sed etiam in aliis Ecclesiis,

carceribus, et aliis locis, quantum commodè fieri poterit; nominatimque ministerium doctrinæ Christianæ commendatum habeat. Can. 21. Cong. 1. et Can. 20. Cong. 2.

67. Curet, ut Nostri in spiritualibus exercitiis tradendis accuratè exerceantur, postquam ea in se fuerint experti: nullus tamen deberet ea tradere, nisi prudentiâ ac rerum spiritualium usu satis probatus esset. *Exercitia spiritualia à quo tradentur.* P. 4. c. 8. §. 5. et p. 7. c. 4. §. 8.

68. Non permittat, ut Nostri curam mulierum Religiosarum suscipiant, et aliarum quarumcumque, ut * ordinariè illarum Confessiones audiant, vel ipsas regant: quamvis nihil repugnet aliquando apud eas concionari, aut semel unius Monasterii Confessiones, speciales ob causas, audire; quod tamen non fiet, nisi postulent ii, qui eis præsunt. *Religiosarum curam nè suscipiant Nostri.* P. 6. c. 3. §. 5. * V. Cong. 7. D. 56.

69. Etsi proprium Rectoris officium est, Collegium sibi commissum diligenter ac fideliter gubernare, neque is propter aliud quidquam huic muneri deesse debet; si quando tamen per officii sui occupationes licebit, et concionari, et Confessiones audire, et alia Societatis ministeria exercere poterit. *Concionari, et Confessiones audire potest.* P. 9. c. 6. §. 1.

70. Mulieres invisere, aut ad eas scribere, nisi in necessitate, aut cum spe magni fructûs, Nostros non sinat: neque hoc quidem permittat, nisi viris valdè probatis et prudentibus. *Mulierum visitatio et litteræ.*

Collegium non ingrediantur feminæ.

71. Non permittat feminas Collegium nostrum ingredi.

P. 3. c. 1. §. 14.
Magni viri quando invisendi.
P. 6. c. 2. §. 9.

72. Curet, nè primarios viros invisere Nostri consuescant, nisì sancto studio piorum operum ducerentur, vel quando intimâ benevolentiâ in Domino conjuncti essent.

Munuscula.
P. 6. c. 2. §. 9.

73. Non sinat offerri munuscula, quæ magnatibus ad res majores obtinendas offerri solent.

Nostri non capiant cibum apud externos, nec ab eis visitentur, cùm ægrotant.

74. Non permittat, ut Nostri cibum capiant apud externos, aut ab eis, cùm ægrotant, visitentur, nisì causa non levis momenti ad id concedendum moveret; quam eamdem esse oportebit, si quando externus aliquis ad mensam, præsertim Refectorii, invitandus videretur.

Amici conservandi, etc.
P. 4. c. 10. lit. C. et p. 10. lit. B.

75. Amicos conservare, et eos qui malè erga nos affecti sunt, præcipuè si homines sint non vulgaris auctoritatis, orationibus et rationibus convenientibus in amicitiam revocare, vel saltèm nè adversarii sint efficere studeat.

Gratitudo erga Fundatores, et Benefactores.
P. 4. c. 1.

76. Observet, quæ erga Fundatores et Benefactores, tam vivos quàm mortuos, observanda sunt, eisque gratitudinem exhibeat: et aliis obligationibus, si quas Collegium habet, satisfieri curet.

CAPUT VIII.

De iis, qui admitti petunt, ad Collegium divertunt, aut foras mittuntur.

77. In Societatem neminem admittat, nisi à Generali vel Provinciali id ipsi committatur: sed de iis, qui admitti petunt, ad Provincialem referat, vel scribat, quales illi sint, et quibus donis DEI præditi. *In Societatem neminem admittat.* P. 1. c. 1. §. 2.

78. Si is qui admitti petit, ad Institutum Societatis valdè idoneus videbitur, et necessitas urgeret, poterit eum tamquam hospitem domi recipere, donec responsum à Provinciali accipiat, vel ad eumdem mittere, si expedire judicaverit. *Quid cum valdè idoneis agendum.* P. 1. c. 1. lit. A.

79. Recedentem sinè licentia ab alio loco Societatis, vel ab ea dimissum, non admittat: sed si expedire videretur, ad Provincialem de eo scribat, et ejus ordinationem exspectet; illo domi ùt hospite, vel in alio pio loco, si videbitur, detento. *Quid cum veniente sinè licentia.* P. 2. c. 4. §. 1. lit. A.

80. Charitatem magnam exhibeat erga alios de Societate per Collegium transeuntes, eosque amanter hospitio excipiat: ac meminerit se aliquo viatico, aut eleemosynâ eos, si indigerent, juvare posse: curet itèm *Charitas erga alios per domos transeuntes.* P. 4. c. 2. lit. F. et p. 6. c. 2. lit. D. V. Cong. 7. Dec. 18.

diligenter dirigere ac juvare expeditiones hospitum, qui negotiorum causâ domi versantur.

Externi quando domi pernoctabunt.

81. Externi nè accipiantur hospitio, ut domi pernoctent, nisì ii sint, quibus multum debeatur, aut id officii sinè magnâ offensione prætermitti non possit: qua in re habeatur præcipua ratio Religiosorum, cùm necessitatis causâ ad nos divertunt.

Cum socio domo egrediendum. P. 3. c. 1. §. 3.

82. Cùm quis domo egredietur, det socium convenientem: si quando autem aliquis solus foras mittitur, is sit, cui meritò possit confidere.

Non sinè patentibus mittendi.

83. Neminem ex suo Collegio in alium locum mittat sinè litteris patentibus.

P. 7. c. 2. lit. M. *Quid de malè habentibus.* P. 3. c. 2. lit. G.

84. Si quis experimento comperiretur ferre non posse Collegii cœlum, et malè habere continenter cerneretur, vel aliâ ratione videretur mutandus, Provincialem admoneat, an aliò mitti debeat.

Quid cum profecturis aliò.

85. Profecturi ad alia loca, ea, quam sottanam vocant, et aliis interioribus indumentis, quibus utuntur, privari non debent; nisì fortè ratio temporis, aut alioqui charitas suaderet melioribus esse commutanda. Reliqua verò omnia, quæ ad iter necessaria erunt, magnâ charitatis significatione ab eo loco, unde mittuntur, subministrentur, sumptibus tamen eorum, quorum erit expensas itineris solvere.

REGULÆ

REGULÆ
EXAMINATORIS.

CAPUT I.

Quæ in Examinatore requirantur, et quid præstare debeat.

1. Qui examinat eos, qui Societatem ingredi petunt, habeat oportet cognitionem rerum ejusdem Societatis, ac zelum boni progressûs ipsius, ut nullâ ratione dimoveri ab eo possit, quod magìs in Domino convenire judicaverit. *Qualis esse debeat.* P. 1. c. 1. §. 4.

2. Moderatus admodùm sit in admittendi desiderio: nam ùt par est sollicitè cooperari vocationi Divinæ, ut augeatur in Societate numerus operariorum vineæ Christi; ità diligenter curandum est, nè quis admittatur, nisì qui illis DEI donis præditus sit, quæ ad ipsius gloriam hoc Institutum exigit. *Quales admittendi.* P. 1. c. 1. lit. C.

3. Quando aliquis Societatem ingredi petit, primus ipse agat cum eo, ut intelligat, quæ sint ejus dotes et vocatio: si quis autem clarè deprehenderetur ineptus ad Institutum Societatis, Superiori significet, et acceptâ ab *Eorum dotes agnoscat.* P. 1. c. 1. §. 3. Ibid. c. 4. §. 2.

eo facultate, illum consilio, et si quid aliud charitas suggerit, adjutum, statim dimittat: * alios verò ad eos mittat, qui à Superiore designati fuerint, ut cum illis colloquantur.

* Eod. c. 4. lit. D.

Superiorem informet.

4. Postquam omnes designati eum, qui admitti desiderat, allocuti fuerint, curet Examinator, ut à Superiore vocentur, et referant, quid de eo sentiant: Superior autem, quid facto opus sit, constituet.

Quid cum non admodùm notis.

P. 1. c. 4. lit. D.

5. Si ille, qui ingredi cupit, nulli fuerit domi satis notus, intellecto ejus nomine, et eorum, quibus cognitus est, extra domum inquiri poterit, cujusmodi homo ille sit: juvabit etiam ad hoc ipsum, si ad Sacramenta in Ecclesia nostra frequenter accedat. * Quòd si adhuc de eo dubitaretur, non parùm conferet, si in spiritualibus Exercitiis constituatur: quibus peractis, si res nondum constaret, intelligat à Superiore, utrùm differendum responsum, aut omnino dimittendus sit.

* Ibid. §. 3. lit. C.

CAPUT II.

Breve Examen, quo uti debet cum iis qui ingredi petunt.

6. IN primis qui admitti vult, interrogetur decenter de quinque impedimentis essentialibus: prudenter tamen; ut ea impedimenta esse quæ à Societate excludunt, ille non intelligat, nè verum occultandi occasionem accipiat. *De essentialibus impedimentis interrogandi.* In Exam. c. 2. et p. 1. c. 3.

7. Si aliquod ex iis impedimentis, in quoquam detegeretur, non est quod ulteriùs procedatur, sed, quoad fieri poterit, cum consolatione dimittatur: si tamen in eo dona aliqua DEI illustriora cernerentur, priùs oporteret rem omnem cum Superiore conferre. *Quid eum impedimentum innotuerit.* In Exam. c. 2. §. 7.

8. Si nullum tale impedimentum esset, ulteriùs interrogetur, an omnino decreverit sæculum relinquere, quibus de causis, aut quomodo desideria hæc ei in mentem venerint, et quàm dudum ea habuerit; an in hac animi sententia remissior aliquando factus fuerit, et quatenus. *Quærenda circa vocationem.* In Exam. c. 3. §. 13.

9. A quo tempore deliberaverit Societa- *Tempus vocationis.*

In Exam. c. 3. §. 14. tem ingredi, et quid ipsum impulerit, ut hoc potiùs quàm aliud Institutum amplecteretur. An à quoquam, præsertim è Nostris, primùm ad id motus fuerit. Num deliberatum habeat animi propositum vivendi et moriendi in Domino in hac Societate. Et an fuerit in eam aliàs admissus, et quare sit egressus.

Quæ obligatio. In Exam. c. 3. §. 6. * Ibid. §. 8.

10. Num habeat æs alienum, aut alias obligationes. * Num morbum aliquem occultum, vel manifestum, et an hæreditarium, vel defectum in aliqua suî parte patiatur.

De penuria parentum, etc. In Exam. c. 3. §. 1. * Ibid. §. 2.

11. Interrogetur de ætate, patria, * parentibus, et eorum conditione, an rerum temporalium penuriâ premantur, et an eâ causâ vel quâcumque aliâ necessariò ipsius operâ indigeant, aut probabiliter indigere possint.

De parentum origine. In Exam. c. 3. §. 2.

12. An sit ex legitimo matrimonio, num à progenitoribus jam olim Christianis, an à modernis, vel hæreticis descendat. An aliquis ex ejus progenitoribus notatus fuerit, vel declaratus ob aliquem errorem contra nostram Christianam et Catholicam Religionem.

Circa doctrinam et prudentiam. In Exam. c. 5. §. 1.

13. Si litteris præditus est, interrogetur, ubi eis operam dederit, quantum profecerit: ingenii autem et judicii specimen ex sermone et aliis conjicere licebit.

14. Si Coadjutor est futurus, petatur de ætate ac viribus; an omnino sorte Marthæ contentus futurus sit, et num aliquam artem noverit; et observetur, an ad virtutem et devotionem propensus sit. *Quid à Coadjutoribus petet.* P. 1. c. 2. §. 2. et 3.

15. Tandem curandum est, ut qui admitti desiderant, summam nostri Instituti, probationesque ac difficultates quæ in eo sunt, bene intelligant. De iis verò, quæ hìc interrogantur, aut de Instituto explicanda dicuntur, plura aut pauciora, juxta personarum qualitatem et cognitionem, inquiri et explicari poterunt. *Ut Institutum intelligant.* P. 1. c. 4. §. 3.

16. Reliqua quæ ad officium Examinatoris pertinent, si quando cum iis, qui in prima probatione sunt, vel aliis Nostris illi obeunda erunt, petat ex officio Magistri Novitiorum. *Reliqua unde petenda.*

17. Cæteri verò à Superiore designati, ut cum illis colloquantur, qui admitti petunt, iisdem ferè interrogationibus utentur, exceptis iis, quæ interrogato ruborem injicere possunt. *Eadem petent Consultores, etc.*

V. Cong. 12. Dec. 56. §. 2.

REGULÆ

INSTRUCTORIS PATRUM

TERTIÆ PROBATIONIS.

Hujus Probationis necessitas.

1. Adniti ante omnia debet, qui huic muneri præficitur, ut memor utilitatis, necessitatisque, ob quam in Societate instituta est hæc probatio; tum seriò ipse ac diligenter in officium incumbat, tum eos excitet, qui in ea exercendi sunt, ut magno animi studio, et alacritate illam suscipiant.

Exercitia quænam.

2. Quod ad rationem probationis attinet; iisdem omnino, quibus Novitii, probationibus, tam spiritualibus, quàm corporalibus exercendi sunt, hoc est, sex experimentis Societatis, et aliis similibus, quæ ad perfectam suî abnegationem conferant, sumpto exordio à spiritualibus exercitiis per integrum mensem. Ad Magistri autem prudentiam pertinebit, pro ratione virium cujusque, ac dispositione, hæc omnino sic temperare, ut nec severiùs quàm par sit, nec remissiùs exigantur; sed ad majorem eorum profectum, solidarumque virtutum adeptionem singula referantur.

3. Exhortationes, quæ ad ipsos habebuntur, similes earum esse non debent, quæ ad Novitios haberi solent; sed magìs ad eorum captum accommodatæ: De perfectione, oratione, Instituto, zelo animarum, ministeriis erga proximos tractetur. Idemque judicium est conferentiarum. Quare ubi à Novitiis separati non erunt, tum nihilominus ad illos privatim sermo subinde aliquis et conferentia instituatur de re illis propria et apposita, ùt dictum est. *Exhortationes diversæ.* *Conferentiæ.*

4. Pro explicatione Doctrinæ Christianæ, quæ Novitiis tradi solet, utilior et congruentior erit alia quæpiam exercitatio, in quâ de iis agatur, quæ illorum statui magìs conveniunt, cujusmodi sunt Directorium, et modus tradendi Exercitia Spiritualia; modus juvandi cum fructu animas ex industriis P. Polanci, et aliis id genus: modus itèm adjuvandi eos, qui moriuntur: Collationes de Instituto, et Constitutionum iis partibus, quæ ad virtutes, missiones, auxiliumque animarum spectant: et de Regulis Sacerdotum, Confessariorum, Concionatorum. Conferet etiam fortasse, si præmissâ lectione opusculi B. Bonaventuræ de cæremoniis Missæ, aut aliorum hujusmodi tractatuum, de nonnullis postea capitibus inter se trac- *Loco Doctrinæ Christianæ.*

tent, quæ ad majorem reverentiam, affectumque in tanti mysterii celebratione inflammandum conducant.

Habeant ipsi practicas exhortationes.

5. Non abs re forsitan erit, si practicas interdum de aliqua virtute exhortationes habere jubeantur, ùt de obedientia, humilitate, paupertate, fraterna charitate, oratione, ac cæteris: et in his suos potiùs conceptus, ac sensus exprimant, quos Dominus ipsis communicaverit, tamquam ad promovendum spiritum efficaces, quàm aliud quidpiam ad concionum morem meditatum, et compositum.

Exercitia corporalia.

6. Exercitia corporalia valdè moderata sint, et non qualia Novitiorum: eademque ad mortificationem potiùs, mentaliumque avocationem, quàm ad defatigationem apposita: tametsi vilia indumenta, et aliæ id genus mortificationes prætermitti non debent.

Nullis ministeriis occupentur, nisi Missionibus.

7. Concionibus habendis, multò minùs scholis docendis, operam non dabunt, quamvìs ad aliquam missionem unius vel alterius mensis destinari poterunt, ut per villas, et pagos Doctrinam Christianam tradant, et alia hujusmodi ministeria obeant. Sub tempus autem missionum, nè imparati ad eas proficiscantur, instituendæ erunt per mensis unius spatium conferentiæ de non-

nullis conscientiæ casibus magìs necessariis. Sacerdotes etiam in audiendis Confessionibus nondum exercitati, per mensem unum exercendi erunt, ubi et quando Provinciali, vel Instructori videbitur.

8. Ad vicina Societatis loca probationis causâ, sicuti solent Novitii, ad breve tempus mitti poterunt, ut ibi similiter atque in Domo Probationis, in humilibus officiis exerceantur: dummodo eorum ratio habeatur, ut bene occupati sint, et non otientur. *Mittendi ad loca nostra vicina.*

9. Procuranda erit ad illorum usum librorum spiritualium copia, juxta Indicem, qui subjicietur. Concedi etiam illis ferè debebunt Societatis Constitutiones, Regulæ Communes, ac Sacerdotum, Missionum itèm, et Concionatorum, Bullæ præterea, quæ ad Societatis Institutum pertinent, Julii III. et Gregorii XIII. et quæ contra Apostatas est Pii V. et Gregor. XIV. *Libri Spirituales.* *Constitutiones Regulæ.*

10. Confitebuntur ordinariè suo Instructori, qui potestatem habebit etiam à reservatis absolvendi, tametsi Domûs vel Collegii Superior non sit. Idem etiam pœnitentias ex devotione, et alias id genus mortificationes concedere poterit. In iis verò, quæ ad domesticam disciplinam spectant, ùt cùm foras exeundum erit, aut mensæ inserviendum, *Instructor eorum Confessarius à Reservatis absolvet.*

cùm Regularum exigenda observatio, aut errata pœnitentiis corrigenda, aut iis affinia, Rectoris aut Ministri munus erit, Instructore consulto.

Litteræ. 11. Non scribent nec accipient litteras officiosas, multòque minùs de rebus novis ullam in partem: sed cùm alicujus momenti negotium erit, dispiciet Instructor, penès *Sigillum.* quem sigillum erit, an litteras reddi conveniat, aut responderi.

Vinea. 12. Ad vineam, aut prædium recreationis causâ mitti poterunt singulis mensibus, vel etiam sæpius, si Provinciali videbitur. In hebdomadaria autem recreatione servabitur Regula 62. Magistri Novitiorum. Extra tempora porrò quotidianæ recreationis, concedi eis poterit, ut in horto aliquâ diei horâ deambulent, sed singuli seorsim, et in silentio.

13. Provincialem de singulorum statu certiorem sæpe faciet, quibus itèm à defectibus *Instructor eos alloquatur sæpe, et instruat.* emendentur. Eamque ob causam, atque ut fructuosiùs eos promoveat, frequenter illos interrogabit, quomodo in orationis industria, in coërcendis affectibus, in superandis difficultatibus, in continua rerum omnium mortificatione, indifferentiaque ad gradus, et Societatis ministeria, ac demum in spiri-

tuali animæ suæ profectu se habeant. Sub anni verò finem, plenam informationem de singulis ad Provincialem mittet, quomodo et quibus in rebus bene aut male se gesserint: idemque ut faciant, Rectorem et Ministrum admonebit.

Provincialem informet de singulis.

14. Hæc Instructori hactenus suppeditant ordinationes General. cap. 3. Titulo: *Pro Instructore.* Debet verò juvari iis, quæ habet eadem ordinatio Titulo: *Pro Provincialibus.* Sed illis potissimùm, quæ habet Titulo: *Pro iis qui tertium Annum agunt Probationis;* quæ ut ab iisdem accuratè observentur, studiosè et industriè adlaborabit.

Ordinatio de tertio anno Probationis.

15. Cùm Provincialem sæpe debeat facere certiorem de statu singulorum Patrum, adnotare non omittat, si in illorum quopiam judicet operam perdi, ut maturè aliò evocetur, postea remittendus juxta ordinationem.

De quibus Provincialem facere debeat certiorem.

16. Superiori Domûs, in qua fit tertia Probatio, subordinatus erit in iis, quæ ad disciplinam domesticam spectant: non tamen erit sub obedientia Ministri. Ac neque in iis, quæ pertinent ad munus dirigendi, et instruendi Patres, dependebit à Superiore Domûs.

Quousque subordinatus sit Superiori Domûs. An etiam Ministro?

17. Instructoris erit Patres destinare ad

Destinatio Pa-

trum ad Missiones. Missiones, monito tamen et non improbante Provinciali, et conscio Superiore Domûs, uti et sex illorum experimentis tempus designare, et ordinem, modumque præscribere.

Sigillum Instructoris, ejusque et Patrum Litteræ. 18. Sigillo, quo utitur ad Patrum Litteras, etiam ad suas obsignandas uti poterit, et sibi, Patribusque scriptas resignare, utì et cubiculi clavim propriam habere.

REGULÆ
MAGISTRI NOVITIORUM.

CAPUT I.

De iis, quæ ad ejus personam, et instructionem pertinent.

1. Rem esse magni momenti sibi commissam intelligat, quandoquidem ex prima Novitiorum institutione pendet majori ex parte eorumdem profectus, et spes nostræ Societatis in Domino: curetque ut in dies per studium propriæ perfectionis, instrumentum aptius ad eos juvandos reddatur. *Officii necessitas, et gravitas.*

2. Amabilem se præstet, et vitæ integritate ac discretione ità se gerat, ut omnes qui in probatione sunt, ad eum in suis tentationibus confidenter confugiant, eique seipsos confidenter aperiant, et ab eo consolationem et auxilium in omnibus in Domino sperent. *Amabilem se præbeat.* P. 3. c. 1. §. 12.

3. In Domibus Probationis separatis præter has regulas officii sui, habeat etiam regulas et omnes facultates aliorum Rectorum, exceptis iis, quæ Novitiatui non conveniunt. *Habeat etiam Regulas et facultates Rectorum.*

Socios habebit. 4. Habeat socium Sacerdotem, fidelem et in rebus spiritualibus exercitatum, à Provinciali designatum, qui in iis quæ in Novitiatu agenda sunt, sit ejus Coadjutor. Habeat etiam aliquem fratrem ex antiquioribus, in virtute probatum et prudentem, qui juxta ordinem obedientiæ significet unicuique exercitia exteriora, in quibus occupandi sint, et manuducat illos, cùm opus est, ad illa facienda.

In Domo conjuncta Collegio, etc. cui erit subordinatus. 5. In Domo Probationis conjuncta Domui Professorum, vel Collegio, habitatione tamen distinctâ, Magister Novitiorum erit subordinatus Præposito vel Rectori: non tamen erit sub obedientia Ministri, sicut nec ejus socius: in ea autem Domo vel Collegio cœnatio sit communis, mensâ aliquâ Novitiis et eorum Magistro designatâ.

Quando pœnitentias imponet. 6. Hic Magister Novitiorum pœnitentias in Novitiatu tantùm suis Novitiis imponere poterit; extra verò, non nisì consulto Superiore.

Potestas ordinaria absolvendi à reservatis. 7. Habeat hic idem Magister Novitiorum potestatem ordinariam absolvendi à casibus reservatis Novitios, qui sub ipsius cura degunt; nisì ejus Superiori hæc facultas aliqua de causa restringenda videretur.

Versatus sit in 8. Versatum esse oportebit in lectione

librorum spiritualium, ut deceptiones, quæ in spirituali vita accidunt, non tantùm experimento, sed etiam lectione intelligat. Quibus autem utiliter ipse uti poterit, ii ferè sunt, qui in subjecto Catalogo numerantur. Novitiis verò eos tantùm legendos tradet, qui nostro Instituto conveniunt, nè quid ab eo alienum hauriant, aut quâcumque ratione quidquam detrimenti capiant. *lectione librorum spiritualium.*

Libri ad usum Magistri Novitiorum accommodati.

Basilii Ascetica, et Regulæ.

Gregorii Moralia.

Augustini Confessiones, et Meditationes.

Bernardus.

Bonaventuræ Opuscula.

Cassianus.

Homiliæ Dorothei, Macarii, Cæsarii Arelatensis Episcopi.

Opuscula Ephrem, Nili, Esaiæ Abbatis.

Diadochus.

Hugo de S. Victore, de Claustro animæ.

Richardus de S. Victore.

Huberti Institutiones spiritualis vitæ.

Innocentius de Contemptu mundi.

Thomas de Kempis de Imitatione Christi, et alia ejus Opuscula.

Vincentii tractatus de Vita spirituali.

Ludovici Blosii Opera.

Dionysii Carthusiani Opuscula.

Albertus Magnus de Virtutibus.

Epistolæ Catharinæ Senensis.

Ludolphus de vita Christi.

HISTORICI.

Gregorii Dialogi.

Gregorius Turonensis de gloria Confessorum, et vita S. Martini.

Eusebii historia Ecclesiastica.

Severus Sulpitius de vita S. Martini.

Vitæ Patrum selectæ.

Vitæ Sanctorum, Lipomani et Surii.

Petrus Damianus.

Petrus Cluniacensis de Miraculis.

Litteræ Indicæ.

Vita Patris N. Ignatii, et aliis similes ad Novitiorum utilitatem accommodati: ex quibus desumet aliquos pro illorum usu.

De

CAPUT II.

De prima probatione.

Admissus quanto tempore hospitum more diversabitur. In Exam. c. 1. §. 13. et p. 1. c. 4. §. 1.

9. Postquam in Domino statuetur, ad probationem aliquem admittendum esse, in domo vel habitatione separata primæ Probationis, hospitum more duodecim dies, vel usque ad viginti, et ampliùs, prout Superiori videbitur, diversetur: ut eo tempore de iis, quæ pertinent ad Societatem, ipse certior reddatur, et Societas eumdem pleniùs in Domino cognoscat.

Ei quomodo se gerere debeat declarandum. P. 1. c. 4. §. 4.

10. Postridie ei declarabitur, quomodo in eo loco se gerere debeat, ac nominatim nè verbo aut scripto (nisi Superiori aliqua de causa non levis momenti aliud videretur) cum externis vel domesticis agat, præterquam cum iis, quos ad id Superior designaverit.

Ad id necessarios libros habebit. P. 1. c. 1. lit. D.

11. Librum completum Examinis absque Declarationibus, Latinâ linguâ pro iis qui eam intelligunt, et vulgari pro aliis habeat, nec non in eisdem linguis Summarium Constitutionum, et Regulas communes habere debet.

Quando examinabitur accuratiùs.
In Exam. c. 1. §. 13. et lit. A. et p. 1. c. 4. §. 5.

12. Elapsis duobus aut tribus diebus examinari accuratiùs incipiat, et relinquatur ei scriptum prædictum Examen, ut solus id maturiùs consideret; nisì in aliquo particulari aliud examen brevius proponendum esse Superior judicaverit.

Consideret Regulas et Litteras Apostolicas.
In Exam. c. 1. §. 13. et p. 1. c. 4. §. 5.
* Vide tamen Ord. Gen. c. 1. §. 1.

13. Postea Litteræ Apostolicæ Julii III. anno 1550. * et Summarium Constitutionum, et Regulæ Communes eidem ostendantur, et relinquantur, ut omnia per otium magìs consideret: iis verò qui Litteras Apostolicas Latinas non intelligerent, satìs esset earum summam declarare.

Ordo examinandi.
In Exam. c. 2. lit. E.

14. Ordo examinandi esse debet, in primis proponere, ac prosequi, quæ quatuor primis capitibus Examinis continentur: deinde ea, quæ speciatim ad litteratos pertinent, vel Coadjutores, vel Scholares, aut Indifferentes: quamvìs autem omnibus integrum Examen relinquatur, non sunt tamen omnes particulariter examinandi, nisì de iis, quæ ad unumquemque pertinent: et si quid alicujus momenti occurrerit, quod Superiorem scire oporteat, scripto notabit.

Quæ magis illi explicanda.

15. In his omnibus proponendis et declarandis paulatim procedatur, ut qui examinantur, res omnes nostri Instituti, juxta ipsorum gradum, bene percipiant, ad suam

majorem satisfactionem et stabilitatem : et illa præsertim sunt magìs explicanda, quæ postea aliquam difficultatem afferre possent, ùt de animi promptitudine ad serviendum DEO ubique et in re quavis; de * manifestatione ** tum suorum, tum alienorum defectuum juxta Constitutiones; de manifestatione etiam conscientiæ statutis temporibus, de indifferentià ad gradus Societatis in Scholaribus et litteratis: ad quam indifferentiam disertè intelligant, tum initio cùm Societatem ingrediuntur, tum postea sexto quoque mense, præcipuè verò cum vota biennio elapso emittere debent, Nostros omnes obligari quarto quodam voto; quod verba illa formulæ votorum Scholasticorum continent, scilicet (*Promitto eamdem Societatem me ingressurum*) ut scilicet gradum Coadjutoris formati, vel Professi recipiant, prout Generalis Præpositus judicaverit.

* V. Cong. 6. Dec. 32. 33. 34.

** Dec. 80. §. 16. Cong. 7. Ex Dec. 50. 5. Cong. Gen.

Quid cum propenso ad studia et non indifferente. Dec. 6. Cong. 4.

16. Si quis ad studia majorem propensionem, quàm par esset, et minorem indifferentiam, quàm ad alia ministeria Societatis præ se ferret, et videretur nihilominùs ad ea minùs aptus, non tantùm proponatur ei scriptum Examen, ùt reliquis; sed et §. 2. cap. 7. accuratè illi explicetur, interrogetur-

K 2

que, an patienter se dimitti sinet à Societate, dummodo ab omni voto ac promissione liber maneat.

Quid, cùm non sincerè respondit. In Exam. c. 3. §. 1. et lit. A. et c. 2. lit. A.

17. Admoneatur, ut verè omnino ac sincerè respondeat: nam aliter multa gravia incommoda indè oriri possent; et nihilominùs admoneri Confessarium oportet, ut si quis verè non respondisset, ejus de ea re conscientiam stimulet.

In interrogationibus servandum secretum. In Exam. c. 3. §. 1. * Ibid. c. 4. §. 8.

18. Si quid erit in interrogationibus, quod secretum requirat, id observabitur, ùt par est, et interrogato placuerit: * declaretur tamen ei, quòd juxta Constitutiones licebit rem omnem Superiori manifestare.

Promissio abdicandi se bonis. In Exam. c. 4. §. 2. et Can. 1. Cong. 3. Vid. Cong. 7. Dec. 17.

19. Promittat relicturum se omnia bona sua post unum annum ab ingressu, quandocumque injunctum à Superiore ei fuerit: et declaretur, quòd actus hujus promissionis, nec votum est, nec solum propositum, sed promissio simplex, illâ conditione affecta, si ipse perseveraverit, et Superior ei injunxerit.

Accuratè informetur de Instituto. P. 1. c. 4. §. 1. et Decr. 67. Cong. 4.

20. Hoc tempore primæ Probationis per quinque vel sex dies accuratè informentur prædicto modo de iis, quæ ad Institutum et ad ipsos pertinent; et lectione alicujus pii libelli, qualis esset de Imitatione Christi, subinde recreentur.

Coadjutores temporales, quomodo instruendi.
* Congr. 7. Decr. 27. et Congr. 8. Decr. 21.

21. Coadjutores verò temporales, qui legere non didicerunt, aut qui minùs ad hæc tractanda idonei videbuntur, quamvìs * in propria vocatione, juxta ipsorum captum, plenè instituendi sunt; poterunt tamen hoc tempore aliquo exercitio corporali, aut labore manuum, judicio Superiorum, occupari, sejuncti tamen ab aliis.

Lectiones prælegendæ et exhortatio facienda.
In Exam. c. 5. §. 6. et p. 1. c. 4. §. 5. et Decr. 67. Congr. 4.

22. Deinde qui litteris operam dederunt, de singulis facultatibus, in quibus versati sunt, singulas prælegant lectiones coram eis, qui à Superiore ad eorum talentum cognoscendum in doctrina et proponendi modo sunt constituti; postea exhortationem unam quisque faciat.

Spiritualia Exercitia, primum experimentum.
Decr. 67. Congr. 4.

23. Tum si quis, antequam fuerit in Societatem admissus, spiritualia Exercitia non fecerit, hoc primum experimentum (ùt sequenti capite, ubi de experimentis agitur, mox dicetur) juxta 4. c. Exam. §. 10. aggrediatur, et juxta exercitia suo tempore generaliter confiteatur; nisì ante ingressum fuerit alicui de Societate generaliter confessus: tunc enim satìs erit, si ab eo tempore generalem Confessionem incipiat: et eodem tempore conscientiam suam Superiori, aut ei, quem Superior designaverit, aperiat, juxta Par. 1. Const. c. 4. §. 36. et si ab aliqua cen-

Exam. c. 4. §. 41.
Exam. c. 4. §. 36.

sura virtute nostrorum privilegiorum absolutus fuerit, admoneatur quòd si non perseveraverit, in eamdem reincidet. Declaretur etiam illi, si quæ vota, cùm adhuc esset in sæculo, emisit (præterquam Religionis determinatæ) in nostra Societate tamdiu suspensa esse, dum ipse in Societate manserit; quòd si recesserit, eàdem obligatione teneri, quâ ante ingressum tenebatur. Expleto autem tempore hujus experimenti, sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum accipiet, et communem domum habitationis ingredietur, ubi cum aliis versari, et in secunda Probatione diutius exerceri Novitii solent.

Can. 22. Congr. 1.

P. 1. c. 4. §. 6.

Quæ causæ differendi spiritualia Exercitia. Decr. 67. Congr. 4.

24. Si vel cujusquam valetudo, vel aliqua temporis aut personæ ratio persuaserit, non esse tam diu hæc mentalia exercitia continuanda, antequam exercitia aggrediatur, per quatuor vel quinque dies vacare, et separatim recreari poterit; vel si Magistro Novitiorum videretur, factâ Confessione generali, et peractis exercitiis primæ hebdomadæ. Sed quando hæc relaxatio longiùs ob valetudinem aut aliam rationem protrahenda Magistro Novitiorum visa fuerit, poterit sumptâ Eucharistiâ etiam ad communem convictum admitti; et ubi firmior fuerit, sua exercitia peraget.

Asserventur quæ à Noviitiis afferuntur. In Exam. c. 4. §. 4. et p. 1. c. 4. §. 6.

25. Si Superior judicaverit eum Domi retinendum, curet ut in libro ad id designato, quem penès se Procurator habere debet, scribatur quidquid unusquisque Domum attulerit, cum subscriptione ejus qui examinatus est, et ut hæc alicubi separatim asserventur, quousque biennio expleto consueta vota emiserit.

Notet diem ingressûs uniuscujusque. P. 1. c. 4. §. 6. * V. Cong. 7. Dec. 98.

26. In alio libro, quem apud se habebit, notabit diem et annum ingressûs uniuscujusque, incipiendo * à die, quo primùm Probationem intravit; et nomen et patriam, et quòd contentus sit observare omnia ei proposita. Quando verò aliqui in Coadjutores temporales et Indifferentes admittentur, speciatim id scripto declaretur, quòd ùt tales examinati et admissi fuerint; et hæc, qui examinatus est, manu suâ subscribat; et si scribere nescit, alius ejus nomine scribat.

CAPUT III.

De secunda probatione.

De experimentis.

Experimenta seriò capiantur. In Exam. c. 4. §. 9.

27. In primis diligenter curet, ut Novitii sex illis experimentis, quæ in Constitutionibus traduntur, seriò et cum desiderato fructu exerceantur: intelligatque præcipuam Novitiatûs partem in his probationibus positam esse.

Quomodo Exercitia spiritualia tradenda. In Exam. c. 4. §. 10. et p. 3. c. 1. §. 20.

28. Exercitia spiritualia primùm singulis, eo quo procedunt ordine, præscripto tempore atque exactè tradantur, secundùm uniuscujusque dispositionem et captum, juxta Regulas libri Exercitiorum; prætermissis tamen his, quæ ad electiones spectant; ut indè, præter alia, certam ac nostro Instituto consentaneam mente et voce orandi rationem habeant, quam in posterum servare debeant.

Secundum Experimentum quomodo peragendum. In Exam. c. 4. §. 18.

29. Quoad secundum Experimentum, quo hospitalibus per mensem servire debent, videbit ipse, quid magis expediat; an Nostros ibidem cibum capere et dormire; an

verò per aliquot horas quotidie ministerium ægris impendere.

30. In hac probatione advertat, nè Nostri nimio fervore suæ valetudini noceant, aut periculo contagionis alicujus morbi se exponant: admonebitque, nè ingrediantur partem illam Xenodochii, ubi mulieres habitare solent. *Morbos, ac mulieres vitent ubi sunt.*

31. Mense alio ad peregrinandum sinè pecunia mittantur, ostiatim pro Christi amore mendicando, ut ad incommoditatem comedendi et dormiendi assuescant, et ut omni spe abjectâ, quàm in pecuniis et rebus aliis creatis possent constituere, eam integrè et vera cum fiducia in Domino constituant. *Peregrinationes. In Exam. c. 4. §. 12.*

32. Advertendum, nè imbecilles aut tenerioris ætatis his peregrinationibus notabile detrimentum patiantur, nè fiant asperiore hieme, aut ferventiore æstate; illisque regulas Peregrinorum, litteras patentes, et cùm opus erit, particularem etiam instructionem tradet, et * ab ultimo loco, ad quem perveniunt, testimonium à Superiore Domûs vel Collegii Societatis, si ibi fuerit, vel ab alio fide digno secum ferant, quòd suam devotionem secuti sinè ulla cujusquam querela eò pervenerint. Et in secundo, quinto, et *Quomodo subeunda.* ** In Exam. c. 4. §. 20.*

* Ibid. §. 19. et 22. sexto experimento, * juxta Constitutiones idem servetur.

Advertendum in 4. experimento. In Exam. c. 4. §. 13. 33. In quarto Experimento, quo in officiis abjectis exercentur, advertat, nè nimiâ corporis fatigatione spiritus obruatur: et à Scholasticis fiat potiùs ad propriam cujusque abnegationem et humiliationem, quàm pro domestica aliqua necessitate. Dum autem hæc probatio fit in Domo Probationis, vacabit, qui ità probatur, ab aliis exercitiis aliorum Novitiorum, exceptis conferentiis et exhortatione ordinariâ.

Novitiorum cura extra Domum probationis. In Exam. c. 4. §. 16. 34. Cùm hæc probatio non fit in Domo Probationis, sed in Domibus Professis aut Collegiis, sit aliquis qui Novitiorum peculiarem curam gerat, ubi in recreatione separati sint, * adjunctis aliis, à quibus in Domino adjuvari possint.

* P. 3. c. 1. §. 3. et lit. D.

Doctrinæ Christianæ qualis usus. In Exam. c. 4. §. 14. 35. In docenda doctrina Christiana pueros ac personas rudes, publicè vel privatim, prout occasio se obtulerit, et in Domino ei commodius visum fuerit, tamquam in re propria nostri Instituti Novitios exercendos curabit, habitâ personarum ratione.

Qui probandi in Confessionibus et prædicatione. In Exam. c. 4. §. 15. 36. In Confessionibus audiendis, et prædicatione Divini verbi, Domi aut foris, circa finem primi anni probentur, qui ad hujusmodi ministeria idonei invenientur, et bonæ

ædificationis specimen jam dederint; eo tamen modo, nè tamquam operarii ordinarii ad ministeria hæc exercenda exponantur, sed brevi tempore, et ad probationem.

37. Tametsi Exercitia spiritualia exactè omnibus in principio tradenda sunt; quoàd reliqua tamen experimenta, si quod eorum permutandum, aut multùm moderandum judicaret, id nè faciat inconsulto Provinciali: quamquam anteponere aut postponere ipse ea poterit, pro ratione personarum, temporum, aut locorum. *Experimentorum permutatio.*

38. Advertat, ut hæ probationes inter se debitis spatiis distinguantur, ità ut Novitii unâ peractâ, aliquamdiu ad solita exercitia Domûs Probationis redeant; ut corpore et spiritu recreati, uberiorem fructum ex præteritis laboribus colligant, eâ tamen ratione, ut intrà annum omnes absolvantur. Quòd si peculiari aliqua de causa hæ probationes ad secundum annum differendæ viderentur, priùs Provincialis consulatur. *Probationes ex intervallo intrà annum absolvantur.* In Exam. c. 4. §. 16.

39. Præter hæc experimenta, alia fieri hoc biennio Probationis possunt, et hæc eadem ex parte repeti, quando in Domino ità expedire judicaverit: et quidem omnia cum maturitate, et prudentia, et ædificatione etiam externorum, sunt facienda. *Alia experimenta fieri, et hæc repeti possunt.* In Exam. c. 4. §. 16. et p. 9. c. 3. §. 8. lit. E.

De institutione et regimine Novitiorum.

Mortificationes publicæ ordinariæ.

40. Ne fiant mortificationes publicæ, nisi ordinariæ, juxta Constitutiones, ùt sunt præter solita experimenta, petere ostiatim eleemosynam, comitari emptorem ad comportanda ea quæ emuntur, indui vestibus vilioribus, quæ tamen Religiosos deceant, et alia id genus, ùt in officio Rectoris dicitur.

Quando vestitu humili probentur. P. 3. c. 2. lit. C. et in Ex. c. 1. §. 13. et lit. F.

41. Convenit ut qui probantur, vestitûs ratione ad mortificationem et abnegationem suî, et ad mundum ejusque vanitatem sub pedibus conculcandam, juventur; et id quidem quantum consuetudo, officium, et personarum circumstantiæ patientur. Discretioni autem ejus relinquitur, habitâ ratione ædificationis, an cum eisdem vestibus, quas ex sæculo tulerunt, incedere sint permittendi, an verò cum aliis eas permutari oporteat.

Obedientiâ, et paupertate exerceantur. P. 3. c. 1. lit. V.

42. Conferet, ut aliquando occasionem præbeat iis qui probantur, exercendi obedientiæ et paupertatis virtutem, eosdem tentando ad majorem ipsorum utilitatem spiritualem: in hoc tamen mensura juxta uniuscujusque vires observetur.

Modus in pœnitentiis. P. 6. c. 3. §. 1.

43. In pœnitentiis et corporis afflictionibus advertat, nè nimius hujusmodi rerum

usus tantopere vires debilitet, ut postea ad ministeria nostri Instituti inutiles reddantur: nec contrà tanta in illis sit relaxatio, ut fervore spiritûs refrigescente, humani ac inferiores affectus incalescant.

44. Lectiones fiant de his quæ ad Institutum pertinent, et continentur Litteris Apostolicis, Regulis, et Constitutionibus; præcipuè verò de iis, quæ in Examine, et tertia Parte habentur, aut de aliis quæ eò feruntur, mutatâ interdum materiâ, ut tædium tollatur: modus verò lectionum facilis sit et simplex, et ad Novitiorum animos ad Instituti amorem, et solidarum virtutum perfectionem promovendos accommodatus. *Lectiones de rebus Instituti.*

45. Explicetur brevi enarratione doctrina Christiana, ac modus bene et cum fructu confitendi, communicandi, Missam audiendi, et eidem decenter ministrandi; orandi itidem, meditandi, et libros denique pios legendi pro captu uniuscujusque, tradatur. *Doctrina Christiana, et modus in Sacramentis, Missa, oratione, lectione tenendus.* P. 3. c. 1. §. 20.

46. Admoneat crebrò Novitios, ut in omnibus rebus DEUM quærant, et in suis actibus intentionem puram ad DEI beneplacitum dirigant; * ut familiares cum DEO in spiritualibus devotionis exercitiis esse curent; et tandem ità sint instructi Novitii, ** *Quibus de rebus Novitii crebrò monendi.* P. 3. c. 1. §. 26.

* P. 10. §. 2.

** P. 6. c. 1. §. 1.

ut nihil perfectionis, quod Divinâ gratiâ consequi possint in absoluta nostri Instituti observatione, prætermittant.

Omnes perspectos habeat, et rationem sui suaviter exigat.

47. Omnes perspectos habeat, ut magis illis prodesse possit: ad quod juvabit, cum illis frequenter sigillatim agere, et rationem ab unoquoque rerum suarum suaviter exigere: in his autem privatis colloquiis magnam utilitatem positam esse sciat.

In Regulis modestiæ instituat.
P. 3. c. 1. §. 4.

48. Det operam ut Novitii religiosam modestiam præseferant, juxta Constitutiones, et regulas, quæ de ea conscriptæ sunt; in quibus tempore Novitiatûs diligenter instituendi erunt.

Rerum spiritualium rationem requirat.

49. Cognoscat, quem procedendi modum in oratione et examine servent: et petat interdum, an contra aliquem defectum adhibeant examen particulare, et quando resistunt tentationibus, an propriis remediis utantur: in acquirendis virtutibus quam rationem teneant: et intelligat demum, an in his omnibus præstent ea, quæ ab ipso acceperunt.

Quando quis mutandus de loco.
P. 3. c. 1. lit. A.

50. Si aliquis sollicitetur vel perturbetur ab hominibus, qui in via spiritûs non bene procedunt, et expediat illum in alium locum transferri, Provincialem tempestivè moneat.

Quales in cubiculo sint.

51. Si duo in eodem cubiculo habitent,

alter eorum ejusmodi sit, ut minimè dubitetur, quin alter sit ejus societate profecturus: et eamdem ob causam inter cubicula, quæ seorsum unicuique juniorum assignantur, par est, aliquos maturos ex antiquioribus intermisceri. P. 3. c. 1. lit. D.

52. Si aliquando permittendum videretur, ut aliquis consanguineos vel amicos, quos in sæculo habebat, alloqueretur, coram aliquo à Superiore ad id designato id fiat, et breviter; nisì particulares ob causas aliud statueret Superior totius Domûs vel Collegii. *Quando, et quomodo cum externis loquendum.* P. 3. c. 1. lit. B.

53. Novitii non sunt, ùt plurimùm, assignandi in socios Nostris, qui adeunt domos sæcularium; nec debent habere officia publica, in quibus necessarium sit agere cum externis, ùt Emptoris, Janitoris, et Sacristæ. *Officia publica nè habeant.*

54. Videat, num aliqui in schedulis Novitiis assignandi sint, ut cum eis loqui possint, quorum exemplo et colloquiis proficiant in Domino: et si cum aliis sinè facultate egerint, debitam eis pœnitentiam injungat. *Assignandi qui cum Novitiis loqui possint.* P. 3. c. 1. §. 3 et lit. D.

55. Admoneat eos, nè vota ante biennium emittant sinè Superioris facultate, quam solus Provincialis re maturè consideratâ dare poterit. Horum autem, qui hæc vota semel apud se ex licentia Superioris, juxta formu- *Facultas, et modus emittendi vota ante biennium.* P. 3. c. 1. lit. T. Cong. 16. Dec. 37.

P. 5. c. 4. lit. G. lam Societatis emiserint, memoria in libro aliquo asservetur, et postea tempore Novi-

* Can. 9. Cong. 4. ** Can. 1. Cong. 2. Cong. 12. Act. 39. et Ord. MS. P. Noyelle 7. Aug. 1683.

tiatûs, * bis in anno statutis temporibus, ** seorsum ab aliis, qui biennium expleverunt, ipsi simul inter se illa renovabunt. Noverint tamen, eos obligationem contrahere ad ea servanda, sed non propterea veros Religiosos constitui, aut ad eos retinendos resultare obligationem ullam in Societate.

Quid de ineptis.

56. Diligenter observare debet in toto Probationis decursu, an ineptus aliquis, aut inutilis nostro Instituto probabiliter futurus sit: in quo major habenda est ratio boni communis Societatis ad gloriam DEI, quàm particularis cujusque: quid autem sentiat in hac re, ad minimum sexto quoque mense ad Provincialem scribat, ut ipse provideat.

Vota in fine biennii emittenda.

57. De singulis etiam sub finem biennii ad eumdem scribat; ut cum illius facultate consueta vota Societatis emittant, aut diutiùs

In Exam. c. 1. §. 12. et c. 4. §. 43. * Ibid. c. 4. §. 41. In Exam. c. 4. §. 16. Congr. 8. Decr. 22.

probentur: priùs autem quàm vota emittant, * per hebdomadæ spatium se colligant, et aliqua exercitia spiritualia, præter alia, quæ præscripta sunt, faciant. Moneantur etiam, Renovationes Votorum, à se deinceps de more faciendas, habere vim primæ nuncupationis, si fortè ex aliquibus defectibus

tibus prima vota vim suam non obtinuerint. Curandum autem erit, ut in libro, in quo notantur nomina eorum, qui hujusmodi vota simplicia emittunt, postquam illa quis emiserit, subscribat, se tali die et anno emisisse vota, et clarè intellexisse, vim illius promissionis esse, manere se obligatum ad eam indifferentiam, de qua in Regula 15. dictum est; in hanc formam: Ex Decr. 50. §. 1. 5. Cong. Gen.

Ego (N.) *statis temporibus examinatus, emisi vota Scholasticorum approbatorum, juxta formulam consuetam Societatis, die tali, et anno, celebrante* (N.) *et clarè intellexi, illis verbis,* Promitto me ingressurum, etc. *contineri quartum votum, quo me obligavi ad acceptandum quemcumque gradum, Coadjutoris formati, sive Professi, prout Præposito Generali ad majus DEI obsequium fore videbitur.* *Formula subscriptionis.*

58. Scholastici, qui studiis absolutis tertium Probationis annum peragunt, in variis experimentis, et speciatim in nonnullis jam dictis, quamvìs illis priùs jam perfuncti fuerint, probentur. Hujus autem Probationis tempore in schola affectûs se exerceant, et in rebus spiritualibus, quæ ad profectum in humilitate, et abnegatione universi amoris sensualis, voluntatis, et jùdicii proprii, *Tertiæ probationis peragendæ modus.* In Exam. c. 4. §. 16. P. 5. c. 2. §. 1.

et ad majorem cognitionem et amorem DEI conferunt, insistant.

Coadjutores in quibus instruendi. P. 4. c. 4. §. 41. * In Exam. c. 6. §. 6. et 7. et p. 1. c. 2. §. 2.

59. Adhibeat diligentiam, ut Coadjutores temporales in modo orandi juxta Constitutiones instruantur; eosque mysteria Rosarii doceat, et privatim instruat, * ut ad suæ vocationis ministeria afficiantur, et sorte Marthæ contenti sint.

Exhortationibus omnes intersint. *In conferentiis quinam interrogandi.* Decr. 80. §. 15. Cong. 7.

60. Exhortationibus ordinariis omnes intersint; Coadjutores tamen temporales, et Indifferentes, non interrogentur in Conferentiis, nisi cum rerum et personarum delectu, nec ad Tonos conveniant: et ii quidem per annum ad minimum in Domo Probationis sint: reliquo autem biennii tempore sic sub cura Magistri erunt, ut aliis officiis ad instar aliorum Coadjutorum vacare possint, et tempus ordinarium orationis Domûs vel Collegii, ubi agent, habeant: experimenta tamen, ad quæ apti fuerint, intrà annum absolvant.

Lectiones, conferentiæ, et toni.

61. Quando erit concio Domi vel in Ecclesia, quam Novitii sint audituri, eo die à Lectionibus, et Conferentiis, et Tonis liberi erunt.

Dies vacationis.

62. Singulis hebdomadis die una à solitis exercitiis vacent, in qua aliquid honestæ recreationis poterunt sumere domi vel foris.

De examine semestri Novitiorum.

63. Sexto quoque mense per biennium Probationis, Litteras Apostolicas, et Regulas unusquisque videre et considerare debet, et Examen, relicto secundo et tertio capite, et aliis, quæ ad gradum suum non pertinent, ùt Regulâ 12. et 13. dictum est. Deinde postquam hæc omnia viderit, interrogetur. *Sexto quoque mense consideranda.* In Exam. c. 1. §. 13. et c. 4. §. 4. P. 1. c. 1. lit. D.

64. An prædictis omnibus contentus sit, an verò aliquid dubii vel difficultatis circa ea occurrat: quæ experimenta peregerit, et quomodo in illis se habuerit. *De quibus est præterea interrogandus.*

65. An vires sibi corporales, et spirituales suppetere sentiat ad labores perferendos, qui in Societate requiruntur: * num deliberatum habeat animi propositum vivendi et moriendi in hac Societate JESU Domini Nostri. *Propositum vocationis.* In Exam. c. 5. §. 4. * Ibid. c. 3. §. 14.

66. Examen hoc factum esse notetur scripto, ut constet. Quòd si quid novi occurrat, aut si qua mutatio alicujus momenti accidat, Superiorem certiorem reddat. *Examen scripto constet.*

67. Demum qui sic examinatus est, reddet rationem conscientiæ suæ Superiori, aut ei quem Superior delegaverit: et ab ultima Confessione generali incipiendo generaliter confitebitur Sacerdoti, qui fuerit à Superiore designatus. *Cui ratio conscientiæ, et generalis Confessio facienda.* In Exam. c. 4. §. 38. Ibid. §. 41.

CAPUT IV.

De ordine Domûs Probationis.

Quid manè cùm surgunt.

68. NOVITII manè post pulsum campanæ, dum surgunt, dum se induunt, et lectum decenter operiunt, aliquas orationes ad DEUM fundant, aut aliquid in Domino meditentur: et reliquo semihoræ spatio, piâ aliquâ lectione, aut aliâ ratione ad orationem se præparare poterunt.

Unâ horâ orabunt. P. 4. c. 4. §. 3. et 4. lit. B. et C. et Can. 6. Cong. 4.

69. Postea integram horam orationi mentali aut vocali, vel meditationi dent, juxta cujusque captum, et Magistri Novitiorum instructionem.

Semihora ad cubiculum componendum.

70. Absolutâ oratione, media illis conceditur hora ad lectum et cubiculum componendum, et ad dispiciendum, quem fructum ex oratione collegerint.

Missam audiant. P. 4. c. 4. §. 3. P. 3. c. 1. §. 12. et 20.

71. Post hæc, Missam devotè et reverenter audiant: quâ absolutâ, intersint lectioni seu exhortationi, quæ de rebus spiritualibus bis in hebdomada, per dimidiam horam, illis fiet: reliquâ autem dimidiâ statim repetent audita, et conferent inter se terni, aut quaterni, sinè ulla disputatione, sed cum humilitate et modestia.

72. Sequenti die, iis de rebus, ut meliùs ad praxim reducantur, eâdem horâ fient collationes, hâc ratione, ut lectione præcedenti breviter per unum aut plures à Magistro designatos repetita, proponat aliquis, quomodo vincatur talis tentatio aut difficultas in re proposita, aut unde oriatur hoc vel illud impedimentum, et quid remedii possit adhiberi, et alia similia: postquam autem aliqui dixerint quid sibi occurrat, Magister constituet quid tenendum sit. *Collationum modus et materia.*

73. Reliquo toto tempore usque ad examen, quod semper ante prandium fiet per quartam horæ partem, in suis officiis, aut in aliquo exercitio corporali, aut labore manuum à Magistro Novitiorum præscripto occupabuntur: * aliquid tamen temporis quotidie, præsertim ante prandium, tribuant Regulis, et Doctrinæ Christianæ, et aliis, quæ judicio Magistri Novitiorum cuique convenient, addiscendis, et memoriæ mandandis. *In corporalibus se exerceant.* P. 4. c. 4. §. 3. et 4. * P. 3. c. 1. §. 20.

74. Post examen sequatur prandium, quo absoluto horam integram recreationi dabunt, tam qui in priore, quàm qui in posteriore mensa pransi erunt. Tempore autem recreationis, poterunt mutuò colloqui, dummodo pauciores quàm quatuor non conve- *Hora recreationis transigenda.* P. 3. c. 2. lit. D.

niant, nisi aliter Magistro videretur. Agent autem de exemplis vitæ Christi, vel Sanctorum, aut de his quæ cum ædificatione in Societate fiunt, aut de re aliqua utili in Domino.

Quid post expletam recreationem

75. Expleto recreationis tempore, audito campanæ pulsu, sese ad cubicula recipiant (præter eos, qui in aliquibus officiis occupati erunt) ut aliquid legant, vel scribant, vel quid aliud agant, juxta Magistri præscriptum.

Memoriter recitabunt.

76. Post finitam horam, omnes cum Magistro convenient, et pensum aliquod eorum, quæ antea memoriæ mandaverint, reddent.

P. 3. c. 1. §. 20.

Postea explicabitur illis bis singulis hebdomadis, per dimidiam horam Doctrina Christiana: deinde eam recitabunt uno stante et interrogante, et aliis respondentibus, vel sese invicem interrogantibus: et instruantur in modo docendi illam, juxta morem regionis. Uno verò die cujusque hebdomadæ, fiant Toni.

Ad exercitium redibunt.

Decr. 29. Congr. 2. et Can. 12. Cong. 1.

77. His expletis, ad sua officia vel ad aliquid legendum, aut alias occupationes se conferent: deinde ante ultimam horam quæ cœnam præcedit, per semihoram orationi vacabunt: ipsam verò horam ultimam sequentem, ante cœnam, partim officiis do-

mesticis, partim corporali exercitationi, vel aliis occupationibus, quas Magister præscripserit, impendent.

78. Post cœnam horam integram recreationi dabunt, reliquo tempore usque ad examen (quod semper fiet antequam cubitum eant, per quartam horæ partem) poterunt aliquid legere, vel aliâ ratione se ad orationem sequentis diei præparare, vel aliud facere, pro arbitrio Magistri Novitiorum.

Recreatio post cœnam. P. 4. c. 4. §. 3. et 4.

79. Novitios inter se conversari non convenit: sed silentium invicem, et cum aliis observare, nisi in rebus in quibus loqui necesse sit; excepto recreationis tempore, de quo jam suprà dictum est.

Silentium quando et quomodo servandum. P. 3. c. 1. lit. D.

CAPUT V.

De examine eorum qui biennio absoluto in Scholasticos approbatos admittuntur.

---

80. POSTQUAM quis biennium Novitiatûs, peractis experimentis expleverit, et ad interrogationes, quæ sexto quoque mense fiunt responderit, antequam vota Scholasticorum emittat, interrogetur.

Interrogationes post biennium. P. 4. c. 3. §. 3.

81. An velit se duci sinere circa ea quibus *Circa studia.*

In Exam. c. 7. §. 3. studere debet, ac studiorum modum et tempus, juxta quod Superiori videbitur.

De indifferentia ad omnia. In Exam. c. 7. §. 4. 82. An contentus futurus sit eodem atque alii modo, in Collegio agere, nullisque privilegiis aut prærogativis minimum omnium qui in eo fuerint anteire, omnem suî curam Superiori relinquendo.

Circa gradum, et ingressum Societatis. In Exam. c. 7. §. 5. 83. An statuerit omninò apud se, studiis absolutis, ac probationibus peractis, Societatem, ad vivendum in ea et moriendum, ingredi in eo gradu quem Superior constituerit, ad majorem DEI gloriam.

Post vota non manet liber. Vid. Comp. Priv. verb. Apostatæ §. 10. et Catal. Censur. cap. 3. §. 6. 84. Admoneatur, quòd votis post biennium ab ipso emissis non poterit sinè facultate Generalis à Societate nostra recedere, nec ad ullam aliam Religionem, nè Carthusiensium quidem excepta, transire sub pœna excommunicationis ipso facto incurrendæ, partim juxta Bullam Pii V. anno 1566. expeditam, partim per communicationem Privilegii à Paulo V. concessi Carmelitis Discalceatis.

CAPUT VI.

De examine Scholasticorum studiis absolutis.

85. Scholasticis studiis suis absolutis, statim postquam ad tertium annum Probationis peragendum missi fuerint, generatim interrogandi sunt, an firmi in sua deliberatione, et votis et promissione DEO oblatis, antequam ad studia se conferrent, permaneant; ut eorum status meliùs cognoscatur, et ipsi magìs in Domino juvari possint. *An sint firmi in suis votis et deliberatione.* In Exam. c. 7. §. 7.

86. Interrogentur etiam et examinentur particulatim eisdem interrogationibus et examine, quo sexto quoque mense, antequam ad studia mitterentur, interrogati fuerunt; ut Superioribus eorum memoria renovetur, et mutatio, si aliqua in rebus jam affirmatis accidisset, cognoscatur. *Alia interroganda.* In Exam. c. 7. §. 8.

87. Postremò reddent rationem vitæ suæ, inchoando ab eo tempore, quo eam reddiderunt, quando ad studia missi sunt. *Reddent conscientiæ rationem.* In Exam. c. 4. §. 39.

V. Cong. 12. Dec. 56. §. 2.

REGULÆ

SOCII MAGISTRI NOVITIORUM.

Qualis esse debeat.

1. QUONIAM Magistro Novitiorum assignatur Socius Sacerdos, qui in iis, quæ in Novitiatu agenda sunt, sit ejus coadjutor: consequens est, ut eidem esse debeat fidelis, in rebus Spiritualibus exercitatus, et quàm proximè accedens ad eas Virtutes, et dotes, quas in Magistro Novitiorum requirunt nostræ Constitutiones Parte 3. cap. 1. §. 12.

Subordinatur Magistro Novitiorum, et Superiori Domûs.

2. Magistro Novitiorum ità subordinetur, ut tamen in Domo Probationis conjuncta Domui Professorum aut Collegio, altiùs subordinatus sit Præposito vel Rectori; non etiam Ministro.

Calleat ex Instituto præcipuè quæ ad Novitios pertinent.

3. Ut quàm paratissimum se præbeat instrumentum ad ea omnia, in quibus ejus operam requisierit Magister Novitiorum, lectione sedulâ sibi reddat familiarem eam præcipuè partem Instituti nostri, quæ ad instructionem, directionem, et manuductionem Novitiorum pertinet; adeoque Examen Generale, Regulas Magistri Novitiorum, Instructionem 6. et 16. P. Claudii Aquaviva, et quæ eodem reduci possunt ex cap. 13.

Ord. Gen. et P. Claudii industrias ad curandos animi morbos, et quæ sunt alia hujus generis: Ordinem denique Domesticum, et approbatas consuetudines Domûs Probationis.

Ordinem quoque, et Consuetudines Domûs.

4. Ad suum munus imprimis existimet pertinere, cùm vitæ exemplo, tum prudenti cum charitate et amore dirigere Novitios in externa disciplina Religiosa exactè servanda, ad normam Constitutionum, Regularum, ordinum communium, et approbatarum consuetudinum Domûs. Singularem verò det operam, ut Novitii Religiosam modestiam præ se ferant, juxta Regulas de ea conscriptas.

Curet præcipuè Religiosam observantiam.

Sed imprimis Modestiam.

5. Præcipuè tamen illis attendat, qui in Prima Probatione versantur, eosdemque magnâ charitate instruat, ac doceat, ùt sibi à Magistro fuerit præscriptum, et juxta hujus Regulas.

Quæ cura eorum, qui in Prima Probatione.

6. Quid præstare possit debeatve circa directionem Novitiorum interiorem, intelligat ex Magistro Novitiorum, neque sibi præscriptos ab hoc limites excedat. Quapropter cùm ipse non sit Novitiorum Confessarius Ordinarius, Magistri erit dispicere, an, et quantam partem hujus ministerii Socio committi conveniat.

Quid possit debeatve circa directionem interiorem, et Confessiones Novitiorum.

7. Visitet identidem cubicula Novitiorum, et alias Domûs partes, ipsorum exercitiis et

Visitet cubicula.

usibus destinatas, ut videat an omnia sint composita ad ædificationem; curet quoque, nè quidquam illis desit, sive ad vestitum et habitationem, sive ad cætera necessaria pertineat, Superiore Domûs consulto: Sed eorum potissimùm rationem habeat, qui in corporis cura minorem de seipsis sollicitudinem gerunt: curetque ut adsit, cùm Medicus ægros Novitios inviset.

Curet, nè desint Novitiis necessaria ad valetudinem.

Novitiorum recreationibus intersit.

8. Ubi non est consuetudo, ut Novitiorum recreationi post prandium et cœnam semper, vel ordinariè intersit, ibi curet saltèm, ut intersit identidem; studeatque etiam exemplo suo, ut tempus illud transigere discant agendo de exemplis Vitæ Christi, vel Sanctorum, aut de his, quæ cum ædificatione in Societate fiunt, aut de re aliqua utili in Domino. Etiam extraordinariis Novitiorum relaxationibus, quæ juxta probatas Domûs consuetudines concedentur, attendat, ut ad refectionem, et non ad effusionem spiritûs tendant.

Attendat quoque extraordinariis relaxationibus.

Utatur operâ Manuductoris.

9. Utatur operâ Fratris Manuductoris in iis, quæ commodè per se facere non poterit, juxta præscriptum Magistri Novitiorum, aut Superioris. Curet ab eodem Fratre se moneri quotidie, de rebus ad ordinem Domûs et observantiam pertinentibus. Sed et ipse die

et horâ sibi designatis, de iisdem, aliisque ad suum munus spectantibus, rationem reddat Magistro Novitiorum; à quo excipiet in Libello ad id parato, quæ ei facienda committet: et cùm primùm commodè poterit, eidem referat, quæ executus fuerit. *Magistrum Novitiorum adeat stato tempore.*

10. Studeat in animis Novitiorum fovere mutuam inter ipsos charitatem, et amorem ac reverentiam erga Magistrum et Superiorem; et velit potiùs in se (quoad fieri potest) suscipere invidiam, cùm sic fert occasio, quàm in illos derivare; veluti in injungendis pœnitentiis, quas ipse non nisì juxta illorum præscriptum imponet; et tam in eis, quàm in reprehensionibus, ab animi perturbatione caveat, charitatemque præ se ferre studeat. *Foveat Novitiorum charitatem.* *Studeat Superiori magis quàm sibi.*

11. Facultatem Novitiis accipiendi dandique mutuò minima, atque inter se de rebus necessariis loquendi dare poterit, si Magister illorum, aut Superior non abnuerit. Cæterùm alios, qui Novitii non sunt, alloquendi, vel Domo egrediendi, sive ad januam eundi potestatem ipse non faciet, sinè Magistri consensu; à quo et accipiet divisionem personarum in cubiculis, et rationem mutuò inter se sociandi, cùm egrediuntur domo, et Socium designandi, si aliquando *Facultas dandi et accipiendi.* *Aliis loquendi.* *Novitiorum sociatio.*

permittendum videretur, ut aliquis consanguineos, vel amicos, quos in sæculo habebat, alloqueretur.

Doctrina Christiana.
V. Regul. 76. Mag. Novit.

12. Statis diebus explicet Novitiis brevi enarratione Doctrinam Christianam per dimidiam horam. Deinde eam jubeat illos recitare, uno stante et interrogante, et aliis respondentibus, vel sese invicem interrogantibus: ipse verò omnes instruat in modo docendi illam, juxta morem regionis. Ad hæc horâ consuetâ pensum aliquod eorum, quæ antea memoriæ mandaverint, exigat. Uno verò die cujusque hebdomadæ audiat, dirigat, corrigatque dicentes Tonos. Sed et hæc, et alia, in quibus Magistro Novitiorum placuerit uti ejus operâ, non nisi ex judicio ejusdem, et formâ ab ipso præscriptâ.

Modus eam docendi.

Toni.

Procuratio quinque Librorum.

13. Socio denique Magistri Novitiorum rectè mandabitur procuratio quinque Librorum, quorum Primo, quem penès se Procurator habere debet, inscribatur, quid unusquisque Novitius in Domum intulerit: Secundo, dies et annus ingressûs uniuscujusque: Tertio, Examen Semestre singulorum Novitiorum: Quarto, eorum nomina, qui Vota ante expletum biennium emiserint: Quinto, eorum nomina, unà cum declaratione ex præscripta formula, qui Vota emiserint expleto biennio.

REGULÆ

MODESTIÆ.

1. In conversatione Nostrorum illud in universum dici potest, ut in omnibus externis actionibus appareat in Nostris modestia et humilitas conjuncta cum religiosa maturitate: speciatim autem hæc observanda erunt. *Modestia, humilitas, et Religiosa maturitas. P. 3. c. 1. §. 4.*

2. Caput huc illuc leviter non moveatur, sed cum gravitate, ubi opus erit: et si opus non sit, teneatur rectum cum moderata inflexione in partem anteriorem, ad neutrum latus deflectendo. *Caput leviter non movendum.*

3. Oculos demissos, ùt plurimùm, teneant; nec immoderatè eos elevando, nec in hanc, aut illam partem circumflectendo. *Oculi demissi.*

4. Inter loquendum, cum hominibus præsertim alicujus auctoritatis, non defigatur aspectus in eorum vultus, sed potiùs sub oculos. *Inter loquendum.*

5. Rugæ in fronte, ac multò magis in naso, evitentur; ut serenitas exteriùs cernatur, quæ interioris sit indicium. *Rugæ evitentur.*

6. Labia nec nimis compressa, nec nimiùm diducta. *Labia.*

Hilaritas in facie. 7. Tota facies hilaritatem potiùs præ se ferat, quàm tristitiam, aut alium minùs moderatum affectum.

Vestes compositæ. 8. Vestes sint mundæ, et cum religiosa decentia compositæ.

Manus quietæ. 9. Manus, si non in sustinenda veste occupentur, decenter quietæ teneantur.

Incessus moderatus. 10. Incessus sit moderatus, sinè notabili festinatione, nisì necessitas urgeret: in qua tamen, quantùm poterit, decori ratio habeatur.

Gestus et motus. 11. Omnes denique gestus ac motus ejusmodi sint, qui apud omnes ædificationem pariant.

Ordo simul incedendi. 12. Si plures simul erunt, ordinem præscriptum à Superiore, bini vel terni incedendo, servent.

Modestia in loquendo. P. 3. c. 1. §. 4. 13. Si loquendum fuerit, meminerint modestiæ, et ædificationis tum in verbis tum in ratione ac modo loquendi.

INSTRUCTIO

INSTRUCTIO

AD REDDENDAM

CONSCIENTIÆ RATIONEM

JUXTA MOREM SOCIETATIS.

Vid. Cong. 4. Dec. 40.

Necessitas reddendi conscientiæ rationem.

INTELLIGANT singuli, dum rationem conscientiæ sunt reddituri, quanti momenti Pater Noster sanctæ memoriæ IGNATIUS id duxerit, ad majorem Divinæ bonitatis gloriam; ut subditi magìs in spiritu cum gratia uberiori proficiant, ac tantò majore cum diligentia, amore, et sollicitudine juvari, èt à periculis conservari possint; ut quæ in Examine, et Constitutionibus toties commendantur, et §. 40. Summarii Constitutionum præscribuntur de reddenda ratione conscientiæ, exactè serventur. Proinde unusquisque magna cum puritate, sub sigillo Confessionis aut secreti, aut quâcumque ratione ei placuerit, et ad majorem ipsius consolationem fuerit, totam animam suam integrè manifestam faciat, nullam rem celando, quâ Dominum universorum offenderit post ultimam rationem redditam con-

In Exam. c. 4. §. 34. et seq. et p. 4. c. 10. §. 5. et p. 6. c. 1. §. 2.

V. Instr. 13. c. 2. §. 2.

scientiæ : vel certè aperiat eos defectus, qui magìs ab eo tempore gravant ipsius animam.

Capita rerum. Capita verò, quibus conscientiæ ratio reddi debet, hæc ferè erunt: ex quibus cùm ea retulerint, quæ ad plenam sui manifestationem dicenda putaverint, petant à Superiore, ut eos interrogando juvet, ac suppleat, si quid esse judicet, quod ad majorem DEI gloriam, et suorum notitiam scire velit.

Circa vocationem. 1. An vivat contentus juxta suam vocationem.

Vota et observet. 2. Quomodo se habeat circa obedientiam, etiam intellectûs, paupertatem, castitatem, et usum aliarum virtutum; et quarum præcipuè studio intentus sit.

An tentationes sentiat, et quomodo resistat. 3. An sentiat aliquas animi perturbationes aut tentationes molestas, et de facilitate, seu difficultate, et modo eis resistendi; et ad quos affectus, vel peccata sit magìs propensus et incitatus.

An contra Constitutiones. 4. An contra Constitutiones, vel Regulam aliquam, vel ordinationem Superiorum firmum judicium habuerit, vel contra eam disputaverit.

De Instituto, et zelo animarum. 5. Quid sentiat de ipso Instituto Societatis, et mediis, quibus illa utitur ad suum

finem consequendum; et quem experiatur in se zelum animarum.

6. Quomodo spiritualibus rebus sit affectus, quantum temporis orationi tribuat, et num vocali, an potiùs mentali juvetur, et utri plus temporis tribuat, et quem modum in orando teneat. *Ut orationi sit affectus.*

7. Num in usu rerum spiritualium consolationem et devotionem habeat, an verò contrà desolationem, ariditatem, et vagationem animi patiatur; et quomodo in iis se gerat. *Consolatio, et desolatio.*

8. De fructu quem ex Communione, Confessione, examine, præsertim particulari, et aliis exercitiis spiritualibus percipiat. *Fructus communionis, examinis, etc.*

9. Num post ultimam rationem conscientiæ, quam reddidit, majorem an minorem fructum fecerit; et quem animum experiatur ad perfectionem consequendam. *De fructu majori vel minori.*

10. Quomodo observet, quæ ex Constitutionibus, et Regulis tum communibus, tum officii sui ad eum pertinent. *Constitutionum observatio.*

11. De mortificationibus, pœnitentiis, et aliis exercitationibus, quæ faciunt ad spiritûs profectum; et in specie de præparatione ad injurias, et ad alia, quæ ad Christi crucem pertinent, ferenda, atque eorum desiderio. *Mortificationes et pœnitentiæ.*

De Sociis. 12. De sociis, et quomodo ex eorum conversatione proficiat in Domino; et an alicui plus sit familiaris, quàm aliis.

De affectu circa Superiores. 13. An aversionem animi sentiat ab aliquo, et an offensus sit in aliquo à Superioribus, vel officialibus, vel quavis alia persona, et quomodo sit affectus erga Superiores.

An tentationes alii intellexerint. 14. An tentationes aliquas sit passus, quas alii intellexerint, præsertim circa vocationem.

REGULÆ

PEREGRINORUM.

1. PERSUADEANT sibi, peregrinationis finem non tam esse corporis defatigationem, et ut multum iter conficiant, quàm ut ex ea fructum aliquem spiritualem percipiant: atque ex eo fine, et iter ipsum et cæteros peregrinationis labores moderentur. *Peregrinationis finis.*

2. Litanias simul omnes quotidiè in ipso itineris ingressu, vel Itinerarium dicant; nec orationem, et consueta examina prætermittant, et alias etiam Regulas observent, quantùm ratio itineris permittet. *Litaniæ, vel Itinerarium.*

3. Studeant frequenti oratione et meditatione comitem itineris sibi Christum facere: et colloquiis interdum piis et religiosis, ac lectione alicujus libri pii molestias itineris levare poterunt. Quòd si cum externis in via aut in hospitiis egerint, meminerint pro ratione sui gradûs, habitâ ratione temporis et personarum, sermones de rebus spiritualibus inducere, et fructum aliquem, quoad poterunt, efficere. *In itinere meditatione, et piis colloquiis subleventur.*

4. Eleemosynas simpliciter pro Christi *Eleemosynas*

quomodo petent. amore petant; ut omni spe illâ abjectâ,
In Exam. c. 4. quam in pecuniis et rebus creatis habere
§. 12. possunt, integrè, vera cum fide, et ardenti amore eam in suo Creatore ac Domino constituant; memores, à Christo Domino Apostolos sinè sacculo et pera missos; ipsum etiam Dominum non habuisse, ubi caput reclinaret.

Indigentiam, penuriam, et injurias patienter ferant. In Exam. c. 4. §. 12. et 26. * Ibid. §. 44.

5. Indigentiâ et penuriâ rerum corpori necessariarum probari exoptent, ut ad incommoditatem cibi somnive capiendi libenter assuefiant: * injurias verò, illusiones, et opprobria, quæ in itinere inferri contigerit, patienter cum DEI gratia ferant, gaudeantque, materiam præberi sibi imitandi aliquo modo Christum Dominum, ejusque vestibus atque insignibus seipsos induendi.

Debiles ut sublevandi.

6. Qui majoribus pollent ad viam peragendam viribus, eos qui sunt infirmiores, subsequi et non præcedere debent: et iter cujusque diei horum debilium infirmitati commensuretur. Quòd si quis viribus destitueretur, jumento aut aliâ ratione juvari debet: qua in re non qualitatis personarum, sed necessitatis et charitatis fraternæ ratio est habenda.

Quid cum in morbum inciderint.

7. Si quis in morbum incideret, ità ut ulteriùs progredi non posset, nec expediret

reliquos ibi moram trahere; si vicinum esset Collegium aut Domus Societatis, eò esset æger (si modò morbus patiatur) deducendus: alioqui aliquis ex Nostris illi erit socius relinquendus, ut consolationi ei sit et auxilio: ægro autem viribus restituto, cœptum iter ambo prosequentur.

8. Si in via ab honesto et pio amico invitarentur, posset qui præest hospitalitatis beneficium admittere: tunc autem curare debent verbis et religioso exemplo hospites ædificatos in Domino relinquere. *Invitati, verbis et exemplo hospites ædificent.*

9. Ejusdem ædificationis et exempli in omnibus hospitiis meminisse debent; sobrietatis etiam in mensa, et modestiæ in conversatione numquam obliviscantur. *Sobrietas, modestia, et ædificatio.*

10. Cùm in itinere ad Collegia vel Domos Societatis divertent, studeant omnes bonum ædificationis odorem, exemplo vitæ ac morum, Nostris relinquere. De rebus verò aut personis aliorum Collegiorum aut Domorum nihil loquantur aut tractent, nisì ad ædificationem. *Bonum exemplum.*

11. Si transierint per locum ubi Domus aut Collegium Societatis sit, nihil ab externis, nec pro se nec pro aliis, petant aut accipiant, sinè facultate Superioris ejusdem Domûs vel Collegii. *In locis Nostrorum nil ab externis petendum.*

Iter facientes has regulas servent.

12. Omnes alii, qui iter faciunt ex Nostris, equites aut pedites, has regulas peregrinorum suo modo, quantùm fieri potest, etiam servent: et tam peregrini, quàm reliqui qui iter faciunt, patentes litteras sui Superioris habere curent.

REGULÆ

MINISTRI.

1. Ejus officium erit, Præpositum vel Rectorem juvare in iis quæ in genere vel in particulari ei commendabit: nec dispensandi, aut mutandi, aut quidquam faciendi, nisì ex ejusdem præscripto, facultatem habebit. *Ejus officium quale.* P. 4. c. 10. §. 7.

2. Valdè commendatum sibi existimet quod pertinet ad observationem Constitutionum, Regularum, Ordinum communium, et approbatarum consuetudinum Domûs vel Collegii: ideòque habeat in scriptis, et aliquando legat, tam communes omnium, quàm particulares Superioris et Officialium Regulas: et eosdem Officiales suas habere, intelligere, atque observare curet. *Officialium Regulas, etc., legat, et observari curet.*

3. Officiales visitet quoties opus fuerit, observando quomodo suum officium exequantur: quod saltèm alternis diebus faciet. Frequenter etiam visitabit cubicula, et alia loca Domûs, ut videat quomodo omnia se habeant. *Officiales et cubicula visitet.*

4. Cùm quis ab officio aliquo amovetur, curet ut is suum successorem instruat de *Successores in officiis instrui curet.*

ratione exercendi illud, juxta regulas et consuetudines à Superiore approbatas.

Mutatio horarum, vestium, etc. Superiori in memoriam revocanda.

5. Animadvertat in temporum mutationibus, quomodo in Collegio vel Domo fieri debeat horarum, ciborum, vestiumque mutatio; et Superiori in memoriam reducat, præsertim bis in anno, sub initium veris et autumni: observet etiam crebrò, num aliquid desit ex necessariis aut abundet; eorumque potissimùm rationem habeat, qui in corporis cura minorem de seipsis sollicitudinem gerunt; curetque ut adsit cùm Medicus ægrotos inviset.

Rationem Superiori quotidiè reddat.

6. Quotidiè horâ sibi designatâ, de rebus omnibus Domûs rationem Superiori reddat; à quo excipiet in libello ad id parato, quæ ei facienda committet: et cùm primùm commodè poterit, eidem referat quæ executus fuerit.

Necessaria ei in memoriam redigat.

7. Redigat Superiori in memoriam ea, quæ necessaria domui judicabit, ut de coemendis rebus ad victum et vestitum necessariis, suis temporibus, de fratrum nimio aut exiguo labore, de sanitate, et similibus.

Quæ notabit, et Superiori referet.

8. Notet, ac referat Superiori tam defectus, si quos vel Domi aut in Collegio animadverterit, vel aliunde intellexerit, quàm quæcumque alia, quæ ad bonam gubernationem convenientia ei occurrent: tum etiam

circa res sibi commissas, et quasvis alias; ùt quomodo se Nostri habeant circa obedientiam, orationem, et in omnibus virtutibus profectum, et studium.

9. Curet per Æditiuum, vel aliquem alium designatum, observari, an omnes die statuto communicaverint: et si quis intra tempus designatum ad Confessionem aut Communionem non accederet, intelligat à Superiore, num subtrahendus ei sit cibus corporis, donec cibum spiritûs sumat. *Observet an omnes communicent.* P. 3. c. 1. lit. Q.

10. Peculiarem habeat curam, ut domus munda sit, et omnia ubique decenter suis locis composita; sed præcipuè in iis quæ ab externis videri solent. *Domus munda sit.*

11. Noctibus singulis portas Domûs, quibus in publicum exitur, videat, an bene clausæ sint. *Portæ domûs clausæ.*

12. Designet aliquem ex commissione Superioris, qui communes lucernas Domûs opportuno tempore incendat et extinguat: qui itèm publicas fenestras suo tempore aperiat et claudat: ac pro abluenda facie et manibus in loco destinato aquam infundat, et pro iis extergendis mantilia, ab iis quæ in usum Refectorii sunt distincta, adhibeat: quæ alia Sacerdotibus, alia non Sacerdotibus destinata erunt, et bis saltèm in hebdomada mutabuntur. *Designet, qui curam habeat rerum communium.*

Unionem inter domesticos curet. 13. Studeat animos Patrum et Fratrum inter se per benevolentiam, et præsertim cum Superiore per obedientiam unire. Et si quid minùs æquo animo aliquis ferret, velit potiùs in se (quoad fieri potest) quàm in Superiorem, causam rejici; veluti in injungendis pœnitentiis, quas ipse juxta præscriptum Superioris imponet: et tam in eis, quàm in reprehensionibus, ab animi perturbatione caveat, charitatemque præ se ferendo studeat, ut illi quibus pœnitentias imponet, meritò sibi injungi cognoscant.

Absente Superiore, quid sibi agendum sit. 14. Si quando absente Superiore aliquid acciderit, quod adeò urgeat, ut commodè Superior exspectari nequeat, id Minister, auditis Consultoribus, exequi poterit; quamvìs in specie non sit ipsi commissum, dummodo existimet juxta Superioris mentem id fore: statimque redeunti quod factum fuerit, referat. Quod autem sibi ordinariè agendum erit, absente Superiore, ab eo curet intelligere.

Subministro utatur. 15. Si Subministrum habuerit, utatur ejus operâ in iis quæ commodè per se facere non poterit, juxta præscriptum Superioris: si verò non habuerit, alternis saltèm diebus singula cubicula visitet, et alia quæ in officio Subministri continentur, suppleat.

REGULÆ
CONSULTORUM.

1. INTELLIGANT quanti momenti sit eorum officium, ut Superiores eorum consilio et relatione adjuti meliùs et faciliùs gubernare possint. *Officii gravitas.* P. 4. c. 10. §. 7. et P. 9. c. 6. §. 14.

2. Sint amatores boni communis, illudque in omnibus consultationibus præ oculis habeant: atque ut Divinæ inspirationi dent locum, et saniora sint eorum consilia, in suo sensu non nimis abundent. *Eorum partes.* P. 9. c. 5. §. 2.

3. In consultationibus sinceram intentionem habeant, et à perturbatione liberam, ut fideliter et debita cum modestia, charitatis et obedientiæ memores, sententiam dicant. *Pura intentio.*

4. Sint inter se maximè charitate conjuncti, et alter alterum honore præveniat, atque apud alios alter alterius existimationem verbis factisque tueatur. Si verò contingat aliquem in consultationibus diversæ, aut etiam singularis esse sententiæ, nemo ullam ab eo alienationem vel habeat vel ostendat. *Quomodo se habeant inter se.*

Quales sint in dicenda sententia.

5. Rem, de qua consultatur, bene intelligant; nec sint in dicendo præcipites: sed negotio secum considerato, et oratione præmissâ, præcipuè cùm de rebus agitur difficilibus, sententiam suam aperiant. Quòd si quid ex tempore discutiendum proponeretur, et id sibi maturiùs considerandum judicarent, Superiori significabunt.

Breviter rationes dicant.

6. Explicare breviter debent sententiæ suæ rationes: quòd si ad rem confirmandam aliorum rationes essent dissolvendæ, id etiam modestè faciant.

Quid cùm Superior aliquid statuerit.

7. Cùm Superior Consultoribus auditis aliquid statuerit, judicium ipsi suum illius judicio submittent: neque extra consultationem, aut quod statutum fuerit, sibi displicere, aut se in alia fuisse sententia significabunt: laudent potiùs Superioris consilium apud alios, atque tueantur. Quòd si ob rei, de qua agitur, gravitatem, adhuc sentirent ad alium Superiorem esse rem deferendam, quòd nihil monitione suâ se effecturos sperarent; re priùs apud se maturiùs consideratâ, et oratione præmissâ, ad immediatum illius Superiorem, aut si is non provideat, ad supremum id facere nè prætermittant.

Quando proponere possunt.

8. Etiamsi non interrogentur, si quid ta-

men in mentem venerit, quod ad commune bonum vel alicujus personæ particularis pertineat, poterunt id Superiori proponere, ut is statuat, num ea de re sit deliberandum, nec nè.

9. Consultores neque ea quæ quisque in consultatione senserit, neque ea, quæ proposita sunt aut definita, aliis significare debent; præcipuè cùm res ipsæ secretum exigunt. Superioris autem erit ea, quæ definientur, promulgare, cùm opus esse judicabit. *Servent secretum.*

10. De litteris ad Superiores suo tempore mittendis, servent diligenter quæ in formula scribendi à Consultoribus exiguntur. Et hæ litteræ sigillo, quod apud Admonitorem erit, obsignatæ mittantur: nec quisquam eorum sciat quid alius scripserit. *De litteris ad Superiorem mittendis.* P. 4. c. 17. §. 7.

11. Si quis ex Nostris ad Generalem scripserit, et litteras Admonitori, aut alicui ex Consultoribus tradere voluerit; is acceptas, cum suis aut sub propriæ manûs inscriptione, ad Generalem mittendas curabit. *Possunt aliorum litteras ad Generalem mittere.*

12. Si quid circa victum, vestitum, labores, et occupationes Superioris, aut circa gubernationem, moderandum, augendum, vel mutandum censerent; illum præmissâ oratione admonendum curent, quod ferè per Admonitorem faciant. *De quibus Superior, et quomodo monendus.* P. 9. c. 4. §. 2. 3. et 4. et Can. 34. Congr. 1.

Superioris existimatio tuenda.

13. Si quis cum eis de difficultate aliqua sua aut perturbatione agat, ità eum suis monitis et consilio juvare studeant, ut semper, quantùm possint, existimationem Superioris tueantur.

Constitutiones et regulas familiares sibi reddant.

14. Ad omnia meliùs obeunda, Superiorum suorum et aliorum Officialium Regulas teneant: Constitutionesque, et reliqua omnia, quæ ad nostrum Institutum et administrationem pertinent, familiaria sibi reddant.

Quomodo suum munus bene obeant.

15. Ità suum munus exequantur, ut nullam gubernationis partem sibi assumant, atque eâ submissione se gerant, ut cæteris Obedientiæ exemplum præbeant.

REGULÆ

REGULÆ,

QUÆ A PATRIBUS

REVISORIBUS GENERALIBUS

ROMÆ

Editæ jussu Congr. 8. Sess. 128. Recognitæ in Congr. 10. Dec. 11.

IN RECOGNOSCENDIS NOSTRORUM LIBRIS, AC SCRIPTIS OBSERVANDÆ SUNT.

1. Muneris sui gravitatem ex eo metiri Revisores debent, quòd Præposito Generali operam navant in re maximi momenti, hoc est in librorum edendorum examine, et censura. Propterea enim ex variis nationibus in unum collecti sunt homines præstanti judicio, et doctrinâ, ut Generalis eorum fide, diligentiâque adjutus, faciliùs providere possit tum cætera, quæ in Nostrorum scriptis spectare debent; tum maximè, ut doctrinæ soliditas, et uniformitas, quam Constitutiones requirunt, in Societate conservetur.

Revisores ex variis Nationibus, et eorum qualitates.

Par. 3. c. 1. §. 18. et O. P. 4. c. 5. §. 4.

2. In libris ergo, quos recognoscendos accipient, ut congruentem pro cujusque argumento, et qualitate curam adhibeant, hoc observabunt, ut eos quidem, qui in

Libri graviores à quatuor; alii à paucioribus censendi.

Theologicis speculativis, aut in controversiis
* V. Cong. 11. Dec. 22. § 2. et Cong. 12. Dec. 28. versantur, * morumve doctrinam tradunt, quatuor integrum librum examinent. Quòd si quando pauciores fortè esse contigerit, P. Generalem moneant, ut quid tunc facto opus sit, ipse statuat. Sacrarum verò litterarum commentarios, qui ex proposito controversias dogmaticè non miscent (in his enim quatuor etiam esse debent) librosque, qui sacras, aut Ecclesiasticas historias, concionesve ad populum, aut quæstiones philosophicas complectuntur, tres omnino perlegant. Qui verò leviora continent, quàm ut à singulis Censoribus omnia legi necesse sit; ùt qui in humanioribus litteris, aut profanis versantur historiis; duo saltèm integros evolvant: ac tum etiam in his reliqui Revisores partem illorum aliquam inspiciant, quantum nimirum satis sit, ut cum aliis postea conferre, et de libris ipsis judicare unà possint.

Quid observandum in ferendo judicio. 3. Judicium porrò illorum duplex erit. Unum, ut dispiciant, an liber talis sit, qui à Societate in lucem edi jure possit. In quo si edi debere non fuerit judicatum, non erit, quòd ulteriùs progrediantur, sed suum hoc judicium statim referent ad P. Generalem, ut, quod facto opus sit, ipse conside-

ret, ac statuat. Alterum, ut cùm operæ pretium esse duxerint, ut edatur, tum de censuris deinceps deliberent, ac definiant, an corrigi liber debeat, juxta ea, quæ vel ipsimet observârint, vel ex Provinciis missa fortasse fuerint. Quocirca cùm librum aliquem accipiunt recognoscendum, curent, ut simul cum libro tradantur censuræ ex Provincia missæ, si quæ sint, cum responsis Auctoris ad censuras.

Cavenda S. Inquisitionis offensa.

4. In rebus majoris momenti conveniens erit, ut priùs adducantur rationes in utramque partem: tum verò procedatur ad ferendum ex omnibus auditis judicium. Caveant autem in formandis censuris, nè utantur verbis, quæ offendere possint sacram Inquisitionem: quod fieret, si propositiones nullâ hactenus à sacra Inquisitione notatas graviore censurâ; puta hæresis, erroris, temeritatis, etc., ipsi damnarent. Simpliciter itaque censeant, ac judicent de propositionibus, an ea in Scholis nostris, aut in libris, qui à Nostris eduntur, permitti debeant.

Censuris nomina subscribenda.

5. Absolutis cujusque libri consultationibus, tum ejus libri approbationem, tum censuras, Patri Nostro subscriptas exhibebunt; ut de his statuat, quod convenire videbitur. Subscribent quidem omnes, si in

eas major pars consenserit. Si quis verò, vel in approbatione libri, vel in aliqua censura discrepaverit, vel omissum aliquid fuerit, quod ei dignum censurâ videatur, separatim id ad P. Generalem cum suis rationibus, vel eodem folio, vel diversis, ùt placuerit, scribet; si rem dignam judicaverit, de qua P. Generalis moneatur. Cùm verò paria erunt utrinque suffragia; eæ quidem censuræ inter communes non ponantur: sed ad P. Nostrum simul afferendæ erunt utriusque partis rationes, ut pro re nata statuat, quod expedire judicabit.

Ratio Regularum et circumspectionis habenda.

6. Censuras librorum ad ea maximè dirigent, quæ in Ratione studiorum præcipiuntur, in regulis communibus, videlicet Præceptorum facultatum superiorum 5. et 6. Professoris Scripturæ 1. 2. 6. 8. 10. et 11. Professoris Scholasticæ Theologiæ 2. 3. 4. 5. et Professoris Philosophiæ 2. et 3. soliditatem uniformitatemque doctrinæ juxta Constitutiones nostras, et Decretum 55. Quintæ Congregationis semper intuendo. Neque in ea re Nostrorum Scriptorum, sicubi à communi via deflectant, ducantur exemplo, quicquid aliqui è Nostris antè scripserint. Unde ut approbetur à Revisoribus opinio aliqua, non sufficit, quòd idonei alicujus

Hic Decr. 41.

auctoris sit, requiritur insuper, ut non sit contra Doctorum axiomata, communemque scholarum sensum. Atque in universum loquendo, non solùm admitti nihil debet, quod Fidei, pietatique Christianæ non prorsus congruat; sed neque aliud quidpiam, quod alios meritò possit offendere, vel Societatis existimationem, religiosamque circumspectionem dedecere videatur.

Quæ in libris Nostris toleranda non sint.

7. Providebunt itaque 1. Nè in libris Nostrorum novæ, et à communi doctrina discrepantes opiniones inducantur. 2. Nè communes rationes, quibus religionis Christianæ dogmata confirmant Theologi, convellantur. 3. Nè à D. Thomæ doctrina, juxta Constitutiones, et Congregationum Decreta in Theologicis discedatur. 4. Nè quid contineant, quod vel ad jura Principum, immunitates, jurisdictionem, et privilegia, vel materiam Statûs, ut vocant, pertineat: vel aliâ quâvis ratione nationum, provinciarumque res., aut personas sic attingat, ut justa sequi possit offensio. In iis porrò, qui contra hæreticos scribunt, observabunt præcipuè, an cum doctrinæ soliditate stylum ità moderentur, nè plus æquo acerbitatis habere, aut aliâ ratione levior meritò cuiquam videri possit.

P. 4. c. 14. §. 1. Cong. 5. Dec. 41. et 56.

Quæ contrà requirantur. 8. Quodcumque argumentum tractetur, tale sit, ut ædificationi, utilitatique futurum censeatur; et in eo ità versetur auctor, ut non mera eorum, quæ ab aliis scripta sunt, repetitio videri queat, sed sua ipse propria, eaque digna luce habeat: talisque præterea sit liber, ut mediocritatem in suo genere non mediocriter superet, hominumque de Societatis lucubrationibus judicio, et exspectationi respondeat.

Charitas, modestiaque curetur. 9. Diligenter quoque animadvertent, ut Nostri de se invicem, ùt par est, honorificè loquantur: neque præseferant animum, ex professo Scriptorem ex Nostris ullum, ejusque opiniones, aut rationes potiùs impugnandi, quàm suam sententiam stabiliendi. Quòd si aliquando ab alicujus peculiari sententia cogantur discedere, id modestè faciant: similique etiam cautione utantur erga externos Doctores Catholicos.

A solo Generali libri acceptandi. 10. Nullus librum scriptumve à quoquam recognoscendum accipiet, præterquam à P. Generali, aut ejus nomine à P. Secretario. Singula deinde recognita eidem P. Generali reddent; cum his censuras, uniuscujusque manu, die, annoque adscriptis subnotatas, et obsignatas. Quòd si contingat, ut liber, qui mittitur recognoscendus, non sit emen-

datè scriptus charactere, qui ab omnibus Revisoribus legi possit: neque sit per suos numeros, et paginarum distinctiones ità digestus, ut notari possint loca animadversione digna; id significabunt P. Generali, ut moneantur Censores Provinciarum, aut Provinciales ipsi, quòd hujusmodi Romam mitti permiserint.

Secreti tenacitas, et judicii moderatio.

11. Nec censuras, nec scripta quæ recensebunt, priusquam edantur, cuiquam ostendent, sinè P. Generalis facultate: secretique maximè tenaces sint; ità ut nemini, quæ in consultationibus acta sunt, aperiant: multò minùs, cujus sententiæ hic vel ille fuerit. Nullius libri scriptive patrocinium suscipient, ità ut evincere velle videantur: neque judicii sui propensionem aliis ostendent: quamvis interrogati respondere possint, se hoc vel illud opus recognoscere.

Notitia habenda Bullarum et Decretorum.

12. Pro directione, necesse est, ut Bullas, et Brevia ad doctrinam, et mores pertinentia, quæ à Summis Pontificibus eduntur, habeant. Itèm Decreta, quæ à sacra Inquisitione, aliisve Congregationibus, et à Magistro Sacri Palatii prodeunt. Imò expediret, ut ea quoque habere curarent, quæ alibi ab Inquisitoribus, et Universitatibus in eo genere decernuntur: et hæc sibi comparari curabunt à Procuratore Generali.

Censurarum exempla retinenda.

13. Censurarum exempla in libro ad id destinato apud se retinebunt. Rationes quoque, quibus moti sunt, vel in eodem, vel in alio libro, qui Acta contineat, annotabunt: maximè si quæ fuerit opinionum diversitas, ad memoriam, et documentum posterorum. Quòd si necesse erit eos juvari alicujus alterius operâ, id Superiori proponent.

Imò et librorum.

14. Librorum, qui ab ipsis recogniti, et approbati fuerint, exemplaria, in Urbe retineri debent, cùm censuræ in Provincias mittentur; tum ad alios eventus; tum ut constare possit, auctorem nihil postea mutâsse, aut edidisse non approbatum. Quòd si hoc servari non potuerit; saltèm loco exemplaris scripti, impressum mittatur Revisoriæ, cum censura conferendum, et asservandum.

Ad eadem teneantur Revisores alii. Congr. 10. Dec. 11.

15. Qui designabuntur in Provinciis ad censendos libros, qui fortè Romam non mittentur, superiores Regulas habeant, seque perinde, ac generales Romæ Revisores, teneri sciant, ut, quæ in iis continentur, cautiones omnes in libris examinandis observent: sed præcipuo quodam studio servare conentur ea, quæ præscribuntur superioribus Regulis 6. 7. 8. 9. Qui verò extra ordinem libros edendos à Provinciali accipient, ignoti debebunt esse Auctoribus, auctoresque Cen-

Congr. 16. Dec. 15.

soribus, quò majori cum libertate, ac sinceritate judicare de iis possint. Etiam hi servent, quæ aliis supra præscripta sunt, ferantque judicium omni seposito humano respectu solam DEI gloriam, ac Societatis bonum præ oculis habentes. Omnes autem Revisores suas censuras eidem Provinciali tradent, qui eas Romam ad Generalem mittet; et, cùm responsum acceperit, non permittet libros edi, donec illi certò constiterit emendata esse, quæ Generalis emendanda judicaverit. Quòd si Provincialis ipse aliquid edere volet; id non faciet, nisì consulto priùs Generali, servatoque, quem ille præscripserit, ordine. Porrò à Censoribus exa- V. Cong. 15. Dec. 9.
minari debebunt non solùm tractatus librorum, sed præambula etiam, ac præfationes, admonitiones, epistolæ liminares, atque ipsi etiam tituli, nè quidquam indiscussum edatur, omnesque offensionum causæ, quantùm in nobis erit, præcidantur. Jam, si post correctionem contingeret, Auctorem aliquid addere, vel immutare, insciis Superioribus, quod esset alicujus momenti; Superiores id severè, pro gravitate delicti, punire meminerint.

REGULÆ

ADMONITORIS.

Officium suum modestè et humiliter obeat. P. 9. c. 4. §. 4.

1. Ea modestiâ et humilitate officium suum obeat, ut subditum decet erga Superiorem, quem Christi loco habet: niti enim debet, nè hujus muneris occasione, reverentia atque obedientia interior vel exterior in ipso debilior reddatur.

Servet necessariam libertatem.

2. Animadvertat autem, nè reverentia hæc et obedientia fidelitatem aut necessariam libertatem opprimat; quò minùs Superiorem admoneat de iis, quæ, præmissâ oratione, proponenda in Domino judicabit.

De quibus Superior admonendus.

3. Admoneat Superiorem de iis, quæ major pars Consultorum ei dicenda judicaverit: de aliis verò, quæ sive ipsi in mentem venient, sive ab aliis suggerentur, non facilè eum admonebit; sed de iis dumtaxat, quæ non levis momenti post orationem esse censuerit, sive illa ad personam, sive ad officium Superioris pertinebunt, juxta Constitutiones et Decreta.

Quali secreto teneatur.

4. Ea, quorum Superiorem admonuerit, meminerit tacitus apud se servare; quamvìs

interrogatus à Consultoribus de iis quæ ipsi commisissent dicenda, vel à Superioribus, rationem sui officii eis debebit reddere.

5. Cùm Superior cujuspiam rei admonitus, illi remedium non adhibuerit, Admonitoris erit cum debita submissione iterum et sæpiùs eum commonefacere: quòd si emendationem non sperat, factâ priùs oratione, id Superiori significet. *Quid, si Superior admonitus remedium non adhibet.*

6. Admonitoris erit, ordinarias epistolas Consultorum suis temporibus colligere, atque ad mediatos Superiores mittere; nisì eas illi aliâ viâ mittere voluerint: simulque referet eisdem, utrùm illi scripserint, an non. *Consultorum litteras mittet.* Vid. Cong. 7. Dec. 52.

7. Caveat nè occasione sui officii debitam subordinationem, et observantiam subditorum erga suos Superiores, aliqua ex parte imminuat aut debilitet. *Subditorum erga Superiores observantiam non imminuat.*

8. Sigillum apud se habeat, quo suas, et Consultorum ac aliorum Nostrorum litteras, si ad eum detulerint, qui ad mediatos Superiores scribere voluerint, obsignare possit. Hoc tamen nullâ ratione, sinè facultate Superioris, uti licebit, nisì in iis litteris, quæ ad Superiores mediatos scribentur. *Sigillo quomodo et quando utatur.*

Vid. Cong. 2. Dec. 16. et 54. et Cong. 3. Dec. 7. et 33.

FORMULA

SCRIBENDI.

Causa ad Superiores scribendi. P. 8. c. 1. §. 9.

1. MAGNOPERE juverit ad animorum unionem in Societate, litterarum ultro citroque missarum inter inferiores et Superiores frequens commercium; et crebrò alios de aliis certiores fieri, et audire, quæ ex variis locis ad ædificationem, et eorum quæ geruntur cognitionem, afferuntur.

Ad Provincialem qui et quando scribent. P. 8. c. 1. lit. L. et Can. 28. Cong. 2.

2. Superiores Domorum, et Rectores scribant singulis hebdomadis ad suum Provincialem in Europa; in Indiis verò, ùt suis Provincialibus visum fuerit commodum et opportunum.

De quibus scribendum.

3. Scribant autem ad suum Provincialem de statu personarum, et rerum omnium, non solùm quæ inter Nostros, sed etiam quæ per ministeria Societatis erga externos in Domibus suis vel Collegiis fiunt; et non tantùm de his quæ rectè se habent, sed etiam de his quæ secùs: et quoad fieri poterit, curent, ut omnia tamquam præsentia Provincialis cernat.

Ad quos de obi-

4. Primo quoque tempore ad suum Pro-

vincialem scribant Superiores Domorum et Rectores de obitu eorum, qui in suis locis decedunt: Provincialis verò reliquos de sua Provincia admonebit, ut quàm primùm solitis suffragiis et orationibus eorum animæ juventur: et statim Præpositum Generalem et vicinos Provinciales certiores reddat, ut simile officium præstare possint.

tu Nostrorum et suffragiis scribendum. P. 6. c. 4. §. 4. Can. 11. Cong. 3.

5. Missi ad fructificandum in agro Domini, scribant ad suum Provincialem, aut ad eum quem ille designaverit, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit præscriptum, ut * per crebram litterarum communicationem, quantùm fieri potest, totum successum suarum missionum illi declarent.

Ex missionibus scribent. P. 8. c. 1. lit. L. et Can. 28. Cong. 2. * P. 7. c. 2. §. 2.

6. Provinciales Superioribus Domorum et Rectoribus, ac iis qui in missionibus versantur, singulis mensibus; privatis autem personis, quibus et quandò opus erit, scribant.

Provincialis quando et ad quos scribet. P. 8. c. 1. lit. L. et Can. 28. Cong. 2.

7. Provinciales omnium Provinciarum Europæ scribant ad Generalem semel quolibet mense: Rectores autem et Superiores Domorum, et Magistri Novitiorum, tertio quoque mense.

Quando Superiores in Europa ad Generalem. P. 8. c. 1. lit. L. et Can. 28. Cong. 2.

8. Provinciales Indiarum scribant Præposito Generali, quando se obtulerit navigationis commoditas; Rectores verò et Superiores Domorum ac Magistri Novitiorum ex

Quando ex Indiis scribent. Can. 28. Cong. 2.

Indiis semel; ex Brasilia, et nova Hispania bis in anno, si se obtulerit occasio.

Quando extraordinariè scribendum.

9. Prædicti omnes extraordinariè sibi mutuò scribant quoties necessitas urgebit.

P. 8. c. 1. lit. L. et Can. 28. Cong. 2. *Et quid ad Generalem scribent.*

10. Superiores Domorum et Collegiorum, et Magistri Novitiorum scribant ad Generalem, quæ alicujus momenti fuerint, etiamsi approbante Provinciali fiant. Illa verò potissimùm scribant, in quibus Provincialis admonitus, vel non providet, vel providere nequit; vel postquam Provincialis cum illis tractaverit, ipsi ab ejus judicio dissentiunt: sed tunc quidem addant, quid Provincialis responderit, et quibus rationibus ipsi ab eo dissentiant, interim tamen ei per omnia obediant.

Provinciales ad Generalem quid scribent.

11. Cùm Provinciales scribent Generali, curabunt ut statum Domorum et Collegiorum suorum, ac totius Provinciæ bene explicent; et suppleant, si quid intellexerint, quod Superiores Domorum et Collegiorum minùs declaraverint: et in universum ità scribere debent, ut Generalis omnium rerum, omniumque * personarum ac Provinciarum statum, quoad ejus fieri possit, ante oculos habeat.

* V. Cong. 8. Dec. 58.

Generalis quando ad Superiores.

12. Generalis ad Provinciales scribet secundo quoque mense, ad Rectores verò et

Præpositos locales sexto quoque mense, nisi aliqua necessitas priùs ad respondendum suadeat. Can. 28. Cong. 2.

13. Si quis Nostrorum aliquid per litteras cum Præposito Generali, aut cum suo aliquo alio mediato Superiore tractare velit, nè impediatur, nec ipsorum litteræ ad eos scriptæ aperiantur, neque mediatorum Superiorum ad ipsos. *Subditorum litteræ nè aperiantur, nec impediantur.*

14. Litteræ Nostrorum, quæ negotia continent, solùm ad Præpositum Generalem, et non ad alios qui cum ipso agant, destinentur: poterit tamen ad eos scribi, ut illa tractari et expediri curent. *Litteræ negotiorum ad Generalem mittendæ.*

15. Litteræ negotiorum, ad quorum expeditionem Procuratoris Generalis operâ, aut informatione opus erit, propriis litteris ad Præpositum Generalem scribantur, adjectâ exteriùs litterâ P. sub inscriptione earum. *Quæ Procuratoris Generalis operâ indigent P. notentur.*

16. Negotia majoris momenti, ex utraque India, et Brasilia, ternis exemplis scribantur, binis autem ex reliquis Provinciis, si sit periculum, nè litteræ intercidant, vel certè in proximis litteris earum summa repetatur: et ut inveniantur, cùm opus fuerit, quæ scripta sunt ad Generalem, exemplum ejusmodi litterarum, vel earum summam in libro aliquo, qui scribunt, apud se retineant. *Quot exempla ex Indiis mittantur.*

Si quid secreti, quomodo adjecto (soli) scribendum. Vid. Instr. 9. §§. 8. et 9.

17. Si quid secreti scribendum, vel soli Superiori committendum sit, seorsum in propria epistola scribatur, quæ cum aliis in eodem fasciculo colligata includatur, adjecto exteriùs (*soli*) sub inscriptione ejusdem epistolæ: quòd si ejusmodi epistola sola mitteretur, aliâ chartâ involvatur, quæ absque (*soli*) inscriptionem habeat.

Ut res secreta scribenda.

18. In rebus, quæ secretum requirunt, explicandis, his vocabulis utendum erit, ut ea intelligi nisì à Superiore non possint: modum autem præscribet Generalis.

Quando ad Superiorem ex commissione scribi possit.

19. Nullus inferior, nisì morbo impeditus, litteras ad Superiorem ex sua commissione scribi faciat.

Consultores quoties ad Superiores scribent. Vid. Cong. 7. Dec. 91.

20. Consultores Rectorum et Superiorum localium, litteras obsignatas ad Provincialem dabunt bis in anno, mense Januario, et Julio; et ad Generalem singulis annis mense Januario. Consultores verò Provincialium ad Generalem mense Januario et Julio, nisì res aliqua ità urgeret, ut de illa etiam extra hæc tempora scribendum judicarent.

Quæ, et quomodo scribendæ à Consultoribus.

21. Iis litteris sincerè, et sinè amplificatione, omnique privato aut humano respectu semoto, significabunt, quid sibi de Superioribus, quorum sunt Consultores, et de eorum administratione, ac rerum statu,

scribendum in Domino videatur, oratione tamen præmissâ, et re priùs diligenter consideratâ.

22. Ut Rector Universitatis de omnibus Præceptoribus, et aliis de Societate, ità etiam Cancellarius et Consiliarii Universitatis de ipso ac aliis scribent semel singulis annis mense Januario, Præposito Generali; et bis in anno, mense Januario et Julio, Provinciali.

Rector Universitatis, et Cancellarius quid et quando scribent. P. 4. c. 17. §. 7.

23. Hujusmodi litteræ Consultorum et horum Officialium Universitatis mittantur obsignatæ, nec quisquam eorum sciat, quid alius scripserit.

Eorum litteræ obsignatæ mittantur. P. 4. c. 17. lit. L.

24. Quivis Præpositus et Rector habeat librum, in quo scribantur Visitationes Domûs vel Collegii à Generali approbatæ; in quo etiam scribantur ordinationes aliæ alicujus momenti, quæ à Generali mittuntur: et quæ perpetuæ fuerint, ab iis quæ temporariæ sunt, separatim notentur: alia verò quæ Visitator et Provincialis præscripserint, in alio libro scribantur.

Visitationum, et ordinationum libri.

25. Si quid scribendum esset de rebus, quæ externorum aliquem attingerent, ità scribatur, ut etiamsi litteræ in ejus manus inciderint, offendi non possit.

De rebus externorum quomodo scribendum.

De Litteris Annuis.

Res ædificationis notentur. P. 8. c. 1. lit. M. Can. 12. Cong. 4.

26. Superiores Domorum atque Rectores curent ea observari, quæ in dies in eorum Domibus Collegiisque per Nostros Dominus operari dignatur; quæque ad Nostrorum consolationem, ac proximorum ædificationem pertinent: ex quibus seligant optima quæque, atque in ordinem redacta, sub finem cujusque anni ad suum Provincialem mittant. * Hanc ad rem designetur aliquis in quolibet Collegio, seu Domo, maturus ac diligens rerum notabilium investigator; qui et ipse in dies quæ occurrunt scripto excipiat, et tertio quoque mense singulos commonefaciat, ac præcipuè Præfectos Ecclesiæ, scholarum, rerum spiritualium, Congregationum, et alios hujusmodi, ut cogitent, et si quid dignum annuis illo trimestri observârint, ad Rectorem primo quoque tempore deferant manu suâ subscriptum.

* Ex Instr. 15. R. P. N. Claud. impressa anno 1594. et 1606. §§. 2. 3. et 4.

Annuæ litteræ quomodo Romam mittendæ.

27. Provinciales ex omnibus Superiorum localium atque Rectorum suæ Provinciæ, et eorum qui in Missionibus versantur, epistolis, (rejectis vel additis iis quæ videbuntur) singulis annis mense Januario, rerum gestarum capita Latinè collata, ex quibus deinde unæ litteræ annales Romæ confician-

tur, manu ipsorum subscripta Romam ad Generalem destinent. * Cavendum autem ante omnia diligenter, ut quæ ad Confessionis Sacramentum spectant, nullâ ratione in his capitibus attingantur; omittanturque similiter, quæ aliâ quâvis ratione secretum postulant, et ex quorum narratione jure offendi quisquam possit. ** Omnium porrò, quæ vel à Superioribus locorum ad Provincialem, vel à Provinciali Romam mittuntur, exempla, horum quidem in Provincia, illorum verò in singulis domiciliis servanda sunt, donec Annuæ integræ in lucem prodierint.

* Ex ead. §. 8.

** Ex ead. §. 5.

28. In ea compendiaria narratione hic ordo servabitur. Recensebunt initio numerum Nostrorum in universum, tum etiam singulis Domibus, Collegiis, et Missionibus nominatis, quot sint in iis Sacerdotes, Præceptores, Scholastici, et Coadjutores temporales, * seorsim de singulis ac distinctè: ità ut si qui fortè inter Præceptores ac Scholasticos sint Sacerdotes, hoc ipsum significent, nè numeri confundantur, aut iidem bis recenseantur. Itemque quot admissi sint eo anno in Societatem, quotque è vita decesserint. ** Mortuorum autem non solùm nomen, cognomen, patriam, ætatem, sta-

Ordo servandus in eis conscribendis.

* Ex ead. §. 9.

** Ex ead. §. 10.

tum, et munera in Societate obita perscribi oportebit; verùm etiam virtutes, si quas habuerunt eximias, commemorari: in primis verò, si quid ab eis profectum est laude præcipuâ dignum, quod singularis alicujus facti narratione confirmari possit. Neque deinde necesse erit ad singula Collegia aut loca redire, nisi aliquid in iis contigerit peculiari narratione dignum.

De profectu Nostrorum, et ministeriis.
P. 8. c. 1. lit. M.

29. Agent primò de profectu Nostrorum in Domino, et explicabunt, si quid in eo genere ad ædificationem facere possit; ut si profectus in virtute aliqua particulari fuerit

Ex ead. §. 11.

eximius, aut si ponatur novum aliquod et præclarum medium ad eam consequendam adhibitum. Viventium etiam illa promulgari poterunt, quæ in ingressu contigerunt, et non fuerint propria unius. Deinde de ministeriis Societatis erga proximos, ùt de concionibus, lectionibus sacris, doctrina Christiana, et Exercitiis spiritualibus, visitatione carcerum et hospitalium, reconciliatione dissidentium, de pœnitentium frequentia, et de aliis nostri Instituti piis operibus; ità

Ex ead. §. 12.

tamen ut ea tantùm commemorentur, quæ sunt alicujus momenti, non levia quæcumque, et minuta; vel quæ licèt alicujus sint momenti, communia tamen sunt et quoti-

diana, ut quæ perpetuò fieri solent: quæ ideò cùm ordinaria sint, satis erit, nisi insigne aliquid habeant, breviter perstringere. Itèm de Scholis, et discipulorum numero, et profectu, præsertim in Universitatibus et Collegiis majoribus, de bona itèm Societatis existimatione: de contradictionibus autem, et persecutionibus, si quæ fuerint, ea tantùm attingant, quæ ædificationi fore videbuntur. Dicent etiam de piorum erga Nostros charitate et eleemosynis paulò insignioribus. Non ponantur aliena, aut nobis valdè leviter annexa, sed verè nostra. Nostra enim non sunt, quæcumque nostri amici, devoti, Fundatoresve gesserint. Quòd si hæc etiam ad nostra pertinere judicentur, indicanda est causa et connexio, ut referri in annuas possint. Si quando autem, quod perrarò accidet, aliquid erit tam grande tamque illustre, ut à nobis licèt remotum, per nos tamen ab oblivione vindicari conveniat, tum adhibenda præmunitio erit, nè inconsultò factum videatur. *Ex ead. §. 11.*

30. Hæc omnia exponent, quàm plenissimè fieri poterit (semper tamen vitatâ nimiâ prolixitate) adhibitis omnibus circumstantiis, etiam nominibus eorum, qui eas res gesserunt, ut si opus fuerit, aliquando *Circumstantia in scribendis.*

Ex ead. §. 14. conscribi possit historia. Qua etiam de causa cùm aliquid occurret dignum memoriâ, quod tamen propter aliquam causam non expediat omnibus vulgari, id scribent separatim integrè et perfectè: in illa autem communi narratione, vel omnino reticebunt, vel ea tantùm excerpent, quæ ædificationi esse possunt. Et quæ ad externos pertinent, itâ narrentur, ut in ea ipsa domo aut civitate, ubi scribuntur, ac ubique publicè legi citra cujusquam offensionem possint. *Ex ead. §. 13.* Vitentur denique exaggerationes rerum, amplificationesque verborum, ut simplex et religiosa veritas in omnibus eluceat: et pro miraculis non ponantur, quæ miracula non sint; nec incerta, quæque diligenti adhibitâ inquisitione comperta non sint.

Statim legantur.

31. Cùm litteræ annuæ Romæ confectæ ad Provincias mittentur, legantur quamprimùm in singulis Domibus et Collegiis. *Coadjutoribus explicentur.* Et ut Coadjutores nostri temporales ex Latinis etiam litteris fructum aliquem percipiant, sit aliquis, qui illarum summam, aut interpretationem aliquo modo explicet: neque ultra duas hebdomadas retineri debent, ut *In præcipua Domo vel Collegio asserventur.* ad reliqua loca citiùs deferantur. Postquam verò ubique perlectæ fuerint, in præcipua Domo vel Collegio ejusdem Provinciæ asserventur, et simul consuantur.

De Catalogis et Informationibus annuis.

32. Ad clariorem omnium Nostrorum cognitionem, Superiores Domorum et Collegiorum duos catalogos conficiant ante id temporis, quo Procuratores Provinciarum ad Generalem veniunt, ità exactè ac si numquam missi fuissent. In primo describantur omnes, qui in suis Domibus vel Collegiis, ac missionibus sunt, in quo contineatur uniuscujusque nomen, cognomen, patria, ætas, vires, tempus Societatis; studiorum, et ministeriorum, quæ exercuit; et gradus in litteris, si quos habet, et an Professus, vel Coadjutor sit, etc. et à quo tempore.

Catalogi quomodo et quando conficiendi. P. 8. c. 1. lit. N. et p. 9. c. 6. §. 3. et Can. 28. Cong. 2.

Quid in primo.

33. In secundo catalogo dotes et qualitates uniuscujusque describantur, videlicet, ingenium, judicium, prudentia, experientia rerum, profectus in litteris, naturalis complexio, et ad quæ Societatis ministeria talentum habeat: quæ omnia diligenter, re DEO priùs commendatâ, et maturè consideratâ, et omni privato affectu semoto, sincerè et breviter perstringenda erunt. Et utrumque catalogum ad suum Provincialem mittant.

Quid in secundo.

34. Sub finem cujusque anni interjecti, tertium etiam alium brevem catalogum ad

Quid in tertio.

Provincialem mittant, continentem nomina, et ministeria, in quibus unusquisque Nostrorum occupatur. Mittant etiam supplementum primi et secundi catalogi, in quo ea tantùm adnotabunt, quæ eo anno de novo occurrerint addenda; ut qui in Societatem interim fuerint admissi, aut ab ea defuerint, vel quòd mortui sint, vel aliâ quâvis causâ.

Quando Romam mittentur.

35. Hunc tertium catalogum, et supplementum primi et secundi catalogi totius Provinciæ, cum narratione pro annuis litteris, de qua dictum est, ad Generalem mittet Provincialis mense Januario: primum verò et secundum per Procuratorem Provinciæ, ad eumdem sigillo suo obsignatos perferendos curabit. Quòd si quid ipsi in his catalogis et informationibus notandum, addendumve videretur, id seorsim ad Generalem scribat.

De Catalogo rerum vid. Ord. Gen. cap. 19.

REGULÆ

PRÆFECTI RERUM SPIRITUALIUM.

1. PRÆFECTUS rerum spiritualium cognitionem Instituti Societatis, et zelum boni progressûs ipsius habeat; et in Obedientia et Humilitate exemplum aliis præbeat, * et amabilem se eis exhibeat, ut ad eum omnes confugiant, confidenterque sua omnia detegant, et ab eo consolationem et auxilium sperent in Domino. *Qualis esse debeat.* P. 4. c. 10. §. 7. * P. 3. c. 1. §. 12.

2. Instruat Nostros privatim, secundùm uniuscujusque captum, quomodo interiùs et exteriùs se habere debeant, et ad id exhortetur, et in memoriam redigat, et amanter admoneat, * præsertim ut puram habeant intentionem Divini servitii, et familiaritatem cum DEO in spiritualibus devotionis exercitiis, et zelum sincerum animarum. *De quibus Nostros instruat.* P. 3. c. 1. §. 12. * P. 10. §. 2.

3. Petat quem procedendi modum in oratione et examine habeant; et si contra aliquem defectum examen particulare faciant; et si contra inordinatos affectus propria remedia adhibeant; et in solidis virtutibus acquirendis, præsertim in Obedientia quid observent; et de pœnitentiis, et aliis devotionibus. *Quid ab eis petet.*

Eos in quibus diriget. 4. Sicubi in his à rectitudine deflexerint, eos dirigat, juxta modum Societatis; erga cujus Institutum curet, ut omnes bene affecti sint: et det operam, ut orandi et meditandi modos, quos docuit Pater Noster IGNATIUS in libro Exercitiorum, retineant, et ut illo libro familiarissimè utantur: videatque, nè dum Nostri devotionem habere procurant, caput lædant, aut vires corporis nimis debilitent.

Lectio librorum spiritualium sit illi familiaris. * P. 3. c. 1. §. 20. 5. Versatum ipsum esse oportebit in lectione librorum spiritualium, et unicuique decernat tempus, * et modum cum fructu eos legendi, qui sint faciliores, et nostro Instituto magis convenientes.

Curet solari afflictos, et tepidos exhortari. 6. Peculiarem habeat curam consolandi afflictos, et tepidos exhortandi, remedia pro cujusque infirmitate vel necessitate adhibendo; qualia sunt frequentiùs communicare, plus temporis orationi impendere, Exercitia spiritualia facere, plus aliquid pœnitentiæ assumere, libros aliquos spirituales legere, et similia. Quæ autem ex his ipse concedere possit, et in quibus ad Superiorem recurrendum sit, ab eo intelligat.

Coadjutores ut instruat. Decr. 80. §. 19. Cong. 7. Ex Instruct. 7. Parem quoque adhibeat diligentiam circa Coadjutores temporales, frequenter eos alloquendo, novos præsertim et infirmiores,

ut quieti sint, et sorte Marthæ contenti; et * pro eorum captu illos instruat, ** mysteriaque Rosarii doceat, ut majore devotione illud recitare possint. Meditationis etiam capita illis suggerat, modum et fructum orationis exigat, dirigatque ubi opus fuerit.

pro Coadjutoribus. P. 1. c. 2. §. 2. * P. 3. c. 1. §. 20. lit. R. ** P. 4. c. 4. lit. C.

8. Doceat omnes, ut præmissâ oratione, et cum magna reverentia ad Sacramentum altaris accedant, et post ejus perceptionem per aliquod temporis spatium orent, et gratias agant.

Quomodo ad Sacramentum accedendum.

9. Præter eos, quos satis instructos Superior judicaverit, cum unoquoque agere de his ultra mensem nè differat: sæpè verò consideret, quem fructum bonorum operum ex oratione, et ex reliquis rebus spiritualibus colligant, ut in dies magìs in Domino proficiant.

Singulis mensibus cum unoquoque agat.

10. In his autem omnibus videat, nè ordo unicuique præscriptus impediatur, ac præsertim studia illorum, qui litteris dant operam, nisì cùm Superior aliter judicaverit.

Videat nè studia, et alia impediantur.

11. Curam peculiarem habeat Novitiorum, si qui Domi, vel in Collegio fuerint, nisì à Superiore aliunde prospectum sit: et erga eos observare studeat ea, quæ juxta Magistri Novitiorum et Examinatoris Regulas observari commodè poterunt.

Peculiarem habeat curam Novitiorum.

REGULÆ

PRÆFECTI ECCLESIÆ.

Æditui Regulas habeat, et servari faciat.

1. CURET, ut Ædituus Regulas suas observet, quas Præfectus ipse apud se etiam habeat.

Catalogus dierum festorum.

2. Præbeat illi Catalogum singulis diebus sabbati, quo dies festi ac jejuniorum proximæ hebdomadæ contineantur, ut eum in Refectorio recitet in cœna diei Dominicæ sequentis.

Modus faciendi Sacrum assignetur.

3. Singulis diebus sabbati vesperi in Sacristia scripto proponat, quemadmodum quotidie Sacra sint facienda sequenti hebdomadâ, et quo ordine rem Divinam in Altari summo facturi sint, qui ad hoc fuerint designati.

In Altari maximo non desit Sacrum, nec plura simul inchoëntur.

4. Detur opera, nè in Altari maximo desit umquam Sacrum, quo tempore celebrari solent: habeaturque ratio, nè plura Sacra simul inchoëntur, sed commodè omnia suis spatiis distinguantur.

Missæ, et orationes pro defunctis, etc.
P. 6. c. 4. §. 3.
* P. 4. c. 1. et p. 7. c. 4. §. 3. et 4.
** P. 10. §. 1.

5. Curam gerat Missarum, et orationum, quæ pro defunctis Societatis, et * pro Fundatoribus et Benefactoribus, ac ** pro ipsa Societate fieri debent, quas ex subjecto catalogo intelliget; et catalogum earum, quæ

secundùm nostrum Institutum, et ex præscripto Generalis ordinariè faciendæ sunt, referat in duas tabellas, quarum alteram appendat in Sacristia, alteram in alio convenienti loco; quæ initio cujusque mensis publicè in Refectorio legetur.

6. Cùm Superior aliquid in Sacro DEO commendari, aut Sacra ipsa quæ ab omnibus facienda sint, applicari ad finem aliquem jusserit, curet scribi in schedula in Sacristia affigenda. *Quæ scribi curabit in schedula.*

7. Quæcumque autem ex his non ab omnibus facienda erunt, ea Præfectus unicuique privatim significanda curabit. *Quæ cuique significanda curabit.*

8. Librum habeat, ubi mandata Superiorum de his rebùs, si aliquamdiu duraturæ, aut non statim faciendæ sint, scribantur, nè memoriâ excidant; et cùm fuerint adimpletæ, deleantur. *Quæ in libro scribet.*

9. In Collegiis et Domibus Probationum curet juxta ordinem Superioris de candela danda Fundatoribus juxta Constitutiones. *Candela Fundatori danda. P.4.c.1.§.3.*

10. Si quando externi Sacra aliqua fieri postulaverint, se Superiorem consulturum respondeat; nisì ejus animum perspectum jam habeat. *Quid cùm Sacra fieri externi postulant.*

11. Externos Sacerdotes ad faciendum Sacrum in nostro templo, non sinè delectu *Externos ad Sacrum ut admittet.*

admittat; sed eos tantùm, qui ædificationi sint, præsertim notos, idque juxta ordinem Superioris: et intelligat, an à suo Ordinario legitimam habeant facultatem.

Quid circa Sacerdotes observabit.

12. Videat an Sacerdotes Regulas suas observent, et num barbam et coronam decenter tonsam habeant.

Promovendi ad Sacerdotium. P. 4. c. 8. §. 2.

13. Per se, vel alium à Superiore designatum, promovendos ad Sacerdotium instrui curet: et videat, ut ad Romanæ Ecclesiæ ritum tam ii quàm omnes Sacerdotes se accommodent, et * nè Confessiones audiant, nisi sint legitimè approbati.

* P. 7. c. 4. §. 5.

Eleemosynæ pro ministeriis nullæ. In Exam. c. 1. §. 3. et p. 6. c. 2. §. 7. et p. 10. §. 5.

14. Animadvertat, nè ullæ pro Sacris faciendis, aut Confessionibus audiendis eleemosynæ admittantur.

Nec arcula in Ecclesia. P. 6. c. 2. §. 8. et Can. 23. Cong. 2.

15. Nulla sit in Ecclesia arcula, in quam eleemosynæ conjiciantur, sive pro nobis, sive pro aliis.

De sanctissimo Eucharistiæ Sacramento.

16. Det operam, ut sanctissimum Domini Nostri Corpus decenter in custodia conservetur, diligenter cavens, nè umquam in ea Sacramentum desit, habitâ communicantium ratione; et ut saltèm decimoquinto quoque die innovetur, et Sacris absolutis in tabernaculo clavi obseretur.

Nostri separatim ab externis communicent.

17. Quando Nostri in templo communicaverint, curet Præfectus, ut id faciant separatim ab externis.

18. Oleum Sanctum, ùt oportet, asservatum singulis annis renovet, et Sanctorum reliquias (quæ quidem mobiles fuerint) in tabernaculo ad id deputato decenter custodiat : si quando autem devotionis causâ ostendendæ erunt, duo cerei accendantur; atque hujus tabernaculi clavem unam ipse habeat, et alteram diversam Præpositus aut Rector. *Oleum sanctum et reliquiæ ùt asserventur.*

19. Cruces, Calices, ornamenta, et reliqua id genus, ùt par est custodiantur; nec desint velamina ad cooperiendos calices, et alia ad Divinum cultum et ornatum necessaria. *Necessaria ad Divinum cultum non desint.*

20. Mutari faciat Altarium et Sacerdotum ornamenta, quod ad colorem attinet, habitâ temporum et Festorum ratione, juxta ritum Romanæ Ecclesiæ. *Quando ornamenta altarium mutanda.*

21. Cùm templum ornandum fuerit, nihil sinè facultate Superioris ad eam rem commodatò ab externis petat : detque operam, ut quod acceptum fuerit, accuratè custodiatur, et dominis quàm primùm reddatur. *Sinè facultate nil mutuetur ab externis ad ornandum templum.*

22. Si templum instauratione, aliqua in parte indiguerit, aut aliis ad Divinum cultum necessariis, provideat, sicut ipsi à Superiore fuerit præscriptum. *Illius instauratio.*

23. Superiori in memoriam redigat, ut aliquos designet, qui de concionibus et *Curet designari qui de concionibus judicent.*

P. 4. c. 8. lit. C. modo concionandi judicare possint; quorum saltèm unus concioni intersit, ut Concionatorem, cùm opus fuerit et Superiori videbitur, admonere possit.

Concio horam non excedat. 24. Conciones et lectiones templi horæ spatium superare non debent : eo verò ordine Missæ dicantur, nè impediant, quò minùs conciones tempore præfixo inchoentur.

Mulierum locus in Templo separatus. 25. Advertat nè viri in templo mulierum locum occupent; neve ex adverso earum, quantum fieri poterit, maneant.

Confessarii non desint. 26. Curet nè domi desint Confessarii, qui necessarii in templo nostro sunt, et ut Confessiones vespere decenti horâ absolvantur.

De communione in Parochia. P. 7. c. 4. §. 5. et lit. D. 27. Pridie Palmarum Confessarios admoneat, ut Constitutionem illam observent, quæ ad externos ad suas Parochias dimittendos Eucharistiæ sumendæ gratiâ pertinet, et ante id tempus, si consuetudo regionis id postulaverit.

Officia, et vesperæ in hebdomada sancta. P. 6. c. 3. lit. B. et Can. 9. Congr. 3. 28. Officia Hebdomadæ Sanctæ, et Vesperæ (si hæ dicentur) fiant tono simplici, more Societatis, sinè cantu, etiam firmo; nisi ubi Generalis Præpositus dispensaverit: id autem quod de Vesperis dictum est, de Benedictione candelarum, et ramorum intelligatur.

29.

29. Cùm aliquid petendum erit pro Ecclesia, aut usu Sacristiæ, intelligat in ea re Superioris voluntatem, eamque exequatur. Cumque pecuniæ alicujus momenti summa dabitur, aut colligetur, eam deponat apud Procuratorem in scrinio aliquo, cujus clavem unam Superior habeat, et alteram diversam ipse Præfectus. *De pecunia pro Ecclesia petenda.*

30. Librum habeat, in quo eleemosynarum, quæ Ecclesiæ usibus dantur, et expensarum rationes constent. *Librum habeat dati et accepti.*

31. Panni omnes linei semper mundi serventur, et separatim corporalia, atque etiam purificatoria (quæ quatuor cruces in angulis habeant) laventur; et utrorumque ablutio, et cineres eorum, quæ vetustate consumpta comburuntur, in sacram piscinam mittantur. *Munditiei in omnibus.*

32. Catalogum unum rerum omnium Ecclesiæ mobilium, quæ alicujus momenti sunt, custodiat: in altero verò illa scribantur, quæ aut nova sibi traduntur, cum die, anno, etc. aut vetustate consumuntur, ut possit, cùm exigetur, prioris catalogi rationem reddere: sæpe etiam res pretiosiores inspiciet, nè aut lædantur, aut amittantur; arcis in quibus servantur, et Sacristiæ januis bene clausis et munitis. *Catalogi rerum Ecclesiæ.*

Quæ in defunctis servanda. P. 6. c. 4. lit. B.

33. Cùm Nostrorum aliquis extremum diem obierit, spatio diei naturalis decenter teneatur, nisi ratione mali odoris, aut ex alia justa causa, anteverti hoc tempus Superiori posse videretur.

Quo vestitu Nostri sepeliendi. Can. 27. Cong. 1. V. Cong. 4. Dec. 4.

34. Observetur circa vestitum Sacerdotum mortuorum, quod de viventibus dicitur in Constitutionibus, ut scilicet utamur eo modo, quo Sacerdotes honesti ejus regionis, in qua versamur, uti solent: fratres verò qui Sacerdotes non sunt, sepeliantur eo modo induti, quo alii Clerici honesti, qui Sacerdotes non sunt, sepeliri solent.

Funeri necessaria curabit. P.6.c.4.§.3. et Can. 27. Cong. 1.

35. Curam suscipiet sepulcri, candelarum, et precum, quæ consueto more dicuntur, rerumque cæterarum quæ ad eam rem erunt necessariæ.

CATALOGUS

MISSARUM ET ORATIONUM

QUÆ NOSTRIS PRÆSCRIBUNTUR.

Sacra juxta Nostrum Institutum à Sacerdotibus Societatis ordinariè facienda.

Singulis annis.

1. In principio cujusque anni unusquisque Sacerdos Missam celebret pro nostra Societate.

2. Singulis annis præscripto die, in quo memoria funda-

Orationes juxta Nostrum Institutum ab iis, qui Sacerdotes non sunt, ordinariè faciendæ.

Singulis annis.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem integrum Rosarium Dominæ Nostræ, videlicet centum quinquaginta Ave MARIA, et quindecim Pater Noster, aut tres coronas recitent. Par. 10. §. 1.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem P. 4. c. 1. §. 2. et Can. 18. Congr. 3.

tionis Collegii, vel Domûs fit, Missa cum solemnitate pro Fundatore proprii Collegii, vel Domûs, et Benefactoribus vivis, et defunctis celebretur: et reliqui Sacerdotes, qui in Collegio, vel Domo habitaverint, pro iisdem sua Sacrificia offerant.

unam coronam, aut tertiam partem Rosarii recitent.

Congr. 7. Decr. 54.

3. Die 27. Septembris Patres omnes Sacra eo die peragenda DEO offerent in gratiarum actionem, confirmatæ, natæque tunc primùm Societatis, proque felici ejusdem successu.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem offerent Rosaria, aliasque preces, et Communionem sacram.

Congr. 13. Decr. 8.

4. Primo die, qui à Commemoratione omnium Fidelium Defunctorum occurrit non impeditus, omnes Sacerdotes sa-

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, pro illis coronam, vel tertiam Rosarii partem recitent.

crum faciant paratu nigro pro omnibus in Societate defunctis.

5. Die 7. Augusti, quâ per totum orbem restituta est Societas, in omnibus Provinciis omnes Sacerdotes nostri Missam celebrabunt pro Societate in gratiarum actionem.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem Communionem facient et Rosarii tertiam partem recitabunt. Congr. 1. à restit. Soc. Decr. 26.

Singulis mensibus.

6. In principio cujusque mensis unusquisque Sacerdos Missam celebret pro nostra Societate.

Singulis mensibus.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem tertiam Rosarii partem, aut unam coronam recitent. P. 10. § 1.

7. Initio cujusque mensis omnes Sacerdotes, qui in Collegio, vel Domo fuerint, pro Fundatore proprii Collegii, vel Domûs, et Benefactoribus vivis, et de-

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem unam coronam, aut tertiam Rosarii partem recitent. P. 4. c. 1. § 2.

functis semel Missæ sacrificium offerant.

	Singulis hebdomadis.	Singulis hebdomadis.
Can. 11. Cong. 3. V. Cong. 13. Dec. 8.	8. Singuli Sacerdotes pro illis de Societate, qui extra Provinciam moriuntur, semel in quavis hebdomada Missæ sacrificium offerant.	Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem unam coronam, aut tertiam Rosarii partem recitent.
P. 10. §. 1.	9. Singulis hebdomadis, ubicumque fuerint decem, vel pauciores, Sacerdotes, pro nostra Societate una Missa à designato à Superiore dicetur; duæ verò, si fuerint plures, quàm decem; tres autem, si fuerint plures, quàm viginti; et ità deinceps in reliquis decadibus, si numerus Sacerdotum fuerit major.	Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, in quavis hebdomada ad eamdem intentionem septem Pater noster, et septem Ave MARIA recitent.
P. 7. c. 4. §. 4.	10. Singulis hebdo-	Et singuli, qui Sa-

madis pro Benefactoribus vivis, et defunctis propriæ Domûs, vel Collegii, præter eas, quæ pro Fundatore dicuntur, una, aut duæ, aut plures Missæ, pro numero Sacerdotum, offerantur, servando ordinem modo prædicto.

cerdotes non sunt, in quavis hebdomada, ad eamdem intentionem septem Pater noster, et septem Ave MARIA recitent.

11. Singulis hebdomadis Missa semel pro Fundatore proprii Collegii, vel Domûs, et Benefactoribus vivis, et defunctis, à designato à Superiore celebretur.

Et unus ex iis, qui Sacerdotes non sunt, à Superiore designatus ad eamdem intentionem unam coronam, aut tertiam partem Rosarii recitet. P. 4. c. 1. §. 2.

12. In Domibus, et Collegiis, quæ saltèm viginti ex Nostris alere possunt, etiamsi non habeant proprium Fundatorem, fiant pro iis vivis, et defunctis, qui eorum fundationem notabi-

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem pro iisdem facere debent easdem orationes, quæ pro Fundatoribus ordinariè fieri solent. P. 4. c. 1. lit. E.

liter adjuverunt, eadem sacra, quæ pro Fundatoribus ordinariè fieri solent.

Sacra ab eisdem extraordinariè facienda.	Orationes ab eisdem extraordinariè faciendæ.
P. 4. c. 1. §. 4. 13. Cùm primùm Societas in Collegii alicujus possessionem venerit, quilibet Sacerdos ter Sacrum faciat pro superstite Fundatore ipsius, ac Benefactoribus.	Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem Rosarium integrum, aut tres coronas recitent.
P. 4. c. 1. §. 4. 14. Cùm ex hac vita idem Fundator excesserit, singuli Sacerdotes ter Sacrum pro animabus illius, et Benefactorum faciant.	Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem Rosarium integrum, aut tres coronas recitent.
P. 4. c. 1. lit. D. 15. Idem judicium erit de Communitatibus, vel Rebuspublicis, quæ non moriuntur: fient enim tria Sacra pro viven-	Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, integrum Rosarium, aut tres coronas pro viventibus Communitatibus, et totidem

tibus ; et tria pro defunctis earum. Sic etiam faciendum , quando plures simul fundationem constituunt.

pro defunctis earum recitabunt. Similiter facient, quando plures simul fundationem constituunt. Ibid. lit. E.

16. Cùm primùm Societas in alicujus Domûs Professæ possessionem venerit , quilibet Sacerdos intrà illam Provinciam ter Sacrum faciat pro superstite Fundatore ipsius, ac Benefactoribus: et quando vitâ functus fuerit, alia tria Sacra ab eisdem pro animabus illius, et Benefactorum fiant.

Et singuli ejusdem Provinciæ , qui Sacerdotes non sunt , integrum Rosarium, aut tres coronas pro superstite Fundatore, ac Benefactoribus: et quando vitâ functus fuerit, alterum Rosarium integrum , aut tres coronas pro animabus illius, ac Benefactorum recitent. Can. 18. Congr. 3.

17. Pro Communitatibus verò, et pluribus, qui simul Domûs Professæ fundationem constituunt , fiant intrà eamdem Provinciam, quæ de Collegiis dicta sunt numeris 13. 14. et 15.

Et singuli ejusdem Provinciæ , qui Sacerdotes non sunt , ad eamdem intentionem faciant, quæ de Collegiis, iisdem numeris dicta sunt. P. 4. c. 1. D. et E.

Can. 11. Congr. 3.	18. In Domo, vel Collegio, ubi quis de Societate decesserit, singuli Sacerdotes pro eo tria Sacra, in aliis verò Provinciæ locis duo Sacra faciant.	Et singuli ejusdem Domûs, aut Collegii, qui Sacerdotes non sunt, pro eo tres coronas, aut tres partes Rosarii, in aliis verò ejusdem Provinciæ locis duas coronas, aut duas partes Rosarii recitent.
Ord. Gen. c. 2. §. 3.	19. Pro iis, qui in Europa extra Provincias suas decedunt in aliqua Domo, vel Collegio, fiant ibidem, (aut in proximo Domicilio, si peregrè obierint) tria Sacra præter ea, quæ facienda erunt more solito (ùt dictum est numero 18.) in eorum Provincia et Domo, cujus membra erunt, ac si in illa obiissent.	Et singuli ejusdem Domûs, vel Collegii, qui Sacerdotes non sunt, tres coronas, aut tres Rosarii partes recitent.
Congr. 15. Decr. 10.	20. Pro Confessariis Principum, à sua	Et singuli, qui Sacerdotes non sunt,

Provincia longiùs remotis, fiant in illorum obitu suffragia solita, de quibus dictum est numero 18. in tota ea Provincia, in qua moriuntur.

eadem præstabunt, quæ suprà dicta sunt, numero 18.

21. Pro iis, qui in itinere Indico vitâ funguntur, fiant solita suffragia numero 18. exposita, tum in ea Provincia, in qua moriuntur, non secus ac si ad illam pertinerent; tum etiam in ea Indiæ Provincia, ad quam tendebant, vel unde in Europam veniebant. Qui si obeant in itinere maritimo, censeantur esse de illa Provincia, cui primò illorum obitus innotuerit. Si verò ex Indiis jam appulêre in Europam, fruantur

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, eadem facient cum proportione suffragia, quæ numero 18. exposita sunt.

Ord. Gen. c. 2. § 3.

Congr. 15. Decr. 10. et Congr. 18. Decr. 9.

suffragiis Provinciæ, in qua migrant ex hac vita, nisì certæ alicui Provinciæ in Europa jam fuerint applicati; et præterea fiant pro illis consueta suffragia in illa Indiæ Provincia, ad quam spectant.

In Offic. Vic. §. 2. 22. In loco, ubi Præpositus Generalis moritur, singuli Sacerdotes pro eo quinquies Sacrum faciant. Congr. 7. Decr. 5. Ter autem in aliis locis per universam Societatem. Præterea in nostris ubique Templis Officium Defunctorum dicendum est, et solemne Sacrum cum exequiis faciendum, quâ etiam die aliud Sacrum reliqui facient.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, totidem coronas recitent.

Et qui Sacerdotes non sunt aliam coronam recitabunt.

Cong. 12. Decr. 56. §. 5. 23. Pro eo, qui Assistentis officio ali-

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt,

quando functus est, præter suffragia ordinaria, tria Sacra faciet quisque Sacerdos in tota illius Assistentia: per reliquam verò Societatem Sacrum unum. Similiter pro Secretario Societatis per totam Societatem Sacrum unum. Denique pro Provincialibus in iis Provinciis, quas gubernârunt, Sacrum unum. Congr. 9. Decr. 21.

totidem coronas recitent.

24. Cùm de obitu cujusque Nostrorum, qui extra Provinciam obiit, significatur, per universam Societatem omnes Sacerdotes in Missis, illius animam DEO commendent, pro cujusque devotione.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, in suis orationibus illius animam DEO commendent, pro cujusque devotione. P. 7. c. 4. §. 3. lit. A.

25. Omnes Sacer-

Et omnes, qui Sa- Can. 11. Cong. 3.

dotes curent, juxta Constitutiones, frequenter orare pro universa Ecclesia, ac pro iis præsertim, P. 10. lit. B. qui majoris sunt momenti ad ejus universale bonum, cujusmodi sunt Principes Ecclesiastici, et Sæculares, et alii, qui multum prodesse, vel obesse bono animarum possunt; et pro Amicis, et Benefactoribus viventibus, et vitâ functis, et pro aliis, in quorum auxilium peculiariter ipsi, et reliqui de Societate in variis locis inter Fideles, et Infideles incumbunt; et etiam pro malè affectis erga nostram Societatem.

cerdotes non sunt, idem juxta Constitutiones curare debent.

Sacra ex præscripto P. N. Generalis ab unoquoque Sacerdote Societatis ordinariè facienda.

26. Singulis mensibus unusquisque Sacerdos duo Sacra faciat, alterum pro Indiis, et Gentium conversione; alterum pro Regionibus Septentrionalibus, et Hæreticorum reductione: Et in aliis Sacrificiis, et orationibus eadem Domino commendabit.

27. Singulis hebdomadis unusquisque Sacerdos Sacrum unum ad intentionem Rev. P. N. Generalis, vel Vicarii Generalis faciat; et

Orationes ex præscripto P. N. Generalis à singulis, qui Sacerdotes non sunt, ordinariè faciendæ.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, unam coronam, aut tertiam partem Rosarii pro Indiis, et Gentium Conversione, et alteram coronam, aut tertiam Rosarii partem pro regionibus Septentrionalibus, et Hæreticorum reductione recitent: et in aliis orationibus eadem Domino commendabunt.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem unam coronam, aut tertiam Rosarii partem recitent, et in aliis orationibus eam-

Congr. 10. Decr. 8. Congr. 12. Dec. 56. §. 4.

in aliis Sacrificiis, et orationibus eamdem Domino commendabit.

dem Domino commendabunt.

28. Die 12. Martii Sacrum offerant Patres omnes in perennem beneficii memoriam, et gratiarum actionem pro Canonizatione SS. Ignatii, et Francisci Xaverii; orentque DEUM, ut Societatis filiis ad sectanda tantorum Patrum vestigia uberem gratiam largiatur.

Et singuli, qui Sacerdotes non sunt, ad eamdem intentionem Communionem Sacram offerant.

Non intendimus per ea, quæ superiùs recensentur, excludi reliqua Sacra, et orationes omnes, quæ pro occurrentibus necessitatibus à Superioribus imponi ad tempus solent.

REGULÆ

REGULÆ

SACERDOTUM.

1. Quæ de disciplina religiosa in Regulis et Instituto nostro servanda omnibus proposita sunt, ea Sacerdotes, pro ratione sui gradûs, sibi præcipuè dicta existiment, et observent. *Disciplina religiosa.*

2. Divinum Officium nitantur attentè, devotè, et opportuno tempore recitare. *Officium divinum, ut recitandum.*

3. Ità vivere studeant, ut quotidie meritò celebrare possint: ad idque conducet (quamvìs ex Constitutione octavo, ùt minimùm, quoque die confiteri teneantur) sæpiùs in hebdomada confiteri. *Quoties confitebuntur.* In Exam. c. 4. §. 25.

4. Cærimonias Missæ ex usu Romano accuratè unusquisque observet: in eaque celebranda pronuntiationem, et quamcumque aliam exteriorem actionem ità moderetur, ut non minùs aliorum ædificationi, quàm propriæ devotioni serviat. Et ideò semihoram in faciendo Sacro nec multùm excedat, neque ità brevis sit, ut illam non expleat. *Cærimoniæ in Missa servandæ.* P. 4. c. 8. §. 2.

5. Qui in summo Altari Sacra facturi sunt, simul atque campanæ se vocantis pulsum *Admoniti ad Sacrum statim ibunt.*

audierint, vel admoniti fuerint, ad vestes Sacerdotales induendas se conferant, ut in tempore exire ex Sacristia possint.

Doctrina Christiana sit illis curæ. P. 4. c. 8. §. 6. et lit. F. et Can. 21. Cong. 1. et Can. 20. Cong. 2.

6. Salutare tradendæ doctrinæ Christianæ ministerium pueris ac rudibus, quod à sui origine nostra Societas tanto affectu complexa est, pari omnes studio promovere curent.

Exercitiorum spiritualium usus. P. 4. c. 8. §. 5. et p. 7. c. 4. §. 8. et lit. E.

7. Intelligant sibi ratione peculiari incumbere, ut Exercitiorum spiritualium, quæ tantopere ad DEI obsequium conferre cernuntur, usum valdè familiarem habeant; quò et alios ad ea suscipienda adducere, et in eo tam utili armorum spiritualium genere tractándo dexteritatem habere possint.

Auditionem confessionum magni faciant. P. 7. c. 4. §. 5.

8. Omnes ii, quibus ex Obedientia Confessiones audiendi sanctum munus committitur, multùm ad id affici studeant, et tamquam nostri Instituti valdè proprium magni faciant.

Confessiones non nisi deputati audiant. P. 7. c. 4. §. 5.

9. Nemo ad Confessiones audiendas accedat, nisì à Superiore deputatus, et qui simul intelligat, quam facultatem ad hoc munus ab eo habeat.

Modum administrandi Sacramenta addiscant. P. 4. c. 8. §. 4. et lit. D. * P. 8. c. 1. §. 8. et p. 10. §. 9.

10. Modum ea Sacramenta ministrandi, quæ Sacerdotes nostræ Societatis tractare possunt, perfectum omnes habeant, * in eoque uniformes sint, quantum regionum

varietas patietur : formam tamen et rationem absolvendi ab excommunicatione, et aliis censuris et peccatis, eamdem omnes sequantur; attendantque, nè ex modo utendi facultatibus Societatis, Ordinarii et Parochi jure offendi possint.

Quæ ad Confessionem spectant. P. 4. c. 8. et lit. D.

11. In casibus conscientiæ, iisque præsertim qui ad censuras, casus reservatos, restitutiones pertinent, sese diligenter exerceant, earumque rerum Compendia, et brevem interrogandi methodum, ac contra singulorum peccatorum species exempla et dicta Sanctorum, atque alia salutaria remedia comparare studeant.

Charitas et uniformitas doctrinæ. P. 3. c. 1. §. 18. et p. 8. c. 1. §. 8. et p. 10. §. 9.

12. Confessarii inter seipsos, et in modo procedendi cum pœnitentibus, conformes esse curent : et quantum res tulerit, ità aliorum Confessariorum existimationi unusquisque consulat, ut omnes intelligant, mutuo charitatis et uniformis doctrinæ vinculo, Societatis Confessarios in Christo esse colligatos.

Parati sint cùm vocantur.

13. Vocati ad Ecclesiam ad Confessiones audiendas, statim cum animi alacritate eò se conferant, et quò major pœnitentium multitudo futura est, eò magis tempestivè ab aliis occupationibus se expediant.

Confessiones tempore concionis. 14. In templo Confessiones, dum concio fit vel sacra lectio, nemo audiat.

Modus in confessionibus audiendis. 15. Confessarii ità audiant pœnitentes, ut mutuum aspectum fugiant: sic enim attentiùs et liberiùs audient. Quòd si locus non erit ejusmodi, ut tabula Confessarium à confitente dividat, manus interposita inter faciem propriam et confitentem, qui ad latus esse debet, id præstabit. Mulierum verò Confessiones non audiantur nisi ad crates, etiamsi sint puellulæ.

Decr. 80. §. 12. Cong. 7. Ex Instruct. pro Confes.

Quales cum mulieribus. 16. In audiendis Confessionibus, fœminarum præsertim, severos potiùs se, quàm familiares exhibeant: in universum tamen paterna quædam et spiritualis gravitas in eis eluceat.

Eas breviter expediant. 17. Eos, qui crebriùs confitentur, maximè fœminas, breviter expediant; nec de rebus ad Confessionem non pertinentibus in Confessione loquantur: extra Confessionem verò, si oportebit eas alloqui, id fiat in loco patenti; nec longum sermonem misceant, et oculos modestè demissos habeant.

Decr. 80. §. 13. Cong. 7. Ex Instruct. 3. pro Confess.

Socii præsentia. 18. Quando quis à Superiore mittetur ad Confessiones fœminarum audiendas, vel alia de causa eas adierit; * socius, quem Superior ipsi designabit, quamdiu cum fœminis Sacerdos loquetur, eo in loco erit,

* P. 3. c. 1. §. 3.

unde videre eos, sed non quæ secreta esse oportet audire possit, quantum loci dispositio patietur: quòd si non pateretur, curet omnino Sacerdos, nè ostium sit clausum, nec locus obscurus.

19. Particularem personarum, præsertim fœminarum, curam nemo suscipiat: et quamvìs Confessarius pro suo munere in vita spirituali pœnitentem instituat, nullius tamen obedientiam admittat.

Nullius curam suscipiat. P. 6. c. 3. §. 5.

20. Si quis uni confiteri solitus, ab eodem alium Confessarium adeundi facultatem petierit, vel eâ non petitâ adierit; id sibi gratum esse Confessarius benignè ostendat.

Quid si alteri confiteri velint.

21. Ut sanitatis etiam ratio ad DEI gloriam habeatur, Confessiones manè ad horam usque prandii tantùm audiant; ità ut cùm signum primæ mensæ audietur, studeant se ità accommodare, ut ad secundam accedant: nisì fortè pœnitentium necessitas aliud exigat.

Tempus audiendi Confessiones.

22. Nemini aut petere aut accipere quidquam liceat, sive ab iis quorum Confessiones audiverit, sive ab aliis, quod vel in pauperes distribuat, vel alteri satisfactionis nomine restituat; nisi Superior, cùm opus esset, secùs faciendum judicaret.

Nil inscio Superiore petant.

23. Etsi vota ad perfectionis statum per-

Neminem ad

emittenda vota inducant. tinentia, ùt sancta laudari debent; et circa ea Confessarii consilium, sed magna cum consideratione, dare possint; quia tamen non humanam, sed Divinam vocationem requirunt, nemo ad ea emittenda quempiam inducat; verùm ad orationem tales hortetur, ut à DEO adjuti, vocationem suam meliùs intelligant et exequantur.

Quid cum propensis ad Religionem. 24. Si quos viderint ad Religionem propensos, non facilè ad unam potiùs quàm ad aliam, ad hoc quàm ad illud Monasterium invitent; sed liberam illis suam electionem relinquant. Poterunt tamen petentibus consilium, eas Religiones vel Monasteria proponere, quæ illis magìs commoda in Domino judicaverint.

Nulli habitum certum præscribat. 25. Nullus eis, quorum audit Confessiones, certum vestimenti genus, hunc aut illum habitum, vel colorem præscribat: tametsi omnes ad honestum et suo statui convenientem vestitum hortari possint.

Communio sæcularibus quando permittenda. 26. Ut pium est ad frequenter communicandum fideles exhortari; ità quos ad id propensos viderint, admonere debent, nè crebriùs, quàm octavo quoque die accedant; præsertim si matrimonio sint conjuncti.

Communio in Paschate. 27. Admoneat eos qui sibi confitentur, à

Dominica Palmarum ad Dominicam in Albis inclusivè, eo tempore (nisì aliud consuetudo loci postulaverit) debere semel in sua Parochia communicare; exceptis peregrinis, et iis qui facultatem haberent, et reliquis, quos jus excipit.

P. 7. c. 4. Lit. D.

Quomodo cum moribundis se gerant.

P. 4. c. 8. §. 7. et lit. G.

28. Qui vocantur ad juvandos eos, qui morti vicini sunt, ea in promptu habeant, quæ eo tempore, in quo tantum est momenti, usui esse possint; tamdiuque illis adsint, quamdiu sola necessitas postulabit. Cæterùm etsi cùm opus est, ægrotos ad condenda testamenta hortari conveniat, iis tamen conficiendis non assistant.

REGULÆ

CONCIONATORUM.

Sacerdotum Regulas observent.

1. REGULÆ quæ Sacerdotibus propositæ sunt, eas sibi Concionatores in primis commendatas existiment; nec minore curâ, quàm cæteri observent.

Media sibi conferentia ad id muneris. P. 10. §. 2.

2. Memores sint vocatos se esse ad reducendas animas suo Creatori: quod cùm sit opus omnium difficillimum, summo studio media illa adhibeant, quæ instrumentum cum DEO conjungunt: ejusmodi sunt solidæ virtutes, ac præcipuè charitas, pura intentio Divini servitii, familiaritas cum DEO in spiritualibus devotionis exercitiis, et zelus sincerus animarum ad gloriam Divinæ Majestatis.

Sint cæteris exemplo. P. 7. c. 4. §. 2.

3. Enitantur cum DEI gratia esse cæteris exemplo: ut non minùs vitâ, quàm doctrinâ, ad omnem virtutem proximos alliciant.

Sacræ Scripturæ et Patribus vacent. P. 4. c. 8. lit. B. et F.

4. Lectioni sacræ Scripturæ, ac Patrum præcipuè incumbant. Conferet etiam, peculiari studio vidisse Evangelia toto anno currentia, et in eis ea, quæ usui esse possunt, adnotâsse: itemque compendium fecisse

explicationis rerum ad fidem et Christianam vitam necessariarum; atque in communes locos redegisse omnia, quæ ad virtutum commendationem, et peccatorum detestationem pertinent.

5. Conferet vidisse præceptiones, si quas de modo concionandi illi tradunt qui bene hoc munus obierunt; bonos audisse Prædicatores, et in concionibus Domi, vel in aliis locis minùs frequentibus, se exercuisse. *Quæ ad bene concionandum juvabunt.* P. 4. c. 8. lit. C.

6. Optare debent, ut admoneantur, si quid in concione corrigendum videbitur iis, qui à Superiore ad id deputati fuerint; et humili, et grato animo id accipere. *Corrigi optent.* P. 4. c. 8. lit. C.

7. Ità operam suam in celebrioribus concionibus libenter impendant, * ut non minùs se ad docendos pueros et alios rudes instruendos, faciles et paratos exhibeant. *Parati sint ad pueros et rudes instruendos.*

* In 1. Bull. nostri Instit. et p. 5. c. 3. lit. B. et p. 7. c. 4. §. 7.

8. Si quando occasio tulerit, ut alius eodem tempore concionari velit; quantum in ipsis erit, libenter cedant. *Alii volenti concionari cedant.*

9. Ea populo proponant, quæ ad captum, et utilitatem auditorum erunt accommodata; iisque insistant, quæ ad Christianam institutionem, atque ad exstirpanda vitia, et virtutes inserendas valent: et à rerum subtilium curiosa tractatione se abstineant. *Utilitatem auditorum curabunt.* P. 4. c. 8. §. 3. lit. B.

10. Commendare debent Confessionis et *Quæ commendare debeant.*

In ult. reg. libri Exerc. regul. 2. Eucharistiæ frequentem usum, in bonis operibus profectum, et perseverantiam, * Ecclesiasticarum cærimoniarum observationem, et cætera, quæ ad cultum Divinum pertinent, eamque obedientiam, quæ Principibus et Prælatis, qui DEI in terris vices gerunt, exhibenda est.

* Ibid. reg. 3.

11. * Commendabunt etiam peculiari ratione pœnitentiæ et misericordiæ opera, ** sanctarum precum *** et aliarum piarum devotionum exercitia, utilium librorum lectionem, et bonam filiorum educationem.

* Ibid. reg. 7.
** Ibid. reg. 3.
*** Ibid. reg. 6.

Neminem in particulari reprehendant.

12. Cùm experientia doceat, et sanctæ memoriæ P. IGNATIUS scriptum reliquerit, nihil utilitatis percipi ex iis concionibus, in quibus Principes et Magistratus Reipublicæ, Prælati, et alii Ecclesiastici in particulari reprehenduntur; Concionatores Nostri ab hujusmodi reprehensionibus abstineant.

Ibid. reg. 10.

Nec tacitè religiosos, etc.

13. Caveant, nè Religiosos aliorum Ordinum, quos revereri et observare debent, etiam tacitè videantur reprehendere. * Et quamvìs Nostros ad majores in virtute progressus excitare possint, præsertim in domesticis exhortationibus; reprehensionem tamen alicujus particularis, vel ipsius Societatis, nè attingant.

* P. 3. c. 1. lit. S.

A dubiis et in-

14. Nè rumoribus populi moveantur, ut

nova et parùm confirmata in publicum afferant; et multò minùs ea populo proponant, quæ alioqui dubia et incerta sunt. *certis abstineant.*

15. Curent, ut rationem, et modum, quem observare debent in rebus populo denuntiandis, et certis pauperibus, aliisque piis operibus commendandis, à Superiore accipiant. *Modus res denuntiandi, etc.*

16. Caveant omnino, nè facetiis aut inutilium rerum narratione concionem contemptibilem faciant, iisve Auditores ad risum moveant; vel contrà, ut ad fletum excitent, spectanda aliqua, populo proponant, à communi in Societate concionandi consuetudine aliena, nisì in aliquo peculiari casu ad communem ædificationem pertinere Superior, pro ratione loci, judicaret. *Facetias et inutilia fugiant.*

17. Ea quæ dicturi sunt, diligenti præmeditatione, et peculiari ad DEUM recursu (quatenus per tempus licebit) paranda erunt. *Dicenda præmeditabuntur.*

18. Caveant arrogantiam et ostentationem in concione: humilitatemque, cui ex intimo cordis affectu studere debent, in omni actione præ se ferant. Quòd si aliquid pro se, aut Societate cogantur respondere, eâ modestiâ satisfaciant, ut causam Christi, non suam agere videantur. *Arrogantiam et ostentationem fugiant.*

Motus animorum præcipuè spectandus. P.4.c.8.§.3. 19. Modus concionandi (qui à scholastico diversus esse debet) ità sit ad docendum comparatus, ut ad animorum motum præcipuè dirigatur. Cùmque quæstio aliqua earum, quæ ad fidem aut mores pertinent, modo aliquo tractanda erit, non ità exactè proponantur argumenta, quibus contraria pars confirmatur (nisi auditorium id postulet) ut simpliciores ipso proponendi modo offendi possint; sed eo pacto res exponatur, ut illi ex data explicatione solutionem eorum, quæ sibi in mentem venerint, aut ab aliis audiverint, facilè colligant.

Verborum lenocinia fugiant. 20. Nè sint affectati, aut verborum lenocinia sectentur: nec studio politioris sermonis eos libros habeant familiares, ex quorum lectione detrimentum in spiritu accipiant, et sæculare aliquid redoleant.

Ab exaggerationibus abstineant. 21. In laudibus et reprehensionibus à nimiis exaggerationibus, et ab omni specie adulationis abstineant.

Modestia vocis et gestûs. 22. Gestus corporis sit modestus, et in quo gravitas quædam religiosa præcipuè eluceat: vocemque accommodent ad res, quas tractabunt: proinde eam, ubi non est opus, nè præter modum extollant, aut deprimant.

Horæ spatium nè excedant. 23. In concionibus et lectionibus templi, spatium horæ nè excedant.

De iis, qui foris concionantur.

Dec. 80. §. 8. Cong. 7.

24. Qui in loca etiam remotiora concionaturi mittuntur, præter. equum suum et Socii, tertium pro sarcinis nè addant. Cùmque extra Collegia concionantur, victum potiùs, quàm pecuniam pro victu, accipiant; idque apud Ecclesiasticum, vel alium honestum civem, vel convenienti aliquo Religiosis loco. Sit verò victus tenuis et parcus, ut Religiosos decet. Viaticum porrò non nisì necessarium pro solo itinere admittant.

REGULÆ

EORUM QUI IN MISSIONIBUS

VERSANTUR.

Scopus Societatis. In Decl. Prooem. 4. p. lit. A. et p. 6. c. 3. §. 5.

1. Cum scopus, ad quem tendit Societas, sit, varias mundi partes ex obedientia Summi Pontificis vel Superioris Societatis peragendo, verbum DEI prædicare, Confessiones audire, et reliquis quibuscumque poterit mediis uti ad animas, Divinâ aspirante gratiâ, juvandas; quicumque in hujusmodi missionibus versantur, sibi persuadeant, rem maximi ponderis in Societate sibi commissam esse, atque ità se comparare studeant, ut apta DEI instrumenta ad rem tantam esse possint.

Indifferentia. P. 3. c. 2. lit. G. et p. 7. c. 1. §. 1. et c. 4. §. 1.

2. Quia vocationis nostræ est vitam agere in quavis mundi plaga, ubi majus DEI obsequium, et animarum auxilium speratur; unusquisque paratus esse debet, ut in ea vineæ Christi parte atque opere se exerceat, quod ipsi commissum fuerit, sive per varia loca discurrendo, sive in quibusdam continenter residendo.

3. Unusquisque plenam in his ac liberam suì dispositionem Superiori, qui eum Christi loco dirigit, relinquat: * poterit tamen motus animi aut cogitationes, quæ in contrarium occurrunt, illi proponere, subjiciendo suum sentire et velle ei, quòd ipse in Domino judicaverit.

Libera sui dispositio. P. 7. c. 2. §. 1.
* Ibid. lit. K.

4. Ei qui mittendus erit plurimùm conveniet, ut intelligat à Superioribus scopum suæ missionis, et effectum, cujus gratiâ mittitur: id quod in scriptis, si fieri potest, habere curabit.

Finem Missionis à Superiore intelligat. P. 7. c. 1. §. 5.

5. Cùm oppidatim missi fuerint ad fructificandum in agro Domini, dabunt operam, quoad fieri poterit, ut more pauperum Evangelium prædicent: * proinde et pedites, vel in toto vel in parte, iter facient, si eos Superior id præstare posse judicaverit; et ex eleemosynis, vel oblatis, vel cum ædificatione emendicatis, vivent; nisi alia ipsis à Superiore sustentationis ratio sit constituta.

Modus servandus cùm oppidatim mittuntur. P. 7. c. 2. lit. G.
* Can. 12. Congr. 3.

6. Si nullum eis à Superiore designatum fuerit hospitium, intelligant sibi ad aliquod hospitale, tamquam ad hospitium pauperum, esse divertendum: si tamen honestum id sit, atque ad exercenda ex eo ministeria Societatis accommodatum: alioqui conve-

Ad quos divertendum.

nientius erit, ut in domum pii alicujus et exemplaris Ecclesiastici, aliumve ejusmodi locum se recipiant, in quo cum ædificatione manere possint.

Ordinarium primùm adeant.

7. Cùm ingressi fuerint loca ea, in quibus Ordinarii resident, eos quàm primùm adeant, suamque operam illis submissè offerant, et facultatem ad exercenda Societatis ministeria modestè ac religiosè petant: * eosque omnes tam Ecclesiasticos, præcipuè Parochos, quàm sæculares, quorum auctoritate aut favore opus habent, benevolos sibi facere studeant.

* P. 10. §. 11. et lit. B.

Agnoscant qui eos juvare possunt.

8. Cùm eò pervenerint, ubi diutiùs immorari debent, prudenter ac maturè operam dabunt, ut notitiam habeant probatorum virorum, et pietate ac rebus agendis insigniorum, quorum informatione vel auxilio juvari possint ad ministeria Societatis majore cum fructu animarum exercenda.

Orationes pro missionibus. P. 7. c. 2. lit. M. et c. 4. §. 3.

9. Qui in Missione Superior erit, initio suscipiendorum operum, vel quando major subsidii necessitas cernitur (quòd res magni momenti sint, vel difficultates graves incidant) applicabit, curabitque applicari Missas et orationes, ut omnia cedant ad majorem DEI gloriam, et proximorum utilitatem.

10.

10. Si iis qui mittuntur, non fuerit injunctum, ut medio aliquo utantur limitato, quale esset vel legere, vel prædicare, etc. in iis tantùm se exercebunt, quibus Societas uti solet, juxta Constitutiones : * conferre tamen illa cum eo Superiore, qui eis propior fuerit, semper erit securius.

In quibus se exercebunt. P. 7. c. 3. §. 2.

* Ibid. lit. A.

11. Media spiritualia, quibus juxta Institutum Societatis, et beneplacitum Superioris uti poterunt, ferè sunt ministerium verbi DEI in prædicationibus, sacris lectionibus, privatisve exhortationibus, et colloquiis; Sacramentorum Confessionis et Eucharistiæ administratio, Exercitiorum spiritualium traditio, dissidentium reconciliatio; casuum conscientiæ ad Ecclesiasticos, eorumque officii magìs privata explicatio; et Christianæ doctrinæ ad pueros ac alios rudes publica declaratio.

Quibus mediis spiritualibus utentur. P. 4. c. 8. et p. 7. c. 4.

12. Corporalibus etiam pietatis operibus, quantùm spiritualia permittent et vires patientur, incumbere poterunt, ùt infirmos, præcipuè in Xenodochiis, per se vel per alios juvando, et pauperes ac in custodiis detentos, quatenus licebit, eodem modo sublevando.

Corporalibus pietatis operibus vacandum. P. 7. c. 4. §. 9.

13. Etsi certus ordo in nostris ministeriis exercendis præscribi non potest; plerumque

Ab humilioribus ministeriis inchoandum.

tamen utilius erit et securius ab humilioribus inchoare, ùt à doctrina Christiana pueris explicanda, ab ægrotis hospitalium invisendis, eorumque et aliorum magìs indigentium Confessionibus audiendis.

Divina media præcipuè adhibenda.

14. Quamquam humana media non solùm spernenda non sunt, sed etiam cùm opus est, prudenter et religiosè adhibenda; Divinis tamen, et nostri Instituti magìs propriis præcipuè utendum est, in eisque magìs fidendum, orandusque DEUS, ut iis omnibus det eam efficaciam, quæ sit proposito fini consequendo necessaria.

Omnibus omnia fiant.

15. Juxta eam charitatis regulam, quâ se Apostolus omnia omnibus faciebat, ut omnes lucrifaceret, expediet nonnumquam, ut ingenio eorum, cum quibus agent, initio se attemperent (quatenus ratio et virtus ferent) ità tamen ut meminerint ad id tandem eos cùm DEI gratia perducere, quod illis in Domino magìs conferre judicabunt.

Animi magnitudo.

16. Eam animi magnitudinem et æquabilitatem retinere studeant, ut et prosperis successibus et adversis superiores sint; quò nullo eventu fracti, nec religiosæ modestiæ, nec sanctæ libertatis, nec bonæ de se conceptæ existimationis, quæ ad fructum colligendum necessaria est, quidquam amittant.

Quid cum malè affectis erga Societatem faciendum. P. 10. lit. B.

17. Si quos erga se, aut Societatem malè affectos esse intellexerint (præsertim non vulgaris auctoritatis homines) aut qui nostra ministeria impediant, non solùm pro eis orabunt, sed etiam convenientem aliquam rationem inibunt, ut eos amicos, aut saltèm non adversarios faciant. Ad quam rem non parùm conferet, si, datâ occasione, Instituti nostri rationem illis exponant, nullumque officii genus prætermittant, quo illos, cùm opportunum fuerit, sincerè ac religiosè demereri et conciliare possint.

Alienis à nostro Instituto nè se implicent. P. 4. c. 11. §. 3.

18. Si quando Prælatum aliquem in visitanda diœcesi comitabuntur, nihil se in negotiis ad visitationem spectantibus, aliisve id genus ad jurisdictionem pertinentibus immisceant: sed iis tantùm ministeriis attendant, quæ sunt nostri Instituti propria.

Nullam reformandi Cleri curam admittant.

19. Quamvìs optare debent, ut in sua quisque vocatione proficiat, æquumque est, ut pro suo munere ad eam rem omnes hortentur; nullam tamen reformandi Cleri, aut * Monialium, aliorumve Religiosorum curæ partem admittant: sic enim fiet, ut et munus suum sinè impedimento exequi, et populum ad uberiorem fructum ex visitatione percipiendum sinè offensione disponere possint.

* P. 6. c. 3. §. 5.

R 2

Occasiones divini servitii non omittant. P.7.c.1.§.7. 20. Cùm præter id quod eis fuerit peculiari ratione injunctum, res aliqua Divini servitii se obtulerit, in qua possint sinè detrimento suæ Missionis suam operam ponere; opportunitatem, quam DEUS ad eam dederit, quantùm in eodem convenire judicabunt, è manibus elabi non sinent.

Excursiones facere licebit. P.7.c.1.§.7. 21. Si in locis designatis diutius residendum erit, locumque dederint præcipua negotia (quæ numquam propter alias occasiones, licèt bonas, Divini obsequii posthabebunt) excursiones aliquas facere, si eas cum fructu fore judicabunt, non erit inconveniens.

Congregationibus statuta non condant. 22. Sinè facultate Superioris nulli Confraternitati, Congregationive statuta condent, seu vetus illa sit, seu nova instituenda videatur. De nova autem instituenda, et quæ nullibi sit in usu, non priùs agent, quàm Superiorem consulant.

Quomodo cœpta constituant. 23. Quæ DEO auctore perficient, ea quantùm licebit, ità constituant, ut stabilia sint, et diu durare possint. Quod faciliùs obtinebunt, si res convenienti ordine disponant, earumque bonum progressum iis commendent, quorum exemplo, auctoritate, studio, et diligentia, facilè conservari et promoveri possint.

24. Scribent ad eum, quem designaverit ille, à quo missi sunt, singulis hebdomadis, vel quoties ipsis fuerit constitutum; et quantum fieri potest, totius successûs eum certiorem reddant, quemadmodum personæ, et negotia exegerint, ut consilio, et aliis auxiliis juvari possint. *Quoties, et ad quem scribendum.* Can. 28. Cong. 2. p. 7. c. 2. §. 2.

25. Cùm propter nullas occupationes intermittendum sit propriæ perfectionis studium, diligenter animadvertant, nè prætextu procurandæ aliorum salutis, propriæ perfectionis obliviscantur, ipsamque propriam salutem ea ratione in discrimen adducant: sed sæpè illud Domini mente revolvant: *Quid prodest homini, si universum mundum lucretur, animæ verò suæ detrimentum patiatur?* sibique illud D. Pauli unusquisque dictum existimet: *Attende tibi, et doctrinæ, insta in illis: hoc enim faciens, et te ipsum salvum facies, et eos qui te audiunt.* *Propriæ perfectionis sint memores.* P. 3. c. 1. §. 10. et 20. Matth. 16. 26. 1. Tim. 4. 16.

26. Hanc ob rem caveant, nè consueta in Collegiis ac Domibus orandi, et examinandæ conscientiæ exercitia imminuant, nisì si quando necessitas, aut in eventu aliquo charitas aliud faciendum postularet. Conversationem cum sæcularibus nimiam non habeant, aut incautam, aut quæ sæcularem *Spiritualia in Collegiis consueta non imminuant.*

* P. 7. c. 4. §. 2. sapiat; * sed in omnibus se integritatis et gravitatis exemplum præbeant : atque in summa Regularum Societatis, sive earum quæ omnibus communes sunt, sive quæ ipsorum officii propriæ, quantùm locus patitur, observationem non prætermittant.

Instructiones insuper observandæ. P. 7. c. 2. §. 2.

27. Præter hæc, si pro ratione diversarum regionum, et Missionum qualitate, alia quædam à Superioribus constituenda videbuntur; ea in peculiaribus instructionibus addita, pari diligentiâ observanda erunt.

REGULÆ

PROCURATORIS GENERALIS.

1. In omnium negotiorum tractatione perpetuò memor sit Instituti Societatis, quæ DEI Omnipotentis gloriam quærens, profectui animarum invigilat. Ipse igitur verbo et exemplo eos omnes ædificet, quibuscum versatur: et in his quæ ad officium suum spectant, fidelitatem, prudentiam, et dexteritatem habere studeat; atque eos sibi benevolos conservet, quorum operâ ad negotia peragenda indiget. *Quæ sibi servanda.* P. 9. c. 6. §. 12.

2. Ad eum pertinent negotia omnia ad expeditiones, lites, et quosvis contractus sibi à Generali commissos ineundos spectantia, quæ ad universæ Societatis Collegia, vel Domos ejus, vel etiam ad particulares personas pertinebunt. *Negotia ad eum pertinentia.* P. 9. c. 6. §. 12. et p. 4. c. 2. lit. E.

3. Superintendat non solùm iis, quæ à Procuratore et Sollicitatore externo curantur, sed etiam sociis, qui illi dabuntur adjutores, quod ad negotia attinet. Qui licèt in iis, quæ ad suum officium non pertinent, sub Vice-Præpositi et Ministri Domûs obe- *Quibus superintendet.* P. 9. c. 6. §. 12. lit. H. Vid. Cong. 7. Dec. 101.

dientia esse debent quoad disciplinam domesticam, eos tamen poterit, cùm ipsius postulabit officium, et recreationis etiam causâ, foras mittere. Nam ad alia quævis negotia non ad Procuratorem pertinentia, si ipsis exeundum erit, non nisì de P. Vice-Præpositi licentia facient, sicut Socii Secretarii: et si qui Romæ fuerint Procuratores Societatis rerum particularium, vel etiam Provinciarum, ab ipso dirigentur, prout Generali videbitur.

Quæ inconsulto Generali non inchoabit. P. 9. c. 3. § 16.

4. Nihil, quod ad expeditiones, lites, aut graviora negotia pertineat, incipiet agere, nisì à Præposito Generali per se vel per alium approbatum sit, et ei commissum, ut exequatur. Quòd si Generalis rem consultatione indigere judicabit, sollicitet, ut maturè de ea statuatur, præcipuè si res festinatione egere videatur. Si quid autem ex iis, quæ statuuntur, ipsi videretur non convenire, proponat suam sententiam, et rationes, quibus movetur.

Ut lites componat. Can. 26. Cong. 2.

5. Illud verò præcipuè ante oculos habeat, ut antequam litem ullam intendat, res controversa (si fieri possit) concordiâ aut compromissione componatur: si quando tamen ad litem descendendum erit, memor sit, ut magnam pacem interiùs exteriùsque custo-

diat, et semper ad justam concordiam se paratum esse, contrariæ parti innotescat.

6. Curet diligenter, ut rectè et solidè fiant, quæ expedienda, vel aliâ ratione agenda erunt. Quòd si periti juris aut Curiales consulendi sint, maximè idonei eligantur: idem de officialibus, per quos res est transigenda, intelligatur. *Ut negotia expediantur.*

7. Conferat cum Præposito Generali, eique reddat rationem eorum, quæ facit, et quo in statu sint negotia; aut illi, qui à Præposito designabitur. Quòd si rerum difficultas extraordinarium favorem aut diligentiam exigere videatur, eidem significet, et auxilia, quæ opportuna visa erunt, petat. *Generalem de statu negotiorum admoneat.*

8. Rationem quoque reddet statûs negotiorum, eorumque prosecutionis vel expeditionis iis, qui de negotiis scribunt: suas verò litteras legendas dabit illi Assistenti, ad cujus Provinciam negotia pertinebunt. *Eos etiam ad quos pertinent.*

9. Rationum libros conficiat, in quibus sigillatim omnia, quæ recepit, scribantur, et quas pecunias quibus in rebus expenderit, ut tam clara et distincta ratio dati et accepti sit, ut ipso etiam absente supputari possit, quid singulæ Provinciæ, Domus, Collegia, aut particulares personæ dederint aut debeant Procuratori, aut quid eis à Pro- *Libros habeat rationum.* P. 4. c. 2. §. 5.

curatore debeatur. Quod ut commodiùs observetur, singulis saltèm annis ad Nativitatis Dominicæ festum rationum omnium summam colliget, et scribet, atque ad eos, quorum intererit, mittet. Si quid autem pecuniæ supererit, eisdem significabit, ut pro ipsorum arbitrio de ea disponatur. Porrò tertio quoque anno rationem reddet accepti, et expensi ei, quem Præpositus Generalis designârit.

Vid. Cong. 7. Dec. 101.

Liber beneficiorum Collegiis unitorum.

10. Librum habeat, in quo scribat beneficia omnia Ecclesiastica, quæ singularum Provinciarum Collegiis sunt unita: et horum etiam catalogum, ubi tempus, in quo fuit facta unaquæque unio, et valor etiam annotetur: animadvertatque, ut antequam adveniat dies præscriptus solvendi quindennia, Rectores Collegiorum, ad quæ hujusmodi uniones pertinent, diligenter admoneat, ut opportuno tempore pecunias Romam mittant.

Unde necessarii sumptus solvantur.

P. 4. c. 2. lit. E.

11. Curet ut à Provinciis mittantur pecuniæ, quas contribuere debent ad sumptus necessarios in Procuratores, et cùm opus fuerit, in Advocatos, latores litterarum, et alios similes faciendos; utque Romæ sint eo tempore, quo illis sunt solvendæ: eâdemque diligentiâ, quæ sibi deberi ex libro

rationum colliget, ut reddantur, curabit.

Quando litteræ bancariæ mittendæ.

12. Cùm pecunia Procuratori ad negotia conficienda transmittetur, si tantùm litteræ bancariæ, quæ de credito dicuntur, mittantur, nihil capiat, nisi quantum, et quando pro negotio conficiendo opus erit: si verò bancariæ litteræ ad certam aliquam summam, quæ jam alibi soluta est, capiendam missæ fuerint, et ea ipsa jam jam ad negotia expedienda erit necessaria, nè tum quidem à mercatore, præsertim locuplete et spectatæ fidei educatur, donec numeranda sit: si verò non tam citò erit necessaria, vel de fide mercatoris non tam certò constaret, primo quoque tempore ab eo acceptâ pecuniâ, eam si alicujus momenti fuerit, reponat in arca sub duplici clavi, quarum alteram ipse, et alteram diversam socius habeat.

Quas scripturas, et quando ex Archivo accipiet.

13. Scripturas, Bullas, et Brevia authentica, quæ in Archivo conservantur, non nisi exigente necessitate accipiet; acceptas verò, quàm primùm commodè poterit, reddat: cæteras autem scripturas, Procuratoria instrumenta, litteras negotia continentes, quamdiu necessaria fuerint; et demum quæcumque ad officium ejus pertinent, et quæ nec perpetuò necessaria sunt, nec semper

servanda erunt, ipse custodiat ordinatè et distinctè, facto eorum omnium inventario; cubiculumque sit clavi obseratum.

Circa informationes, et supplicationes. 14. Informationes ad se missas in omnibus expeditionibus habeat præ oculis, ut ad eas omnino supplicationes conformentur: deinde animadvertat, ut Bullæ et Brevia, quæ expediuntur, cum supplicationibus concordent.

Liber negotiorum. 15. In librum referat summam omnium negotiorum, quæ ei commendantur: resque majoris momenti, quæ in eorum progressu peragentur, ibidem brevi ac dilucido ordine conscribat.

Habeat registra litterarum, etc. 16. Exempla litterarum, quas ad varias Provincias et loca scribit de negotiis, in librum peculiarem referat: et cùm memorialia, informationes, supplicationes, vel alia scripta alicujus momenti aliis dabit, exemplum eorum apud se servet.

Regulas Cancellariæ et Bullas novas emat. 17. Regulas Cancellariæ habeat, Bullasque et Brevia, quæ à Summo Pontifice fiunt, emat: in eisque animadvertat, quid novi contineatur. Quòd si in Cœnæ Domini Bulla aliquid adderetur, aut mutaretur, eam statim ad omnes Provincias transmittat: motus etiam proprios universales, conscio tamen Præposito Generali, Provincialibus mittet.

18. Cùm Præpositus Generalis adire voluerit creatum novum Pontificem, ut juxta Constitutiones Suæ Sanctitati Obedientiam, votumque Societatis declaret; redigat illi Procurator in memoriam, ut videat, an expediat ab eo impetrare confirmationem gratiarum et privilegiorum Societatis.

Quid post creatum Pontificem, etc. P. 7. c. 1. §. 8.

19. Subditus sit Superioribus Collegii, præterquam in iis, quæ ad sui officii executionem spectant.

In quibus subditus erit Rectori Collegii.

Vid. Cong. 12. Dec. 56. §. 2.

REGULÆ

PROCURATORIS PROVINCIÆ.

Studeat ædificationi, dexteritati, etc.

1. GENERATIM in negotiorum tractatione, verbo et exemplo eos omnes ædificet, quibuscum versatur, et in his, quæ ad officium suum spectant, fidelitatem, prudentiam, et dexteritatem habere studeat; atque eos sibi benevolos conservet, quorum operâ ad negotia peragenda indiget.

Quæ negotia ad ipsum pertineant.

2. Ad ipsum pertinent negotia omnia sibi à Provinciali commissa, ad expeditiones, administrationes, rationes, lites, et quosvis contractus ineundos spectantia, quæ ad universæ Provinciæ Collegia, et Domos pertinebunt. Nullum verò gravioris momenti negotium, quamvìs sibi commendatum à Superioribus, vel Procuratoribus Collegiorum, aut Domorum, agere incipiat, nisì à Provinciali approbatum, et commissum ipsi fuerit.

Negotia Externorum vix attingenda.

3. Ut sit expeditior ad negotia Provinciæ, procul à se amoliri conetur negotia Externorum. Si quando tamen aliud videretur postulare charitas, aut gratitudo Societatis,

illa non attinget, nisì consulto Provinciali, et ex hujus judicio.

4. A Superioribus, et Procuratoribus Domorum, aut Collegiorum, quorum negotia gerit, non solùm accurata postulet documenta, sed et consilia, rationemque tractandi negotia libenter accipiat; ipse verò, si ab illis dissentiat in re alicujus momenti, ad Provincialem referat, qui re deliberatâ definiet, quæ ratio sit tenenda. *Quomodo audiendi Superiores Collegiorum, quorum negotia gerit.*

5. Studiosè devitet omnem speciem negotiationis, aut quæsiti lucri, emptione, aut venditione rerum aliunde acceptarum, aut aliò mittendarum, permutatione pecuniarum, aliterve. Si tamen contingeret, ex negotiorum gestione lucrum aliquod suâ quasi sponte enasci, sciat, non licere ipsi de eo disponere, nisì ex judicio Provincialis, et illud omne deducendum esse in Rationes, haud secùs, ac cætera accepta, et expensa. *Devitet omnem speciem negotiationis.*

6. An, et quantum possit circa eleemosynas, aut donationes honorarias, itemque mutuam pecuniam dandam, et accipiendam in certis eventibus, intelligat ex Præposito Provinciali, cujus erit eam facultatem, si qua generalis concedenda videbitur, arctè definire; utì et Procuratoris, singula de- *Quid possit circa eleemosynas, donationes, mutuum.*

ducere in Rationes Provinciali reddendas.

Satagat, ut emendentur, et suppleantur defectus Procuratorum in Collegiis Domibusque.

7. Provincialem admoneat, sicubi animadverterit Procuratorem Collegii, aut Domûs, vel imparem esse defectu peritiæ, vel deesse suo muneri per incuriam. Ipse verò à Provinciali requisitus, quoad per alia negòtia licebit, sedulam impendat operam examinandis, et restaurandis rationibus œconomicis, alicubi fortè collapsis, et restituendæ administrationi Bonorum temporalium ubi ea laborat.

Solidè, et quàm potest securissimè, negotia gerat.

8. Curet diligenter, ut rectè, et solidè fiant, quæ expedienda, et aliâ ratione agenda erunt. Quod si periti Juris, aut Curiales consulendi sint, maximè idonei eligantur. Idem de Officialibus, per quos res est transigenda, intelligatur. Porrò hæc electio non fiat, nisì ex approbatione Provincialis. Quòd si specialis causa valdè suaderet, etiam alium hìc, et nunc adhibendum esse, neque consuli possit Provincialis, id non fiat, nisì conscio, et approbante Superiore Domûs.

Lites studeat componere.

9. Illud præcipuè ante oculos habeat, ut, antequam litem ullam suscipiat, res controversa, si fieri possit, concordiâ, aut compromissione componatur. Si quando tamen ad litem descendendum erit, memor sit, ut magnam

magnam pacem internam, externamque custodire studeat.

10. In Tribunalibus judicum non compareat, nisì quando aliqua necessitas plurimùm urgere videretur; Sed quoad fieri potest, per externos Procuratores nostra negotia in publicis Judiciis peragantur. *In Tribunalibus vix compareat.*

11. Catalogum negotiorum suæ curæ commissorum sibi conficiat, et renovatum saltèm bis quotannis communicet cum Provinciali, et cum hoc sæpe seu verbis coràm, seu scripto conferat, ipseque reddat rationem eorum, quæ facit, et quo in statu sint negotia, exponat. Quòd si rerum difficultas extraordinarium favorem, aut diligentiam exigere videatur, id eidem significet, et auxilia, quæ opportuna visa erunt, petat. *Cum Provinciali conferat de negotiis.*

12. Nulla admittat deposita Externorum, seu pecuniaria, seu alia, sinè expressa facultate Præpositi Provincialis, qui eam non concedet, nisì ægerrimè, et ex causa valdè gravi. Procurator verò saltèm bis quotannis eidem exhibens Catalogum negotiorum juxta Regulam XI. exhibeat quoque Catalogum depositorum, et conditionum, quibus sunt accepta, et perseverant; ut si quid humanitus ipsi contingeret, singulorum notitiæ, et rationes sint in promptu. *Deposita non admittat sinè facultate Provincialis.*

Fasciculi litterarum fideliter, et circumspectè tractandi.

13. Fasciculos litterarum vel aliò destinandarum, vel per Provinciam distribuendarum, sibi commissos, magnâ sedulitate, et fide tractet, non solùm habitâ ratione citæ expeditionis, et expensarum repetendarum; sed etiam secreti, quod debetur litteris à subditis ad mediatos Superiores, vel ab his ad illos scriptis.

Libri Rationum sint accurati.

14. Rationum libros conficiat, in quibus tam clara dati, et accepti ratio sit, ut ipso etiam absente supputari possit, quid singulæ Domus, Collegia, aut particulares Personæ dederint, aut debeant Procuratori, aut quid eis à Procuratore debeatur.

Qui esse debeant.

15. Ad hunc finem præstò ipsi sint saltèm libri tres. Primus quidem quasi memorialis, seu Adversaria, confusè continentia notitias non solùm rationibus conficiendis utiles futuras; sed et rerum omnis generis in exercitio muneris occurrentium. Secundus liber Diarius, seu Diurnalis, qui ex Adversariis distinctè, et clarè descriptas habeat omnes eas partes, quæ sunt utiles concludendis rationibus; sitque velut fundamentum, et anima quædam libri tertii. Liber tertius, seu principalis, contineat distinctè digestas per sua capita rationes Domorum, Collegiorum, Procuratoris Generalis, et

aliorum partem habentium in negotiis, quæ tractantur: Porrò liber secundus, seu Diarius non est ex toto diversus à speciali codice admodum utili, et plerumque necessario, quem vocant librum Ærarii, seu Cassa solius pecuniæ acceptæ, et expensæ documenta continente. An, et qui alii libri sint necessarii, dispicietur ex numero, et qualitatibus negotiorum tractandorum.

16. Habeat prælerea librum singularem, in quem referat summam omnium negotiorum, quæ ipsi commendantur, resque majoris momenti, quæ in eorum progressu peragantur, ibidem brevi, ac dilucido ordine conscribat. *Liber singularis.*

17. Quotannis ad certum diem, post quem solet proximè visitari domicilium, in quo degit, itèm quando officio defungetur, statum conficiat generalem, seu æquationem, et bilancem suarum rationum, ac deinde subscripto nomine proprio, unà cum libris rationum exhibeat Provinciali, utì et Successori suo, si officio defungatur, ad examen, et approbationem, subscriptis pariter illorum nominibus. *Quotannis statum conficiat, seu bilancem rationum.*

18. Similiter, quotannis saltèm, rationum summas particulares mittet ad Collegia, et Domos Provinciæ, et alios, quorum nego- *Similiter rationum summæ particulares quotannis mittendæ.*

tia gerit; et si quid pecuniæ ad negotia destinatæ sibi supererit, eisdem significabit, ut pro ipsorum arbitrio de ea disponatur.

Quomodo servanda pecunia.

19. Cùm pecunia Procuratori Provinciæ ad negotia conficienda transmittetur, aut aliter acquiretur, quæ non tam cito debeat expendi, eam, si alicujus momenti fuerit, reponat in arca sub duplici clavi, quarum alteram ipse, et alteram diversam ille habeat, quem Provincialis designaverit.

Curandæ Pecuniæ ad negotia necessariæ.

20. Utì curare debet, ut à Collegiis, Domibusque mittantur ad se pecuniæ, non solùm in negotia ipsorum propria, sed etiam in sumptus Provinciæ communes, si quando id fuerit necessarium; ità et curandum ipsi est, ut ad Procuratorem Generalem in tempore destinentur à se pecuniæ necessariæ ad negotia, quæ ipse, vel Provincialis eidem Romæ gerenda commendaverit; utì et quæ ad expeditiones litterarum, et sustentationem Officialium toti Societati, vel Assistentiæ Romæ servientium, pro rata portione conferri debent.

Circa negotia Romana quænam observanda.

21. Circa negotia alicujus momenti Romæ gerenda, tria præterea cordi habeat: Primum, ut nullum aggrediatur, nisì ex judicio Provincialis: Secundum, ut de singulis scribat Provincialis Præposito Generali: Ter-

tium, ut de singulis itidem scribat ipsemet Procuratori Generali; plena verò de iisdem documenta mittat vel Procuratori Generali, vel hujus Patri Socio pro Assistentia, illo de hoc monito.

22. Porrò ex Provinciali intelligat, unde petenda sit pecunia ad expensas Provinciæ communes, habitâ ratione Decreti 82. §. 7. Congregationis VII. et Instructionis pro administratione temp. tit. Proc. Prov. §. 6. Earumdem verò expensarum communium Provinciali specialem reddat rationem singulis annis exeunte Januario. *Quid circa expensas communes.*

23. Diligenti curâ adlaborabit, ut Archivum Provinciæ (quatenus istud est diversum ab Archivo Provincialis, de quo in * Regulis Socii Provincialis) quàm optimè instructum, et compositum conservetur, in quo exstent in primis monumenta pertinentia ad Societatem universam, ejusque Institutum, Privilegia, et hoc genus alia, tum verò quæ solam Provinciam generatim attingunt, seu sacra, seu profana diplomata, decreta, sententiæ, admissiones, et Privilegiorum in loco approbationes, recusationes, ampliationes, restrictiones, contractus, concordata, et similia. Ad hæc libri Procuratorum Provinciæ complexi rationes *Archivum Provinciæ instruendum, et componendum.*

* Reg. 23. et 24.

annorum superiorum, et progressûs negotiorum, et alia monumenta muneri Procuratoris Provinciæ propria. Denique scripturæ, certa Provinciæ Collegia, aut Domos ità respicientes, ut illorum Archivis non debeantur: nam aliæ scripturæ, et instrumenta, quæ à Collegiis, Domibusque accepit, ad gerenda illorum negotia, confectis negotiis fideliter restituet.

Monumenta authentica, et omnium index.

24. Curet, quoad fieri potest, ut monumenta Archivi ità comparata sint subscriptione Tabellionis publici, aliterve, ut fidem facere possint in Judicio. Habeat verò librum, in quo summa quædam eorum, quæ habet Archivum, contineatur eo ordine, quem in Archivo obtinent.

Cautela in tradendis ex Archivo scriptis.

25. Nullum ex Archivo monumentum cuiquam seu Domestico, seu externo concedat sinè necessitate, et nisì in libello notârit, quid, cui, et quando dederit: et si externus fuerit, syngrapham ab eo acceperit, ut possit suo tempore reposcere. Ea verò, quibus ipse ad præsentia negotia seu ex Archivo, seu aliunde accipiet, in cubiculo servet rite ordinata, non sinè eorumdem inventario. Cubiculum verò ipsum clavi obseratum habeat.

Aliis Ministe-

26. Cùm officio suo fatisfecerit, si quid

riis quoque attendat.

præterea temporis ipsi liberum fuerit, Confessionibus audiendis, et aliis ministeriis ad DEI gloriam, et animarum auxilium vacare poterit. Attamen his se commodabit magis, quàm tradet; neque ità sinet iisdem distrahi animum, ut ad negotia muneris sui propria languescat.

Quibus in rebus subsit Superiori locali.

27. Subditus sit Superioribus Domûs, in qua degit, ad universam Domûs observantiam Religiosam; non tamen in iis, quæ ad sui officii executionem pertinent.

Procuratores Provinciarum ad negotia extra suam Provinciam.

28. Procuratores Provinciarum vulgò dicti, qui extra suas Provincias stabilem habent sedem ad earum negotia ibidem gerenda, intelligant, has easdem Regulas sibi esse observandas; atque in his Provincialis nomine sibi esse intelligendum Provincialem, in cujus Provincia degunt; cui proinde in gerendis negotiis subordinentur, ùt hisce Regulis præscribitur; præterquam in iis, de quibus Provincialis, cujus Provinciæ deserviunt, suam mentem expressè declaraverit; de quibus Provincialis loci erit sigillatim docendus.

REGULÆ

PROCURATORIS.

DOMUS PROFESSÆ.

Qualis esse debeat.

1. In omnium negotiorum tractatione perpetuò memor sit Instituti Societatis, quæ DEI Omnipotentis gloriam quærens, profectui animarum invigilat. Curet igitur ipse verbo et exemplo, præsertim humilitatis et patientiæ, eos omnes ædificare, quibuscum conversatur, atque eos sibi benevolos conservare, quorum operâ ad negotia peragenda indiget; et cùm oportuerit, de Instituti nostri ratione illos informet.

Circa eleemosynas quærendas.

P. 6. c. 2. §. 10.

2. Quærat diligenter eleemosynas; easque simpliciter, et amore Domini petat, nec non et eas augere ac conservare studeat; opportunèque eos visitet, à quibus petendæ erunt.

Catalogus facientium eleemosynas.

3. Habeat catalogum eorum, qui ordinariè et extraordinariè eleemosynas faciunt; et de his certiorem faciat Superiorem; ac videat nè suâ negligentiâ aliquos prætermittat, quorum beneficio Domus juvari possit.

4. Animadvertat, quid, à quibus petere debet, juxta id quod unusquisque faciliùs, et commodiùs suo tempore dare possit: et caveat nè in petendis eleemosynis gravis vel molestus externis sit; ità ut ad eos, cùm oportuerit, gratus semper pateat aditus Nostrorum.

Modus eas petendi.

5. Habeat socium à Superiore designatum, cujus operâ utatur in his quæ ad suum officium pertinent, præter alium (ubi opus erit) qui in virtute et conversatione probatus possit eleemosynas ordinarias per domos colligere.

Officii socium habeat. P. 6. c. 2. §. 10.

6. Procuratoris erit quascumque eleemosynas recipere, et quæcumque afferuntur domum. in libro quodam ad id designato quotidie scribere.

Eleemosynas quotidie scribat.

7. Videat in quærendis vel admittendis eleemosynis, nè præjudicium fiat puritati nostri Instituti, quod attinet ad ejus ministeria gratìs omnino exercenda.

Eas non accipiat pro ministeriis Societatis. In Exam. c. 1. §. 3. et p. 6. c. 2. §. 6. et 7.

8. Pecunia undecumque provenerit, si alicujus momenti fuerit, judicio Superioris, in arca reponatur ad id designata. Hujus Præpositus clavem unam, et ipse Procurator alteram diversam custodiat: in eadem liber asservabitur, in quo scribetur pecuniæ summa, tam ejus quæ infertur, quàm ejus

Arca pecuniarum, et liber.

quæ effertur. Si quando autem cogente aliquâ necessitate pecunia in arcam non inferretur, nihilominùs accepti et expensi summa semel in hebdomada in eodem libro scribatur, ac si in ea reponeretur.

Scribat pecuniam ex arca acceptam.

9. Quoties ex arca pecuniam accipiet, ejus summam et diem in libro suarum rationum adscribat; in altera verò parte libri, expensi ratio constet.

A Novitiis allata asservari debent.

In Exam. c. 4. §. 4. et p. 1. c. 4. §. 6.

10. Procurator in libro ad hoc designato, quem penès se habere debet, scribat omnia quæ unusquisque Novitiorum Domum attulerit, cum ejusdem subscriptione; et ea Custodi vestium asservanda tradat, nisi sit pecunia, quam separatim custodiet in arca, ubi pecuniæ domûs reponuntur, donec biennio expleto Novitius consueta vota Societatis emittat.

Superiori rationem reddat.

P. 4. c. 2. §. 5.

11. Singulis mensibus dati et accepti rationem Superiori reddet, et debita etiam indicabit, quò ipse Domûs statum prorsus intelligat.

Quæ in Archivo Domûs asservabit, et quot claves.

12. Diligenti cura asservabit in Archivo ad hoc designato instrumenta originalia, et titulos, quibus constat de jure eorum, quæ Domus ad usum et propriam habitationem possidet, suis locis reposita, ut facilè inveniri possint. Archivi autem duæ claves di-

versæ erunt, quarum alteram Præpositus, alteram ipse habebit Procurator.

13. Itèm seorsum habebit hæc eadem instrumenta et titulos manu Notarii publici subscriptos; ut fidem faciant, si aliquando in judicio præsentari necesse sit. *Habeat etiam authentica.*

14. Præter hæc Procurator librum habebit, in quo summa quædam horum instrumentorum et titulorum contineatur. Cùm autem contractus majoris momenti, præsertim rerum perpetuarum fient, redigat in memoriam Præposito, ad Archivum, quod est in Urbe penès Præpositum Generalem, eorum exempla authentica mittenda esse. *Liber Instrumentorum, etc.*

15. Cubiculum clavi obseratum habeat, et asservabit scripturas, quibus ad Procuratorium munus indigebit: cumque alias ex Archivo accipiet, earum in libro, qui in eodem Archivo erit, annotato die, mense, et anno, memoriam relinquet; quas, cùm suo tempore restituet, ex eodem libro expunget. *Cubiculum clavi obseratum habeat. Quæ scripta apud se asservabit.*

16. Cùm toti Domui necessaria providere ipse debeat, juxta Superioris ordinem, curet ut res omnes, præcipuè diu duraturæ, quàm opportunè emantur; nè aut non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare: caveat etiam nè dum nimium *Res bonas, et opportuno tempore emi curet.*

pecuniæ parcit, non bonas, aut insalubres res emat.

Emptori pecunias dabit; ab eo quotidie rationem exiget.
Vid. Emptor. Reg. 2.

17. Emptori pecunias ad quotidianos sumptus subministrabit, à quo singulis diebus expensarum exiget rationem ex codice; summam verò in librum suum ipse referet.

Curabit res emptas conservari.

18. Videat num ea, quæ empta sunt, illæsa conserventur; atque animadvertens aliqua non ùt oportet conservari, aut expendi, Superiorem vel Ministrum admoneat.

REGULÆ

PROCURATORIS

COLLEGII, ET DOMUS PROBATIONIS.

1. In omnium negotiorum tractatione perpetuò memor sit Instituti Societatis, quæ DEI Omnipotentis gloriam quærens, profectui animarum invigilat. Curet igitur ipse verbo et exemplo eos omnes ædificare, quibuscum conversatur; atque eos sibi benevolos conservare, quorum operâ ad negotia peragenda indiget. *Qualis esse debeat.*

2. Procuratoris erit conservare res temporales suæ curæ commissas, et eas curare, tamquam bona propria Domini Nostri JESU Christi. Cùm autem toti Collegio necessaria providere ipse debeat, juxta Superioris ordinem, ad eum pertinebit proventus quoscumque Collegii, vel Domûs Probationis, et eleemosynas, ubi petendas à Rectore intellexerit, exigere ac recipere: syngraphas verò solutionis, quando opus erit, ipse dabit subscriptas à Rectore, aut à se, illius commissione. *Res temporales curet.* P. 3. c. 2. §. 7.

Quæ in libro scribat.

3. Omnes Collegii proventus, et tempora quibus colligendi sunt, in peculiari libro scribet: et seorsum summam contractuum, et locationum, quæ ad breve tempus fiunt; seorsum etiam quascumque res aut pecunias ex fructibus Collegii perceperit, addito à quibus, et quando eæ provenerint: eleemosynæ autem alio in loco scribantur.

Rationem Rectori reddat. P.4.c.2.§.5.

4. Singulis mensibus dati et accepti rationem Rectori reddet; debitaque, et credita Collegii indicabit, quò ipse Domûs statum prorsus intelligat.

Area pecuniarum, et earum liber, et quot claves.

5. Pecunia, undecumque ea provenerit, si alicujus momenti fuerit, judicio Superioris, in arca reponetur ad id designata. Hujus Rector clavem unam, et ipse Procurator alteram diversam custodiat: in eadem liber asservabitur, in quo scribetur pecuniæ summa, tam ejus quæ infertur, quàm ejus quæ effertur. Si quando autem cogente aliquâ necessitate pecunia in arcam non inferretur, nihilominùs accepti et expensi summa in eodem libro statim scribatur, ac si in ea reponeretur.

Ex ea acceptam pecuniam notet.

6. Quoties ex arca pecuniam accipiet, ejus summam, et diem in libro suarum rationum adscribat; in alia verò parte libri, expensi ratio constet.

7. Procurator in libro ad hoc designato, quem penès se habere debet, scribat omnia quæ unusquisque Novitiorum Domum attulerit, cum ejusdem subscriptione, et ea Custodi vestium asservanda tradet; nisi sit pecunia, quam separatim custodiet in arca, ubi pecuniæ Collegii reponuntur, donec biennio expleto Novitius consueta vota Societatis emittat.

A Novitiis allata curet servari.

In Exam. c. 4. §. 4. et p. 1. c. 4. §. 6.

8. Emptori pecunias ad quotidianos sumptus subministrabit, à quo singulis diebus expensarum exiget rationem ex codice; summam verò in librum suum ipse referet.

Emptori pecunias dabit, et quotidie rationem exiget.

Vid. Emptor. Reg. 2.

9. Curet, ut res omnes, præcipuè diu duraturæ, quàm opportunè emantur, nè has non perinde bonas, aut non æquo pretio cogatur comparare: caveat etiam nè dum nimiùm pecuniæ parcit, non bonas, aut insalubres res emat.

Res bonas, et quàm opportunè emi curabit.

10. Videat, num ea, quæ empta sunt, illæsa conserventur; atque animadvertens aliqua non ùt oportet conservari, aut expendi, Superiorem, vel Ministrum admoneat.

Curabit res emptas conservari.

11. Advertat, num ea quæ à Collegio possidentur, reparatione indigeant, seu domus, seu prædia, seu quidvis aliud, ut ad Superiorem referat: si quid autem vendendum videretur, eodem inconsulto nè faciat.

Quæ reparanda, quæ vendenda.

Sæculares negotiationes vitet. *Can. 25. Cong. 2.*

12. Omnia, quæ speciem habent sæcularis negotiationis, in colendis videlicet agris, vendendis in foro fructibus, et similibus, intelligat prohibita esse Nostris.

Locationes, et similia inconsulto Superiore non faciet.

13. Nihil, quod ad locationes, contractus, aut debita contrahenda, aut alia alicujus momenti negotia pertineat, faciat, nisì ipsi à Superiore commissum sit: si quid autem ex iis, quæ jubentur, ipsi videretur non expedire, eidem proponat modestè suam sententiam et rationes, quibus moveatur.

Circa lites.

14. Excipiet in codicem lites, si quæ fortè erunt; et quæ gravioris momenti circa eas fient, continenter et summatim annotabit.

Publica judicia et tribunalia.

15. In Tribunalibus judicum non compareat, nisì quando aliqua necessitas plurimùm urgere Superiori videretur; sed per externos Procuratores nostra negotia in publicis judiciis peragantur.

Lites componendæ.

16. Illud verò præcipuè ante oculos habeat, ut antequam litem ullam intendat, res controversa (si fieri possit) concordiâ aut compromissione, consulto Superiore, componatur: si quando tamen ad litem descendendum erit, memor sit, ut magnam pacem interiùs exteriùsque custodiat, et semper ad justam concordiam ipsum paratum esse, contrariæ parti innotescat.

17.

17. Curet diligenter, ut rectè et solidè fiant, quæ expedienda erunt. Quòd si periti juris consulendi sint, maximè idoneos eligat. Idem de cæteris officialibus dictum intelligatur. *Solidè negotia expediantur.*

18. Conferat cum Superiore, eique reddat rationem eorum, quæ facit, et quo in statu sint negotia, aut ei, quem ille designabit: quòd si rerum difficultas extraordinarium favorem, aut diligentiam exigere videatur, eidem significet, ut auxilia, quæ opportuna visa erunt, petantur. *Cum Superiore negotia conferat.*

19. Diligenti curâ asservabit in Archivo ad hoc designato instrumenta originalia, et titulos, quibus constat de jure eorum, quæ à Collegio possidentur, suis locis reposita, ut facilè inveniri possint. Archivi autem duæ claves diversæ erunt, quarum alteram Rector, alteram ipse habebit Procurator. *Quæ in Archivo asservabit, et quot claves.*

20. Seorsum habeat hæc eadem instrumenta, et titulos manu Notarii publici subscriptos, ut fidem faciant, si aliquando in judicio præsentari necesse sit. *Habeat etiam authentica.*

21. Præter hæc Procurator librum habebit, in quo summa quædam horum instrumentorum et titulorum contineatur: cùm autem contractus majoris momenti, præsertim rerum perpetuarum fient, redigat in *Librum habeat instrumentorum.*

memoriam Rectori, ad Archivum, quod est in Urbe penès Præpositum Generalem, eorum exempla authentica mittenda esse.

Cubiculum clavi obseratum, et scripta necessaria apud se habebit.

22. Cubiculum clavi obseratum habeat, et asservabit scripturas, quibus ad Procuratorium munus indigebit: cumque aliquas ex Archivo accipiet, earum in libro qui in eodem Archivo erit, notato die, mense, et anno, memoriam relinquet; quas cùm suo tempore restituet, ex eodem libro expunget.

Quæ in libello notabit.

23. In libellum referet, quæcumque à Superiore ipsi facienda injungentur, nè memoriâ excidant, et effectu frustrentur.

Circa Benefactores.

24. Intelligat, qui sint illi potissimùm, qui beneficia magni momenti in Collegium contulerunt, et eorum catalogum habeat, et Superiorem certiorem faciat; ut juxta modum professionis nostræ, grati in illos esse possimus.

REGULÆ

PRÆFECTI LECTORUM

AD MENSAM.

1. Curet, ut idonei in lectores mensæ à Superiore destinentur, et eos instruat, ut altâ, clarâ, et distinctâ voce legant. *Idoneos lectores curet, et instruat.*

2. Det operam, ut lector prævideat diligenter lectionem, ut bene et emendatè proferat, et in dubiis ad se recurrat. *Prævidere faciat lectionem.*

3. Admoneat lectorem: et si quid perperàm pronuntiaverit, correctus repetat, et emendatè iterum proferat. *Eos in mensa corrigat.*

4. Habeat à Superiore assignatos sibi socios, ut in neutra mensa desit, qui lectorem corrigat; eosque juxta has Regulas instruat. *Socios habeat.*

5. Initio lectionis in prima, atque etiam (nisi Nostrorum paucitas aliud suaserit) in secunda mensa in prandio et cœna legatur caput de Scriptura sacra novi vel veteris Testamenti, cui succedat semper aliquis liber pius ac facilis juxta indicem inferiùs præscriptum: et habeatur peculiaris ratio *Quæ, et quo ordine legi debeant.*

T 2

Coadjutorum, ut pro arbitrio Superiorum aliquid vernaculâ linguâ ad illorum etiam consolationem legatur.

Quid in festis celebrioribus. 6. In celebrioribus festis legatur aliquid omisso capitulo Scripturæ, ex Patrum homiliis et tractatibus, quod ad historiam et celebritatem festi pertineat. Et à Dominica in Passione usque ad Pascha, post lectionem Scripturæ de Passione Domini, tractatus aliquot de eadem legantur.

Litteræ annuæ. 7. Cùm afferuntur litteræ annuæ, et Indicæ, quàm primùm legantur.

Regulæ. 8. Initio cujusque mensis Summarium Constitutionum, Regulæ Communes, et Epistola B. P. N. IGNATII de Obedientia legantur.

Martyrologium. Congr. 8. Decr. 47. 9. Manè absolutâ lectione, seu prædicatione, legatur Martyrologium vulgare sequentis diei. Quo die fit abstinentia, vespere caput aliquod ex libro de Imitatione Christi; cùm verò jejunatur, nihil legatur vespere.

LIBRI DIVINÆ SCRIPTURÆ, QUI IN REFECTORIO LEGENTUR.

Libri legendi ex Scriptura. Ex novo Testamento, omnia integrè legentur.

Ex veteri, Pentateuchus, præter Leviticum.

Historiales omnes, et Sapientiales, præter Cantica.

Prophetales, præter capita aliquot obscuriora.

LIBRI, QUI POST LECTIONEM SCRIPTURÆ LEGI POSSUNT.

Historia Ecclesiastica Eusebii Cæsariensis. *Ex Auctoribus.*

Historia Ecclesiastica Nicephori Callisti.

D. Gregorii Dialogi.

Historia Ecclesiastica Bedæ.

Vitæ Sanctorum Aloysii Lipomani.

Vitæ Sanctorum Surii.

Severus Sulpitius de B. Martino.

Gregorius Turonensis de gloria Confessorum.

Selectæ Epistolæ D. Hieronymi.

Chrysostomus de Orando DEUM, de Providentia, et de Sacerdotio.

Ambrosius de Fuga sæculi, de Bono mortis.

Augustini Sermones, Meditationes, Confessiones, et alia ejusdem opuscula, et tractatus.

D. Bernardi de Interiori domo, et aliquot sermones, et tractatus.

Homiliæ Patrum selectæ.

D. Bonaventuræ stimulus Divini amoris.

Thomas de Kempis de Imitatione Christi, et aliquot ex ejusdem Auctoris opusculis.

Catechismus Romanus.

Litteræ Indicæ.

Quinam alii legendi.

10. Præter hos libros poterunt quidem alii legi tum vulgares, tum Latini, sed examinati et approbati à Provinciali : atque illi esse debent, qui et pietatem promoveant, et vocationis propriæ propositum confirmare possint.

Cum Superiore conferendum.

11. De singulis libris suo tempore prælegendis in mensa, indicem præscriptum priùs conferet cum Superiore, ut ille constituat, quid legendum sit.

Catalogus Concionatorum in Refectorio.

12. Catalogum à Superiore habeat eorum, qui in Refectorio commodè concionari poterunt, ex quibus Superior ipse eligat, qui statis diebus concionentur, et eos præscripto tempore admonebit, qua de re sint concionaturi.

REGULÆ
PRÆFECTI SANITATIS.

1. PRÆFECTI sanitatis munus, erit superintendere iis, quæ ad corporis bonam valetudinem pertinent, conservandam in sanis (in iis præsertim, qui ex ætate aut aliis de causis sunt debiliores) tum restituendam in ægrotantibus. *Quod ejus munus.* P. 3. c. 2. §. 6.

2. Præsit Infirmario, et cæteris, quibus cura ægrotorum commissa erit; detque operam, * nè desit Medicus, adsitque eo veniente, præsertim ubi morbi qualitas id postulaverit: et quidquid ab eo præscriptum fuerit, studeat ut executioni mandetur. Et ubi videret ægrotorum cubicula salubria non esse, ad Superiorem referat. *Infirmario præsit.* * P. 3. c. 2. lit. G.

3. Observet, num quis ex nimia fatigatione corporis aut spiritûs, plus æquo laboret, vel alia de causa morbi periculo se exponat, et Superiori significet. *Circa nimios labores.*

4. Si in cibis, aere, frigore, aut alia quapiam in re aliquid probabili ratione animadvertat, quod communi omnium, vel alicujus saluti prodesse, vel obesse possit, Superiorem admoneat. *Superiorem admoneat de his quæ saluti prosunt, etc.*

5. Curet ut Infirmarius Regulas suas observet, quas apud se etiam habebit. *Infirmarii regulas habeat, et observari faciat.*

REGULÆ

PRÆFECTI BIBLIOTHECÆ.

Index librorum prohibitorum.

1. INDICEM librorum prohibitorum in Bibliotheca habeat, et videat, nè fortè ullus sit inter eos ex prohibitis, aut aliis, quorum usus communis esse non debet.

Bibliothecam claudat, et quibus clavem dabit, etc. P. 4. c. 6. §. 7.

2. Bibliotheca clausa sit; cujus claves ipse habeat, et illis tradat, qui eas, juxta Superioris judicium, habere debebunt.

Libri quomodo disponendi.

3. Libri omnes eo ordine in Bibliotheca collocentur, ut singulis facultatibus suus certus sit locus proprio titulo inscriptus.

Exteriùs inscribantur tituli.

4. Singuli libri titulis exteriùs inscribantur, ut facilè cognosci possint.

De eorum conficiendis Catalogis.

5. Omnium librorum, qui domi sunt, catalogum habeat, diversarum facultatum auctoribus ordine alphabetico in diversas classes distributis.

Catalogus librorum in usum Nostrorum.

Ut ex Bibliotheca extrahendi.

6. In alio catalogo, divisis etiam per classes facultatibus, ii libri scribantur, qui in Nostrorum usum extra Bibliothecam concessi sunt : qui verò intra dies octo restituendi extrahuntur, in tabula in hunc usum

parieti appensa notentur; quibus redditis, quod fuerat scriptum deleatur.

7. Nullum librum ex Bibliotheca cuipiam dabit sinè Superioris licentia speciali, aut generali: et advertat, nè quis librum, etiam cum licentia, se inscio accipiat. *Ex Bibliotheca nullum librum inscio Superiore dabit.*

8. Curet, ut Bibliotheca valdè munda et composita sit, quam in hebdomada bis verret, et semel ex libris pulverem excutiet: cavere etiam debet, nè libri humiditate, aut alia re lædantur. *Bibliotheca mundanda.*

9. Quando intellexerit domi deesse aliquos libros necessarios, aut aliquos valde utiles in lucem editos esse, certiorem faciat Superiorem, ut, si illi visum fuerit, emantur: si verò domi libri inutiles fuerint, eumdem admoneat, an cum aliis melioribus commutandi sint. *Novos emendos, et inutiles vendendos curet.*

10. In loco publico, præsertim in magnis Collegiis, sint quidam communiores libri, quibus unusquisque pro ratione suorum studiorum uti possit. *Libri communes.*

11. Habeat librum, in quo ea omnia judicio Superioris selecta diligenter scribantur, quæ in suo Collegio publicè exhibentur, ùt Comœdiæ, Dialogi, Orationes, et id genus alia. Conclusiones verò singulo- *Quæ in libro scribenda.*

rum annorum, quæ publicè defendentur, simul consutas in Bibliotheca asservet.

Libri extra domum commodati.

12. Si aliqui libri extra domum accommodatò darentur, adhibeat diligentiam, ut recuperentur suo tempore; et in aliquo interim libro notabit, quinam illi libri sint, et quibus eos accommodaverit.

REGULÆ

SCHOLASTICORUM SOCIETATIS.

1. Animi puritatem custodire, et rectam in studiis intentionem habere Scholastici nostri conentur; nihil aliud in his, quàm Divinam gloriam, et animarum fructum quærentes; * ad hunc enim scopum studia Societatis diriguntur: et in suis orationibus gratiam, ut in doctrina proficiant, crebrò petant. *Recta intentio.* P. 4. c. 6. §. 1. * Ibid. c. 5. §. 1.

2. Seriò, et constanter ad studia animum adjiciant: * utque cavendum sibi putent, nè fervore studiorum, intepescat solidarum virtutum ac religiosæ vitæ amor, ità sibi vicissim persuadeant, nihil gratius se DEO facturos in Collegiis, quàm si cum ea intentione, de qua dictum est, studiis se diligenter impendant: et licèt numquam ad exercenda ea, quæ didicerint, perveniant; illum tamen studendi laborem ex obedientia et charitate, ùt par est, susceptum, opus esse magni meriti in conspectu Divinæ, et summæ Majestatis apud se statuant. *Diligentia.* * P. 4. c. 6. §. 2. et c. 4. §. 2.

3. Iis facultatibus singuli operam dabunt, *Indifferentia*

quoad facultates. Ibid. c. 5. §. 2. et c. 6. §. 6.

eosque audient Præceptores, quos Superior assignabit.

Assiduitas. Ibid. c. 6. §. 8. Ibid. lit. H.

4. Scholastici in audiendis lectionibus sint assidui, et in eis prævidendis diligentes, et postquam eas audierint, repetendis: in quibus repetitionibus, si quid erit, de quo ipsi dubitent, Magistrum adeant.

Adnotanda. Ibid. c. 6. lit. I.

5. Ex lectionibus quæ adnotatu digna erunt, in scripta referent, et postea majori cum ordine digesta, transferant in libros papyraceos, quæ in posterum conservata velint.

Disputationes publicæ. Ibid. c. 6. §. 10.

6. Intersint Scholastici communibus scholarum, etiam externarum, ad quas accedunt, disputationibus; et doctrinæ specimen pariter, ac modestiæ præbere curent.

Quotidianæ repetitiones. Ibid. §. 11.

7. Quotidianis disputationibus, ac repetitionibus omnes intersint; et qui disputant, ei, qui præest, religiosè obediant.

Modestia eundò ad scholas. Ibid. c. 4. §. 6.

8. Cùm ad publicas scholas eundum erit, eant, et redeant invicem associati, cum ea modestia interiori et exteriori, quæ ad sui, et aliorum ædificationem conveniat.

Colloquia cum externis. Ibid.

9. Eorum colloquia, qui cum Scholasticis externis loquendi facultatem habuerint, sint solùm de rebus ad litteras, vel ad profectum spiritûs pertinentibus, prout ad majorem DEI gloriam omnibus utilius fore judicabitur.

10. Omnes quidem, sed præcipuè humaniorum litterarum studiosi, Latinè loquantur: et memoriæ, quod à suis Magistris præscriptum fuerit, commendent: ac stylum in compositionibus diligenter exerceant.

Latina lingua. Ibid. c. 6. §. 13.

Memoriæ et styli exercitatio. Ibid. c. 13. §. 3.

11. Ultra duas horas nemo, aut legendo aut scribendo, labori incumbat, quin studium intermittat aliquantulo temporis intervallo. Præscriptam verò à Præfecto divisionem temporis servent diligenter universi, nec aliis quàm ab eo sibi traditis utantur libris.

Interruptio studiorum. Ibid. c. 4. §. 1.

Temporis divisio.

12. Horis privato studio attributis, qui superioribus facultatibus vacant, domi relegant, quæ scripserint in scholis, eaque curent intelligere, et intellecta sic examinent, ut ipsi sibi objiciant, et quæ objecerint, solvant: quæ nequeunt, annotent ad interrogandum, vel disputandum.

Privata scriptorum relectio. Ibid. c. 6. §. 14. et lit. M.

13. Si Magistros studiorum causâ convenire debent, horam certam à Superiore destinatam habeant; extra quam illorum cubicula sinè peculiari facultate non adeant.

Quando adeundi Magistri. Ex Instruct. 5. Cong. 6. pro Schol. Decr. 80. §. 18. Cong. 7.

REGULÆ

SUBMINISTRI.

Instrumentum Superiorum. 1. SUBMINISTER est instrumentum Ministri et aliorum Superiorum, ad res particulares obeundas, et executioni mandandas.

Eorumdem executor. 2. Nihil ordinat, sed tantùm est executor, et exactor actionum domesticarum, juxta modum, et ordinem sibi à Superioribus præscriptum.

Ejus curæ. 3. Est ejus præcipua cura, ut omnia, quæ attinent ad Culinam, Refectorium, Penum, Cellam vinariam et aquariam, bene, et ordine, et tempore suo parata sint, et ministrentur; videatque, ut cubicula sint decenter composita, quæ alternis saltèm diebus visitabit.

Curet, nè Nostri intempestivè loquantur. 4. Curet, nè Nostri per Domum, vel Collegium vagentur, vel intempestivè colloquantur; ac denique, ut unusquisque in suo officio versetur, et contineatur.

Quotidie de omnibus referet. 5. Referet de omnibus rebus quotidie ad Ministrum, ad Præpositum verò vel Rectorem, quoties eis visum fuerit.

6. Nullam injunget pœnitentiam, sed de defectibus domesticis admoneat Ministrum, vel alium Superiorem: poterit tamen impositas pœnitentias nomine alicujus Superioris aliis denuntiare. *Pœnitentias non injunget.*

7. Erit Superior Nostrorum, qui Sacerdotes non sunt: Sacerdotibus tamen aliquid injungere poterit nomine alicujus Superioris. *Erit Superior non Sacerdotum.*

Ex deputat. pro Coadjut. in 6. Congr.

REGULÆ

COADJUTORUM TEMPORALIUM.

Qualis eorum finis. In Exam. c. 6. §. 7.

1. Intelligant omnes, primariam ipsorum intentionem ad inserviendum Divinæ Majestati in Societate esse debere, non solùm, ut diligentiam omnem in spiritualia Exercitia, * orationem, ac devotionem statis temporibus impendant; sed etiam se exerceant in domesticis suæ vocationis ministeriis, quantumvis humilibus et abjectis, cujuscumque generis illa sint, parati ad vitam omnem in eis exigendam: sibi persuadendo, se in ea re obsequium et laudem præstare suo Creatori ac Domino, ob cujus amorem, reverentiamque in iis elaborant.

* V. Cong. 1. Dec. 97.

Quæ eorumdem cura. P. 1. c. 2. §. 2.

2. Præcipua illorum cura sit, conscientiæ puritas, serioque in earum virtutum studia incumbant, quæ hunc Societatis gradum in primis ornant, atque perficiunt, ac sinè quibus statui suæ vocationis pro dignitate respondere nullo modo possent: cujusmodi sunt devotio, animæ quies, tractabilitas, amor virtutis, desiderium perfectionis; ut domesticis et externis ædificationi sint, ut sorte

sorte Marthæ contenti, activâ se vitâ exerceant; peculiari amore Institutum Societatis prosequentes, cujus utilia membra ad Domini gloriam esse contendant.

Recreatio, et locus recreationis.

3. In quotidiana recreatione cum iis potissimùm versentur, à quibus commodè in rebus spiritualibus juvari possint: neque coeant inter se soli, aut à communi recreationis loco seorsim secedant.

Otii fuga.

4. Postquam sui officii ministeriis satisfecerint, si quid vacui temporis superfuerit, id totum in alia exercitia spiritualia, aut corporalia impendant: ejusque rei causâ Superiorem adibunt, ut quæ de ea re sit ejus voluntas, ex ipso cognoscant.

Quos comitantur, solos nè deserant. Reg. 18. Sacerd.

5. In comitandis Nostris, cùm præsertim mulieres invisunt, non solùm illud diligenter servare debebunt, quod Sacerdotibus eorum regulis præscribitur (ut, cùm ad Confessiones fœminarum audiendas mittuntur, vel alia de causa eas adeunt, socius iis à Superiore datus, quamdiu Sacerdos cum fœminis loquetur, eo in loco sit, unde eos videre possit, quantum loci natura patietur, non tamen ea, quæ secreta esse oportet, audire) sed etiam cùm viros cujuscumque conditionis, aut ordinis adibunt, dabunt operam, ut nullo tempore eum solum

relinquant; tum ob religiosam decentiam, tum ob communem ædificationem; nisi fortè qui invisuntur tantæ auctoritatis sint, ut ob urbanitatem, aut negotiorum naturam ratio suadeat, non esse Sacerdotis, aut cujusvis è Nostris socium ad eam tractationem admittendum. Illud prætereà noverint, debere se, cùm domum redierint, ultro Superiorem admonere, etiamsi ab ipso non rogentur, si quid in eo genere contra hanc regulam commissum sit.

Superiorem moneant.

Observantia, erga Sacerdotes præsertim. Reg. Sum. 29.

6. Meminerint non solùm ex Regula omnes in animo tamquam sibi Superiores ducendos existimare, et exteriùs honorem ac reverentiam, quam exigit cujusque status, cum simplicitate, et moderatione religiosa exhibere; sed etiam peculiari studio curent erga omnes illos è Nostris, qui Coadjutores non sunt, exteriori observantiâ et modo conversandi, eum, quem debent, respectum, humilitatemque præ se ferre; idque multò etiam magìs erga Sacerdotalem Ordinem.

De paupertate.

7. Quod ad paupertatem attinet, etsi res est omnibus communis, tamen ob multas, quas habent, occasiones variarum administrationum, caveant diligenter, nè quid sibi capiant, aliis dent, commodent, mittant,

aut quidquam faciant in hoc genere absque expressa licentia Superioris: præsertim reliquiaria, cruces, Agnos DEI, lapides Bezuarios, et id genus alia; sibique persuadeant, posse in iis rebus graviter contra votum peccari.

8. Cùm ad ipsorum spiritualem instructionem sit hebdomadis singulis Christiana doctrina explicanda, prout Superior præscripserit, omnes conventui intererunt, et ex ea re fructum percipere conentur. *Doctrina Christiana.*

9. Et quamquam, ùt est in Regulis Communibus, datâ commodâ occasione, eniti debent piis colloquiis proximum ad meliora promovere, et consilio atque exhortatione ad bona opera, præsertim ad Confessionem excitare: videbunt tamen, nè limites sibi à regula præscriptos excedant, in qua illud est, *pro ratione sui gradûs*, nè quid in eo peccent. *Nè eum proximis agendo limites excedant.* Reg. 42. com.

10. Librum nullum neque retinere, neque legere, cujuscumque generis, iis licebit, sinè Superioris licentia; cujus erit judicium eos illis assignare, qui magìs ad ipsorum spiritualem fructum expedire videbuntur. *Quinam libri concedendi.*

11. Meminerint demum quod B. P. N. IGNATIUS scriptum reliquit, quemadmo- *Eorum ministeria.* Exam. c. 6. §. 3.

dum proprium est Sacerdotum, et Operariorum spiritualium, Societatem in Confessionibus audiendis, in exhortationibus, in Doctrina Christiana, aliisque litteris edocendis juvare; ità proprium illorum esse, in ministeriis omnibus inferioribus, et humilioribus, quæ illis injungentur, exerceri: sibi persuadentes, quòd Societatem in iis rebus juvando (quò possit ipsa expeditiùs animarum saluti vacare) eidem omnium Domino serviant, siquidem propter Divinum ipsius amorem et reverentiam id faciunt. Ideo prompti esse debebunt cum omni humilitate et charitate, quoad ejus fieri poterit, ad ea officia, quæ eis credita fuerint, exactè obeunda. Quò fiet, ut non solùm mercedem integram laborum, sudorumque suorum consequantur, sed unà etiam participes efficiantur omnium bonorum operum, quæ DEUS per universam Societatem ad obsequium et laudem suam operari dignabitur: quemadmodum et omnium Indulgentiarum et gratiarum, quæ Professis ad suarum animarum bonum benignè à Sede Apostolica concessæ fuerint.

REGULÆ

ÆDITUI.

1. PRÆFECTO Ecclesiæ obediat in omnibus quæ ad templi ministerium pertinent. *Præfecto obediet.*

2. Servet modestiam in incessu, vultu, sermoneque, tam in templo, quàm in sacristia: iis verò, qui aliquid exigunt, satisfacere cum ædificatione studeat per se, vel ad Præfectum recurrendo, aut ipsos ad eum remittendo. Si quando verò necesse erit cum mulieribus loqui, id oculis demissis, et quàm brevissimè faciat. *Modestiam servet.*

3. Dum Sacris inservit, attentus ad suum ministerium cum devotione, et ædificatione sit. Nec ante eum qui celebrat, aut ad latus ex æquo, sed aliquanto posteriùs maneat: utatur verò tono, qui congruat cum eo, quo Sacerdos utitur: omnia rectè proferat, nec celeriter nimiùm, nec nimis lentè. Denique in iis sit bene instructus; et cæteros, qui Sacerdotibus ministrabunt, eadem doceat. *Quomodo Sacris inserviet.*

4. Curet, ut vestimenta, quæ Sacrum facturus induitur, sint rectè aptata, ipsumque *Vestimenta Sacerdotis componet.*

circumquaque intueatur, antequam è sacristia exeat.

Ministros Missarum habeat. 5. Diligenter det operam, ut Sacerdotes, qui Sacrum facere volunt, quàm primùm ministros habeant, juxta ordinem sibi à Superiore præscriptum : et quotidie unumquemque eorum, qui ordine in summo Altari Missas dicturi sunt, opportuno tempore admoneat.

Sudariola pro singulis apponet. 6. Tot habebit appensa sudariola in sacristia, quot fuerint Domi Sacerdotes, inscriptis singulorum nominibus, et addito uno, vel pluribus pro extraordinariis.

Quot candelas accendet. 7. Dum Sacra fiunt, accendat, ùt minimùm, candelas duas: et cùm sanctissimum Sacramentum elevatur, facem, aut cereum; quo tempore etiam tintinnabulum pulset: accendet etiam facem, cùm aliis sanctissimum Sacramentum ministrabitur, ipseque Confessionem generalem eorum vice recitabit.

Vinum, et aqua. 8. Curet, ut vinum, quod in Sacrificium paratur, sit bonum et merum ac mundum, eoque ipso die haustum : similiter et aqua, et ampullæ sint mundæ, et decenter coopertæ.

Hostiæ. 9. Hostias faciat, quàm fieri poterit, pulchras, eo numero, ut et Missis, et communionibus sufficiant.

10. Ante Missas, conciones ac lectiones, pulset campanam, prout sibi præscriptum erit: det etiam signum salutationis B. MARIÆ in aurora, in meridie, et vesperi: etiam signum, cùm primùm quis ex Nostris vitâ functus fuerit; ut omnes, pro cujusque devotione illius animam DEO commendent. *Campanam quando pulsabit in nostra Ecclesia.*

11. Si quando propter universalem aliquam causam in reliquis Ecclesiis campanæ pulsentur, ipse etiam juxta Superioris præscriptum pulsabit. *Quando in aliis pulsatur.*

12. Pridie quàm sit habenda concio, disponat scamna in templo, juxta solitum morem. *Scamna componat in templo.*

13. Det operam, ut nullo modo lumen desit ante sanctissimum Sacramentum, neque interdiu neque noctu. *Lumen ante Sacramentum numquam desit.*

14. Ex iis Sacerdotibus, quos habet à Superiore designatos, vocet diligenter ad templum, qui nominatim petuntur ad Confessiones audiendas: quòd si nominatim non petuntur, eos juxta ordinem sibi præscriptum accersat, et quantum in ipso est, det operam, ut omnibus, qui confiteri volunt, satisfiat. *Sacerdotes ut vocandi.*

15. Si qui Missas, aut orationes petant, ad Præfectum recurrat, vel ad eum illos remittat. *Quando Missæ petuntur.*

Quos ad Janitorem remittet. 16. Si quis aliquid quæreret, in quo ei à Janitore meliùs satisfieret, eum ad portam domûs remittat; et eos etiam, qui per portam, quâ à templo in domum patet aditus, ingredi vellent; nisì viri essent ejusmodi, ut eorum peculiaris esset habenda ratio, prout à Superiore fuerit instructus: numquam autem porta ea aperta relinquatur.

Lintea, et aqua ad manus non desint. 17. Curet, ut numquam illic aqua desit, ubi lavantur manus, et sint lintea convenienter munda pro Sacerdotibus, ad manus solas ante et post Sacrum extergendas.

Aqua benedicta. 18. Provideat, ut aqua benedicta in pila non desit.

Eleemosynas non admittat. In Exam. c. 1. §. 3. et p. 6. c. 2. §. 7. 19. Si quando eleemosynæ, Missarum vel Confessionum gratiâ, offeruntur, eas non admittat. Si quid tamen alioqui in Altaribus, aut aliis templi locis repererit, aut in usum templi oblatum fuerit, id Præfecto tradet.

Portæ templi quando aperiendæ, et quando claudendæ. 20. Templi portas manè, sed non ante auroram aperiat; easdemque vesperi circa solis occasum diligenter obseret: quod etiam faciet circa meridiem, nisì Superior in casu aliquo secùs faciendum judicaret: et quotidie noctu claves Ecclesiæ ad Superiorem deferat.

Templi custodia. 21. Quamdiu templum erit apertum, di-

ligenter curet, nè umquam sinè custode relinquatur; sed semper aut ipse, aut alius in eo sit, vel in sacristia, ità, ut et videre templum et custodire possit.

22. Advertat nè quis in templo deambulet, neve strepitus in eo audiatur: eos verò, qui loquentur altiùs, modestè, ùt decet, admonebit. *Nè fiant in eo strepitus.*

23. Det operam diligenter, ut Altaria sint munda, et bene præparata, et pro ratione temporum ornata, atque ut vasa sacra, ornamenta, et cætera omnia, quæ ad Divinum cultum pertinent, in suis locis aptè et decenter reponantur et conserventur. *Altaria, et reliqua mundabit.*

24. Videat, ut templum sit mundum, et bis singulis hebdomadis, ac sæpius, si necesse sit, præsertim in festorum solemnium vigiliis, scopis mundetur. Canes etiam ex templo abigat. *Quoties templum mundabit.*

REGULÆ
INFIRMARII.

Curet infirmos. P. 3. c. 2. lit. G.

1. CURAM habeat infirmorum, quorum ægritudo simul atque ei indicata fuerit, si censeret rem esse alicujus momenti, Præfectum et Superiorem admoneat.

Quando plures medici vocandi. P. 3. c. 2. lit. G.

2. Cùm quis in morbum incidit, à Superiore intelligat, num statim Medicus vocandus sit; qui unus ordinariè esse debet, nisì ingravescente morbo, aut in quibusdam aliis casibus, alio Medico opus esse Superior judicaverit: et quoties Medicus ægrotos inviset, adsit ipse.

De victu, etc. ægrotorum.

3. Studeat, ut quæ ægrotanti danda sunt, et opportunè emantur, et bona sint, et bene præparata ministrentur.

De cubiculis, et lectis.

4. Curet, ut ægrotorum cubicula sint valdè munda; lecti concinnè sternantur, et ramusculis et hujusmodi aliis decumbentes oblectet.

Ægrotos consoletur.

5. Ægrotum consolari et exhilarare studeat, non solùm rebus à Medico probatis, sed verbis etiam spiritualibus et lætis: habeat etiam libros, quorum lectione ægroti recreari, et juvari in spiritu possint.

6. Intelligat à Superiore, quos ex Nostris ad ægrotos invisendos, ac recreandos accersere debeat: caveat autem, nè dum infirmis placere studet, aliquid fiat, quod eis nocere ullâ ratione possit. *Quos vocabit ad eos invisendos.*

7. Medicinalia, et cuncta, quæ ægrotantium usui necessaria sunt, habere ipse debet, nisi Pharmacopola Domi sit, et in loco convenienti ea custodire, et sæpius revisere, ut incorrupta conserventur; et quando opus fuerit, ut de novo suo tempore conficiantur, curare juxta ordinem Superioris. *Medicinalia penès se habebit.*

8. Nihil omnino eorum, quæ à Medico præscribentur, prætermittat, aut mutet: ordinem etiam observet temporum præfixorum, quibus prandium, cœnam, syrupum, cæteraque medicamenta det, omnia scriptò excipiens, quæ Medicus præscripserit. *A Medico præscripta ritè servet.* P. 3. c. 2. lit. G.

9. Advertat, quo die quis cœperit ægrotare, et quâ horâ febres ægrotum et corripiant, et deserant; tum ut Medicum, et Superiorem admoneat, tum ut cibum tempestivè præbeat. *Dies ægrotationis, et hora febris.*

10. Si morbus sit contagiosus, supellex separari debet, nè cuiquam noceat. *Si sit contagio.*

11. Convalescentes è lecto surgere non permittat, priusquam id Medicus concesserit; et operam det, ut ea convalescentibus *Quando è lecto surgendum.*

præbeantur, quæ Medicus præscripserit, quoad Superiori satìs visum fuerit.

Patientia et charitas erga ægrotos.

12. Patienter et cum charitate cùm ipse, tum socii ejus, ferant molestias, et difficultates, quæ interdum in curandis infirmis accidere solent. Quemadmodum autem diligenter curare debet, nè debita ministeria ægrotis desint; ità etiam animadvertere, nè nimiæ vigiliæ, immoderatique labores, aut morbi contagio, vel propriæ ipsius, vel sociorum saluti noceant.

De Sacramentis suscipiendis. P. 6. c. 4. §. 1.

*13. Cùm gravitas morbi id postulaverit, Superiorem certiorem reddat, ut ægrotus, antequam judicii usu privetur, omnia Sacramenta accipiat: quòd si ægrotus diu, licèt sinè periculo, decumbat, curet, ut octavo quoque die pro more Societatis communicet; nè hujusmodi spirituali fructu, et consolatione privetur, nisì aliqua ratio judicio Superioris impediat.

Quid morbo ingravescente. P. 6. c. 4. §. 2.

14. Ingravescente morbo Superiorem admoneat, ut orationibus omnium domesticorum valdè peculiaribus infirmum juvari faciat; atque eò magìs, quò morti propinquiorem videret: et ut morienti quò plures poterunt, ex Nostris adsint, qui eum animosiorem reddant, iisque auxiliis juvent, quæ eo tempore convenient: ac cùm pri-

mùm vitâ functus fuerit, Æditum admoneat.

15. Provideat, ut eorum corpora, qui ad meliorem vitam migrârint, ad sepulturam consueto regionis more præparentur; et ut spatio diei naturalis decenter teneantur: nisì ratione mali odoris anteverti posse hoc tempus Superiori videretur. *Defunctorum corpora ut præparet.* *P. 6. c. 4. §. 3. lit. B.*

16. Præfecto sanitatis obediat in omnibus, quæ ad hoc officium pertinent: qui si nullus fuerit constitutus, Præfecti munere ipse fungatur. *Præfecto sanitatis obediat.*

REGULÆ

JANITORIS.

Nomina prope ostium scribenda. 1. NOMINA omnium domesticorum prope ostium Domûs in tabula scripta sint, ubi notis quibusdam illi designabuntur, qui egredientur: * neminem verò foras exire permittat, qui facultatem à Superiore generalem, aut particularem non habeat; et ab iis, qui egrediuntur, quò eant, intelligat.

* P. 3. c. 1. §. 3.

Nil intempestivè nuntiabit. 2. Nihil cuiquam nuntiabit intempestivè, ùt cùm in mensa sedetur, nisì aut res esset necessaria, aut personæ mittentis conditio aliud exigeret.

Litteras Superiori tradat. 3. Litteras omnes et schedulas, quæ domesticis mittuntur, Superiori tradat: ii verò, ad quos dabantur, eas esse acceptas nè intelligant: caveat etiam, nè alicujus domestici litteras, aut quid simile externis det injussu Superioris.

Quid cum peregrè venientibus. 4. Cùm aliqui ex Societate peregrè veniunt, januam ingressis dicat, ut illic exspectent, dum Superior de adventu eorum fit certior.

Præstò sit ad januam. 5. Festinet ad januam, cùm tintinnabu-

lum pulsari audit, et cùm res patietur, per fenestellam venientes expediat, portâ non apertâ.

6. Si quis ab externis quæratur, qui domi non sit, modestè intelligat, quis sit ille, qui petit, et quid velit, ut id redeunti, si opus sit, cum facultate Superioris significare possit.

Quando aliquis Domi non sit.

7. Talem cum omnibus conversandi modum teneat, ut discretione, modestiâ, et spiritualibus verbis singulos ædificatos et contentos à se dimittere studeat.

Modus conversandi.

8. Cùm externi aliquem è Nostris alloqui volent, Superiorem adibit, qui si ad id facultatem dederit, diligenter eum, qui petitur, quæret, et ad locum colloquiis destinatum eos remittet.

Neminem sinè facultate vocet ad januam.

9. De eleemosynis, quæ ad januam mittentur, Superioris mentem intelligat, illiusque ordinem sequatur; et si alicujus momenti sint, Procuratorem certiorem faciat.

De eleemosyna.

10. Si quando Prælati aut Magnates domum intrârint, curet, si commodè possit, ut Sacerdos aliquis eos comitetur, dum Superiorem ipse accersit.

Prælati et Magnates.

11. Cùm pauperes eleemosynæ causâ ad januam accedunt, benignè respondeat, et sedulò quærat, quidnam eis erogari possit

Cum pauperibus benignè se habeat.

juxta Superioris arbitrium, idque illis cum charitate distribuat.

Mulieres ad Ecclesiam remittat.

12. Mulieres, si quando ad ostium accedunt, paucis verbis dimittat, aut si pluribus opus esse videretur, in Ecclesiam eas mittat ad Æditùum, ubi responderi ipsis poterit.

Janua sit semper obserata.

13. Obserata semper janua sit, clavisque in porta nè relinquatur: loca etiam portæ vicina munda servet, et ut juxta januam omnes submissâ voce loquantur, curet.

Portas quando claudet.

14. Portas Domûs ante noctem claudat, exinde verò eas nullius causâ aperiat, nisì de Præpositi vel Rectoris expressa licentia: et antequam cubitum eat, claves eidem tradens, si quis forìs maneat, illi renuntiabit.

Nil externorum custodiat.

15. Nihil custodiendum à quoquam externo recipiat, absque Superioris jussu.

Veniente Medico dabit signum.

16. Quoties Medicus Domum ingredietur, signum dabit campanâ; ut Minister et cæteri, qui debent, adesse possint.

Etiam pro initio scholarum et fine.

17. In Collegiis, in quibus Scholæ externis aperiuntur, signum campanâ dabit pro initio lectionum, ac fine: et Gymnasia statis temporibus aperiet, atque claudet; nisì horum cura aliis demandetur.

REGULÆ

REGULÆ

CUSTODIS VESTIUM.

1. SERVARE debet omnem supellectilem, sive lineam sive laneam, et quidquid ad indumenta, et ubi opus fuerit, etiam ad calceamenta, attinet: quæ diligenti curâ, ùt rem pauperum Christi, custodiet. *Quæ servabit.*

2. Inventarium rerum, quas ipse custodit, si alicujus momenti sint, in libro habeat; et seorsum scribat, quæ de novo fiant, addito die, mense, et anno; ut cùm à Superiore jubebitur, possit sui muneris rationem reddere. *Inventarium rerum.*

3. Vestes ordine dispositas servet, et novas et intègras à vetustioribus sejungat, et nè corrumpantur videat; eas etiam aptandas et resarciendas curet, ùt decet religiosam paupertatem: quas verò non ampliùs usui Nostrorum futuras judicabit, eas Superiori ostendat, ut ille quid de eis faciendum sit, statuat. *Cura vestium.*

4. Quæ singuli Novitii domum attulerunt, ea alicubi separatim asservabit, inscripto nomine ejus, qui attulit; donec *A Novitiis allata asserventur.* In Exam. c. 4. §. 4. et p. 1. c. 4. §. 6.

biennio expleto consueta vota Societatis emittant.

Singulis mensibus cubicula visitet. Decr. 80. §. 3. Congr. 7. Ex Instr. 1. Spiritûs.

5. Singulis mensibus omnia Domûs visitabit cubicula, ut ex Superioris arbitrio, si quid eis desit, suppleri possit; si quid etiam superfluum invenerit, v. gr. vestes duplices, Instrumenta itineris, et similia, in vestiaria officina custodiantur.

Vestibus indigentes.

6. Inspiciat etiam quinam vestibus indigeant, ut Superiori dicat, ejusque ordinem exequatur; eo verò inconsulto nihil cuiquam dabit. * Coadjutores autem temporales sottanis dimidio palmo brevioribus, quàm Sacerdotes, et pallio sottanis breviori utantur.

* V. Cong. 6. Dec. 30.

Linei panni.

7. Linei panni lotori, sive externus ille sit, sive domesticus, scripto numero dentur, et accipiantur.

Subuculæ signentur, etc.

8. Subuculæ singulorum, quæ staturæ induentium convenire debent, signis particularibus internoscantur, nè permisceri contingat.

Pannos lineos pro Refectorio, etc. numeratò det, et recipiat.

9. Pannos lineos omnes, quos utendos Refectorii Præfecto, Coquo, aliisque ministris dividet, numeratò det, et recipiat.

Quando linea distribuet et colliget.

10. Sabbati vespere linea munda per omnia cubicula distribuat: Dominicâ verò die manè ex iisdem cubiculis immunda colli-

gat; et an omnia, quæ dederat, recipiat, animadvertat.

11. Æstivo tempore linteamina munda pro lectis decimoquinto quoque die; hiberno verò post tres hebdomadas distribuat, ubi id fieri poterit. *Linteamina munda pro lectis quando mutabit.*

12. Hæc omnia custos vestium præstabit, nisì ejus officium in magno aliquo Collegio aut Domo in plures personas distribuere necesse sit.

REGULÆ

EMPTORIS.

Quomodo emat.

1. Diligens sit in emendis iis, quæ ad quotidianum usum, Superioris arbitrio, domum comportanda sunt, eaque tempestivè Dispensatori tradat: emat autem res bonas, et quàm commodissimo pretio poterit, licèt longiùs sint petendæ.

Pecuniæ acceptæ et expensæ rationem quotidie reddat. V. Proc. Coll. Reg. 8.

2. Adnotet pecuniæ summam, quam à Procuratore in dies accipiet, et quas in res eam expendet; et rationem ei quotidie reddat dati et accepti: quid autem sequenti die empturus sit, à Ministro intelliget.

Curet ædificationem.

3. Curet, quantùm poterit, eos, quibuscum aget, discretione ac modestiâ ædificare, et quatenus ejus officium decet, religiosis verbis in spiritu juvare.

REGULÆ

DISPENSATORIS.

1. In rebus distribuendis ordinem Superioris sequatur : et quamvìs communiter æqualitatem inter omnes servare debet, habeat tamen Infirmorum et convalescentium rationem, prout ei fuerit præscriptum. *Quomodo res distribuet.* *Infirmorum curam habeat.*

2. Vinum in mensa ponendum aquâ temperabit, ubi et quantum Superiori videbitur. *Vinum.*

3. Quæ ex mensis supersunt, diligenter conservabit, memor paupertatis ; ut et domesticis, et externis pauperibus, juxta ordinem Superioris, usui esse possint. *Quæ supersunt, servet.*

4. Curam habeat conservandi res ad victum necessarias, quæ ipsi committentur, clausasque custodiat, advertens nè corrumpantur: quòd si corruptionis sit periculum, Superiorem admoneat. Ut autem hæc meliùs observet, visitet sæpe penum, et alia loca, ubi illa reconduntur. *Res ad victum necessarias curet.*

5. Tam penum, quàm reliqua omnia quæ in eo sunt, munda habeat. *Munditiem curet.*

Cibi quando emendi.

6. Antequam penitùs absumantur cibi, qui domi reconduntur, Superiorem admoneat, ut alii coemi tempestivè possint.

Dolia purganda, etc.

7. Curet concinnanda dolia et purganda, cùm opus est, ad novum vinum infundendum: cujus rei cùm tempus impendet, Superiorem admonebit.

REGULÆ

PRÆFECTI REFECTORII.

1. Curet refectorium et quæ ejus usibus serviunt, omnia esse quàm mundissima. *Curet munditiem.*

2. Nè aqua manibus abluendis, aut mantilia extergendis desint, advertat: horum autem (quæ bis in hebdomada saltèm mutabuntur) alia Sacerdotibus, alia non Sacerdotibus destinata erunt. *Aqua, et mantilia non desint.*

3. Mantilia singulis saltèm hebdomadis semel, mappæ verò, quæ singulis singulæ servient, bis mundæ ponentur: omnia autem lintea numeratò et accipiat, et reddat. *Mantilia, et mappæ, quando mutanda.*

4. Curet, ne vasa, et cætera in Refectorio necessaria, desint, et ut quàm maximè munda sint: cultellos autem frequenter acuere faciat. *Vasa munda non desint.*

5. Parvam mensam paratam habeat. *Parva mensa.*

6. Signum campanâ temporibus suis dabit conveniendi ad primam, et secundam mensam: sed ante primum pulsum (qui quartâ parte horæ secundum præcedat) à Coquo intelligat, an sint omnia parata. *Quando signum campanâ dabit.*

7. Mensæ rebus necessariis paratæ esse *Quæ in primo*

signo, quæ itèm in secunda mensæ apponentur. debent, cùm campanâ signum primò dabitur: quæ autem ad potum pertinent, circa secundum signum apponantur, et aquæ ac vini vasa supra orbes collocentur.

Quæ infirmis parabit. 8. Sit certus locus iis, qui curæ Infirmarii subsunt, quibus nihil, nisì quod ab eo præscriptum erit, apponat: servet autem cum omnibus æqualitatem, nisì secùs necessitatis causâ esset à Superiore monitus: sinè cujus arbitrio, neque jentaculum, neque aliud quidquam ulli concedet.

Ante finem pro secunda, quæ præparanda. 9. Priusquam è mensa surgatur, inferantur orbes aliquot in mensam, ut quisque locum suum mundet: quamprimum verò pro secunda præparata omnia habuerit, signum campanâ dabit: providebitque, nè desint, qui ministrare debent.

Quæ supersunt cui tradet. 10. Quæ ex mensis supersunt, colliget, atque illi tradet, ad quem id ex officio pertinet, sive Coquus is, sive Dispensator sit.

Notet in tabula, qui cibum capiunt. 11. Nomina eorum, qui domi tam in Refectorio, quàm extra vescuntur, in quadam tabula habeat, et eos, qui cibum cepêre, notabit; ut intelligat, quinam supersint; et Coquum, qui portiones distribuit, commonefaciet.

Quæ post mensam agenda. 12. Mensis expeditis mantilia plicentur, verraturque Refectorium: et si quis inter

comedendum silentium non servaverit, aut aliquid minùs modestum fecerit, ipse Superiori significabit.

13. Habeat à Ministro catalogum in quo scriptum sit, quinam, et quibus diebus in prima, et secunda mensa ministraturi sint; eumque ordinem servet. Intelligat etiam sabbato, quinam per hebdomadam sequentem in Refectorio legere debeant; eosque faciat certiores. *Qui ministraturi in mensa, et qui lecturi.*

14. Catalogum habeat rerum, quæ in Refectorio serviunt: ut, cùm ratio ab eo requiretur, in promptu sit, et in loco ad id designato eas custodiat. *Rerum Refectorii catalogum habeat.*

15. Ad finem recreationis, quæ unâ horâ post primam mensam, alterâ post secundam à prandio, et à cœna durare debet, distincta signa campanâ dabit. *Signa ad finem recreationis.*

REGULÆ

COQUI.

Munditiam in se et aliis curet, præsertim in iis quæ ad ægrotos.

1. In iis omnibus, quæ ad suum munus pertinent, munditiam servet ipse, et ab aliis servandam curet; detque operam, ut omnia rectè et opportunè parentur, ea præsertim, quæ ad ægrotos pertinent.

Epulæ ut tractandæ.

2. Carnes, pisces, et alia, quæ ad mensam portanda sunt, dum secat et distribuit, digitis minimè contrectet, sed fuscinulâ aut cultello ad eam rem utatur.

Cibi quo tempore parati.

3. Semihorâ, aut saltem quartâ horæ parte, antequam in mensa sit sedendum, præparati cibi omnes esse debent.

Portiones.

4. Circa qualitatem, et quantitatem portionum, ordinem à Superiore datum sequetur.

Nemo præter Infirmarium in culina præparet.

5. Coquere, aut aliud quippiam pro aliquo particulari parare, Infirmario tantùm excepto, neminem sinet, neque ipse faciet sinè Superioris facultate.

Catalogus rerum.

6. Scriptum in codice habeat catalogum rerum, quarum est usus in coquina, quas ipse servare debet.

7. Diligenter advertat, nè plura, quàm necessaria sint, ligna comburantur. Hanc similiter diligentiam in rebus, quas consumit, adhibebit, nè quid non necessarium insumatur, ut religiosam paupertatem decet. *Paupertatis cura.*

8. Quæ ex mensa supersunt, eique traduntur, conservabit, memor paupertatis; ut et domesticis, et externis pauperibus usui esse possint, juxta ordinem Superioris. *Quæ supersunt ut conservabit.*

9. Si quem haberet adjutorem, curet, ut eum verbo et exemplo suo ædificet, præsertim Novitios. *Adjutores ædificet.*

REGULÆ
EXCITATORIS.

Quo tempore cubitum ibit, et alios excitabit. P. 3. c. 1. §. 2. lit. E. et p. 4. c. 10. §. 9.

1. Media saltem horæ parte ante cæteros cubitum eat, eodemque temporis spatio ante alios manè surgat, et horâ constitutâ campanam pulset, statimque ad omnia cubicula lumen deferens, cunctos excitet. Quod ùt certiùs et meliùs præstare possit, horologium excitatorium à Superiore habeat.

Quando visitabit.

2. Quartâ horæ parte ab excitatione elapsâ, cubicula rursus inviset, ac si quos nondum surrexisse comperiat, Superiori nuntiet.

Quando pulsabit ad orationem.

3. Post aliam quartam horæ partem ad orationem pulsabit, ità ut ab excitatione ad orationis usque initium, semihora intercedat: absoluto verò tempore orationi deputato, finis signum dabit.

Adjutores has regulas observent.

4. Si quorum operâ indigebit propter multitudinem eorum, quos excitare aut visitare debet, eos à Superiore petet, quos servare easdem regulas curabit: si qui au-

tem debiles aut valetudinarii erunt, eos juxta ordinem Superioris excitabit.

5. Si quem videret communem illam regulam minùs observantem, quâ omnes decenter cooperti dormire jubentur, Superiorem monebit. *Minùs decenter dormientes observet.*

REGULÆ

NOCTU CUBICULA VISITANTIS.

Quando ad examen pulsabit. P. 4. c. 10. §. 9. P. 3. c. 2. §. 2.

1. Hora à Superiore præscriptâ ad nocturnum conscientiæ examen pulsabit, transactoque . quadrante signum dabit ad cubandum.

Postea cubicula visitabit.

2. Elapsâ quartâ horæ parte à cubandi signo, singula cubicula adibit, et an omnes ad lectum se receperint, ac lucernas exstinxerint, videbit : si quos invenerit extra lectum, aut qui lucernas non exstinxerint, Superiori renuntiabit.

EPISTOLA

S. P. N.

IGNATII

DE VIRTUTE OBEDIENTIÆ.

IGNATIUS LOIOLA Fratribus Societatis JESU, qui sunt in Lusitania, gratiam, et amorem Christi Domini sempiternum.

1. MAGNAM animi voluptatem capio, Fratres in Christo charissimi, cùm affertur ad me, quàm acri studio conatuque ad summam virtutis, ac Divini obsequii perfectionem enitamini; beneficio illius, qui vos ùt ad hoc vitæ institutum vocabit, sic in eodem pro sua clementia retinet, dirigitque ad beatum finem, ad quem, qui sunt ab ipso electi, perveniunt.

2. Atque ego sanè, cùm vos omnibus donis, ornamentisque spiritualibus perfectos,

tum verò (quod aliàs ex me cognovistis) imprimis Obedientiæ virtute præstantissimos esse cupio: idque non solùm ob eximia quædam, ac singularia ejus bona, quæ tot, tamque illustribus sacrarum Litterarum testimoniis, atque exemplis in Testamento æquè novo ac veteri comprobantur; sed etiam, quòd (ùt est apud Sanctum Gregorium) Obedientia sola virtus est, quæ virtutes cæteras menti inserit, insertasque custodit. Hæc dum floruerit, florebunt procul dubio reliquæ, edentque fructus, quales et ego in animis vestris exopto, et suo jure postulat is, qui humanum genus neglectæ Obedientiæ scelere afflictum ac perditum, salutari ipsemet Obedientiâ reparavit, factus obediens usque ad mortem, mortem autem Crucis.

Lib. 35. Moral. c. 10.

Ad Philip. 2. 8.

3. Ab aliis Religiosis Ordinibus faciliùs patiamur superari nos jejuniis, vigiliis, et cæterâ victûs, cultûsque asperitate, quam suo quique ritu ac disciplinâ sanctè suscipiunt: verâ quidem ac perfectâ Obedientiâ, abdicationeque voluntatis atque judicii maximè velim, fratres charissimi, esse conspicuos, quicumque in hac Societate DEO Domino nostro deserviunt: ejusdemque Societatis veram, germanamque sobolem

hâc

hâc quasi notâ distingui, qui numquam intueantur personam ipsam, cui obediunt, sed in ea Christum Dominum, cujus causâ obediunt. Siquidem Superiori, nec si prudentiâ, bonitate, cæterisve quibuslibet Divinis donis ornatus, instructusque sit, propterea obtemperandum est; sed ob id solùm, quòd vices gerat DEI, ejusdemque auctoritate fungatur, qui dicit: *Qui vos audit, me audit, et qui vos spernit, me spernit:* nec contrà, sive consilio aut prudentiâ minùs valeat, quidquam idcirco de Obedientia remittendum, quatenus ille Superior est; quando illius personam refert, cujus sapientia falli non potest: supplebitque ipse, quidquid ministro defuerit, sive probitate, aliisque ornamentis careat. Siquidem disertis verbis Christus Dominus cùm dixisset: *Super Cathedram Moysi sederunt Scribæ et Pharisæi,* protinus addidit: *Omnia ergo quæcumque dixerint vobis, servate et facite; secundùm verò opera eorum nolite facere.*

Luc. 10. 16.

Matth. 23. v. 2. et 3.

4. Quocirca sedulò vos in eam curam, atque exercitationem incumbere cupio, ut Christum Dominum in Superiore quolibet agnoscere studeatis, in eoque Divinæ Majestati reverentiam atque obedientiam summa

cum religione præstare. Quod vobis minùs mirum videbitur, si animadverteritis præceptum esse ab Apostolo, ut Superioribus etiam sæcularibus, ethnicisque pareamus, ùt Christo, ex quo omnis potestas bene instituta descendit: sic enim scribit ille ad
Cap. 6. v. 5. 6. 7. Ephesios: *Obedite dominis carnalibus cum timore et tremore, in simplicitate cordis vestri, sicut Christo: non ad oculum servientes, quasi hominibus placentes, sed ùt servi Christi, facientes voluntatem DEI ex animo, cum bona voluntate servientes, sicut Domino, et non hominibus.* Atque hinc existimare poteritis ipsi, cùm se Religiosus quispiam regendum ac moderandum alteri tradidit, non solùm ùt Superiori, sed etiam nominatim ùt Christi partes agenti; quo illum loco apud animum suum habere, utrùm ùt hominem, an ùt Christi Vicarium debeat intueri.

5. Jam verò illud etiam vobis clarè compertum esse, ac in animis vestris penitùs insidere vehementer cupio, infimam et valdè imperfectam esse illam Obedientiæ formam, quæ mandata dumtaxat opere exequitur, nec virtutis nomine dignam, nisì ad alterum gradum ascendat, qui voluntatem Superioris suam efficit, et cum ea ità concor-

det, ut non solùm in effectu executio appareat, verùm etiam in affectu consensio; sicque idem velit uterque, idem nolit. Atque propterea in sacris Litteris legimus: *Melior est Obedientia, quàm victimæ:* 1. Reg. 15. 28. Siquidem (ùt S. Gregorius docet) *Per victimas aliena caro, per Obedientiam verò voluntas propria mactatur:* Lib. 35. Moral. c. 10. quæ quidem pars animi, quoniam est adeò præstans, sic fit, ut ejus oblatio Domino ac Creatori nostro per Obedientiam facta, magni sit æstimanda.

6. Quanto in errore, quàmque periculoso versantur non solùm ii, qui in iis, quæ ad carnem et sanguinem pertinent, sed illi etiam, qui in rebus alioquin admodum sanctis ac spiritualibus, ùt jejuniis, precationibus, aliisve quibusvis pietatis operibus fas putant à præscripto Superioris ac voluntate discedere! Audiant quod sapienter adnotat Cassianus in Collatione Danielis Abbatis: *Unum sanè*, inquit, *atque idem inobedientiæ genus est, vel propter operationis instantiam, vel propter otii desiderium, senioris violare mandatum: tamque dispendiosum est pro somno, quàm pro vigilantia, Monasterii statuta convellere: tantum denique est, Abbatis transire præceptum,* Coll. 4. c. 20.

ut legas; quantum si contemnas, ut dormias. Sancta fuit actio Marthæ, sancta contemplatio Magdalenæ, sancta pœnitentia et lacrymæ, quibus pedes Christi Domini rigabantur: sed hæc omnia nimirum oportuit fieri in Bethania, quam vocem domum Obedientiæ interpretantur, ut eâ re, quemadmodum ait S. Bernardus, nobis significare voluisse Dominus videatur, *nec studium bonæ actionis, nec otium sanctæ contemplationis, nec lacrymam pœnitentis, extra Bethaniam illi accepta esse* potuisse.

In serm. ad milit. templ. cap. 13.

7. Quocirca voluntates vestras, fratres charissimi, quoad ejus fieri potest, omnino deponite: libertatem Conditori vestro, quam vobis ipsemet elargitus est, in ejus ministris liberè tradite, ac dicate. Nolite exiguum vestri liberi arbitrii fructum putare, quòd liceat vobis illud, à quo id accepistis, eidem per Obedientiam plenè reddere. Quod cùm facitis, non modò non perditis ipsum, verùm etiam augetis atque perficitis; quippe qui vestras omnes voluntates certissimâ rectitudinis regulâ moderamini voluntate Divinâ, quam videlicet interpretatur is, qui vobis DEI nomine præsidet.

8. Itaque diligenter illud etiam cavendum est, nè Superioris ullo umquam tempore

voluntatem (quam ducere pro Divina debetis) ad vestram detorquere nitamini : id enim esset non vestram Divinæ conformare, sed Divinam vestræ voluntatis normâ regere velle, ejusdem Divinæ Sapientiæ ordinem invertentes. Sanè quàm magnus est error, et quidem eorum, quos amor suî obcæcavit, obedientes existimare sese, cùm Superiorem ad id, quod ipsimet volunt, aliquâ ratione pertraxerint. Sanctum Bernardum in hac re præclarè exercitatum audite : *Quisquis*, inquit, *vel apertè, vel occultè satagit, ut, quod habet in voluntate, hoc ei spiritualis Pater injungat; ipse se seducit, si fortè sibi quasi de Obedientia blandiatur. Neque enim in ea re ipse Prælato, sed magìs ei Prælatus obedit.* Quæ cùm ita sint, quisquis ad Obedientiæ virtutem velit pervenire, oportet ad hunc secundum Obedientiæ gradum ascendat, ut Superioris non solùm jussa exequatur, sed etiam ejus voluntatem suam faciat, seu potiùs suam exuat, ut divinam à Superiore expositam induat.

In serm. de trib. ordin. Ecclesiæ.

9. Qui verò se totum penitùs immolare vult DEO, præter voluntatem, intelligentiam quoque (qui tertius et summus est gradus Obedientiæ) offerat necesse est; ut

non solùm idem velit, sed etiam ut idem sentiat, quod Superior; ejusque judicio subjiciat suum, quoad potest devota voluntas intelligentiam inflectere. Quæ vis animi tametsi non eâ, quâ voluntas pollet, libertate prædita est; atque ipsâ naturâ fertur ejus assensus in id, quod sibi veri speciem præbet; tamen multis in rebus, in quibus videlicet cognitæ veritatis evidentia vim illi non infert, potest voluntatis pondere in hanc potiùs, quàm in illam partem inclinari. Quæ res cùm incidunt, debet, quisquis Obedientiam profitetur, inclinare sese in sententiam Superioris. Etenim cùm Obedientia sit quoddam holocaustum, quo totus homo sinè ulla prorsus imminutione Conditori suo ac Domino per manus ministrorum in charitatis igne immolatur; cùmque sit eadem renuntiatio quædam integra, per quam omni suo jure sponte decedit Religiosus, ut Divinæ providentiæ Superioris ductu gubernandum, ac possidendum ultrò sese addicat, ac mancipet; negari non potest, quin Obedientia comprehendat non solùm executionem, ut imperata quis faciat, et voluntatem, ut libenter faciat; sed etiam judicium, ut quæcumque Superior mandat ac sentit, eadem inferiori et recta et vera

esse videantur; quatenùs, ut dixi, vi suâ potest voluntas intelligentiam flectere.

10. Utinam hanc mentis et judicii Obedientiam, ità et intelligerent homines et exercerent, ùt grata DEO est, ac omnibus, qui in religione vivunt, necessaria.

Nam ùt in corporibus, globisque cælestibus, ut alius alium afficiat, moveatque, requiritur, ut certâ quâdam convenientiâ et ordine inferior orbis superiori subjiciatur; sic in hominibus, cùm alter alterius auctoritate movetur, (quod per Obedientiam fit) oportet, ut is, qui ab alterius nutu pendet, subserviat, et obsecundet, ut virtus ab imperante ad eum derivetur, et influat. Hæc autem obtemperandi, obsecundandique ratio constare non potest, nisi voluntas ac judicium inferioris cum Superioris voluntate ac judicio congruat.

11. Jam verò si finis et causa Obedientiæ spectatur, quemadmodum voluntas, ità et judicium in eo, quod nobis convenit, decipi potest. Ergo sicuti nè voluntas erret, cum Superioris voluntate conjungitur; sic intelligentia, nè fallatur, ad Superioris intelligentiam conformanda est. *Nè innitaris prudentiæ tuæ*, sacræ Litteræ monent; Prov. 3. 5. atque in rebus etiam humanis censent sa-

pientes, verè prudentis esse, suâ ipsius prudentiâ minimè fidere; præsertim in rebus suis, quarum homines animo perturbato fere boni judices esse non possunt. Quòd si in rebus nostris alterius, etiam non Superioris, judicium atque consilium nostro anteponendum est, quantò magìs ipsius Superioris, cui nos, ut DEI vicem gerenti, ac Divinæ voluntatis interpreti moderandos tradidimus? In causis verò, personisque spiritualibus eò major etiam cautio procul dubio est necessaria, quò gravius est spiritualis viæ periculum, cùm sinè frenis consilii, discretionisve in ea decurritur. Qua
Coll. 2. c. 11. de re commodè Cassianus in Collatione Abbatis Mosi ait: *Nullo alio vitio tam præcipitem diabolus monachum pertrahit, ac perducit ad mortem, quàm cùm eum, neglectis consiliis seniorum, suo judicio persuaserit definitionique confidere.*

12. Præterea, nisì hæc Obedientia judicii existat, fieri non potest, ut vel consensus voluntatis, vel executio talis sit, qualem esse oportet: naturâ enim ità comparatum est, ut animi nostri vires, quæ appetitivæ dicuntur, sequantur apprehensivas; et nisì adhibitâ vi, voluntas, judicio repugnante, diu obtemperare non poterit. Quòd si fortè

quis aliquo temporis spatio obediat per communem illam apprehensionem, quâ censetur, perperam etiam præcipienti parendum esse; certè id stabile ac fixum esse non potest: atque ità perseverantia deficit, vel saltem Obedientiæ perfectio, quæ in promptè et alacriter obediendo consistit: non enim ibi potest esse alacritas ac diligentia, ubi est animorum sententiarumque dissensio. Perit etiam exequendi studium et celeritas, cùm ambigitur, expediat, necne, facere quod jubemur: perit celebris illa Obedientiæ cæcæ simplicitas, cùm apud nos ipsos in quæstionem vocamus, rectene præcipiatur, an secùs; atque etiam fortasse damnamus Superiorem, quòd ea mandet, quæ nobis non ità jucunda sunt: perit humilitas, quoniam, etsi ex altera parte paremus, ex altera tamen nosmetipsos Superiori præferimus: perit in rebus arduis fortitudo: perit denique (ut summatim complectar) virtutis hujus vis omnis ac dignitas. Succedunt autem in eorum locum dolor, molestia, tarditas, lassitudo, obmurmurationes, excusationes, aliaque vitia non sanè levia, quibus Obedientiæ pretium, ac meritum prorsus exstinguitur. Itaque Sanctus Bernardus, de iis qui graviter ferunt imperata

Serm. 3. de Circumcisione. minùs sibi suavia, sic ait: *Hæc si molestè cœperis sustinere, si dijudicare Prælatum, si murmurare in corde, etiamsi exteriùs impleas quod jubetur, non est hæc virtus patientiæ, sed velamentum malitiæ.* Quòd si pax et tranquillitas animi quæritur, certè hâc non fruetur is, qui habet intra sese causam perturbationis atque tumultûs, dissensionem videlicet judicii proprii ab Obedientiæ lege.

13. Atque idcirco, tuendæ concordiæ causâ, quæ societatis omnis est vinculum, Rom. 15. 5. 1. Cor. 1. 10. 2. Cor. 13. 11. Phil. 2. 2. tantopere hortatur Apostolus, ut id ipsum omnes sapiant et dicant: nimirum ut consentientibus et judiciis et voluntatibus, mutuò foveantur, et conserventur. Jam si unum, eumdemque oportet esse membrorum sensum et capitis; facilè cernitur, utrùm sit æquius, caput membris, an membra capiti consentire. Atque ex his quidem, quæ dicta sunt hactenus, satis apparet, Obedientia judicii quàm sit necessaria.

14. Quàm verò sit eadem ipsa perfecta, grataque Domino, indè primùm ostenditur, quòd per eam præstantissima pars hominis, ac pretiosissima Domino consecratur. Deinde quòd obediens ità fit holocaustum vivum gratumque Majestati Divinæ, cùm nihil sui-

met omnino retineat: postremò quòd magna est hujus certaminis difficultas; frangit enim sese DEI causâ obediens ipsemet, resistitque naturali propensioni, quæ omnibus hominibus insita est, ad suam complectendam sequendamque sententiam. Ex his igitur rebus efficitur, ut Obedientia, tametsi propriè voluntatem perficere videatur, quippe quam reddit ad nutum Superioris promptam ac paratam; nihilominùs ad intelligentiam quoque ipsam, ùt diximus, pertinere debeat, eamque inducere ad sentiendum id ipsum quod sentit Superior: sic enim fiet, ut omnibus connixi viribus et voluntatis et intelligentiæ, ad executionem celerem atque integram veniamus.

15. Videor mihi vos, fratres charissimi, audire dicentes, de virtutis quidem hujusce necessitate jam non ambigere; illud verò ut cognoscatis vehementer optare, quo pacto ad ejus perfectionem pervenire possitis. Huic ego quæstioni cum Sancto Leone ità respondeo: *Nihil arduum est humilibus, et nihil asperum mitibus:* modò non desit vobis humilitas, non desit mansuetudo; non utique deerit DEO benignitas ad vos adjuvandos, ut quæ sibi promisistis, ea præstare possitis, animo non solùm æquo, sed etiam libenti.

Serm. 5. de Epiphania.

16. Præterea vobis tria nominatim propono, quæ ad Obedientiam judicii comparandam multùm juvant.

Primum illud est, ut, quemadmodum initio dixi, non intueamini in persona Superioris hominem obnoxium erroribus atque miseriis, sed Christum ipsum, qui est sapientia summa, bonitas immensa, charitas infinita, qui nec decipi potest, nec vos vult ipse decipere. Et quoniam conscii vobismet estis, vos DEI amore jugum Obedientiæ subiisse, ut in Superioris voluntate sequenda voluntatem Divinam certiùs sequeremini; nolite dubitare, quin pergat fidelissima Domini charitas, eorum ministerio, quos vobis præfecit, vos deinceps gubernare, et rectis itineribus ducere. Itaque Superioris vocem, ac jussa non secus ac Christi vocem excipite: siquidem Apostolus etiam scribens in
Coloss. 3. 23. et 24. hanc sententiam ad Colossenses, cùm ad obtemperandum Præpositis subditos adhortatur, ait: *Quodcumque facitis, ex animo operamini, sicut Domino, et non hominibus; scientes, quòd à Domino accipietis retributionem hæreditatis. Domino Christo*
In tract. de præcepto et dispensat. cap. 12. *servite.* Sanctus verò Bernardus: *Sive DEUS* (inquit) *sive homo vicarius DEI mandatum quodcumque tradiderit, pari profectò obse-*

quendum est curâ, pari reverentiâ deferendum; ubi tamen DEO contraria non præcipit homo. Atque ità, si non hominem externis oculis, sed DEUM inspexeritis internis, haud sanè grave fuerit vobis, voluntates vestras atque judicia conformare ad eam regulam actionum vestrarum, quam ipsimet elegistis.

17. Altera est ratio, ut, quod Superior mandat vel sentit, defendere semper apud animos vestros studiosè nitamini, improbare autem nequaquam. Atque ad eam ipsam rem proderit, bene animatos, affectosque esse ad id omne, quod ipse jusserit: sic enim fiet, non solùm ut sinè molestia, sed etiam ut cum voluptate lætitiaque pareatis: nam (ùt est apud Sanctum Leonem) *non durâ ibi necessitate servitur, ubi diligitur, quod jubetur.* Serm. 4. de jejunio 7. mensis.

18. Postrema subjiciendi judicii ratio est cùm facilior tutiorque, tum etiam apud sanctos Patres in more posita; ut statuatis vobiscum ipsi, quidquid Superior præcipit, ipsius DEI præceptum esse, et voluntatem: atque ùt ad credenda, quæ Catholica fides proponit, toto animo assensuque vestro statim incumbitis; sic ad ea facienda, quæcumque Superior dixerit, cæco quodam

impetu voluntatis parendi cupidæ, sinè ulla prorsus disquisitione feramini. Sic egisse
Gen. 22. credendus est Abraham, filium Isaac immolare jussus: sic novi Testamenti tempore aliqui è sanctis Patribus iis, quos comme-
Lib. 4. c. 24. et 26. morat Cassianus, ùt Joannes Abbas, qui, quod erat ei imperatum, non reputabat, utilene esset, an inutile; ùt cùm aridum lignum tanto ac tam diuturno labore per annum irrigavit: nec utrùm fieri posset, necne; ùt cùm conatus est tam ex animo ingens saxum solus dimovere loco, quòd nè multi quidem simul homines impellere potuissent. Quod Obedientiæ genus ipsis interdum miraculis divinitus comprobatum videmus. Nam (ut alios taceam, quos ipsi
Greg. 2. Dial. c. 7. non ignoratis) Maurus sancti Benedicti discipulus, mandato Superioris lacum ingres-
In vitis PP. libr. 5. libel. 14. n. 4. sus, nec mersus est: alius quidam à Superiore jussus leænam ad se ducere, illam cepit, atque perduxit. Est igitur hæc ratio subjiciendi proprii judicii, ac sinè ulla quæstione sanciendi et collaudandi apud se, quodcumque Superior jusserit, non solùm sanctis viris usitata, sed etiam perfectæ Obedientiæ studiosis imitanda omnibus in rebus, quæ cum peccato manifesto conjunctæ non sunt.

19. Nec tamen idcirco vetamini, si quid fortè vobis occurrat à Superioris sententia diversum, idque vobis (consulto suppliciter Domino) exponendum videatur, quò minùs id ad Superiorem referre possitis. Verùm in hac re, nè vos amor vestri, judiciumque decipiat, illa cautio est adhibenda, ut animo sitis et ante et post relationem æquissimo, non solùm quod pertinet ad eam rem, de qua agitur, vel suscipiendam, vel deponendam; sed etiam ad approbandum, rectiusque putandum quidquid Superiori placuerit.

20. Atque hæc, quæ de Obedientia diximus, æquè privatis erga proximos Superiores; atque Rectoribus, Præpositisque localibus erga Provinciales; Provincialibus erga Generalem; Generali denique erga illum, quem DEUS ipsi præfecit, nempe suum in terris Vicarium, observanda sunt; sic, ut et ordinum perfecta distinctio, ac proinde pax retineatur, et charitas, sinè qua nec Societatis nostræ, nec alterius cujuslibet Sodalitii posset recta gubernatio conservari. Nimirum hoc modo providentia illa Divina disponit omnia suaviter; infima per media, media per summa, suos ad fines cuncta Sap. 8. v. 1.
perducens. Hinc illa videlicet in Angelis unius hierarchiæ ad aliam subordinata se-

ries; hinc et cælestium, et aliorum omnium, quæ cientur, corporum certis locis ac sedibus inter sese apta connexio, quorum conversiones ac motus ab uno movente supremo gradatim omnes usque ad infimos rite proveniunt. Idem in terris, cùm in omni civitate bonis instituta legibus, tum verò in hierarchia Ecclesiastica cernitur, cujus omnia membra et functiones ab uno generali Christi Domini Nostri Vicario derivantur: et quò accuratiùs hæc dispositio et collocatio custoditur, eò rectior est gubernatio et melior. Contrà verò hujus ordinis negligentiâ quàm gravia incommoda multis hominum societatibus importentur, nemo non videt. Atque idcirco in hac, cujus mihi nonnullam procurationem ac curam Dominus tradidit, tam diligenter hanc virtutem exerceri, vigereque percupio, quasi in ea Societatis nostræ bonum, ac salus universa consistat.

21. Quæ cùm ità sint, ut unde exorsa est, ibidem terminetur epistola; vos ego per Christum Dominum Nostrum obtestor, qui sese nobis non modò præceptorem, sed etiam exemplar præbuit Obedientiæ, ut ad eam virtutem toto pectore incumbatis; et gloriosæ victoriæ appetentes atque avidi,

vosmetipsos

vosmetipsos superare, id est, excelsiorem et difficiliorem animi partem, voluntatem dico atque judicium, expugnare et subjicere studeatis : quo DEI Domini Nostri solida veraque cognitio atque amor vestros ad se animos penitus trahat; totoque vitæ hujus, et quasi peregrinationis curriculo usque eò gubernet ac regat, dum vos demum, aliosque complures, vestrâ operâ exemploque adjutos, ad ultimum et felicissimum finem, nimirum ad beatitudinem sempiternam perducat. Vestris ad DEUM precibus me valde commendo. Româ, VII. Kalend. Aprilis Millesimo quingentesimo quinquagesimo tertio.

MONITA GENERALIA,

Auctoritate 6. Cong. Ex variis Ordinationibus, ac, Decretis collecta. Vid. Cong. 16. Dec. 38.

QUÆ AD RELIGIOSAM NOSTRORUM DIRECTIONEM SPECTANT, ET AB OMNIBUS OBSERVANDA SUNT.

Examen quando diebus festis faciendum. Ex. c. 5. Ordin. gen.

1. NULLUS, etiam Sacerdos, vagetur manè extrà cubiculum tempore Examinis, nisi occupetur in templo. Sacerdotes verò, qui occupati non fuerint, faciant etiam ipsi examen, nisi fortè paulo antè celebraverint, idque ante Sacrum fecerint: tunc enim horas recitare poterunt, vel aliter orare, sed in cubiculo. Diebus tamen Festis, ac Dominicis, ubi manè habita est concio, examen ex præscripto non fiet, ideoque signum non dabitur: ubi verò habita non fuerit, pulsabitur ad examen, ut fiat.

Externorum negotia nemo Romam petens suscipiat. Cap. 8. Ordinat.

2. Nullus, vel etiam Procuratorum, quibus Romam venire contigerit, externorum negotia suscipiat, vel in iis suam operam polliceatur sinè facultate Provincialis: quam rarò admodum, nec nisi gravioribus de causis concedet.

3. Intelligant Nostri, non solùm Sacerdotibus quàm accuratissimè servandam esse Regulam 18, de socio secum retinendo, cùm ad Confessiones feminarum audiendas, vel alia de causa eas adierint: videlicet quamdiu cum illis agendum erit, eo in loco socium esse oportere, unde videre eos, sed non, quæ secreta esse oportet, audire possit, quantum loci dispositio patietur; sed alios quoque omnes, qui Sacerdotes non fuerint, eâdem lege teneri, sive ipsi mulieres invisant, sive alios ex Nostris comitentur: quin ut religiosæ honestati et ædificationi consulatur, conentur omnes in quorumcumque visitationibus, quamvìs virorum, socium sui testem habere; nisì personæ, quas invisunt, eæ fuerint, ut nec per negotia ipsa, nec per urbanitatem liceat unà sibi esse cum socio. Ac proinde eos, qui socii munere funguntur, nosse oportet, ubi Domum redierint, Superiori significari oportere, quamvìs non exposcenti, quæcumque contra Regulam, et hanc Ordinationem acciderint.

Præsentia socii in visitandis mulieribus.

Cap. 12. Ordin. et Instruct. pro Confessariis. §. 7.

Socii tenentur Superiori aperire, an servetur Ordinatio.

4. In litteris scribendis non solùm strictè servanda erit Regula 39 Summarii, de non scribendis nisì obtentâ facultate, et litteris ei ostensis, quem Superior destinaverit;

Quomodo litteræ scribendæ.

Cap. 15. Ord. Generalium à §. 7. usque ad 13.

verùm etiam curandum erit diligenter, nè de sæcularibus negotiis, aut inutilibus, aut ab eo, qui scribit, alienis, litteræ quidquam contineant; cujusmodi essent rumusculi, nuntii de rebus viro Religioso non consentaneis, quin etiam formæ quædam scribendi, et figuræ, locutionesque sæcularem et aulicam consuetudinem olentes, inania officia, et affectatæ assentatiunculæ, et id genus alia, quæ haud parum dedecent. Sed potiùs ità à Nostris scribatur, ut non res solùm, sed ipse etiam scribendi modus ædificationi sit legenti.

Litteræ mediatorum ad subditos.
Ex. c. 15. Ordin. §. 14.

5. Nemini, cùm ad Generalem, aut mediatos Superiores scribit, vel ab iisdem litteras accipit, licebit eas immediato Superiori ostendere. Quòd si litteræ quid contineant, quod immediatum Superiorem nosse oportebit, id verbo, et non ex ipsis litteris significandum erit.

Litteræ negotia continentes.
Ex form. §. 14. 15. et 16.

6. Litteræ, quæ negotia continent, solùm ad Præpositum Generalem, et non ad alios, qui cum ipso agant, destinentur. Poterit tamen ad eos scribi, ut illa tractari et expediri curent. Quarum si nonnullæ Generalis Procuratoris operâ indigere videbuntur, adjectâ exteriùs litterâ P. notentur.

Litteræ quæ (soli) scribuntur.

7. Porrò in litteris, quæ (*soli*) inscribun-

tur, duo erunt scribenti præstanda: alterum est, ut, quæ iis committuntur, ejus generis sint, quæ secreto opus habeant, nec cum aliis communicari postulent. Alterum, ut, cùm hujusmodi secreta scribunt, si de rebus aliis scribendum sit, id seorsim faciant, aliis litteris ab eis sejunctis, quæ (*soli*) inscribendæ erunt.

Ex Instr. 19. §. 8. hic est Instruct. 9.

8. In eleemosynis petendis modum haberi oportet, nè nimii aut importuni simus: alioquin fideles à nobis, et à nostris ministeriis arcentur: unde fructus spiritualis peribit, imò et temporalis.

Modus in eleemosynis. Ex. c. 15. Ordin. generalium. §. 15.

9. Intelligant omnes, nemini Nostrorum licere, eo maximè titulo, quòd cum Principibus, aliisque viris primariis amicissimè agant, vel eorum Confessarii sint, ad proprium usum ac dispositionem ab eis quidquam accipere: nec ad id Superiores potestatem facere posse: eo minimè impunè abire permisso, qui hac in re defecisse deprehenderetur. Idemque omnino judicium esse debet de aliis Confessariis, Concionatoribus, Præceptoribus, et similibus erga pœnitentes, devotos, et consanguineos, et amicos, maximè verò de iis, qui in Missionibus versantur. Quòd si sponte aliquid offeratur, aut quidpiam mittatur, id juxta

Nihil accipiendum ad usum proprium. Ex Dec. 21. 6. Congr.

Decr. 80. §. 14. Cong. 7. Ex Instruct. pro Confess. 6. Cong., hic est Instr. 15. c. 1. §. 1.

Reg. 64. Præpositi, et Reg. 60. Rect.

Regulam in communem usum accipiatur, et dispensetur.

Quantitas contra votum. Cap. 17. Ordin.

10. Intelligant omnes, eam quantitatem, quæ furto sublata satis esset ad constituendum peccatum mortale contra septimum præceptum, sufficere ut peccasse adversùs votum Paupertatis judicetur, si quis è Nostris rem ùt propriam vel usurpet, vel alienet absque Superioris facultate.

Annuæ externis nè ostendantur. Cap. 23. Ordin.

11. Nemo in posterum cuivis Externo, quâvis occasione, Societatis nostræ annuas communicet, seu ostendat.

Nemo alteri patrocinetur. Cap. 24. Ordin.

12. Præter eos, ad quorum officium aliquâ ratione pertinet, ùt sunt Consultores, Admonitores, Confessarii, nemo alterius cujuspiam è Nostris negotium cum Superiore tractandum, et expediendum suscipiat: nec ullâ ratione eam curam intercedendi tamquam propriam sibi assumat; ùt cùm agitur de aliquo ad Societatem admittendo, vel ab ea dimittendo, vel in eadem retinendo; de quopiam ad hunc vel illum gradum promovendo, ad hæc, vel illa studia applicando; et similibus. Quòd si cuipiam aliquid ad alios spectans Superiori videretur proponendum, id non ratione amicitiæ et particularis affectûs fiat, sed ob majus Societatis bonum, vel ob solidam

consolationem ac spirituale ejus auxilium, cujus negotium agitur. Et tunc quidem, re priùs Domino commendatâ, ac probè expensis rationibus, satìs erit, si rem Superiori, vel Admonitori proponat. Atque ità rem tractandam suscipiet, ut minimè appareat velle eam ad exitum omnino perducere: multoque minùs cum Consultoribus aget, ut ad suam eos sententiam alliciat. Demum ità rem transigat, ut nec Superioribus vel cæteris permolestus sit; sed totam ejus rei curam ità in eorum manibus relinquat, ut quidquid illi, perpensis undique rebus omnibus, in Domino statuerint, meliùs et Divino obsequio magìs consonum fore existimet.

De superflua pecunia in viaticis.

Ex Instr. ad renov. spir. §. 3.

13. Nostris iter agentibus, ut necessario viatico, debito cum amore et charitate providendum erit, ita nullâ ratione permittendum, ut pecunia illis detur ad superflua coëmenda, et quæ religiosæ paupertati minimè consonant, ùt sunt curiosa et pretiosa: multoque minùs ut ab externis seu consanguineis, cum ædificationis jactura, conquiratur.

Curiosa, et pretiosa interdicuntur.

Ex Instr. ad renov. spir. §. 7.

14. Nullâ ratione permittatur, ut Nostri apud se habeant, secumve ferant quædam, quæ pauperibus, quales nos sumus, minimè

Decr. 80. §. 4. Congr. 7. Ex Instruct. spiritûs 6. Cong. hic est Instr. 13.

conveniant, ùt sunt horologia rotata et affabrè facta, imagines multi valoris, reliquiaria curiosa et pretiosa, quæ aurei unius valorem excedant, aliaque id genus.

Libris propriis quomodo utendum. Ex Instr. pro renov. spir. §. 8.

15. Nemo in libris, quos de Superiorum licentia apud se habet, inscribat *ad usum*, quod paupertatis perfectioni et puritati repugnat: sed in iis, quos de Superioris licentia externorum pecuniâ coëmerit, ut ipse utatur (qui tamen ex uno in aliud Collegium asportandi non erunt), satìs erit inscribere nomen Collegii, vel Domûs, cui sunt applicati.

Promissio ingrediendi Societatem est votum. Ex Can. 2. Congr. 5. Decr. 5.

16. Sciant omnes, promissionem illam Societatem ingrediendi, formulâ votorum simplicium Scholasticorum expressam, votum esse peculiare, à tribus aliis distinctum; quo quis se obligat ad acceptandum gradum Professorum, vel Coadjutorum formatorum, prout Præposito Generali ad majus DEI obsequium fore videbitur.

Regulæ Summarii 24. interpretatio. Can. 7. Cong. 5. Par. 3. c. 1. §. 7.

17. Intelligant verba illa Regulæ Summarii, *nullâque re tamquam propriâ utantur*, sic esse accipienda, ut ii, qui tria vota substantialia emiserunt, non solùm contra votum peccent, si re aliquâ tamquam propriâ utantur; sed si ii quoque, qui nondum se suis bonis abdicârunt, quâcumque ra-

tione de iis disponant, vel ea distribuant, aut iis se abdicent, cùm absque Superioris voluntate id fecerint.

18. Ut ab omni specie mali abstineamus, et querelis quoque ex falsis suspicionibus provenientibus, quoad ejus fieri poterit, occurramus; præcipitur Nostris omnibus in virtute Obedientiæ, et sub pœna inhabilitatis ad quævis officia et dignitates, seu prælationes, vocisque tam activæ, quàm passivæ privationis; nè quispiam publicis, et sæcularibus Principum negotiis, quæ ad rationem Statûs (ùt vocant) pertinent, ullâ ratione se immiscere; nec etiam quantumvis per quoscumque requisitus, aut rogatus, ejusmodi res politicas tractandi curam suscipere audeat vel præsumat.

Negotia Status sub censuris interdicuntur. Ex Can. 12. Cong. 5. Dec. 47. et 79.

19. Diligentissimè cavendum est, nè Nostri cum detrimento spiritualis boni, ac religiosæ disciplinæ jactura, sese in familiaritatem Principum insinuent: nec aliis negotiis sæcularibus, licèt rerum particularium ad consanguineos, amicos, vel quosvis alios pertinentibus occupentur, (nisì fortè interdum judicio Superiorum charitas aliud suaderet) ut à negotiis hujusmodi, tamquam à nobis alienis abstinentes, intra Instituti nostri limites proximos juvare conemur.

Sæcularia quoque negotia prohibentur. Ex Can. 13. Congr. 5.

Exercitia quotannis obeunda. Ex Can. 9. Congr. 6.

20. Omnes quotannis vacent spiritualibus Exercitiis, obeundis per octo vel decem continuos dies.

Silentii Regulæ interpretatio. Ex Instr. pro renov. spir. Vid. Instr. 13. cap. 3.

21. Intelligant omnes oportet, quemadmodum dato signo ad finem recreationis, statim conticendum est; ità cùm foras eundum erit, minimè loqui licere intra Urbem, ubi frequens est populus, juxta Regulæ de silentio intellectum : et qui in refectorio, vel in culina, tempore primæ aut secundæ mensæ ministrant, noverint eamdem sibi legem esse servandam, quamvìs secundæ recreationi iidem interesse poterunt.

Recreatio religiosè transigenda. Ex ead. c. 9.

22. Studeant omnes recreationis tempus religiosè transigere, nè spiritus liberiore conversatione intepescat, plurimumque distrahatur : curentque rerum curiosarum ac ludicrarum narratiunculis amandatis, ea, quæ pios Religiosos decet, loqui assuescere ; quo fiet, ut, cùm erit nobis cum Externis agendum, ea colloquia miscere noverimus, quæ pietatem oleant, et audientes ædificent.

VARIA DECRETA

CONGREGATIONUM GENERALIUM,

QUÆ AUCTORITATE CONGREGATIONIS XVI. SELIGI JUSSIT R. P. N. FRANCISCUS RETZ, ET UNA CUM MONITIS GENERALIBUS SINGULIS ANNIS PUBLICÈ PRÆLEGI DEBENT. Congr. 16. Decr. 38.

Orationis, et Examinis tempore ad Portam vel Ecclesiam non eundum. Congr. 7. Can. 6. et Decr. 25. §. 2.

1. NEMO Orationis, aut Examinis tempore ad portam aut Ecclesiam, sinè expressa Superioris facultate evocetur, nisi solemnioribus diebus, quibus Confessionibus in templo vacatur. Omnes verò Orationis tempore, quantùm negotiorum magnitudo patietur, ab omnibus se occupationibus expediant, et tempore ad Orationem se recipiant.

Visitatores in Oratione. Ibid. Can. 7. et Decr. 25. §. 1.

2. In singulis Domibus designandus Vir fidus, qui Orationis tempore visitet etiam illos quibus quiescendi tempus à Superioribus prorogatur. Nullius autem voluntati prorogatio hæc permittenda erit, sed certum omnibus surgendi, orandique tempus statuendum; iis etiam, qui domesticis occu-

pationibus orationis tempore distinentur, certa meditationibus hora assignetur, certusque à quo id temporis visitentur.

Quadrans ante examen. Ibid. Can. 5. et Decr. 25. §. 3.

3. Ante nocturnum conscientiæ Examen integer supersit quadrans, qui lectioni spiritualis libri, præparationique ad matutinam Meditationem ab omnibus impendatur.

Puncta Meditationis pro Fratribus. Congr. 8. Can. 17. et Decr. 38. §. 4.

4. Puncta matutinæ Meditationis omnibus Fratribus Coadjutoribus dentur à Præfecto rerum spiritualium, vel alio à Superioribus designato.

Tertius annus Probationis integrè peragendus. Congr. 16. Decr. 34.

5. Non licet Provincialibus quemquam eximere à tertio Probationis anno integrè peragendo.

Exercitia Spiritualia. Congr. 8. Can. 16. et Decr. 38. §. 1.

6. Detur opera ut exercitia spiritualia (à quibus quotannis per octiduum obeundis, Superiores locales nemini immunitatem dare possunt) exactè ab omnibus fiant, atque in iis ab omni occupationum genere abstineant. Caveantque Superiores, nè vel ipsi, vel alii, eo tempore ullis negotiis, ac nè Confessionibus quidem excipiendis aut habendis Concionibus occupentur.

Congr. 7. Can. 4. et Decr. 25. §. 4.

7. In Missis ac Vesperis, quando cantantur in nostris Ecclesiis, in Sacramentorum administratione, et aliis Officiis Ecclesiasticis, ritus ubique Romanus servetur, ità ut nihil illi contrarium fiat.

Nihil contrarium Ritui Romano usquam usurpetur. Congr. 9. Decr. 19.

8. Intelligant omnes Renovationes Votorum, quæ de more Societatis fiunt, habere vim primæ nuncupationis, si fortè ex defectu ætatis, biennii, aliisque similibus jam cessantibus, prima Vota vim suam non obtinuerint.

Renovatio Votorum potest habere vim primæ nuncupationis. Congr. 8. Can. 4. et Decr. 22.

9. Cùm in Constitutionibus et Pontificum Bullis apertissimè cautum sit, ne quis ad Professionem quatuor Vótorum admittatur, nisi ad præstantem Doctrinam parem virtutem adjunxerint, monentur seriò Informatores ad Gradum, ùt coram DEO, in conficiendis informationibus, dispiciant, an Is de quo agitur in virtute mediocritatem excedat: excedere autem ille tantùm censendus est, qui ùt plurimùm secundùm virtutem operatur, et putatur in difficilioribus idem servaturus, leviores culpas vitat, et pœnitentias libenter sustinet, iisque corrigitur, Superioribus denique ac domesticis in moribus satisfacit.

Proponendi ad Professionem Votorum quatuor superent mediocritatem in virtute. Congr. 9. Can. 19. et Decr. 6.

Doctrina Christiana iis docenda, qui ad Gradum promoti. Congr. 2. Can. 20. et Decr. 58.

10. Quivis Professus et Coadjutor spiritualis formatus post editam Professionem, vel vota simplicia, intrà annum, per quadraginta dies continuos vel interpolatos, Doctrinam Christianam pueros atque rudes personas docere teneatur.

Professi tenentur ad denuntiandum ambientes etiam non Professos. Congr. 9. Can. 3. et Dec. 13.

11. Professi omnes, vi voti, quod emittunt, denuntiandi ambientes, tenentur ad denuntiandum omnes, etiam non Professos.

Fugitivi excommunicati ipso facto. Ex ead., Can. 2. et Decr. 27.

12. Fugitivi Societatis ipso facto excommunicationem incurrunt.

Perturbatores Societatis. Ex eadem, Can. 1. et Decr. 5. et 25.

13. Qui Societatem, ejusque vivendi aut gubernandi modum, vel Superiores libellis, scriptis, aut impressis traducunt; quique ità palàm de Instituto obloquuntur, ut censeri possint, velle alios in suam sententiam pertrahere, Societatis perturbatores, et pœnis in perturbatores constitutis obnoxii censeantur. Idem statuendum de iis, qui per factiones et auxilia externorum, novas Provinciarum divisiones extorquere, aut legitimas impedire conantur.

Præcepta Superiorum durant donec revocentur.

14. Præcepta in virtute sanctæ Obedientiæ particularibus personis imposita, mor-

tuis, vel officio defunctis iis qui imposuerant, vim suam retinent, donec à Successoribus, vel eorum Superioribus revocentur. Monentur tamen Superiores, nè sinè gravi causa talia præcepta imponant.

Ex eadem, Can. 4. et Decr. 12.

15. Noverint omnes præceptum obedientiæ à P. Mutio Vitellescho, olim aliquibus Provinciis impositum, quoad primam partem, quæ est de non procurandis externorum intercessionibus, ad omnes Provincias fuisse extensum. Et peccatum, quo præceptum istud violetur, Superiori reservatum esse. Declaratum tamen fuit de intercessionibus tantùm iis agi, quæ liberam Superioribus gubernationem non relinquunt: id est, quæ Superiores impediunt, aut saltem difficilem eorum reddunt gubernationem, quò minùs pro suo judicio et voluntate, juxta Institutum nostrum, de rebus et personis sibi subjectis disponant.

Intercessiones externorum prohibentur.
Congr. 10. Can. 9. et Decr. 18.
Congr. 16. Decr. 17.
Congr. 10. Decr. 18.

16. Si quis externos sibi aut alteri patronos ac intercessores apud Superiores parasse deprehensus fuerit, pro delicti qualitate graviter à Superioribus puniatur, ut à re prætensa, atque ad certum etiam tempus ab omni in Societate digniore mu-

Patrocinia et intercessiones externorum procurantes puniendi.
Congr. 7. Can. 19. §. 1. et Decr. 20.

nere obeundo, vel vocis tam activæ quàm passivæ jure, si quod habent, excludantur.

Non procuratæ Superioribus aperiendæ, et impediendæ. Ibidem. §. 2.

Quòd si qui inscii patronos hos patiantur, ubi primum studia molitionesque talium intellexerint, teneantur (quamvis non sub præcepto) illorum consilia Superioribus aperire, conatumque, quantùm poterunt, impedire: quod si neglexerint, erunt pro rei magnitudine Superiorum arbitrio puniendi, iisdemque legibus ac pœnis subjacebunt, qui intercessionum harum conscii silentio eas premunt nec ad Superiores deferunt.

Falsi delatores et detractores coercendi. Ex eadem, Can. 20. et Decr. 12.

17. Qui temerè et ex inanibus suspicionibus, vel ex alia quapiam minùs probata causa, verbo, scriptove falsum alteri crimen imponunt; quique graves Nostrorum defectus occultos aliis quàm Superioribus aperiunt, severè pro delicti qualitate puniantur, qua in re Superiorum conscientia oneratur, ut seriò in auctores inquirant, nec publicè etiam in publicis delictis parcant. Qui verò auctores manifestare recusaverint, pro auctoribus habendi, eâdemque pœnâ mulctandi erunt. Caveant etiam Superiores, nè faciles delatoribus aures præbeant: disquirant singula, donec in delatæ

rei cognitionem veniant, ut, aut innocentem liberent, aut noxium falsumque Delatorem pro rei magnitudine puniant.

18. Nemo ad mediatos Superiores dicta, factave aliorum deferat, nisì priùs immediatos per se, aliosve, juxta bene ordinatæ caritatis et prudentiæ leges, monuerit: adatque in iis, quas scribit litteras, monuisse se, nec emendationem secutam: nisi graves causæ ordinem hunc suaderent invertendum; quod ubi acciderit, ordinis transgressi causas aperiet.

Aliorum defectus, cui deferendi.
Ex eadem, Can. 21. Dec. 12.

19. Munus docendi Grammaticam et litteras humaniores, eo fine ac modo quo Societas suscepit docendas, proprium est ipsius ministerium, nec certo temporis spatio definitum, nec certis personis addictum: sed, quamdiu Superioribus videbitur, etiam à Sacerdotibus, atque etiam Professis exercendum.

Munus docendi Grammaticam et humaniores litteras, proprium Societatis.
Congr. 8. Can. 1. Decr. 8.

20. Secretum de iis, quæ subditi in ratione conscientiæ aperuerunt, adeò religiosè servandum est, ut non liceat Superiori quidquam eorum, quæ illi de se ipso quis manifestat, ulli omnino, nec

Secretum in reddenda ratione conscientiæ.
Congr. 12. Decr. 15.

Generali, nec Provinciali unquam revelare, vel etiam innuere; nisi fortè illo eodem, qui conscientiam suam manifestavit, expressè consentiente.

Sanctorum Reliquiæ non alienandæ. Congr. 7. Can. 3. et Decr. 28.

21. Nemo localium Superiorum, Provincialium, aut Visitatorum etiam, Sanctorum reliquias, Domibus, Collegiisque applicatas, quacumque ex causa, Nostris aut externis largiatur, aut sibi usurpet. Si quis aliud fecisse deprehensus fuerit, judicio Patris Nostri pro rei gravitate puniatur.

Quâ ratione Nostri bonis suis, eorumque administratione exuere se debeant. Congr. 7. Can. 17. et Decr. 17. Congr. 10. Can. 1. Decr. 2. Congr. 7. Can. 17. §. 3. et Decr. 17. §. 4. Ibidem. §. 5.

22. Omni omnino bonorum administratione, ùt primùm Novitiatum ingressi fuerint Nostri, se exuant. Nec cuiquam permittatur eorum administratio, vel liber usus, etiam eo tempore, quo dominium retinet. Bonorum verò quorumcumque dominio, sive realium, sive personalium, eorumque sive perpetuorum, sive vitalitiorum, quando per ætatem, patriasque licebit leges, jureque etiam successionis omni, cùm id P. N. imperaverit, exuere se Nostri teneantur. Ut verò ultra quadriennium à Societatis ingressu, bonorum Nostris possessio prorogetur, nulli, præterquam Generali, idque ex gravi causa, dispensare liceat.

23. Beneficia autem Ecclesiastica quæcumque, finito probationis biennio, priusquam vota simplicia Scholasticorum emittant, Nostri omnino resignent.

Quando Beneficia Ecclesiastica resignanda. Congr. 5. Can. 5. Decr. 19.

24. Pensiones tamen Ecclesiasticæ, similiaque super Nostrorum personis constituta, quibus absolutè et in solidum abdicare se Nostros non expedit, R. P. N. judicio distribuenda erunt, ità ut nulla talium administratio apud illos remaneat.

Quid de Pensionibus Ecclesiasticis, et aliis personalibus. Congr. 7. Can. 17. §. 4. et Decr. 17. §. 4.

25. De pensionibus pecuniarum annuis, quæ Nostris aliquando, quocumque tandem titulo assignatæ, et quamvis tenuiores sint, statutum fuit: 1. Liberum hujusmodi pecuniarum usum, nemini prorsus esse concedendum. 2. Pensiones hujusmodi esse, quoad ejus fieri poterit, certo alicui Societatis Domicilio applicandas, ad cujus Superiorem plena de pecuniis inde provenientibus dispositio pertineat. 3. Denique, si hæc ex aliquo casu applicatio fieri non possit, id certè fixum semper, ratumque; debere summam integram pecuniarum illarum, sive pensionum venire in manus potestatemque Superioris vel Localis, vel Provincialis, arbitrio Generalis.

Annuæ pensiones applicandæ. Congr. 14. Decr. 14. et Congr. 12. Decr. 37.

Compensatio pro Ministeriis nullo modo licita. Congr. 5. Can. 1. et Decr. 29. et Congr. 12. Decr. 39.

26. Omnibus Nostris vehementer commendatur exactissima observatio illius gravissimæ Constitutionis, quâ prohibetur accipere aliquid pro ministeriis Societatis tamquam stipendium vel eleemosynam in compensationem. Noverintque omnes, nullius Superioris, ac nè Generalis quidem, posse super ea re vel licentiam, vel dispensationem seu licitam, seu validam esse.

Congr. 16. Decr. 21.

27. Declaratum præterea est, contra hanc Constitutionem, et paupertatem peccaturum eum, qui oblatam pro Missa eleemosynam, non accipit pro se, sed ut pauperibus largiatur; si eam non omnino relinquat offerentis arbitrio, sed de illa etiam ad pios usus quâcumque ratione disponat.

Concionatorum eleemosynæ. Congr. 12. Decr. 40.

28. Quod si Concionatoribus Nostris, extra Templa nostra concionantibus, offerri interdum stipendium aliquod contingat; illi observare debent sequentia. 1. Nè quid oblatæ pecuniæ Concionator accipiat; sed si quis offerat, eum ad Collegii, vel Domûs loci, ubi concionatus est, Superiorem remittat. 2. Superior offerenti declaret, nihil præter id, quod ad Concionatoris sustentationem et viaticum fuerit expensum, aut

necessarium accipi à Nobis posse: adeòque quidquid ultrà reliquum fuerit, reddat. 3. Si tamen urgeat ille, velitque ultro et sponte, ac titulo puræ et liberalis eleemosynæ dare, poterit in eo casu Superior in utilitatem Domûs, seu Collegii, cui præest, accipere. Si verò Concionator alibi, quàm ubi Societatis Domicilium est, concionatus fuerit: 1. Nihil pariter supra id, quod ad sustentationem et viaticum expensum, necessariumve fuerit, admittet. 2. Si tamen urgeatur, nec illud etiam, alio quovis modo, vel nomine accipiet, quàm quo dictum jam fuit. 3. Quidquid illi reliquum ultra sustentationem et Viaticum fuerit, id totum, cùm ad locum, ubi ex Superiorum mandato degere debet, venerit, loci illius Superiori, et in ejusdem Domûs utilitatem tradet.

29. Nostrorum nemo potest pecuniam habere depositam, vel apud alium, penès quem ejus dominium remaneat, vel apud se, ità ut Dominium spectet ad alium, ac eâ deinde obtentâ Superioris facultate uti: hæcque facultas nulla et irrita est, sive hujusmodi depositi conscius Superior fuerit, sive non. Neque hoc Decretum eludi potest,

Deposita pecuniarum. Ex eadem, Decr. 41.

Congr. 16. Decr. 35.

eo prætextu, quòd qui utitur in usus proprios, et arbitrarios, eâ pecuniâ, sit merus voluntatis alienæ executor.

Penes quem esse deposita debeant.
Congr. 12. Decr. 42.

30. Ut prohibere universim non convenit, nè quis unquam possit cum Superiorum facultate quidquam habere pecuniæ, in honestos usus destinatæ; ità id raro tantùm, justasque ob causas, Junioribus præsertim, et Coadjutoribus permittendum est. Et, ut in eo etiam casu Religiosæ disciplinæ magìs consulatur, ejusmodi pecuniæ apud ipsum totius Domûs Superiorem deponantur, à quo deinde id quisque accipiet, quo ipsi uti necessarium fuerit, cum ejusdem, aut mediati Superioris facultate.

Pecunia ad lucrum non collocanda.
Congr. 16. Decr. 16.

31. Severè prohibetur, nè quis quocumque prætextu, nomine proprio, aut alieno, pecuniam collocet ad lucrum ex ea percipiendum. Sed quidquid obtingit alicui pecuniæ, permittatur arbitrio Superiorum, qui pro sua prudentia de illa statuent.

Præceptum ne quis pecuniam mutuo accipiat.
Congr. 16. Decr. 28.

32. Ut variis periculis et incommodis occurratur, prohibetur omnibus nostris in virtute sanctæ Obedientiæ, nè quis sinè expressa Superioris facultate, pro se, vel pro

aliis, ab ullo externo mutuam accipiat pecuniam, etiam in pios usus expendendam.

33. Ut vita communis incolumis ac illibata conservetur, decretum fuit, ut in his, quæ pertinent ad victum, vestitum, cubiculique supellectilem, et alia vitæ communi necessaria, uniformitas, tam Superiorum cum inferioribus, quàm inferiorum inter se, omnino retineatur, eaque omnia teneantur Superiores inferioribus, quâ par est, caritate suppeditare. Neque ulli licitum est, ea sibi aliâ quâcumque viâ quærere, aut per alios procurare; nec penès ipsos Superiores, aut etiam Provinciales, vel quoscumque alios est, hanc illi facultatem dare. Quod si fortè peculiare quid alicui ob infirmam valetudinem necessarium judicetur, censendum non est id vitæ communi repugnare.

Vita communis conservanda. Congr. 12. Decr. 43.

Congr. 16. Decr. 27.

34. Eâdem planè ratione, quâ in Constitutionibus p. 6. cap. 3. §. 7. Testamentorum executio prohibetur, Nostris etiam interdictum est, acceptare executionem legatorum, quæ confidentialia vocant; cùm scilicet quis Testator decedens, jubet certam alicui è Nostris pecuniæ summam, aut

Legata confidentialia non acceptanda. Congr. 12. Decr. 38.

rem à suis hæredibus dari, quam ille, juxta Testatoris mentem, sibi secretò communicatam, impendat.

Negotiatio prohibita. Congr. 2. Can. 25. et Decr. 61.

35. Omnia, quæ speciem negotiationis habent, intelligantur prohibita esse Nostris.

Lites forenses fugiendæ. Ex eadem, Can. 26. et Decr. 55.

36. Lites forenses, pro rebus præsertim temporalibus, fugiant Nostri omnes, et id curent Provinciales efficere. Ac primùm cômpromissione rem adnitantur componere. Quod si nullâ ratione id possint assequi, tamen non intendat quisquam è Nostris litem hujusmodi, nec omnino litem aliquam absque consensu Præpositi Generalis, aut ejus cui expressè suas vices ad hanc rem ille commiserit.

Si quis iis se immisceat, puniendus. Congr. 16. Decr. 31.

37. Si quis forensibus externorum litibus se immiscere, et tamquam Procurator aut Advocatus, scriptis præcipuè et consiliis in judicio communicatis, alterutram partem tueri, ausus fuerit, debitis pœnis arbitrio Præpositi Generalis, et (si necessitas urgeat) aliorum Superiorum decernendis, pro culpæ gravitate severè castigetur.

Sæcularia externorum ne-

38. Nemo Nostrorum ex quacumque pro-

pinquorum, aliorumve causa, tribunalibus se sistat, litesve dirigat, aut prosequatur: curam administrandi illorum bona suscipiat: ad Ecclesiasticas aut sæculares dignitates, muniave promoveat, sinè expressa Generalis Præpositi facultate. In aliis piis propinquorum, benefactorum Societatis, pauperum, similiumve commendationibus, nihil sinè Superioris loci facultate tentandum erit. Qui in rebus alicujus momenti, de iis, quæ moram non patiebantur, à se concessis, certiorem Provincialem faciet: in iis autem, quæ moram patientur, pro impetranda facultate referet ad Provincialem.

gotia nostris interdicta. Congr. 7. Can. 18. §. 1. et Decr. 13.
Ibidem. §. 2.

39. Facultas rusticandi apud Externos, et excurrendi extra Domos nostras, nonnisì rarissimè, gravibusque de causis, atque ad breve tempus, nec unquam sine Socio concedenda est.

Excursiones, et rusticationes apud externos prohibitæ. Congr. 16. Decr. 25.

40. In eos, qui in Consultationibus, Examinibus ad studia et Professionem, in Informationibus ad Gradus, et Gubernationem, in Congregationibus tam Provincialibus quàm Generalibus peracta evulgant, diligenter inquirant Superiores; repertosque pro rei gravitate, culpæque magnitu-

Evulgatores rerum Secretarum. Congr. 7. Can. 16. Decr. 23

dine, pro arbitrio suo puniant, etiam usque ad muneris Consultorum, aliorumque non inferiorum privationem.

Imprimentes sine licentia. Congr. 11. Can. 3. §. 1. Decr. 13.

41. Qui libros, libellos, vel folia (ùt vocant) volantia absque facultate Superiorum, sive proprio, sive alieno, sive etiam suppresso nomine ediderint, pœnis gravibus plectantur, putà privatione officii, vocis item activæ et passivæ, inhabilitate etiam ad Dignitates et Prælaturas Societatis, et denique pœnis corporalibus, pro gravitate delicti, Superioris arbitrio decernendis. Prætereà hæc ipsa pœnarum capita, ad complices et conscios, etiam Superiores, eâ proportione extendantur, quâ ipsi magìs minusve, vel Scriptoris consilia promovendo, vel eadem non revelando, vel ex officio non impediendo peccaverint. Denique præsumptio fraudis contra illos stare censeatur, à quibus accepta scripta externi vulgaverint.

Eorum complices. Ibid. §. 2.

Ibid. §. 3.

Nihil edendum nisi probatum. Congr. 15. Decr. 9. Congr. 16. Decr. 14.

42. Statutum est, nè quid omnino (etiam Theses, et folia quæcumque) typis vulgetur, nisi à Revisoribus ad id constitutis approbatum. Et Theses quidem propugnandæ in Collegiis, in quibus nullus est studiorum

Præfectus, recognoscendæ sunt à Præfecto Generali studiorum Collegii vicinioris ; si tamen aliter non fuerit à Provinciali provisum.

43. In librorum editione oneratur Censorum fides, ut severos potiùs quàm molles se exhibeant, neque aliquid etiam dubii ad Societatis famam periculi, sinè gravi censura abire patiantur; et, si quid tale occurrerit, Patri Nostro sincerè et fideliter prodant. Designati à Superioribus Censores, ignoti sint Auctoribus, et Auctores Censoribus. Legant isti, antequam censuram aggrediantur, regulas Revisorum generalium, et quæ ibi præscribuntur, in libris examinandis diligenter observent : ferantque judicium, omni seposito humano respectu, solùm DEI gloriam, ac Societatis bonum præ oculis habentes. Curent denique Superiores, atque in primis ipse Provincialis, ut judicium Censorum executioni mandetur, et liber non prodeat, nisi ad censuram latam exactus.

Observanda in censura et editione librorum. Congr. 11. Can. 4. §. 2. Decr. 22. §. 2.

Congr. 16. Decr. 15.

44. Librorum Scriptores non possunt ullum cum Bibliopolis contractum inire, sinè expressa facultate Provincialis, qui sol-

De contractu cum Bibliopolis. Congr. 16. Decr. 35.

licitè cavebit, nè violetur Decretum 84. Congr. 7. §. 3.

Styli acerbitas Nostris prohibetur. Congr. 15. Decr. 9.

45. Noverint omnes, esse omnino contra mentem Societatis, ut nostri Scriptores, etiam Adversariorum calumniis provocati, utantur stylo acerbiore, quàm viros Religiosos deceat, aut elucubrationem ullam edant, quâ lectores jure offendi possint.

Puniendi qui alios linguâ, vel calamo offendunt. Congr. 12. Decr. 19.

46. Si contigerit quemquam è Nostris, alios etiam quoscumque externos, maximè verò Religiosos, aut Viros primarios, vel linguâ, vel calamo, aut quâcumque aliâ ratione offendere, aut justam illis offensionis causam dare: in primis Superiores in illum diligenter inquirant, quâque par est severitate animadvertant, nihilque hujusmodi impunitum relinquant. Dein curent, iis, qui se læsos existimare meritò potuerint, debitam satisfactionem quàm primùm exhiberi; ac si quando libri illi, in quibus aliquid sit, unde quis offendi potuerit, recudantur, illud penitus expungi. Demum, nè ipsi etiam Superiores, ad quos spectat, se hac in parte molliores præbeant, Consultores tum locales, tum Provinciales, tenentur monere Superiores mediatos, si quid ab

aliquo peccatum sit; et an pœnitentiæ, nec nè, et quales injunctæ illi fuerint.

47. Commendatur omnibus observatio eorum, quæ contra novitatem, laxitatemque opinionum, præsertim in rebus moralibus statuta sunt, in Præpositorum Generalium Ordinationibus, Congregationum Decretis, et Constitutionibus ipsis, quibus jubemur sequi, in quavis facultate, securiorem, magìsque approbatam Doctrinam. Et non tantùm transgressores, loco, et cathedrâ movendi sunt, aliisque gravibus, pro modo culpæ, pœnis subjiciendi; sed ipsi etiam Superiores, si quando in cohibenda liberiori illa opinandi licentia negligentiores fuerint, severè puniendi.

Laxitas opinionum præsertim moralium punienda.
Congr. 11. Decr. 28.

48. Nec solùm novæ hujusmodi, laxioresque opiniones doceri, typis mandari prohibentur; sed in privatis quoque congressibus et responsis caveant Nostri, ne quid promant, quod vulgari minimè vellent. Numquam autem scripto respondeant, in rebus præsertim gravioribus, nisì consulto, et probante Superiore.

Congr. 11. Can. 4. §. 3. Decr. 22. §. 3.
Ibid.

49. Nemo Nostrorum audeat vel docere,

Bulla Cruciata.

Congr. 16. Decr. 5. vel in praxi tenere, sententiam illam, quod vi Bullæ Cruciatæ, liceat Nostris Confessarios eligere, qui eos à reservatis in Societate casibus, absolvant. Nec Sacerdotes absolvere quemquam ad se cum reservatis casibus accedentem præsumant : nec qui accedunt tutos se ullo modo in conscientia, quasi ritè absolutos arbitrentur. Si quem verò constaret illam doctrinam docere, vel aliis persuadere tamquam probabilem; eum Provinciales, tamquam Societati maximè noxium, debitis pœnis coerceant.

FORMULÆ VARIÆ

VOTORUM.

Formula Professionis quatuor Votorum.

Ego N. Professionem facio, et promitto Omnipotenti DEO, coram ejus Virgine Matre, et universa cœlesti curia, ac omnibus circumstantibus; et tibi Patri Reverendo N. Præposito Generali Societatis JESU, locum DEI tenenti, et Successoribus tuis; *vel*, tibi Reverendo Patri N. vice Præpositi Generalis Societatis JESU et Successorum ejus, locum DEI tenenti; perpetuam Paupertatem, Castitatem, et Obedientiam; et secundùm eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem; juxta formam vivendi, in Litteris Apostolicis Societatis JESU, et in ejus Constitutionibus contentam. P. 5. c. 3. §. 2.

Insuper promitto specialem Obedientiam Summo Pontifici, circa missiones; prout in eisdem Litteris Apostolicis, et Constitutionibus continetur. Romæ (vel alibi), tali die, mense, et anno, et in tali Ecclesia. Ibid. §. 3.

Formula Professionis trium Votorum.

Ibid. §. 6. Ego N. Professionem facio, et promitto Omnipotenti DEO, coram ejus Virgine Matre, et universa cœlesti curia, ac omnibus circumstantibus; et tibi Reverendo Patri N. Præposito Generali Societatis JESU, locum DEI tenenti, ac Successoribus tuis; vel, tibi Reverendo Patri N. vice Præpositi Generalis Societatis JESU et Successorum ejus, locum DEI tenenti, perpetuam Paupertatem, Castitatem, et Obedientiam; et secundùm eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem; juxta formam vivendi in Litteris Apostolicis Societatis JESU, et in ejus Constitutionibus contentam. Romæ, (vel alibi), tali die, mense, et anno, et in tali Ecclesia.

Formula Votorum simplicium, quæ Professi emittunt post Professionem.

Cong. 1. Dec. 102. et Cong. 4. Dec. 54. Ego N. Professus Societatis JESU, promitto DEO Omnipotenti, coram ejus Virgine Matre, et tota curia cœlesti, et coram R. Patre N. Præposito Generali, vel coram P. 6. c. 2. §. 1. et lit. A. N. locum Generalis Præpositi tenente, num-

quam me acturum quâcumque ratione, vel consensurum, ut, quæ ordinata sunt circa Paupertatem in Constitutionibus Societatis, immutentur : nisì quando ex causa justa rerum exigentium videretur Paupertas restringenda magìs.

Præterea promitto, numquam me acturum vel prætensurum, nè indirectè quidem, ut in aliquam Prælationem vel dignitatem in Societate eligar, vel promovear. P. 10. §. 6.

Promitto præterea, numquam me curaturum, prætensurumve extra Societatem Prælationem aliquam vel dignitatem; nec consensurum in meî electionem, quantum in me fuerit, nisì coactum Obedientiâ ejus, qui mihi præcipere potest sub pœna peccati. Ibid.

Tum, si quem sciam aliquid prædictorum duorum curare, vel prætendere, promitto illum, remque totam me manifestaturum Societati, vel Præposito ejus. Ibid. et Cong. 3. Decr. 46. Vid. Congr. 9. Dec. 13.

Insuper promitto, si quando acciderit, ut hâc ratione in Præsidem alicujus Ecclesiæ promovear: pro cura, quam de animæ meæ salute, ac recta muneris mihi impositi administratione gerere debeo, me eo loco, ac numero habiturum Præpositum Societatis Generalem, ut numquam consilium audire detrectem, quod vel ipse per se, vel quivis P. 10. §. 6. et lit. A.

alius de Societate, quem ad id ipse sibi substituerit, dare mihi dignabitur. Consiliis verò hujusmodi ità me pariturum semper esse promitto, si ea meliora esse, quàm quæ mihi in mentem venerint, judicabo. Omnia intelligendo juxta Societatis JESU Constitutiones et Declarationes. In tali loco, tali die, mense, et anno, etc.

Formula Votorum pro Coadjutoribus Spiritualibus.

P.5.c.4.§.2. Ego N. promitto Omnipotenti DEO, coram ejus Virgine Matre, et tota cœlesti curia; et tibi R. Patri N. Præposito Generali Societatis JESU, locum DEI tenenti, et Successoribus tuis; vel tibi R. Patri N. vice Præpositi Generalis Societatis JESU et Successorum ejus, locum DEI tenenti; perpetuam Paupertatem, Castitatem, et Obedientiam; et secundùm eam, peculiarem curam circa puerorum eruditionem; juxta modum in Litteris Apostolicis, et Constitutionibus dictæ Societatis expressum. Romæ, (vel alibi), in tali loco, die, mense, et anno, etc.

Formula Votorum pro Coadjutoribus Temporalibus.

Ego N. promitto Omnipotenti DEO, coram ejus Virgine Matre, et tota cœlesti curia; et tibi R. Patri N. Præposito Generali Societatis JESU, locum DEI tenenti, et Successoribus tuis; vel tibi R. Patri N. vice Præpositi Generalis Societatis JESU et Successorum ejus, locum DEI tenenti; perpetuam Paupertatem, Castitatem, et Obedientiam; juxta modum in Litteris Apostolicis, et Constitutionibus dictæ Societatis expressum. Romæ, (vel alibi), in tali loco, die, mense, et anno, etc. Ibid. §. 3.

Formula Votorum, quæ finitâ biennali Probatione emittuntur.

Omnipotens sempiterne DEUS, Ego N. licèt undecumque Divino tuo conspectu indignissimus, fretus tamen pietate ac misericordiâ tuâ infinitâ, et impulsus tibi serviendi desiderio, voveo coram sacratissima Virgine MARIA, et curia tua cœlesti universa, Divinæ Majestati tuæ Paupertatem, Castitatem, et Obedientiam perpetuam, in Societate JESU: et promitto eamdem Socie- Ibid. §. 4.

tatem me ingressurum, ut vitam in ea perpetuò degam; omnia intelligendo juxta ipsius Societatis Constitutiones. A tua ergo immensa bonitate et clementia per JESU Christi sanguinem peto suppliciter, ut hoc holocaustum in odorem suavitatis admittere digneris: et ùt largitus es ad hoc desiderandum et offerendum, sic etiam ad explendum gratiam uberem largiaris. Romæ, (vel alibi), tali loco, die, mense, et anno.

Observandum tamen in prioribus Formulis Votorum id quod statuit Congregatio XII. Generalis, Ut *nimirum* imposterum, cùm post obitum Generalis, sub Vicario Generali Professio, sive Vota ad gradum emittentur, hæc Formulæ verba sint; ut nempe, si Vicarius ipse Generalis Professionem, seu Vota excipiat, dicatur: *et tibi R. Patri* N. *Vicario Generali Societatis JESU, locum DEI tenenti, et Successoribus tuis:* si verò aliquis alius excipiat, dicatur: *et tibi R. P.* N. *Rectori*, si Rector est, vel *Præposito*, vel *Provinciali*, et sic de aliis; *vice R. Patris Vicarii Generalis Societatis JESU et Successorum ejus, locum DEI tenenti.*

SUMMA

SUMMA ET SCOPUS

NOSTRARUM CONSTITUTIONUM.

Homines mundo crucifixos et quibus mundus ipse sit crucifixus vitæ nostræ ratio nos esse postulat; homines, inquam, novos, qui suis se affectibus exuerint ut Christum induerent, sibi mortuos ut justitiæ viverent; qui, ut Divus Paulus ait, in laboribus, in vigiliis, in jejuniis, in castitate, in scientia, in longanimitate, in suavitate, in Spiritu Sancto, in charitate non ficta, in verbo veritatis, se DEI ministros exhibeant; et per arma justitiæ, à dextris et à sinistris, per gloriam et ignobilitatem, per infamiam et bonam famam, per prospera denique et adversa, magnis itineribus ad cœlestem patriam et ipsi contendant, et alios etiam quâcumque possunt ope studioque compellant, maximam DEI gloriam semper intuentes.

REGULÆ QUÆDAM B. P. N. IGNATII

A P. ANDREA FRUSIO VERSIBUS CONSCRIPTÆ.

Hæc documenta suis IGNATIUS edit alumnis,
Ut methodo parvâ commoda magna parent.

1. Nulli vel minimo quâvis ratione repugnes;
Cedere te potiùs quàm superare juvet.

2. Obsequium studeas præstare per omnia cœcum,
Judiciumque libens subjice cuique tuum.

3. Ne vitia inspicias aliena et visa recondas;
Sed propria incuses, atque patere velis.

4. Quidquid agas, dicas, mediteris, prospice primùm
Proximo an expediat, complaceatque DEO.

5. Sit tua spiritui libertas semper, et illam
Nec persona potens, causa nec ulla gravet.

6. Nec facili jungas tibi consuetudine cunctos;
Spiritus et ratio quemlibet antè probent.

7. Exerce assiduè pia mente et corpore facta.
Sis populo ut demens; sic sapis ipse DEO.

Fac matutino, vespertinoque revolvas
Hæc studio; et lectum dum petis, adde preces.

Fidelis DEUS : per quem vocati estis in Societatem filii ejus JESU Christi Domini nostri. Obsecro autem vos, fratres, per nomen Domini Nostri JESU Christi, ut idipsum dicatis omnes, et non sint in vobis schismata ; sitis autem perfecti in eodem sensu, et in eadem sententia. (I. Cor. c. I. v. 9, 10.)

Mihi autem absit gloriari, nisi in cruce Domini Nostri JESU Christi, per quem mihi mundus crucifixus est et ego mundo.

Quicumque hanc regulam secuti fuerint, pax super illos, et misericordia. (Gal. c. VI. v. 14, 16.)

FINIS.

INDEX

IN OMNES REGULAS.

ABNEGATIO. In omnibus rebus studiosè quærenda. *Sum. r.* 12. pag. 6.
De ea re crebrò in Concionibus domesticis tractandum. *Sum. r.* 18. pag. 7.
Voluntatis et judicii. *Sum. r.* 31. *et* 32. pag. 11. *et* 12.
ABSOLUTIO. Absolvendi facultas Socii Provincialis. *Soc. Prov. r.* 2. pag. 72.
ABSTINENTIA. Non sit immoderata et indiscreta. *Sum. r.* 48. pag. 18.
Sextâ feriâ juxta morem servanda. *Com. r.* 5. pag. 20.
Ejus tempore, quid in mensa legendum. *Præf. Lect. ad mens. r.* 9. pag. 292.
ADMISSUS AD SOCIETATEM. *Vide* Probatio.
ADMITTENDI IN SOCIETATEM. Quales esse debeant. *Prov. r.* 32. pag. 37. *Et Exam. r.* 2. pag. 129.
Curandum, ut nostrum Institutum intelligant. *Exam. r.* 15. pag. 133.
Admittere, ad Provincialem pertinet. *Prov. r.* 32. pag. 37.
Superiores locales non possunt. *Præp. r.* 79. pag. 105. *et Rect. r.* 77. pag. 127.
Quid circa hoc facere possint. *Præp. r.* 80. pag. 105.
ADMONITOR. Officium suum modestè atque humiliter obeat. *Adm. r.* 1. pag. 202. Servet tamen necessariam libertatem. *ibid. r.* 2. pag. 202.
De quibus, et quomodo Superiorem admonebit. *ibid. r.* 3. pag. 202.
Quali secreto teneatur. *ibid. r.* 4. pag. 102.
Quid? si Superior admonitus remedium non adhibeat. *ibid. r.* 5. pag. 203.
Consultorum exigat litteras, et ad mediatos Superiores mittat. *ibid. r.* 6. pag. 203.
Caveat, nè subditorum erga Superiorem observantiam imminuat. *ibid. r.* 7. pag. 203.

Orationibus juventur. *Infirm. r.* 14. pag. 316.
Vide Infirmarius.

ÆS ALIENUM. *Vide Prov. r.* 82. pag. 51.

AFFECTUS. Inordinatus sæculi et Parentum affectus exuendus. *Sum. r.* 8. pag. 3.
Creaturarum etiam omnium, et in Creatorem conferendus. *Sum. r.* 17. pag. 7.

AMICI conservandi, et inimici revocandi in amicitiam. *Præp. r.* 77. pag. 105. *Et Rect. r.* 75. pag. 126. *Et Proc. Prov. r.* 1. pag. 270.

AMOR. Eo potiùs, quàm timore, DEO serviendum. *Sum. r.* 17. pag. 7. *et r.* 33. pag. 12.

ANIMUS. Animorum propensio ad partem alterutram factionis, etc. nec sentienda. *Sum. r.* 43. pag. 16.

ANNUÆ. *Vide* Litteræ.

ARCA, nec aliud quidquam obserandum. *Com. r.* 11. pag. 21.
Arca Procuratoris sub duplici clavi. *Proc. Gen. r.* 12. pag. 267. *Et Proc. Prov. r.* 19. pag. 276. *Et Proc. Dom. Prof. r.* 8. pag. 281. *Et Proc. Coll. r.* 5. pag. 286.

ARCHIVUM. Ubi habendum, et quid in eo asservandum. *Prov. r.* 19. pag. 34. *Et Proc. Prov. r.* 23. 24. 25. pag. 277 *et* 278. *Et Proc. Dom. Prof. r.* 12. pag. 282. *Et Proc. Coll. r.* 19. pag. 289.
Archivum Socii Provincialis. *Soc. Prov. r.* 15. pag. 76. *et r.* 23. *et* 24. pag. 79. et seq.

ARMA nulla domi habenda. *Præp. r.* 36. pag. 95. *Et Rect. r.* 36. pag. 117.

B

BELLA. Inter Christianos Principes in colloquium non inducenda. *Com. r.* 30. pag. 24.

BENEFACTORES. Eis gratitudo exhibenda. *Præp. r.* 78. pag. 105. *Et Rect. r.* 76. pag. 126.

BIBERE. Extra consueta tempora non bibendum. *Com. r.* 16. pag. 22.

BONA stabilia donata Domui professæ, statim vendantur. *Prov. r.* 76. pag. 49. *Et Præp. r.* 66. pag. 102.

BONA PARTICULARIUM. Bonorum distributio à Nostris facienda. *Prov. r.* 86. 87. 88. pag. 52. *et* 53.
Quibus proprietas bonorum ad tempus permittitur, usus ad propriam utilitatem non conceditur. *Prov. r.* 90. pag. 53.

C

CAMPANA. *Vide Ædit. r.* 10 *et* 11. pag. 311.
CANCELLARIUS, ET RECTOR UNIVERSITATIS. Eorum institutio. *Prov. r.* 27. pag. 36.
Quando, quid, et ad quos scribent. *Form. scrib. r.* 22. pag. 209.
CANDELA Fundatoribus danda. *Præf. Eccl. r.* 9. pag. 221.
CAPUT. Quibus aperiendum. *Com. r.* 22. pag. 23.
In mensa tantùm Superiori. *Com. r.* 35. pag. 25.
CASTITAS perfectissimè servanda. *Sum. r.* 28. pag. 10.
CASUS CONSCIENTIÆ. Eorum conferentiæ bis in hebdomada. *Præp. r.* 57. pag. 100.
Eorum Præfectus. *Prov. r.* 57. pag. 44.
CATALOGI, ET INFORMATIONES ANNUÆ. Quomodo conficiendi, et quid in primo scribendum. *Form. scrib. r.* 32. pag. 215.
Quid in secundo. *ibid. r.* 32. pag. 215.
Quid in tertio. *ibid. r.* 34. pag. 215.
Quando Romam mittendi. *ibid.* 35. pag. 216. *Et Soc. Prov. r.* 26. pag. 83.
CHRISTUS loco parentum et rerum omnium habendus. *Sum. r.* 8. pag. 3.
In omnibus imitandus. *Sum. r.* 11. pag. 4.
CIBUS. Extra Domum non sumendus. *Com. r.* 16. pag. 22.
Nec apud externos. *Præp. r.* 76. pag. 104. *Rect. r.* 74. pag. 126.
COADJUTORES TEMPORALES. Nec legere nec scribere addiscant, nec ab aliis doceantur sine Generalis facultate. *Com. r.* 14. pag. 21.
Quomodo exercitandi in primâ probatione. *Mag. Nov. r.* 21. pag. 149.
In quibus instruendi. *ibid. r.* 59. pag. 162.
Quot Coadjutores temporales admitti possint. *Prov. r.* 39. pag. 39.
Eorum vestes sint breviores. *Cust. vest. r.* 6. pag. 322.
Qualis eorum finis. *Coadj. temp. r.* 1. pag. 304. Quæ præcipua eorum cura. *ibid. r.* 2. pag. 304.
Quibuscum in recreatione versari debeant. *ibid. r.* 3. pag. 305. Otium fugiant. *ibid. r.* 4. pag. 305.
Cùm foris Nostros comitantur, observanda. *ibid. r.* 5. pag. 305.
Reliquos omnes revereantur, maximè Sacerdotes. *ibid. r.* 6. pag. 306.
Paupertatis sint memores. *ibid. r.* 7. pag. 306.

Doctrinæ Christianæ intersint. *ibid.* r. 8. pag. 307.
Erga proximos quomodo se gerent. *ibid.* r. 9. pag. 307.
Libris utantur iis solùm quos Superior concesserit. *ibid.* r. 10. pag. 307.
Prompti sint ad officia sibi credita. *ibid.* r. 11. pag. 307.
Participes sunt omnium bonorum operum et Indulgentiarum. *ibid.* pag. 308.
CŒNA. Ejus hora. *Præp.* r. 52. pag. 99. *Et Rect.* r. 50. pag. 120.
COMMUNIO. *Vide* Eucharistia.
COMŒDIA ET TRAGŒDIA. *Vide Prov.* r. 58. pag. 44.
CONCIO. Conciones, priùs quàm typis edantur, censendæ sunt à tribus Revisoribus. *Revis. Gen.* r. 2. pag. 193.
In domesticis Concionibus de suî abnegatione crebrò tractandum. *Sum.* r. 18. pag. 7.
Cùm in Templo habetur, audienda. *Com.* r. 2. pag. 20.
In Ecclesiâ assiduè, aliquando in plateis habeatur. *Præp.* r. 39. pag. 96.
Quando in refectorio. *Rect.* r. 54. pag. 121.
Designandi, qui de ea judicent. *Præf. Eccl.* r. 23. pag. 223.
Horam non excedat. *Præf. Eccl.* r. 24. pag. 224. *Et Concion.* r. 23. pag. 252.
Concionari sinè approbatione nemo potest. *Com.* r. 6. pag. 20.
Præpositus, et Rector, aliquando potest concionari. *Præp.* r. 48. pag. 98. *Et Rect.* r. 69. pag. 125.
Concionandi modus observetur à Provinciali, et quando ab eo munere Nostros amovebit. *Prov.* r. 98. pag. 56.
Quàm frequenter concionandum. *ibid.* r. 99. pag. 56.
Concionatores Sacerdotum Regulas diligenter observent. *Conc.* r. 1. pag. 248.
Quæ media adhibebunt ad animarum salutem. *ibid.* r. 2. pag. 248.
Sint cæteris exemplo. *ibid.* r. 3. pag. 248.
Lectioni sacræ Scripturæ incumbant. *ibid.* r. 4. pag. 248.
Quæ illos adjuvabunt ad concionandum. *ibid.* r. 5. pag. 249.
Corrigi optent. *ibid.* r. 6. pag. 249.
Paratos se exhibeant ad pueros instruendos. *ibid.* r. 7. pag. 249.
Volenti alii concionari libenter cedant. *ibid.* r. 8. pag. 249.
Utilitatem Auditorum curent. *ibid.* r. 9. pag. 249.
Quæ commendare debeant. *ibid.* r. 10. *et* 11. pag. 249. *et* 250.
Nullum in particulari reprehendant. *ibid.* r. 12. pag. 250.
Nec tacitè Religiosos. *ibid.* r. 13. pag. 250.
Parùm confirmata, dubia, et incerta, populo non proponant. *ibid.* r. 14. pag. 250.

A Superiore accipiant modum res populo denuntiandi, etc. *ibid.* r. 15. pag. 251.

Facetias, et similia fugiant. *ibid.* r. 16. pag. 251.

Dicenda præmeditabuntur. *ibid.* r. 17. pag. 251.

Arrogantiam et ostentationem fugiant. *ibid.* r. 18. pag. 251.

Populum movere curent. *ibid.* r. 19. pag. 252.

Quæstiones quomodò proponendæ. *ibid.* pag. 252.

Verborum lenocinia et quod sæculare redolet, fugiant. *ibid.* r. 20. pag. 252.

Ab exaggerationibus abstineant. *ibid.* r. 21. pag. 252.

Quos corporis gestus, quemque vocis tenorem servabunt. *ibid.* r. 22. pag. 252.

Horæ spatium non excedant. *ibid.* r. 23. pag. 252.

Cùm foras mittuntur, equum pro sarcinis non habeant. *ibid.* r. 24. pag. 253.

In hospitio, victu, viatico, quid observare debeant. *ibid.* pag. 253.

Quomodo constituendi. *Prov.* r. 26. pag. 35.

CONFESSARIUS. Unus sit omnium Nostrorum, si fieri potest: sin minùs, quisque suum stabilem habeat. *Sum.* r. 6. pag. 3. *Et Com.* r. 3. pag. 20.

Proprio conscientia aperienda, si quis alteri confessus fuerit. *Sum.* r. 7. pag. 3.

Et pœnitentiæ detegendæ. *Sum.* r. 48. pag. 18.

Non desint Confessarii in Ecclesiâ, nec ad externos audiendos. *Præp.* r. 40. pag. 96.

Eorum constitutio. *Prov.* r. 26. pag. 35. *Et Præp.* r. 8. pag. 88. *Et Rect.* r. 7. pag. 109.

Maturioris sint ætatis, et privilegiis moderatè utantur. *Prov.* r. 100. pag. 56.

Confessio generalis facienda in Societatis ingressu, deinde sexto quoque mense. *Sum.* r. 5. pag. 2.

Et à Professis, et Coadjutoribus formatis semel in anno. *Sum.* r. 5. pag. 2.

Particularis, à non Sacerdotibus, octavo quoque ac statuto die. *Sum.* r. 6. pag. 3. *Et Com.* r. 3. pag. 20.

Ad eam proximus excitandus à Nostris. *Com.* r. 42. pag. 26.

Confessiones Religiosarum aliquando audiri à Nostris possunt. *Præp.* r. 47. pag. 98.

Confessionibus audiendis applicari possunt per mensem unum Patres tertiæ Probationis. *Instruct.* r. 7. pag. 136.

Ipsi autem confiteantur ordinariè Instructori. *ibid.* r. 10. pag. 137.

Potest Confessionibus audiendis operam suam commodare Procurator Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 26. pag. 278.
Quid Socius Magistri Novitiorum possit circa Confessiones Novitiorum. *Soc. Mag. Nov. r.* 6. pag. 171.
Vide Sacerdotes.
CONFORMITAS. Conformitas, et mutua unio diligentissimè curanda. *Sum. r.* 42. pag. 15.
CONFRATERNITATES. Quomodo cum eis agendum. *Prov. r.* 103. pag. 57.
CONGREGATIONES SÆCULARIUM. Statuta iis condere sinè facultate Superioris non licet. *Mission. r.* 22. pag. 260.
CONSANGUINEI, et amici, quomodo à Novitiis alloquendi. *Mag. Nov. r.* 52. pag. 159.
CONSCIENTIA. Bis quotidie examinanda. *Com. r.* 1. pag. 20.
Ejus ratio Superiori reddenda sexto quoque mense. *Sum. r.* 40. pag. 14. *Et Com. r.* 4. pag. 20. *Et Præp. r.* 23. pag. 91. *Et Rect. r.* 22. pag. 113.
Instructio ad ejus rationem reddendam. pag. 177.
Necessitas, et modus reddendi. pag. 177.
Defectus tunc aperiendi. pag. 178.
Quatuordecim capita rerum de quibus ejus ratio reddi debeat. pag. 178. 179. *et* 180.
Modus accipiendi conscientiæ rationem. *Prov. r.* 131. pag. 65.
CONSILIUM. Ab externis non petendum. *Com. r.* 40. pag. 26.
Quomodo id ab eis petet Procurator Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 8. pag. 272.
CONSTITUTIONES. Earum necessitas. *Sum. r.* 1. pag. 1.
In earum absoluta observatione nil prætermittendum. *Sum. r.* 15. pag. 6. *et r.* 52. pag. 19. *Et Præp. r.* 22. pag. 91. *Et Rect. r.* 21. pag. 113.
Ex regulæ sciendæ, saltem quæ ad quemlibet pertinent. *Sum. r.* 52. pag. 19.
Et similes libri non communicandi externis. *Com. r.* 38. pag. 26.
CONSUETUDINES. Approbatæ servandæ, novæ non introducendæ. *Præp. r.* 5. pag. 87. *Et Rect. r.* 4. pag. 108.
CONSULTATIO. De consultatione Provinciæ. *Soc. Prov. r.* 12. *et* 13. pag. 75. *et r.* 14. *et* 16. pag. 75. *et* 77.
CONSULTORES. Deligi possunt à Provinciali, ut à Generali confirmentur. *Proc. r.* 25. pag. 35.
Quot, et ubi eos Provincialis habebit. *Prov. r.* 11. pag. 32.
Eorum officium quanti sit momenti. *Consult. r.* 1. pag. 189.
In omnibus bonum commune præ oculis habeant, et in suo sensu non nimis abundent. *ibid. r.* 2. pag. 189.

Sinceram habeant intentionem ; charitatis et obedientiæ memores , sententiam dicant. *ibid. r.* 3. pag. 189.
Quomodo se habeant inter se. *ibid. r.* 4. pag. 189.
Bene intelligant rem consultandam. *ibid. r.* 5. pag. 190.
Breviter explicent rationes suæ sententiæ. *ibid. r.* 6. pag. 190.
Quomodo se gerent postquàm Superior aliquid statuerit, etc. *ibid. r.* 7. pag. 190.
Proponant utilia , licèt non interrogentur. *ibid. r.* 8. pag. 190.
Nil aliis significabunt. *ibid. r.* 9. pag. 191.
Quid circa litteras ad Superiores mittendas observabunt. *ibid. r.* 10. pag. 191.
Possunt aliorum litteras cum suis mittere ad Generalem. *ibid. r.* 11. pag. 191.
De quibus , et quomodo Superiorem admonebunt. *ibid. r.* 12. pag. 191.
Superioris existimationem tueantur. *ibid. r.* 13. pag. 192.
Constitutiones , et Regulas familiares sibi reddant. *ibid. r.* 14. pag. 192.
Quo modo, et exemplo suum munus exequantur. *ibid. r.* 15. pag. 192.
CONVALESCENTES. Quid circa eos agendum. *Infirm. r.* 11. pag. 315.
COQUUS. Munditiem in se et aliis curet. *Coqui r.* 1. pag. 330.
Digitis non contrectet quæ ad mensam portanda sunt. *ibid. r.* 2. pag. 330.
Cibos pro tempore paratos habeat. *ibid. r.* 3. pag. 330.
Qualitas et quantitas portionum. *ibid. r.* 4. pag. 330.
Infirmarium tantùm aliqua parare sinat. *ibid. r.* 5. pag. 330.
Rerum Catalogum habeat. *ibid. r.* 6. pag. 330.
Non nisi necessaria insumantur. *ibid. r.* 7. pag. 331.
Quæ supersunt conservabit. *ibid. r.* 8. pag. 331.
Adjutores ædificet. *ibid. r.* 9. pag. 331.
CORPUS. Ejus castigatio non sit immoderata. *Sum. r.* 48. pag. 18.
CORRECTIO. Mutuò facienda. *Sum. r.* 10. pag. 4.
Modus in ea servandus. *Præp. r.* 28. pag. 93. *Et Rect. r.* 26. *et* 27. pag. 114. *et* 115.
CUBICULUM. Quomodo claudi debeat. *Com. r.* 11. pag. 21.
Ab eo non nisi decenter vestiti egrediantur. *ibid. r.* 13. pag. 21.
Verrendum tertio quoque die. *ibid. r.* 18. pag. 22.
In alienum quomodo ingrediendum. *ibid. r.* 33. pag. 25.
Cubicula Novitiorum visitanda à Socio Magistri Novitiorum. *Soc. Mag. Nov. r.* 7. pag. 171.

CUSTOS VESTIUM. Servet omnem supellectilem. *Cust. vest.* *r.* 1. pag. 321.
Inventarium rerum habeat in libro. *ibid.* *r.* 2. pag. 321.
Novas vestes à vetustioribus sejungat. *ibid.* *r.* 3. pag. 321.
Quæ Novitii afferunt, separatim asservet. *ibid.* *r.* 4. pag. 321.
Singulis mensibus cubicula visitet. *ibid.* *r.* 5. pag. 322.
Inspiciat, qui vestibus indigeant. *ibid.* *r.* 6. pag. 322.
Inconsulto Superiore nihil dabit. *ibidem.*
Vestes Coadjutorum sint breviores. *ibidem.*
Linei panni Lotori scripto dabit. *ibid.* *r.* 7. pag. 322.
Subuculæ signis internoscantur. *ibid.* *r.* 8. pag. 322.
Pannos lineos utendos numeratò det et recipiat. *ibid.* *r.* 9. pag. 332.
Quando linea munda distribuet, advertat, an omnia recipiat. *ibid.* *r.* 10. pag. 322.
Linteamina munda pro lectis quando distribuet. *ibid.* *r.* 11. pag. 323.

D

DARI MUTUO, VEL DISPENSARI nil potest inscio Superiore. *Sum.* *r.* 26. pag. 9.
Quomodo donationes facere possit Procurator Provinciæ. *Proc. Prov.* *r.* 6. pag. 271.
DEFECTUS extra Confessionem notati, Superiori manifestandi sunt. *Sum.* *r.* 9. pag. 4.
Aperiendi in reddenda ratione conscientiæ. pag. 177. *et* 178.
DEFUNCTI. Eorum corpora præparanda, et uno die insepulta tenenda. *Infirm.* *r.* 15. pag. 317. *Et Præf. Eccl.* *r.* 35. pag. 226.
Quo vestitu sepeliendi. *Præf. Eccl.* *r.* 34. pag. 226.
Pro eis Missæ, et Orationes. *ibid.* *r.* 35. pag. 226.
DEPOSITA saltèm pecuniæ, non admittenda. *Præp.* *r.* 69. pag. 103. *Et Rect.* *r.* 64. pag. 124.
Quid circa ea servandum Procuratori Provinciæ. *Proc. Prov.* *r.* 12. pag. 273.
DEUS in omnibus quærendus, et in creaturis amandus. *Sum.* *r.* 17. pag. 7.
In aliis, ût in illius imagine, agnoscendus. *ibid.* *r.* 29. pag. 10.
DIMISSIO ET DIMITTERE. Judicium de causis ad dimissionem sufficientibus. *Prov.* *r.* 42. pag. 40.
Quid cum dimisso Superiores locales agere debeant. *Præp.* *r.* 81. pag. 106. *Et Rect.* *r.* 79. pag. 127.

Quid illi declarandum circa vota simplicia. *Prov. r.* 45. pag. 41.
Dimittere Novitios, et quomodo Provincialis possit. *Prov. r.* 40. *et* 41. pag. 39. Alios non nisi in aliquibus casibus. *ibid.* Professos, et formatos nullo modo Provincialis dimittat. *ibid. r.* 43. pag. 40.
Observanda circa modum dimittendi. *ibid. r.* 44. pag. 40.
DISPENSARE circa studia in secundo anno probationis quomodo possit Provincialis. *Prov. r.* 38. pag. 38. In Regulis. *Prov. r.* 7. pag. 30. *Et Præp. r.* 11. pag. 88. *Et Rect. r.* 10. pag. 110.
Cum promovendis ad gradus. *Prov. r.* 63. pag. 45. *Et Rect. r.* 42. pag. 119.
Socii Provincialis facultas dispensandi cum Provinciali. *Soc. Prov. r.* 2. pag. 72.
DISPENSATOR. In rebus distribuendis Superioris ordinem sequatur, et infirmorum curam habeat. *Dispens. r.* 1. pag. 325.
Quomodo vinum aquâ temperabit. *ibid. r.* 2. pag. 325.
Conservet quæ supersunt. *ibid. r.* 3. pag. 325.
Res ad victum necessarias clausas custodiat. *ibid. r.* 4. pag. 325.
Munditiem in omnibus curet. *ibid. r.* 5. pag. 325.
Cibi quando emendi. *ibid. r.* 6. pag. 326.
Dolia concinnanda, et purganda curabit. *ibid. r.* 7. pag. 326.
DOCTOR. *Vide* Magister.
DOCTRINA. Doctrinæ differentes non admittendæ. *Sum. r.* 42. pag. 15.
DOCTRINA CHRISTIANA. *Prov. r.* 71. pag. 48.
Quomodo docenda. *Præp. r.* 39. pag. 96. *Et Mag. Nov. r.* 45. pag. 157.
In ea Novitii exercendi. *Mag. Nov. r.* 35. pag. 154. *Et Soc. Mag. Nov. r.* 12. pag. 174.
DOMUS. Non egrediendum domo, nisi cum Socio à Superiore assignato. *Com. r.* 43. pag. 27. *Et Præp. r.* 84. pag. 106. *Et Rect. r.* 82. pag. 128.
Ad eam se quisque recipiat ante noctem; nec ante lucem egrediendum. *Com. r.* 47. pag. 27.
DOMUS PROBATIONIS. Quotidianus ordo in ea servandus. *Magist. Novit. r.* 68. *et seq.* pag. 164.
DOMUS PROFESSA. Reditibus Collegiorum non nisi in minimis utatur. *Præp. r.* 65. pag. 102. *Et Rect. r.* 61. pag. 123.
In eâ zelus animarum, perfectio, et Instituti puritas elucescere debet, quæ circa finem ipsum, et usum mediorum versatur. *Præp. r.* 37. pag. 95.
DONATA. *Vide* Bona.

DONATIONES honorarias quales facere possit Procurator Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 6. pag. 271.
DORMIRE. Quomodo dormiendum. *Com. r.* 12. pag. 21.

E

ELEEMOSYNA. *Vide Ædit. r.* 19. pag. 312. *Et Præf. Eccl. r.* 14. pag. 222. *Et Proc. Dom. r.* 7. pag. 281. *Et Jan. r.* 9. *et* 11. pag. 319.
Quomodo à Procuratore Domûs, et à Peregrinis petenda. *Proc. Dom. r.* 4. pag. 281. *Et Peregr. r.* 4. pag. 181.
Ejus arcula non sit in nostra Ecclesia. *Præf. Eccl. r.* 15. pag. 222.
Quæ Superioribus præscribenda. *Prov. r.* 96. pag. 55. Et Procuratori Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 6. pag. 271.
EMPTOR. Res bonas, et commodissimo pretio tempestivè emat. *Empt. r.* 1. pag. 324.
Adnotet pecuniam acceptam et expensam, et Procuratori rationem quotidie reddat. *ibid. r.* 2. pag. 324.
Curet ædificare eos, quibuscum agit. *ibid. r.* 3. pag. 324.
EPISCOPI. Colendi aliquando per litteras à Provinciali. *Soc. Prov. r.* 21. pag. 78.
EUCHARISTIA. Post Confessionem generalem, et octavo quoque die sumenda. *Sum. r.* 6. pag. 3.
Scholastici non nisi octavo quoque die, in festis solemnioribus, et in Ecclesia illam sumant. *Rect. r.* 34. pag. 116. *et r.* 46. pag. 120.
Sæcularibus moderatè permittenda. *Sacerd. r.* 26. pag. 246.
Circa eam quid Ecclesiæ Præfectus curabit. *Præf. Eccl. r.* 16. pag. 222.
Nostri separatim ab externis communicent. *ibid. r.* 17. pag. 222.
Quando ægroti communicabunt. *Infirm. r.* 13. pag. 316.
EXAMEN CONSCIENTIÆ. Bis quotidie faciendum. *Sum. r.* 6. pag. 3. *Et Com. r.* 1. pag. 20.
EXAMINATOR. Admittendorum in Societatem, qualis esse debeat. *Exam. r.* 1. pag. 129.
Dotes petentium Societatem agnoscat. *ibid. r.* 3. pag. 129.
Ineptos statim dimittat. *ibid.*
Superiori referri curet, quid Patres de admittendo sentiant. *ibid. r.* 4. pag. 130.
Quid faciet, cùm is, qui ingredi cupit, nemini satis est notus. *ibid. r.* 5. pag. 130.
Prudenter interroget de impedimentis essentialibus. *ibid. r.* 6. pag. 131.

Uno detecto, alteriùs non progrediatur. *ibid. r.* 7. pag. 131.
Si tale impedimentum non adsit, de quibus cum posteà interrogabit. *ibid. r.* 8. pag. 131.
Reliqua sui officii unde petenda. *ibid. r.* 16. pag. 133.
Eâdem interrogandi formâ alii Patres utantur. *ibid. r.* 17. pag. 133.
EXCITATOR. Quo tempore cubitum ibit, et quo alios excitabit. Horologium babeat. *Excit. r.* 1. pag. 332.
Cubicula rursus visitet. *ibid. r.* 2. 332.
Ad initium et finem orationis signum dabit. *ibid. r.* 3. pag. 332.
Adjutores Excitatoris Regulas servent. *ibid. r.* 4. pag. 332.
Minùs modestè dormientes ad Superiorem referat. *ibid. r.* 5. pag. 333.
EXERCITIA. Mentalia externis interrumpenda. *Sum. r.* 47. pag. 18.
Spiritualia Societatis externis non communicanda. *Com. r.* 39. pag. 26.
A quo tradentur. *Præp. r.* 41. pag. 97. *Et Rect. r.* 67. pag. 125.
Sint primum experimentum iis, qui sunt in prima probatione. *Mag. Novit. r.* 23. pag. 149.
Quomodo tradi debeant. *ibid. r.* 28. pag. 152.
Eorum usus, Sacerdotibus sit valdè familiaris. *Sacerd. r.* 7. pag. 242.
EXHORTATIONES. Quid in exhortationibus domesticis tractandum. *Sum. r.* 18. pag. 7.
Exhortationes ad Patres tertiæ Probationis. *Instruct. r.* 3. pag. 135.
Et ipsorum inter se. *ibid. r.* 5. pag. 136.
EXPENSÆ itinerum. *Vide Prov. r.* 116. pag. 60.
De extraordinariis expensis, Provincialis monendus. *Præp. r.* 68. pag. 103. *Et Rect. r.* 63. pag. 123.
EXPERIMENTA. In eis cum fructu Novitii exerceantur. *Mag. Novit. r.* 27. pag. 152.
Provincialis ea permutare, et tempus probationis prorogare potest. *Prov. r.* 37. pag. 38.
Nullum permutabit Magister Novitiorum inscio Provinciali. *Mag. Nov. r.* 37. pag. 155.
Omnia intrà annum Novitii absolvant. *ibid. r.* 38. pag. 155.
Alia fieri, et ordinaria repeti à Novitiis possunt. *ibid. r.* 39. pag. 155.
Experimenta tertiæ Probationis. *Instruct. r.* 2. pag. 134.
EXTERNI. Cum illis quomodo domi loquendum. *Com. r.* 36. pag. 25.
Ad eos litteræ, vel mandata non deferenda. *ibid. r.* 37. pag. 25.
Illis res domesticæ non referendæ. *ibid. r.* 38. pag. 26.

Quales

Quales, et quando domi pernoctabunt. *Præp. r.* 83. pag. 106. *Et Rect. r.* 81. pag. 128.
Qui ex Nostris se illis communicare debeant. *Prov. r.* 97. pag. 55. *Vide* Constitutiones.
Benevoli erga Provincialem conservandi ab ejus Socio. *Soc. Prov. r.* 3. pag. 72.
Honoratiores colendi aliquando à Provinciali per litteras. *Soc. Prov. r.* 21. pag. 78.
Vide Constitutiones.
Externorum negotia nemo Romam petens suscipiat. *Monit. gen.* 1. pag. 354.

F

FACTIONES. *Vide* Animus.
FORMULA Professionis quatuor Votorum. pag. 363. Professionis trium Votorum. pag. 364. Votorum simplicium, quæ Professi emittunt post Professionem. *ibid.* Votorum pro Coadjutoribus Spiritualibus. pag. 366. Pro Coadjutoribus Temporalibus. pag. 367. Votorum, quæ finitâ biennali Probatione emittuntur. *ibid.*
FUNDATIONES. *Vide Prov. r.* 81. pag. 51.
FUNDATORES. Eis gratitudo exhibenda. *Præp. r.* 78. pag. 105. *Et Rect. r.* 76. pag. 126.
Candela illis danda. *Præf. Eccl. r.* 9. pag. 221.
FUNUS. *Vide Præf. Eccl. r.* 35. pag. 226.

G

GENERALIS. Quomodo erga Generalem se geret Provincialis. *Prov. r.* 91. pag. 54.
Ei omnia Provinciæ manifestanda. *ibid. r.* 92. pag. 54.
Ejus morte cognitâ, quid aget Provincialis. *ibid. r.* 113. pag. 59.
Ab eo approbata, à Provinciali in libro scribenda. *ibid. r.* 135. pag. 66.
Ad eum quando, quid, quomodo scribent Superiores. *Form. scrib. r.* 7. 8. pag. 205. *et r.* 9. 10. 11. pag. 206.
Ad eos quando Generalis. *ibid. r.* 12. pag. 206.
GRADUS. Admissus ad unum gradum non debet tendere ad alium. *Sum. r.* 20. pag. 8.
Ad indifferentiam ad gradus, Nostri voto obligantur. *Mag. Novit. r.* 15. pag. 146.

Curanda Socio Provincialis circa promovendos ad gradum. *Soc. Prov.* r. 14. pag. 75. Et circa Informationes ad gradum in Archivo servandas. *ibid.* r. 15. pag. 76.

H

HOSPITALE. In eo dormire, et cibum capere. *Vide Mag. Nov.* r. 29. pag. 152.
HOSPITES. Quomodo circa eos, et transeuntes, Superiores se habebunt. *Præp.* r. 82. *et* 83. pag. 106. *Et Rect.* r. 80. *et* 81. pag. 127. *et* 128.
HOSPITIUM. Ubi Nostri sunt, non nisi ad nostrum divertendum. *Com.* r. 48. pag. 27.
Eò quando externi excipiendi. *Præp.* r. 83. pag. 106. *Et Rect.* r. 81. pag. 128.
HUMILITAS. Omnes in interna humilitate se conservent. *Sum.* r. 29. pag. 10.

I

IMPEDIMENTA. Circa illa quid Provincialis aget, et quomodo dispensabit. *Prov.* r. 35. *et* 36. pag. 37. *et* 38.
INDIFFERENTES. Non interrogandi in conferentiis. *Mag. Novit.* r. 60. pag. 162.
Intrà biennium ad certum gradum applicandi. *Prov.* r. 67. pag. 47.
INDUSIUM. Sinè indusio non dormiendum. *Com.* r. 12. pag. 21.
INFIRMARIUS. Infirmorum curam habeat, et Præfectum, et Superiorem admoneat. *Infirm.* r. 1. pag. 314.
Quando unus aut plures Medici vocandi. *ibid.* r. 2. pag. 314.
Res ægrotorum sint bene præparatæ. *ibid.* r. 3. pag. 314.
Eorum cubicula sint munda, etc. *ibid.* r. 4. pag. 314.
Ægrotos consoletur, et quos ad id libros habebit. *ibid.* r. 5. pag. 314.
Quos vocabit ad eos invisendos. *ibid.* r. 6. pag. 315.
Medicinalia necessaria habeat. *ibid.* r. 7. pag. 315.
Medici præscripta et ordinem perfectè observet. *ibid.* r. 8. pag. 315.
Notet horam, quâ febres ægrotum corripiant, et deserant. *ibid.* r. 9. pag. 315.
Supellex infirmorum quando separanda. *ibid.* r. 10. pag. 315.

Quid agèt circa convalescentes. *ibid. r.* 11. pag. 315.
Patienter ferat molestias in curandis infirmis, sed suæ saluti consulat. *ibid. r.* 12. pag. 316.
Quando ægroti communicabunt. *ibid. r.* 13. pag. 316.
Admoneat, ut ægrotus orationibus juvetur. *ibid. r.* 14. pag. 316.
Defunctorum corpora præparet, et uno die insepulta teneantur. *ibid. r.* 15. pag. 317.
Præfecto sanitatis obediat. *ibid. r.* 16. pag. 317.
INFORMATIO. Curanda Socio Provincialis circa informationes ad gradum. *Soc. Prov. r.* 14. *et* 15. pag. 75. *et* 76. Et circa informationes ad regimen. *ibid. r.* 13. *et* 15. pag. 75. *et* 76.
INSTITUTUM intelligendum, et ex qua lectione cognoscendum. *Præp. r.* 18. pag. 90. *Et Rect. r.* 17. pag. 112.
INSTRUCTOR PATRUM TERTIÆ PROBATIONIS. Diligenter in officium suum debet incumbere. *Instruct. r.* 1. pag. 134.
Experimenta Patrum tertiæ Probationis. *ibid. r.* 2. pag. 134.
Exhortationes ad ipsos, et conferentiæ quales. *ibid. r.* 3. *et* 4. pag. 135.
Quasdam debent ipsi facere. *ibid. r.* 5. pag. 136.
Eorum exercitia corporalia moderata. *ibid. r.* 6. pag. 136.
Indumenta vilia. *ibid.*
Ministeriis non occupentur, nisi Missionibus. *ibid. r.* 7. pag. 136.
Mitti possunt ad loca vicina. *ibid. r.* 8. pag. 137.
Destinatio eorum ad Missiones. *ibid. r.* 17. pag. 139.
Debent habere copiam librorum spiritualium. *ibid. r.* 9. pag. 137.
Item Constitutiones et Regulas, etc. *ibid.*
Instructor eorum Confessarius erit, et eos à reservatis absolvet. *ibid. r.* 10. pag. 137.
Pœnitentias ex devotione iis concedet. *ibid.*
Disciplina eorum domestica pertinet ad curam Rectoris, aut Ministri Instructore consulto. *ibid.*
Non debent scribere litteras officiosas, aut de rebus novis. *ibid. r.* 11. pag. 138.
Sigillum habeat Instructor pro suis, et Patrum litteris. *ibid. r.* 11. pag. 138. *et r.* 18. pag. 140.
Patrum recreatio, et deambulatio. *ibid. r.* 12. pag. 138.
Provincialem de illis informabit. *ibid. r.* 13. pag. 138. Præsertim si in aliquo opera perderetur. *ibid. r.* 15. pag. 139. Eos alloquetur sæpè, et instruet. *ibid. r.* 13. pag. 138. Ordinationem de tertio anno ab iis observari faciet. *ibid. r.* 14. pag. 139.
Quousque subordinatus sit Superiori domûs. *ibid. r.* 16. pag. 139.
Non est sub obedientia Ministri. *ibid.*

INSTRUMENTA MUSICA. Domi non habenda. *Præp. r.* 36. pag. 95. *Et Rect. r.* 36. pag. 117.
INTENTIO recta in omnibus procuranda. *Sum. r.* 17. pag. 7.
IRE. Aperiendum quò eundum est, et cujus rei causâ, actumque eâdem die Superiori referendum. *Com. r.* 44. pag. 27.
ITER facientes observent regulas Peregrinorum suo modo, et patentes litteras habere curent. *Peregr. r.* 12. pag. 184.
Longum facientes amplectendi. *Com. r.* 34. pag. 25.
Quas vestes portabunt, et quis expensas solvet. *Præp. r.* 87. pag. 107. *Et Rect. r.* 85. pag. 128.
Curandum ut Nostri pedestri itinerentantur. *Prov. r.* 115. pag. 60.
Iter agentes superflua nè coëmant, nec pecuniam ab externis conquirant. *Monit. gen.* 13. pag. 359.

J

JANITOR. Admonendus, quò eundum est. *Com. r.* 46. pag. 27.
Nomina Nostrorum prope ostium scripta esse curet. Neminem exire sinè facultate permittat. *ibid.* Quò eant, intelligat. *Janit. r.* 1. pag. 318.
Nil intempestivè nuntiabit. *ibid. r.* 2. pag. 318.
Litteras Superiori tradat. *ibid. r.* 3. pag. 318.
Quid aget, cùm Nostri peregrè veniunt. *ibid. r.* 4. pag. 318.
Dato signo festinet ad januam. *ibid. r.* 5. pag. 318.
Quid faciet, cùm quæruntur, qui domi non sunt. *ibid. r.* 6. pag. 319.
Quem conversandi modum tenebit. *ibid. r.* 7. pag. 319.
Cum facultate vocet Nostros ad loquendum. *ibid. r.* 8. pag. 319.
De eleemosynis Superioris mentem intelligat. *ibid. r.* 9. *et* 11. pag. 319.
Curet, ut aliquis Sacerdos Prælatum domum ingressum comitetur. *ibid. r.* 10. pag. 319.
Cum pauperibus benignè se habeat. *ibid. r.* 11. pag. 319.
Mulieres paucis dimittat, vel ad Æditum remittat. *ibid. r.* 12. pag. 320.
Janua sit semper obserata. *ibid. r.* 13. pag. 320.
Portas quando claudet, claves Superiori tradat. *ibid. r.* 14. pag. 320.
Nihil externorum custodiat. *ibid. r.* 15. pag. 320.
Veniente medico signum dabit. *ibid. r.* 16. pag. 320. Et pro scholarum initio, ac fine. *ibid. r.* 17. pag. 320.

JANUA. Non nisi consuetâ domûs januâ egrediendum, etc. *Com. r.* 45. pag. 27.

Ea sit semper obserata. *Janit. r.* 13. pag. 320.

Quando claudenda, ejus claves Superiori tradendæ. *ibid. r.* 14. pag. 320.

JUDICIUM proprium judicio Superioris contrarium, nullâ ratione demonstrandum. *Sum. r.* 32. pag. 12.

Quomodo abnegandum. *ibid. r.* 31. pag. 11. *et r.* 35. pag. 12.

Judiciorum diversitas evitanda. *Sum. r.* 42. pag. 15.

JUMENTUM, equitandi causâ, in Domo professâ nullum sit. *Præp. r.* 71. pag. 103.

L.

LECTUS operiendus cùm primùm quis surgit, et posteà componendus. *Com. r.* 18. pag. 22.

LIBRI. Sinè Generalis consensu non imprimendi. *Sum. r.* 42. pag. 15. *Et Prov. r.* 60. pag. 45. Nec transferendi ex una in aliam linguam. *ibid.*

Librorum editio. *Vide* Revisores Generales.

Sine facultate non habendi, nec in illis nota ulla imprimenda. *Com. r.* 8. pag. 21.

Libris propriis quomodo utendum. *Monit. gen.* 15. pag. 360.

Lascivi domi non babendi. *Præp. r.* 36. pag. 95. *Et Rect. r.* 36. pag. 117.

Vide Præfectus Bibliothecæ.

Libri qui exstare debent in Archivo Provincialis. *Soc. Prov. r.* 23. pag. 79. Qui in Archivo Procuratoris Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 23. pag. 277. Qui apud Socium Magistri Novitiorum. *Soc. Mag. Nov. r.* 13. pag. 174.

LINGUA Regionis, in qua quis residet, addiscenda. *Com. r.* 10. pag. 21.

Latinæ promotio, ejusque Seminaria. *Prov. r.* 50. pag. 42.

Aliarum studium, et Hebrææ usus. *ibid. r.* 51. pag. 42.

LITES Forenses fugiendæ. *Præp. r.* 67. pag. 103. *Et Rect. r.* 62. pag. 123. *Et Proc. Prov. r.* 9. pag. 272.

Quid circa eas Procurator faciet. *Proc. Coll. r.* 14. *et* 16. pag. 288. *Et Proc. Prov. r.* 9. *et* 10. pag. 272. et 273. *Et Proc. Gener. r.* 5. pag. 264. *Et Prov. r.* 77. pag. 49.

LITTERÆ. Non sinè facultate scribendæ, et priùs ostendendæ. *Sum. r.* 39. pag. 14. *Et Præp. r.* 35. pag. 94. *Et Rect. r.* 35. pag. 116.

Non deferendæ ad externos. *Com. r.* 37. pag. 25.
A Patribus tertiæ Probationis non scribendæ litteræ officiosæ, et de rebus novis. *Instruct. r.* 11. pag. 138.
Litteræ, Nostris quales, et quomodo scribendæ. *Monit. gen.* 4. pag. 355. Quæ ad Generalem, mediatosque Superiores scribuntur, vel ab illis accipiuntur, immediatis non ostendendæ. *ibid.* 5. pag. 356. Romam de negotiis ad solum Generalem scribendæ. *ibid.* 7. pag. 356. Quæ *soli* inscribuntur, secreta tantùm contineant. *ibid.*
Cum litteris patentibus Nostri mittendi. *Præp. r.* 85. pag. 106. *Et Rect. r.* 83. pag. 128. Venientes sinè eis non admittendi. *Præp. r.* 81. pag. 106. *Et Rect. r.* 79. pag. 127.
Litteræ annuæ ad Generalem mittendæ, et Romanæ conficiendæ. *Form. scrib. r.* 27. pag. 210. Ordo in eis servandus. *ibid. r.* 28. pag. 211. Et de quibus rebus agendum. *ibid. r.* 29. pag. 212. Plenissimæ, sed sinè prolixitate, et proximorum offensione scribendæ. *ibid. r.* 30. pag. 213. Ex Urbe missæ statim legantur. Coadjutoribus explicentur; et in præcipua Domo asserventur. *ibid. r.* 31. pag. 214. Externis non ostendendæ. *Monit. gen.* 11. pag. 358.
Cura illarum pertinet ad Socium Provincialis. *Soc. Prov. r.* 27. pag. 84.
Quæ circa alias litteras eidem observanda. *ibid. r.* 8. *et* 9. pag. 74.
Fasciculos litterarum quàm fideliter, et circumspectè tractabit Procurator Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 13. pag. 274.
Vide Scribere.
LOQUI. Demissâ voce loquendum. *Com. r.* 28. pag. 24.
Cum externis domi quomodo loquendum. *Com. r.* 36. pag. 25.
Vide Silentium.

M

MAGISTER. Nè Magistri, vel Doctoris nomine, ratione gradûs, Nostri utantur. *Prov. r.* 64. pag. 46.
MAGISTER NOVITIORUM. Quando constitui possit à Provinciali. *Prov. r.* 23. pag. 35.
Curet ut in dies instrumentum aptius reddatur. *Mag. Novit. r.* 1. pag. 141.
Amabilem se præstet vitæ integritate, ac discretione. *ibid. r.* 2. pag. 141.
In domibus separatis habebit regulas et facultates Rectorum. *ibid. r.* 3. pag. 141.

Quot Socios habebit. *ibid.* r. 4. pag. 142.
In domo conjuncta Collegio, etc. cui erit subordinatus. *ibid.* r. 5. pag. 142.
Mensa ipsi et Novitiis designanda. *ibid.*
Quomodo pœnitentias tunc imponet. *ibid.* r. 6. pag. 142.
Habeat potestatem absolvendi à reservatis. *ibid.* r. 7. pag. 142.
Versatus sit in lectione librorum spiritualium. *ibid.* r. 8. pag. 142.
Quos libros legendos Novitiis tradet. *ibid.* pag. 143.
Catalogus librorum ad ipsius usum. *ibid.*
Notet diem ingressûs Novitiorum simùlque declaret, an ùt Coadjutor quisque, an ùt indifferens sit admissus. *ibid.* r. 26. pag. 151.
Curet, ut Novitii cum fructu in experimentis exerceantur. *ibid.* r. 27. pag. 152.
Videat, an expediat Novitios dormire in hospitalibus, et ibi cibum capere. *ibid.* r. 29. page 152.
Ne Nostri morbi periculo exponantur, neve ingrediantur ubi mulieres babitare solent. *ibid.* r. 30. pag. 153.
Advertat, ut peregrinatio sine notabili detrimento imbecillium, et quo tempore, ac modo fiat. *ibid.* r. 32. pag. 153.
Quid advertet in quarto experimento. *ibid.* r. 33. pag. 154.
Cùm illud fit extra domum, sit qui Novitiorum curam gerat; et in recreatione sint separati. *ibid.* r. 34. pag. 154.
In docenda Doctrina Christiana Novitios exercendos curabit. *ibid.* r. 35. pag. 154.
Qui probandi in prædicatione, et Confessionibus audiendis. *ibid.* r. 36. pag. 154.
Non permutet aliquod experimentum inconsulto Provinciali. *ibid.* r. 37. pag. 155.
Omnia experimenta intra annum absolvantur. *ibid.* r. 38. pag. 155.
Alia experimenta fieri, vel eadem repeti possunt. *ibid.* r. 39. pag. 155.
Mortificationes publicæ. *ibid.* r. 40. pag. 156.
Novitii juventur ad mortificationem vestitûs ratione; et an cum vestibus sæcularibus incedere sint permittendi. *ibid.* r. 41. pag. 156.
Occasionem illis præbeat exercendi obedientiam et paupertatem. *ibid.* r. 42. pag. 156.
Lectiones fiant de rebus Instituti, et quomodo. *ibid.* r. 44. pag. 157.
Explicetur Doctrina Christiana, ac modus in Sacramentis, Missa, oratione, et lectione tenendus. *ibid.* r. 45. pag. 157.
Quarum rerum crebrò Novitios admonebit. *ibid.* r. 46. pag. 157.

Omnes perspectos habeat, et rationem ab unoquoque suaviter exigat. *ibid.* r. 47. pag. 158.
In Regulis modestiæ diligenter Novitios instituat. *ibid.* r. 48. pag. 158.
Quam rationem exiget rerum spiritualium. *ibid.* r. 49. pag. 158.
Quando aliquem expedit aliò transferri, Provincialem admoneat. *ibid.* r. 50. pag. 158.
Quid curandum, cùm in eodem cubiculo simul habitant. *ibid.* r. 51. pag. 158.
Quomodo permittendum Novitiis, ut consanguineos alloquantur. *ibid.* r. 52. pag. 159.
Quibus Novitii non assignandi in Socios. *ibid.* r. 53. pag. 159.
Non habeant officia publica. *ibid.*
Videat, an eis assignandi sint, qui cum eis loqui possint. *ibid.* r. 54. pag. 159.
Quâ facultate Novitii intra biennium vota emittere, et quomodo possint. *ibid.* r. 55. pag. 159.
De inutilibus ad Provincialem quando scribet. *ibid.* r. 56. pag. 160.
Vota in fine biennii quâ facultate et præparatione emitti curabit. Emissa, quâ declaratione subscribenda. *ibid.* r. 57. pag. 160.
Coadjutores temporales in quibus instruet. *ibid.* r. 59. pag. 162.
Eos, et indifferentes non interroget in Conferentiis. *ibid.* r. 60. pag. 162.
Quando et quomodo ad Collegia mittentur. *ibid.*
Quando Novitii liberi erunt à lectionibus, conferentiis, et tonis. *ibid.* r. 61. pag. 162.
Dies vacationis in hebdomadâ. *ibid.* r. 62. pag. 162.
Litteras Apostolicas, Regulas, etc. sexto quoque mense quisque consideret. *ibid.* r. 63. pag. 163.
De quibus sunt deinde interrogandi. *ibid.* r. 64. pag. 163.
Examen scripto constet. *ibid.* r. 66. pag. 163.
MANUDUCTOR NOVITIORUM. Ejus operâ utatur Socius Magistri Novitiorum. *Soc. Mag. Nov.* r. 9. pag. 172.
MEDICUS. Non consulendus sinè facultate, nec medicina sumenda. *Com.* r. 17. pag. 22.
Eo veniente signum detur. *Janit.* r. 16. pag. 320.
Quando unus, vel plures vocandi. *Infirm.* r. 2. pag. 314.
MENSA. Cùm in ea aliquid cuipiam deest, vicinus admoneat. *Com.* r. 35. pag. 25.
Illius benedictio, et gratiarum actio. *Sum.* r. 30. pag. 11. *Et Præp.* r. 53. pag. 100. *Et Rect.* r. 51. pag. 121.
Ordo in ea servandus; et Superior, aut Minister primæ adsit.

Præp. r. 54. *et* 55. pag. 100. *Et Rect. r.* 52. *et* 53. pag. 121.

MINISTER. Ejus officium quale. *Minist. r.* 1. pag. 185.

Omnium Officialium regulas, etc. legat et observari curet. *ibid. r.* 2. pag. 185.

Officiales, et cubicula visitet. *ibid. r.* 3. pag. 185.

Successores in officiis à Prædecessoribus instrui curet. *ibid. r.* 4. pag. 185.

Mutationem horarum, vestium et ciborum observet, et adsit cùm medicus ægrotos invisit. *ibid. r.* 5. pag. 186.

Rationem Superiori quotidie reddat. *ibid. r.* 6. pag. 186.

Domui necessaria ei in memoriam redigat. *ibid. r.* 7. pag. 186.

Quæ notabit, ut Superiori referat. *ibid. r.* 8. pag. 186.

Observari curet an omnes communicent. *ibid. r.* 9. pag. 187.

Curet ut Domus munda sit. *ibid. r.* 10. pag. 187.

Et portæ Domûs singulis noctibus sint benè clausæ. *ibid. r.* 11. pag. 187.

Designet, qui curam habeat lucernarum, rerumque communium. *ibid. r.* 12. pag. 187.

Unionem inter domesticos curet, et quomodo se geret circa pœnitentias injungendas. *ibid. r.* 13. pag. 188.

Quid sibi ordinariè, quid extraordinariè, absente Superiore, agendum erit, sciat. *ibid. r.* 14. pag. 188.

Quid si Subministrum non habuerit. *ibid. r.* 15. pag. 188.

Minister curet disciplinam domesticam in Patribus tertiæ Probationis Instructore consulto. *Instruct. r.* 10. pag. 137.

Non subjacet illi Instructor Patrum tertiæ Probationis. *Instruct. r.* 16. pag. 139. Nec Socius Magistri Novitiorum. *Soc. Mag. Nov. r.* 2. pag. 170.

Quoad observantiam Domûs subest ei Procurator Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 27. pag. 279.

MINISTERIA. Quibus præter officium suum ministeriis vacare possit Procurator Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 26. pag. 278.

An ullis ministeriis occupandi, et quibus Patres tertiæ Probationis. *Instruct. r.* 7. pag. 136.

MISSÆ ET ORATIONES. Moderatè eas possunt Superiores pro necessitatibus applicare. *Prov. r.* 21. pag. 34. *Et Præp. r.* 20. pag. 91. *Et Rect. r.* 19. pag. 112.

Catalogus earum, quæ Nostris præscribuntur. pag. 227.

Missa, et Sacramenta juxta usum Romanæ Ecclesiæ administranda. *Prov. r.* 98. pag. 56.

Vide Sacrum; *et* Præfectus Ecclesiæ.

MISSIONES. *Vide Prov. r. cap.* 13. pag. 58.
Ad illas Nostri mitti possunt, aliqui tamen Domi maneant, qui proximis satisfaciant. *Præp. r.* 42. *et* 43. pag. 97.
De successu earum, qui in eis sunt, quando ad Provincialem scribent. *Form. Scrib. r.* 5. pag. 205.
Divina instrumenta esse curent. *Mission. r.* 1. pag. 254.
Parati sint ad varia loca peragranda. *ibid. r.* 2. pag. 254.
Liberam suî dispositionem Superiori relinquant. *ibid. r.* 3. pag. 255.
Scopum suæ Missionis intelligant. *ibid. r.* 4. pag. 255.
Modus servandus cùm oppidatim mittuntur. *ibid. r.* 5. pag. 255.
Ad quod hospitium divertent. *ibid. r.* 6. pag. 255.
Ordinarium adeant. *ibid. r.* 7. pag. 256.
Ecclesiasticos sibi benevolos reddant. *ibid.*
Agnoscant qui eos, et fructum animarum juvare possunt. *ibid. r.* 8. pag. 256.
Quando ad id Missas applicabunt. *ibid. r.* 9. pag. 256.
In quibus se exercebunt. *ibid. r.* 10. pag. 257.
Quibus mediis spiritualibus utentur. *ibid. r.* 11. pag. 257.
Corporalia eorum pietatis opera. *ibid. r.* 12. pag. 257.
Ab humilioribus ministeriis inchoandum. *ibid. r.* 13. pag. 257.
Divina media præcipuè adhibenda. *ibid. r.* 14. pag. 258.
Se omnia omnibus faciant. *ibid. r.* 15. pag. 258.
Nullo eventu frangi debent. *ibid. r.* 16. pag. 258.
Malè affectos erga Societatem quomodo concilient. *ibid. r.* 17. pag. 259.
Quid agent cùm Prælatos comitantur. *ibid. r.* 18. pag. 259.
Nullam reformandi Cleri curæ partem admittant. *ibid. r.* 19. pag. 259.
Occasiones Divini servitii è manibus elabi non sinant. *ibid. r.* 20. pag. 260.
Aliquas excursiones aliquando facere possunt. *ibid. r.* 21. pag. 260.
Congregationibus statuta non condant. *ibid. r.* 22. pag. 260.
Nitantur stabilire quæ DEO auctore perficient. *ibid. r.* 23. pag. 260.
Quando et ad quem scribent. *ibid. r.* 24. pag. 261.
Propriæ perfectionis non obliviscantur, dum alios juvant. *ibid. r.* 25. pag. 261.
Spiritualia in Collegiis consueta non imminuant. *ibid. r.* 26. pag. 261.
Nimiam cum sæcularibus conversationem non habeant. *ibid.*
Observent etiam alia à Superioribus injuncta. *ibid. r.* 27. pag. 262.
Missiones Patrum tertiæ Probationis. *Instruct. r.* 7. pag. 136. *et r.* 17. pag. 139.

MODESTIA in vultu, et incessu. *Sum.* r. 29. pag. 10.
Modestia et humilitas cum Religiosa maturitate in omnibus actionibus. *Modest.* r. 1. pag. 175.
Quæ speciatim circa eam observanda. *ibid.*
Modestiæ Novitiorum invigilet Socius Magistri Novitiorum. *Soc. Mag. Nov.* r. 4. pag. 171.
MONITA GENERALIA. Pag. 354.
MODUS in eleemosynis. *Monit. gen.* 8. pag. 357.
Vide Eleemosyna.
MORTIFICATIONES publicæ sinè facultate non faciendæ. *Com.* r. 6. pag. 20.
Nec nisi ordinariæ; et quæ sint. *Mag. Nov.* r. 40. pag. 156.
Quæ circa vestitum fient. *ibid.* r. 41. pag. 156.
MULIERES. Quando invisendæ, et ad eas scribendum. *Præp.* r. 72. pag. 104. *Et Rect.* r. 70. pag. 125.
Domum non ingrediantur. *Præp.* r. 73. pag. 104. *Et Rect.* r. 71. pag. 126.
Nec etiam Religiosarum Nostri curam habeant: illarum tamen Confessiones aliquando audire possunt. *Præp.* r. 47. pag. 98. *Et Rect.* r. 68. pag. 125.
Earum locus in Templo separatus. *Præf. Eccl.* r. 25. pag. 224.
Quomodo extra Confessionem alloquendæ. *Sacerd.* r. 17. pag. 244.
Præsentia Socii in visitandis mulieribus. *Monit. gen.* 3. pag. 355.
Vide Sacerdotes.
MUNDITIES. In omnibus curanda. *Com.* r. 19. pag. 22.
MUNDUS. Contraria iis, quæ sequitur, amanda, et exoptanda. *Sum.* r. 11. pag. 4.
MUTUUM. Quando mutuum dare, aut accipere possit Procurator Provinciæ. *Proc. Prov.* r. 6. pag. 271.

N

NATIONES diversæ peculiari affectu prosequendæ. *Comm.* r. 30. pag. 24.
NEGOTIA pia non suscipienda sinè licentia; sæcolaria omnino fugienda. *Com.* r. 41. pag. 26.
Quâ directione tractanda. *Com.* r. 48. pag. 28.
Negotia aliorum apud Superiorem tractare, qui liceat. *Monit. gen.* 12. pag. 358. Publica Statûs Nostris interdicta. *ibid.* 18. pag. 361. Sæcolaria ad quosvis pertinentia, Nostros nè occupent. *ibid.* 19. pag. 361.

Negotia externorum Romæ non tractanda. *Monit. gen.* 14. pag. 354.
NOMINA propria signanda ab egredientibus Domo. *Comm.* r. 46. pag. 27.
NOVITII. *Vide* Magister Novitiorum.

O

OBEDIENTIA. Perfectè servanda. *Sum.* r. 31. pag. 11. *et* r. 33. pag. 12. *et* r. 35. pag. 12. *Et Præp.* r. 21. pag. 91. *Et Rect.* r. 20. pag. 113.
In ea ùt cadaver, vel baculum se quisque gerat. *Sum.* r. 36. pag. 13.
Ob eam littera etiam incboata relinquenda. *ibid.* r. 34. pag. 12. *Et Comm.* r. 15. pag. 22.
Epistola B. P. N. Ignatii de Obedientiæ virtute. pag. 335.
OFFICIA. Officium abjectum et humile promptiùs suscipiendum. *Sum.* r. 13. pag. 6.
Officia caritatis et humilitatis devotè obeunda. *Sum.* r. 19. pag. 8.
In alienum nemo se ingerat, nec in locum hujusmodi officio deputatum ingrediatur. *Com.* r. 32. pag. 25.
Officia domestica à Sacerdotibus et Superioribus aliquando obeunda. *Præp.* r. 34. pag. 94. *Et Rect.* r. 33. pag. 116.
OFFICIALES. Subordinatis etiam Officialibus perfectè obediendum. *Sum.* r. 38. pag. 13.
Vacuum sibi tempus Officiales utiliter expendant. *Præp.* r. 7. pag. 87. *Et Rect.* r. 6. pag. 109.
Vide etiam Officia.
OPERARII. Nil illis necessarium desit. *Præp.* r. 44. pag. 97.
ORATIO. Ejus tempus. *Com.* r. 1. pag. 20.
Observandum, num omnes illi vacent. *Præp.* r. 50. pag. 99. *Et Rector.* r. 47. pag. 120.
ORDINATIONES. *Vide Præp.* r. 17. pag. 90. *Et Prov.* r. 13. pag. 32. *et* r. 14. pag. 33.
ORDINES. Qui ad eos præsentandi. *Prov.* r. 61. pag. 45.
OTIUM fugiendum. *Sum.* r. 44. pag. 16.

P

PARENTES. Inordinatus in illos affectus exuendus, et in spiritualem convertendus. *Sum.* r. 8. pag. 3.

PAUPERTAS út murus Religionis, et mater diligenda, conservanda, ejusque effectus suis temporibus experiendi. *Sum. r.* 23. *et* 24. pag. 8. et 9.
In victu et vestitu. *Sum. r.* 25. pag. 9.
Curiosa et pretiosa interdicuntur. *Monit. gen.* 14. pag. 359.
PECUNIA. Nec apud alios habenda. *Com. r.* 7. pag. 20.
Pecuniæ deposita non admittenda. *Præp. r.* 69. pag. 103. *Et Rect. r.* 64. pag. 124.
Quomodo ab Officialibus tenenda. *Præf. Eccl. r.* 29. pag. 225. *Et Proc. Coll. r.* 5. pag. 286. *et r.* 8. pag. 28. *Et Proc. Domus Professæ. r.* 8. pag. 281. *Et Proc. Gener. r.* 12. pag. 267.
De superflua pecunia in viaticis. *Monit. gen.* 13. pag. 359.
PEREGRINATIO. Sinè detrimento imbecillium, et quo tempore ac modo facienda. *Mag. Nov. r.* 32. pag. 153.
PEREGRINI. Finis peregrinationis. *Peregr. r.* 1. pag. 181.
Litanias, vel Itinerarium dicant, et alias Regulas servent, quantum iter permittit. *ibid. r.* 2. pag. 181.
Christum sibi comitem, et fructum in externis faciant. *ibid. r.* 3. pag. 181.
Eleemosynas quomodo petent. *ibid. r.* 4. pag. 181.
Indigentiâ et penuriâ probari exoptent, et injurias patienter ferant. *ibid. r.* 5. pag. 182.
Iter debilium infirmitate commensuretur. *ibid. r.* 6. pag. 182.
Quid illis faciendum, cùm eorum quis in morbum inciderit. *ibid. r.* 7. pag. 182.
Invitati, verbis et exemplo ædificent. *ibid. r.* 8. pag. 183.
Sobrietatis et modestiæ numquam obliviscantur. *ibid. r.* 9. pag. 183.
De rebus et personis aliorum Collegiorum nonnisi ad ædificationem loquantur. *ibid. r.* 10. pag. 183.
Ubi erit Domus Nostrorum, nil ab externis accipiant, sine facultate Superioris. *ibid. r.* 11. pag. 183.
Patentes litteras habere curent. *ibid. r.* 12. pag. 184.
PŒNITENTIÆ. Nullæ ordinariæ ex obligatione in Societate. *Sum. r.* 4. pag. 2.
Cùm approbatione Superioris assumendæ, ab eo etiam imponi possunt. *ibid.*
Etiam ob defectum non culpabilem adimplendæ. *Sum. r.* 37. pag. 13.
Ob defectus aliquoties in anno petendæ. *Sum. r.* 51. pag. 19.
Tantùm ordinariæ imponendæ, et quæ sint. *Præp. r.* 10. pag. 88. *Et Rect. r.* 9. pag. 109. *Et Mag. Nov. r.* 40. pag. 156.

Ratio in eis babenda. *Rect.* r. 26. pag. 114.
Publicæ dandæ pro publico defectu. *Præp.* r. 29. pag. 93. *Et Rect.* r. 28. pag. 115.
Ab aliis, à Superiore designatis, approbari possunt. *Præp.* r. 31. pag. 93. *Et Rect.* r. 30. pag. 115.
In eis tamen concedendis modus nè excedatur. *Præp.* r. 32. pag. 94. *Et Rect.* r. 31. pag. 115.
Quid in eis advertendum. *Mag. Nov.* r. 43. pag. 156. *Et Præp.* r. 27. pag. 93.
Quis pœnitentias concedere possit Patribus tertiæ Probationis. *Instruct.* r. 10. pag. 137. Et quis injungere. *ibid.*
PRÆCEPTORES. Quando illos ad tempus instituere possit. *Rect.* r. 41. pag. 119.
PRÆFECTUS BIBLIOTHECÆ. Indicem librorum prohibitorum habeat. *Præf. Biblioth.* r. 1. pag. 296.
Bibliothecam claudat. *ibid.* r. 2. pag. 296.
Libri quo ordine collocandi. *ibid.* r. 3. pag. 296.
Eorum tituli. *ibid.* r. 4. pag. 296.
Quos catalogos librorum habebit. *ibid.* r. 5. *et* 6. pag. 296.
Ex Bibliotheca nullum librum inscio Superiore dabit. *ibid.* r. 7. pag. 297.
Ea valdè munda sit; et bis in bebdomada verratur. *ibid.* r. 8. pag. 297.
Qui libri emendi. *ibid.* r. 9. pag. 297.
Aliqui communiores sint in publico. *ibid.* r. 10. pag. 297.
Quæ in libro describenda, judicio Superioris. *ibid.* r. 11. pag. 297.
Quid circa libros, qui commodantur. *ibid.* r. 12. pag. 298.
PRÆFECTUS ECCLESIÆ. Æditui Regulas habeat, et servari curet. *Præf. Eccl.* r. 1. pag. 220.
Quem illi singulis Sabbatis catalogum dabit. *ibid.* r. 2. pag. 220.
Die Sabbati proponat modum Sacra faciendi sequenti hebdomadâ. *ibid.* r. 3. pag. 220.
In altari maximo numquam desit Sacrum; nec plura in aliis simul inchoëntur. *ibid.* r. 4. pag. 220.
Curam habeat Missarum, et Orationum pro defunctis, etc. quarum duos catalogos faciat, et exponat. *ibid.* r. 5. pag. 220.
Quæ scribi curabit in schedula in sacristia affigenda. *ibid.* r. 6. pag. 221.
Quæ sacrificia à particularibus facienda erunt, cuique significanda curabit. *ibid.* r. 7. pag. 221.
Quæ in libro scribet. *ibid.* r. 8. pag. 221.
De candela fundatoribus danda. *ibid.* r. 9. pag. 221.

Quid, cùm Sacra fieri externi postulant. *ibid. r.* 10. pag. 221.
Externos ad Sacrum faciendum non nisi cum delectu admittat. *ibid. r.* 11. pag. 221.
Quid circa Sacerdotum Regulas, barbam, et coronam videbit. *ibid. r.* 12. pag. 222.
Promovendos ad Sacerdotium instrui curet; et videat an omnes alii ad Romanum ritum se accommodent. *ibid. r.* 13. pag. 222.
Nè ulla eleemosyna pro Sacris aut confessionibus admittatur. *ibid. r.* 14. pag. 222.
Nulla sit in Ecclesia eleemosynæ arcula. *ibid. r.* 15. pag. 222.
Circa sanctissimum Eucharistiæ Sacramentum quid curabit. *ibid. r.* 16. pag. 222.
Nostri separatim ab Externis communicent. *ibid. r.* 17. pag. 222.
Quid circa Oleum sanctum, et Reliquias observabit. *ibid. r.* 18. pag. 223.
Necessaria ad Divinum cultum nunquam desint. *ibid. r.* 19. pag. 223.
Ornamenta Altarium mutanda curabit. *ibid. r.* 20. pag. 223.
Nil sinè facultate petat ab externis pro ornando Templo. *ibid. r.* 21. pag. 223.
Quid circa Templi instaurationem. *ibid. r.* 22. pag. 223.
Curet designari, qui de concionibus judicent. *ibid. r.* 23. pag. 223.
Concio horam nè excedat. *ibid. r.* 24. pag. 224.
Mulierum locus in Templo separatus. *ibid. r.* 25. pag. 224.
Nè Confessarii desint. *ibid. r.* 26. pag. 224.
Admoneat Confessarios, quando Pœnitentes communicare debeant in Parochia. *ibid. r.* 27. pag. 224.
Officia et Vesperæ tono simplici fiant. *ibid. r.* 28. pag. 224.
Quid aget, cùm aliquid erit petendum pro Ecclesiâ; et quomodo pecunia tenenda. *ibid. r.* 29. pag. 225.
Librum habeat dati, et accepti. *ibid. r.* 30. pag. 225.
Panni linei sint mundi; corporalia quomodo laventur. *ibid. r.* 31. pag. 225.
Quos rerum Ecclesiæ catalogos habebit. *ibid. r.* 32. pag. 225.
Defunctus spatio diei naturalis decenter teneatur. *ibid. r.* 33. pag. 226.
Quo vestitu Nostri sepeliendi. *ibid. r.* 34. pag. 226.
Funeri necessaria curabit. *ibid. r.* 35. pag. 226.
PRÆFECTUS LECTORUM AD MENSAM. Idoneos Lectores curet, et instruat. *Præf. Lect. r.* 1. pag. 291. Prævidere faciat lectiones. *ibid. r.* 2. pag. 291. Eos in mensa corrigat. *ibid. r.* 3. pag. 291. Socios habeat. *ibid. r.* 4. pag. 291. Quæ ordina-

riè, et quo ordine legi debeant. *ibid.* r. 5. pag. 291. Quæ in festis celebrioribus. *ibid.* r. 6. pag. 292.
Litteræ annuæ quamprimùm legantur, *ibid.* r. 7. pag. 292.
Regulæ initio mensis legantur. *ibid.* r. 8. pag. 292.
Martyrologium quando legendum: et quid in die abstinentiæ. *ibid.* r. 9. pag. 292.
Catalogus librorum, qui in Refectorio legi possunt. pag. 292, 293, et 294.
PRÆFECTUS REFECTORII. Curet, ut Refectorii res mundissimæ sint. *Præf. Ref.* r. 1. pag. 327.
Nè aqua manibus ablnendis, et mantilia, bis in hebdomada munda, extergendis, desint. *ibid.* r. 2. pag. 327.
Mantilia, et mappæ quando mutanda. *ibid.* r. 3. pag. 327.
Vasa munda, etc. non desint. *ibid.* r. 4. pag. 327.
Parvam mensam præparet. *ibid.* r. 5. pag. 327.
Signum campanâ suo tempore dabit. *ibid.* r. 6. pag. 327.
Quæ in primo signo, quæ in secundo mensæ apponentur. *ibid.* r. 7. pag. 327.
Quæ parabit infirmis. *ibid.* r. 8. pag. 328.
Nec jentaculum, nec aliud dabit sinè facultate. *ibid.*
Quomodo præparet ad secundam mensam. *ibid.* r. 9. pag. 328.
Quæ supersunt, cui tradet. *ibid.* r. 10. pag. 328.
Notet in tabula, qui cibum capiunt. *ibid.* r. 11. pag. 328.
Mensâ expeditâ, quæ faciet. *ibid.* r. 12. pag. 328.
Minùs modestos notet. *ibid.* pag. 329.
Habeat catalogum eorum, qui ministraturi sunt in mensa. *ibid.* r. 13. pag. 329. Rerum etiam Refectorii. *ibid.* r. 14. pag. 329.
Ad finem recreationis signum dabit. *ibid.* r. 15. pag. 329.
PRÆFECTUS RERUM SPIRITUALIUM. Qualis à Provinciali eligendus. *Prov.* r. 24. pag. 35.
Rerum spiritualium, et Instituti cognitionem habeat. Exemplum præbeat, seque amabilem exhibeat. *Præf. Rer. Spir.* r. 1. pag. 217.
Nostros instruat. *ibid.* r. 2. pag. 217.
Quid à Nostris petet. *ibid.* r. 3. pag. 217.
Eos dirigat in rebus Instituti, et oratione. *ibid.* r. 4. pag. 218.
Quid circa lectionem librorum spiritualium curabit. *ibid.* r. 5. pag. 218.
Curet solari afflictos, tepidos exhortari, remedia adhibendo; et qualia hæc sint; et intelligat quæ ipse concedere possit. *ibid.* r. 6. pag. 218.
Instruat Coadjutores. *ibid.* r. 7. pag. 218.

Doceat omnes quomodo ad Sacramentum accedendum. *ibid.* r. 8. pag. 219.
Singulis mensibus cum unoquoque de his agat. *ibid.* r. 9. pag. 219.
Videat, nè studia, et alia impediantur. *ibid.* r. 10. pag. 219.
Peculiarem habeat curam Novitiorum, nisi aliunde prospectum sit. *ibid.* r. 11. pag. 219.
PRÆFECTUS SANITATIS OFFICIUM. Ejus Officium. *Præf. San.* r. 1. pag. 295.
Infirmario præsit, Medico adsit, cubicula salubria curet. *ibid.* r. 2. pag. 295.
Videat, nè quis se morbi periculo exponat. *ibid.* r. 3. pag. 295.
Superiorem admoneat de iis, quæ saluti prosunt. *ibid.* r. 4. pag. 295.
Infirmarii Regulas habeat, et observari faciat. *ibid.* r. 5. pag. 295.
PRÆLATI. Colendi aliquando per litteras à Provinciali. *Soc. Prov.* r. 21. pag. 78.
PRÆPOSITUS. Qualis esse debeat. *Præp.* r. 1. pag. 86.
Oratione Domum sustineat, et quod in aliis optare debet, in se præstare studeat. *ibid.* r. 2. pag. 86.
Vitet particularia in cibo, etc. et familiaritatem. *ibid.* r. 3. pag. 86.
Doctrinam Christianam quadraginta diebus docebit. *ibid.* r. 4. pag. 87.
Consuetudines approbatas servet, novas non introducat. *ibid.* r. 5. pag. 87.
Constituat, qui domestica obeant ministeria. *ibid.* r. 6. pag. 87.
Idonei non facilè mutentur. *ibid.*
Nec Officiales labore graventur; et vacuum illis tempus curet, ut utiliter impendant. *ibid.* r. 7. pag. 87.
Domûs Confessarium non designet. *ibid.* r. 8. pag. 88.
In virtute obedientiæ rarò jubeat. *ibid.* r. 9. pag. 88.
Ordinarias tantùm pœnitentias imponat. *ibid.* r. 10. pag. 88.
Dispensare in regulis, quomodo possit. *ibid.* r. 11. pag. 88.
Intelligat, quas habeat facultates. *ibid.* r. 13. pag. 89.
Sit sollicitus, nè officio suo Officiales desint. *ibid.* r. 14. pag. 89.
Singulis hebdomadis de rebus majoris momenti cum Consultoribus aget. *ibid.* r. 15. pag. 89.
Illis auditis statuet ipse. *ibid.*
Eos et Admonitorem libenter audiat; et curet servanda quæ in formula scribendi præscribuntur. *ibid.* r. 16. pag. 89.
Visitationes, et Ordinationes in quo libro scribentur. *ibid.* r. 17. pag. 90.
Institutum Societatis ex qua lectione cognoscet. *ibid.* r. 18. pag. 90.

In libellum referat, quæ sibi ad bonum Domûs statum occurrunt. *ibid.* r. 19. pag. 90.
Missas pro quibus applicare potest. *ibid.* r. 20. pag. 91.
Obedientiam ab omnibus servari curet. *ibid.* r. 21. pag. 91. Et observantiam Regularum. *ibid.* r. 22. pag. 91.
Vigilantia ejus erga domesticos. *ibid.*
Conscientiæ ratio. Assignet qui audiant Confessiones generales. *ibid.* r. 23. pag. 91.
Crebrò subditos alloquatur. *ibid.* r. 26. pag. 92.
In injungendis pœnitentiis quid advertendum. *ibid.* r. 27. pag. 93.
Modus in correctionibus servandus. *ibid.* r. 28. pag. 93.
Unionem Nostrorum curet. *ibid.* r. 33. pag. 94.
De promovendis Provincialem moneat. *ibid.* r. 45. pag. 98.
Procuratorem eleemosynarum habeat, et ab eo rationem exigat. *ibid.* r. 59. *et* 60. pag. 101.
Quibus assignabit, vel non assignabit adjutores. *ibid.* r. 62. pag. 102.
De extraordinariis expensis Provincialem admoneat. *ibid.* r. 68. pag. 103.
Non permittat Nostros in causis civilibus examinari. *ibid.* r. 70. pag. 103.
Jumentum equitandi causâ domi nullum sit. *ibid.* r. 71. pag. 103.
E Societate dimissum, vel sine licentia venientem, non admittat. *ibid.* r. 81. pag. 106.
De Nostris loco mutandis Provincialem admoneat. *ibid.* r. 86. pag. 106.
PRINCIPES colendi aliquando per litteras à Provinciali. *Soc. Prov.* r. 21. pag. 78.
Negotia, quæ ad rationem status pertinent. *Monit. gen.* 18. pag. 361. Familiaritas non captanda. *ibid.* 19. pag. 361.
PROBATIO PRIMA. Cum iis, qui in ea sunt, non loquendum. *Com.* r. 27. pag. 24.
Ad eam admissus quanto tempore hospitum more diversabitur. *Mag. Nov.* r. 9. pag. 145.
Ei declarandum quomodo se gerere debeat. *ibid.* r. 10. pag. 145.
Quos libros et regulas habebit. *ibid.* r. 11. pag. 145.
Quando et quomodo examinandus. *ibid.* r. 12. pag. 146.
Regulas, etc. consideret. *ibid.* r. 13. pag. 146.
Ordo examinandi admissum. *ibid.* r. 14. pag. 146.
Quæ magis illi explicanda. *ibid.* r. 15. pag. 146.
Propensus ad studia, sed ineptus, et indifferens, de qua re interrogandus. *ibid.* r. 16. pag. 147.

Sincerè respondeat, et Confessarius admonendus ut ejus conscientiam stimulet. *ibid. r.* 17. pag. 148.
In interrogationibus servetur secretum. *ibid. r.* 18. pag. 148.
Promittat se relicturum omnia bona post annum ab ingressu, et quomodo. *ibid. r.* 19. pag. 148.
Accuratè informetur de rebus Nostri Instituti, et piâ lectione recreetur. *ibid. r.* 20. pag. 148.
Coadjutores temporales in sua vocatione plenè instruendi, et aliquo exercitio corporali, sejuncti ab aliis, occupandi. *ibid. r.* 21. pag. 149.
Scholastici quas lectiones prælegent, et exhortationem faciant. *ibid. r.* 22. pag. 149.
Spiritualia etiam Exercitia, ut primum experimentum. *ibid. r.* 23. pag. 149. Admissus generaliter confiteatur, et conscientiam suam Superiori aperiat, et quæ deinde ei declarabuntur. *ibid.*
Post SS. Eucharistiæ Sacramentum susceptum, cum aliis in secunda Probatione versetur. *ibid.*
Habita ratione valetudinis, etc. poterunt exercitia spiritualia illi differri. *ibid. r.* 24. pag. 150.
Quæ affert, Procurator in libro scribat. *ibid. r.* 25. pag. 150.
Semel egressi, iterum admissi, probandi. *Prov. r.* 46. pag. 41.
Iis, qui in prima probatione versantur, attendere quoque debet Socius Magistri Novitiorum. *Soc. Mag. Nov. r.* 5. pag. 171.
PROBATIO SECUNDA. In ea Novitii cum fructu in experimentis exerceantur. *Mag. Novit. r.* 28. pag. 152.
In hospitalibus per mensem servire debent. *ibid. r.* 29. pag. 152.
Mense alio ad peregrinandum mittantur. *ibid. r.* 31. pag. 153.
In hoc secundo, quinto et sexto experimento, quale et cujus testimonium secum afferent. *ibid. r.* 32. pag. 153.
Quomodo consanguineos, et amicos alloquantur. *ibid. r.* 52. pag. 159.
Sexto quoque mense, litteras Apostolicas, Regulas, etc. considerent. *ibid. r.* 63. pag. 163.
Et reddant rationem conscientiæ, et generaliter confiteantur, et cui. *ibid. r.* 67. pag. 163.
PROBATIO TERTIA. Peragenda. *Prov. r.* 68. pag. 47.
Quomodo. *Mag. Nov. r.* 58. pag. 161.
Vide Instructor Patrum tertiæ Probationis.
PROCURATOR COLLEGII, ET DOMUS PROBATIONIS. In negotiis memor sit Instituti. *r.* 1. pag. 285.
Quos benevolus conservabit. *ibid.*

Res temporales conservet. *ibid. r.* 2. pag. 285.
Proventus recipiat. *ibid.*
Quæ scribet in libro. *ibid. r.* 3. pag. 286.
Rectori singulis mensibus rationem reddet. *ibid. r.* 4. pag. 286.
Arca pecuniarum, et earum liber. *ibid. r.* 5. pag. 286.
Ex ea acceptam pecuniam notet. *ibid. r.* 6. pag. 286.
Notet etiam quæ Novitii afferunt, cùm Societatem ingrediuntur. *ibid. r.* 7. pag. 287.
Emptori pecunias dabit, et ab eo quotidie rationem exiget. *ibid. r.* 8. pag. 287.
Res bonas et quàm opportunè emi curabit. *ibid. r.* 9. pag. 287.
Res illæsæ conserventur. *ibid. r.* 10. pag. 287.
Reparanda et vendenda. *ibid. r.* 11. pag. 287.
Sæculares negotiationes fugiat. *ibid. r.* 12. pag. 288.
Locationes, et similia inscio Superiore non faciet. *ibid. r.* 13. pag. 288.
Quid circa lites. *ibid. r.* 14. *et* 16. pag. 288.
Publica judicia et tribunalia fugiat. *ibid. r.* 15. pag. 288.
Solidè negotia expediat. *ibid. r.* 17. pag. 289.
Ea cum Superiore conferat. *ibid. r.* 18. pag. 289.
Quæ in Archivo asservabit. *ibid. r.* 19. pag. 289.
Quæ etiam separatim. *ibid. r.* 20. pag. 289.
Librum habeat Instrumentorum. *ibid. r.* 21. pag. 289.
Quæ exempla authentica Romam mitti curabit. *ibid.*
Cubiculum clavi obseratum, et scripta necessaria apud se habeat. *ibid. r.* 22. pag. 290.
Sibi injuncta à Superiore in libellum referat. *ibid. r.* 23. pag. 290.
Catalogum habeat Benefactorum. *ibid. r.* 24. pag. 290.
Defectus illius ad Provincialem deferet, et à Provinciali requisitus emendabit Procurator Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 7. pag. 272.
PROCURATOR DOMUS PROFESSÆ. In negotiis memor sit Instituti. *Proc. Dom. r.* 1. pag. 280.
Quos benevolos conservabit. *ibid.*
Eleemosynas diligenter quæret. *ibid. r.* 2. pag. 280.
Habeat Catalogum eorum, qui eleemosynas faciunt. *ibid. r.* 3. pag. 280.
Modus eas petendi. *ibid. r.* 4. pag. 281.
Officii Socium habeat. *ibid. r.* 5. pag. 281.
Eleemosynas quotidie scribat. *ibid. r.* 6. pag. 281.
Eas non accipiat pro ministeriis Societatis. *ibid. r.* 7. pag. 281.
Arca et liber pecuniarum. *ibid. r.* 8. pag. 281.
Scribat pecuniam ex arcâ acceptam. *ibid. r.* 9. pag. 282.

Quæ etiam Novitii afferunt, cùm Societatem ingrediuntur. *ibid. r.* 10. pag. 282.
Superiori singulis mensibus rationem reddet. *ibid. r.* 11. pag. 282.
Quæ in Archivo asservabit. *ibid. r.* 12. pag. 282.
Quæ etiam separatim. *ibid. r.* 13. pag. 283.
Librum habeat instrumentorum. *ibid. r.* 14. pag. 283.
Quæ exempla authentica Romam mitti curabit. *ibid.*
Cubiculum clavi obseratum habeat. *ibid. r.* 15. pag. 283.
Res bonas, et opportuno tempore emi curet. *ibid. r.* 16. pag. 283.
Emptori pecunias dabit, et ab eo rationem quotidie exiget. *ibid. r.* 17. pag. 284.
Res illæsæ conserventur. *ibid. r.* 18. pag. 284.
Defectus illius ad Provincialem deferet, et à Provinciali requisitus emendabit Procurator Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 7. pag. 272.
PROCURATOR GENERALIS. In negotiis memor sit Instituti Societatis. *Proc. Gen. r.* 1. pag. 263.
Quos benevolos conservabit. *ibid.*
Negotia ad eum pertinentia. *ibid. r.* 2. pag. 263.
Quibus superintendet. *ibid. r.* 3. pag. 263.
Quæ negotia non aget sine approbatione Generalis. *ibid. r.* 4. pag. 264.
Lites curet componere. *ibid. r.* 5. pag. 264.
Solidè negotia expediantur. *ibid. r.* 6. pag. 265.
De statu negotiorum Generalem et eos ad quos pertinent, admoneat. *ibid. r.* 7. et 8. pag. 265.
Libros habeat Rationum. *ibid. r.* 9. pag. 265.
Quando summam Rationum colliget. *ibid.*
In libro scribat beneficia Collegiis unita. *ibid. r.* 10. pag. 266.
Quid circa quindennia. *ibid.*
Curet solvi pecunias suo tempore. *ibid. r.* 11. pag. 266.
Quid aget circa pecuniam ad negotia missam. *ibid. r.* 12. pag. 267.
Quid circa Bullas, Brevia, Supplicationes. *ibid. r.* 13. et 14. pag. 267 et 268.
Summam negotiorum in librum referat. *ibid. r.* 15. pag. 268. Et exempla etiam litterarum, quas scribit. *ibid. r.* 16. pag. 268.
Quæ emet, quæque ad Provincias mittet. *ibid. r.* 17. pag. 269.
Quid circa confirmationem Privilegiorum curabit. *ibid. r.* 18. pag. 269.
In quibus subditus erit Rectori Collegii. *ibid. r.* 19. pag. 269.
PROCURATOR PROVINCIÆ. Studere debet ædificationi. *r.* 1. pag. 270. Et habere prudentiam, fidelitatem, dexteritatem. *ibid.* Necessarios conservare benevolos. *ibid.*

Quæ negotia ad eum pertineant. *ibid.* r. 2. pag. 270. Nullum gravius sinè Provincialis approbatione suscipiet. *ibid.*
Externorum negotia vix attinget. *ibid.* r. 3. pag. 270.
Quomodo audiendi Nostri, quorum negotia gerit. *ibid.* r. 4. pag. 271.
Speciem omnem negotiationis devitet. *ibid.* r. 5. pag. 271.
Quid tamen agendum, si quod lucrum suâ sponte enascatur. *ibid.*
Quid possit circa eleemosynas, ac donationes, mutuum. *ibid.* r. 6. pag. 271.
Satagere debet, ut suppleantur defectus Procuratorum in Collegiis, et Domibus. *ibid.* r. 7. pag. 272.
Solidè, et quàm securissimè negotia gerat. *ibid.* r. 8. pag. 272.
Quid servandum in consulendis Jurisperitis et Curialibus. *ibid.*
Lites studeat compromissione componere. *ibid.* r. 9. pag. 272. Aut saltèm cum magna pace tractare. *ibid.*
In Tribunalibus vix compareat. *ibid.* r. 10. pag. 273.
Cum Provinciale conferat de negotiis. *ibid.* r. 11. pag. 273.
Deposita non admittat sinè scitu Provincialis. *ibid.* r. 12. pag. 273.
Fasciculi litterarum fideliter, et circumspectè tractandi. *ibid.* r. 13. pag. 274.
Libri Rationum ejus sint accurati. *ibid.* r. 14. pag. 274. Quos libros habere debeat. *ibid.* r. 15. et 16. pag. 274. et 275.
Rationes generales quotannis conficiendæ. *ibid.* r. 17. pag. 275. Et particulares, ad Collegia, et Domus mittendæ. *ibid.* r. 18. pag. 275.
Quomodo servandæ pecuniæ. *ibid.* r. 19. pag. 276.
Necessariæ ad negotia pecuniæ curandæ. *ibid.* r. 20. pag. 276.
Circa negotia Romana quænam observanda. r. 21. pag. 276.
Quid circa expensas communes. *ibid.* r. 22. pag. 277.
Archivum Provinciæ instruendum, et componendum. *ibid.* r. 23. pag. 277.
Monumenta authentica, et omnium Index. *ibid.* r. 24. pag. 278.
Cautela in tradendis ex Archivo scriptis. *ibid.* r. 25. pag. 278.
Potest aliis ministeriis operam suam commodare. *ibid.* r. 26. pag. 278.
Subditus est Superioribus Domûs, quoad observantiam. *ibid.* r. 27. pag. 279.
Procuratores Provinciarum ad negotia extra suam Provinciam degentes, ligantur regulis Procuratoris Provinciæ. *ibid.* r. 28. pag. 279. Quisnam dicendus sit istorum Provincialis. *ibid.*
PROFESSI. Non possunt uti reditibus Collegiorum, nisi in minimis. *Præp.* r. 65. pag. 102. *Et Rect.* r. 61. pag. 123.

In Domibus Professis commorentur. *Prov. r.* 74. pag. 48.
PROFESSORES. Litterarum. *Vide Prov. r.* 47. pag. 41.
Philosophiæ. *ibid. r.* 53. pag. 43.
BROFICISCI. Nihil, cùm quis proficiscitur, asportandum. *Comm. r.* 25. pag. 23.
Quâ facultate proficiscendum. *Prov. r.* 105. pag. 58.
PROMISSIO ingrediendæ Societatis votum est peculiare. *Monit. gen.* 16. pag. 360.
PROMOVENDI. *Vide Præp. r.* 45. pag. 98. *Et Prov. r.* 62. pag. 45. *et r.* 69. *et* 70. pag. 47.
PROPENSIO. Revisores Generales judicii sui propensionem aliis non ostendant. *Revis. Gen. r.* 11. pag. 199.
Vide Animus.
PROPRIETAS bonorum quibus permittitur usus ad propriam utilitatem non conceditur. *Prov. r.* 90. pag. 53.
Nullâ re tamquàm propriâ utendum. *Sum. r.* 24. pag. 9.
Hujus regulæ interpretatio. *Monit. gen.* 17. pag. 360.
PROVINCIALIS. Ab eo diligentiùs servanda, quæ in Superiorum Regulis præscribuntur. *Prov. r.* 1. pag. 29.
Finis ejus officii. *ibid. r.* 2. pag. 29.
Christum imitetur, et exemplo magis quàm verbo subditos promoveat. *ibid. r.* 3. pag. 29.
Severitatem cum mansuetudine suo tempore misceat, se amabilem reddat. *ibid. r.* 4. pag. 30.
Ob sollicitam gubernationem non intepescat in studio orationis. *ibid. r.* 5. pag. 30.
Societatis ministeria quando exercere possit. *ibid.*
Regulas non abroget, nec novas inducat inscio Generali. *ibid. r.* 6. pag. 30.
Cùm in Regulis dispensaverit, Generalem admoneat. *ibid. r.* 7. pag. 30.
Provincialis facultates. *ibid. r.* 8. *et* 9. pag. 31.
Aliorum Superiorum facultates ab eo suspendi possunt. *ibid. r.* 9. pag. 31.
Quando Vice-Provincialem nominare possit. *ibid. r.* 10. pag. 31.
Quot, et ubi Consultores habebit. *ibid. r.* 11. pag. 32.
Quos alios ad Consultationes adhibere poterit. *ibid. r.* 12. pag. 32.
Quas litteras, et Ordinationes Consultoribus et Superioribus ostendet, quasque in libro scribi curabit. *ibid. r.* 13. *et* 14. pag. 32. et 33.
In re consultanda se indifferentem ostendat. *ibid. r.* 15. pag. 33.
In re Consultoribus non proponenda quomodo deliberabit. *ibid. r.* 16. pag. 33.

Admonitorem benignè audiat, et se admoneri libenter patiatur. *ibid. r.* 17. pag. 33.
Decreta, et Regulas, etc. et Ordinationes missas à Generali, et litteras Apostolicas authenticas secum habeat, et intelligat, etc. *ibid. r.* 18. pag. 33.
Ubi Arcbivnm babendnm; quid in eo asservandnm; et quomodo aneeessori tradendum. *ibid. r.* 19. pag. 34.
In libellnm res agendas referat, ne memoriâ exeidant. *ibid. r.* 20. pag. 34.
Missas et Orationes in Provincia indicere potest. *ibid. r.* 21. pag. 34.
Snperiorum mutationem potest facere, et alinm qui vicem gerat nominare, dnm Generalem admoneat; et quos Officiales designare possit. *ibid. r.* 22. 23. 24. *et* 25. pag. 34. et 35.
Quomodo Confessarios, et Prædicatores constitnet. *ibid. r.* 26. pag. 35.
Quos Lectores, et Officiales in omnibus classibus, et Universitatibus deliget. *ibid. r.* 27. pag. 36. Nullas scholas aperiat sinè facultate Generalis. *ibid. r.* 27. pag. 36.
Auctoritatem Superiorum immediatorum quomodo tueri debeat. *ibid. r.* 28. pag. 36.
Experimentum sumat de idoneis ad gubernandnm. *ibid. r.* 29. pag. 36.
Observet aptiores ad alia officia, detentos in aliis. *ibid. r.* 30. pag. 36.
Nullum ab Obedientia Superiorum immediatorum eximat, nisi, etc. *ibid. r.* 31. pag. 36.
Quos, et qnomodo ad Societatem admittet. *ibid. r.* 32. pag. 37.
Attendat, nè Nostri sint nimii in hominibus ad Societatem alliciendis. *ibid. r.* 33. pag. 37.
Observare faciat regulas Examinatorum de admittendis. *ibid. r.* 34. pag. 37.
Quid aget circa quinque prima impedimenta admittendorum. *ibid. r.* 35. pag. 37.
Quomodo in aliis dispensabit. *ibid. r.* 36. pag. 38.
Experimenta Novitiorum anteponere, et permutare potest, et tempus Probationis prorogare. *ibid. r.* 37. pag. 38.
Quomodo in secundo anno Novitiatûs possit dispensare circa studium, quidque dispensati agere debeant. *ibid. r.* 38. pag. 38.
Coadjutores temporales qnot admittet. *ibid. r.* 39. pag. 39.
Novitios dimittere, et quomodo poteat. *ibid. r.* 40. *et r.* 41. pag. 39.

Alios, non nisi in aliquibus casibus. *ibid.* r. 41. pag. 39.
Ejus erit judicare de causis sufficientibus ad dimissionem, et quomodo. *ibid.* r. 42. pag. 40.
Formatos, et Professos nullo modo dimittet. *ibid.* r. 43. pag. 40.
Quid observabit circa modum dimittendi. *ibid.* r. 44. pag. 40.
Semel egressos, iterum admissos, probari curet. *ibid.* r. 46. pag. 41.
Litterarum Professores idoneos, et eruditos constituat. *ibid.* r. 47. pag. 41.
Diligenter curet, ut res ad scholas pertinentes benè procedant. *ibid.* r. 48. pag. 41.
Assignet unicuique, quid addiscere debeat. *ibid.* r. 49. pag. 42.
Ineptos, à studiis removeat. *ibid.*
Curet, ut Nostri ante scientias bene teneant linguam Latinam; et eorum qui eam profitentur curam habeat; Seminaria instituat, et conservet. *ibid.* r. 50. pag. 42.
Aliarum linguarum studium commendatum habeat; Hebrææ usum quibus concedet. *ibid.* r. 51. pag. 42.
Quales ad repetenda studia designabit. *ibid.* r. 52. pag. 43.
Quomodo Nostros Philosophiam explicare, quosque eos Auctores legere curabit. *ibid.* r. 53. pag. 43.
Novas opiniones prohibeat, et studiorum rationem observari faciat. *ibid.* r. 54. pag. 43.
Propensos ad aliquam facultatem in ea diutiùs versari curet. *ibid.* r. 55. pag. 44.
In facultatibus non proficientes ad conscientiæ casus applicet. *ibid.* r. 56. pag. 44.
In singulis Domibus, et Collegiis constituat, qui casuum conscientiæ difficultatibus satisfaciat. *ibid.* r. 57. pag. 44.
Comœdias, et Tragœdias Latinas non nisi rarissimas, et extra Ecclesiam permittet. *ibid.* r. 58. pag. 44.
Generalem de singulorum talentis admoneat. *ibid.* r. 59. pag. 45.
Non permittat unius linguæ in alteram libros transferri: nec de novo imprimi, sinè Generalis facultate. *ibid.* r. 60. pag. 45.
Quos ad Ordines præsentare potest. *ibid.* r. 61. pag. 45.
In actibus exercitatos non promoveat ad Gradus Philosophiæ, vel Theologiæ, sinè Generalis facultate. *ibid.* r. 62. pag. 45.
Si cum promovendis in aliquo dispensaverit, admoneat Generalem. *ibid.* r. 63. pag. 45.
Curet, nè Nostri nomine Doctoris, vel Magistri, ratione Gradùs utantur. *ibid.* r. 64. pag. 46.
Quos possit ad vota simplicia admittere. *ibid.* r. 65. pag. 46.

Quomodo absoluto biennio ea emitti curet. *ibid.* r. 66. pag. 46.
Potest applicare indifferentes ad Gradum. *ibid.* r. 67. pag. 47.
Curet, ut quisque absolutis studiis, tertium Probationis annum peragat. *ibid.* r. 68. pag. 47.
Quando Generalem de promovendis ad Gradum admonebit. *ibid.* r. 69. pag. 47.
Quæ servanda curabit, antequàm admittat ad Gradus. *ibid.* r. 70. pag. 47.
Quæ vota simplicia post Professionem emitti curabit, et ut per quadraginta dies Doctrina Christiana doceatur. *ibid.* r. 71. pag. 48.
In librum referat, qui vota emittunt. *ibid.* r. 72. pag. 48.
Mittat Professorum vota ad Generalem. *ibid.* r. 73. pag. 48.
Professos, etc. in Professis Domibus commorari curet. *ibid.* r. 74. pag. 48.
Quid circa ædificia curabit. *ibid.* r. 75. pag. 49.
Quid circa reditus, et bona stabilia, et etiam data Domibus Professis. *ibid.* r. 76. pag. 49.
Quid circa lites. *ibid.* r. 77. pag. 49.
Exempla authentica contractuum majoris momenti Romam mittat. *ibid.* r. 78. pag. 50.
Quid faciet circa computa dati et accepti Collegiorum. *ibid.* r. 79. pag. 50.
Visitet bona stabilia. *ibid.* r. 80. pag. 51.
Quid faciet, cùm fundationes offeruntur. *ibid.* r. 81. pag. 51.
Æs alienum loca nostra conflare non sinat, nec in iis plures habitare quàm ali possint. *ibid.* r. 82. pag. 51.
Statuat contributiones ad sumptus communes. *ibid.* r. 83. pag. 51.
Quid observandum curabit circa vestitum. *ibid.* r. 84. pag. 51.
Res domesticas inspiciat, et mobilium Inventarium conferri faciat. *ibid.* r. 85. pag. 52.
Quos permittet abdicare se possessione bonorum. *ibid.* r. 86. pag. 52.
Nostris non permittat pactiones cum parentibus inire: et quando hæc facient. *ibid.* r. 87. pag. 52.
De Dispositione bonorum à Nostris facienda admoneat Generalem. *ibid.* r. 88. pag. 53.
Quid curabit, cùm bona applicantur Societati. *ibid.* r. 89. pag. 53.
Non ferat Nostros petere à parentibus, etc. *ibid.* r. 90. pag. 53.
Quomodo se geret erga Generalem. *ibid.* r. 91. pag. 54.
Curet, ut omnes de suis Superioribus bene sentiant. *ibid.*
Omnia suæ Provinciæ Generali manifestari curet. *ibid.* r. 92. pag. 54.

Quæ in Congregationibus Provincialibus digna notabit, Procuratori tertio quoque anno ad Generalem venturo tradat. *ibid.* r. 93.
Alias Provincias datâ occasione juvet. *ibid.* r. 94. pag. 54.
Benevolos nobis conservet: qui adversantur curet ut reconcilientur. *ibid.* r. 95. pag. 55.
Superioribus præscribat eleemosynas dandas. *ibid.* r. 96. pag. 55.
Intelligat, qui ex Nostris se communicare externis debeant. *ibid.* r. 97. pag. 55.
Concionandi, et Doctrinæ Christianæ docendæ modum observet; et quando à concionandi munere amovebit. *ibid.* r. 98. pag. 56.
Curet, ut sint Confessarii, et Concionatores in Collegiis: statuat quàm frequenter concionandum. Ad juvandos qui peste laborant, aliquos mittat. *ibid.* r. 99. pag. 56.
Curet ut Confessarii maturioris sint ætatis, et privilegiis moderatè utantur. *ibid.* r. 100. pag. 56.
Quid curabit, cùm Domus Professorum, et Collegium simul fuerint. *ibid.* r. 101. pag. 57.
Curet, ut ornatus in Nostris festis moderatus sit, etc. *ibid.* r. 102. pag. 57.
Quomodo agendum cum Congregationibus externorum, quæ Confraternitates appellantur. *ibid.* r. 103. pag. 57.
Judicium de admittendis externis ad ordines, etc. curet ut Prælatis relinquatur. *ibid.* r. 104. pag. 57.
Quâ facultate Nostri aliò proficiscentur. *ibid.* r. 105. pag. 58.
Quæ observabit circa Missiones. *ibid.* r. 106. pag. 58. Instrui curet, qui aliò mittuntur. *ibid.* r. 107. pag. 58. Eos etiam litteris, et orationibus juvabit. *ibid.* r. 108. pag. 58. Optimos et maturiores mittat, et si ei videbitur, subjiciat alicui Superiori viciniori. *ibid.* r. 109. pag. 59. Quomodo eos revocabit. *ibid.* r. 110. pag. 59. De inutiliter in Missionibus occupatis Generalem admoneat. *ibid.* r. 111. pag. 59.
Quid faciet in Missionibus, et transmutationibus extra Provinciam. *ibid.* r. 112. pag. 59.
Cognitâ morte Generalis, non mittat extra Provinciam qui jus suffragii habent. *ibid.* r. 113. pag. 59.
Quid faciet cùm peregrè proficiscentibus. *ibid.* r. 114. pag. 60.
Curet ut Nostri pedestri itinere utantur. *ibid.* r. 115. pag. 60. Itinerum expensæ à quo solvendæ. *ibid.* r. 116.
Informet Superiorem de eo, qui ad eum mittitur: nullumque sine litteris patentibus ire permittat. *ibid.* r. 117. pag. 60.
Singulis annis, singula Provinciæ loca visitet, etc. *ibid.* r. 118. pag. 61. Vel alium ad hoc sibi substituat. *ibid.* r. 119. pag. 61.

Quid faciet cùm ad locum visitandum pervenerit. *ibid. r.* 120. pag. 61. Templi Visitatio. *ibid. r.* 121. pag. 62. Personarum. *ibid. r.* 122. pag. 62. Informationem de statu Collegii à quibus, et quomodo petet. *ibid. r.* 123. pag. 62. Quomodo à Superioribus. *ibid. r.* 124. pag. 63. Singulos seorsim vocabit, et interrogabit. *ibid. r.* 125. pag. 63. Hortetur ad veritatem sincerè dicendam. *ibid. r.* 126. pag. 63. Admoneat ut servent secretum. *ibid.* Non facilè credat, quæ contra alios dicuntur. *ibid. r.* 127. pag. 63. Caveat nè subditos minùs obedientes reddat. *ibid.* Regulas Officialium cum illis examinabit. *ibid. r.* 129. pag. 64. Quas alias etiam Regulas, et cum quibus. *ibid. r.* 130. pag. 64. Conscientiæ rationem à quibus, et quando exiget. *ibid. r.* 131. pag. 65. Quando renovationem votorum præmittere, aut differre possit. *ibid.* Superior postremus omnium visitandus. *ibid. r.* 132. pag. 65. Consideranda post visitationem. *ibid. r.* 133. pag. 66.

Quæ pertinent ad gubernationem, quibus expendenda tradet, DEOque commendari faciat. *ibid. r.* 134. pag. 66.

Executioni mandata, ex præteritæ visitationis memoriali expungat. *ibid. r.* 135. pag. 66.

A Generali approbata, suâ manu subscribat in libro. *ibid.*

Pertinentia ad gubernationem, quæ et à quibus in visitatione petet. *ibid. cap.* 15. *r.* 1. pag. 67.

Quæ etiam ab omnibus peti possunt. *ibid. r.* 16. pag. 69.

Quæ à Scholasticis. *ibid. r.* 25. pag. 70.

Quæ ab iis, qui in Probatione versantur. *ibid. r.* 30. pag. 70.

Modus accipiendi rationem conscientiæ. *ibid.* pag. 71.

Informandus est ab Instructore Provincialis de Patribus tertiæ Probationis. *Instruct. r.* 13. *et* 15. pag. 138. et 139.

Provincialis valetudini attendat Socius ejusdem. *Soc. Prov. r.* 28. pag. 84.

PROXIMUS. Quomodo à quoque Nostrûm ad bona opera promovendus. *Com. r.* 42. pag. 26.

Immoderatus labor, et multò magis negligentia in eo adjuvando fugiatur. *Præp. r.* 38. pag. 96.

R

RATIONES. Libri Rationum Procuratoris Provinciæ. *Proc. Prov. r.* 14. *et* 15. pag. 274.

Idem quotannis conficiat statum, seu bilancem Rationum. *ibid.*

r. 17. pag. 275. Et summas Rationum particulares ad Domos, et Collegia mittat. *ibid. r.* 18. pag. 275.
Rationes Procuratoris examinandæ in Visitatione Collegii. *Soc. Prov. r.* 22. pag. 78.
RECREATIO. Ejus tempus, et locus. *Præp. r.* 56. pag. 100. *Et Rect. r.* 40. pag. 118. *et r.* 55. pag. 121.
Recreationes Patrum tertiæ Probationis. *Instruct. r.* 12. pag. 138.
Recreatio post mensam à Novitiis quomodo transigenda. *Mag. Nov. r.* 74. pag. 165. *Et Soc. Mag. Nov. r.* 8. pag. 172.
RECTOR. Qualis esse debeat. *Rect. r.* 1. pag. 108. Oratione Collegium sustineat. *ibid.*
Particularia in cibo, etc. evitet; et familiaritatem. *ibid. r.* 2. pag. 108.
Doctrinam Christianam per quadraginta dies primâ vice doceat. *ibid. r.* 3. pag. 108.
Consuetudines approbatas servet; novas non inducat. *ibid. r.* 4. pag. 108.
Ministeria domestica distribuat. *ibid. r.* 5. pag. 109.
Confessarium Collegii ordinarium non constituat. *ibid. r.* 7. pag. 109.
In virtute obedientiæ rarò jubeat. *ibid. r.* 8. pag. 109.
Ordinarias tantùm pœnitentias imponat. *ibid. r.* 9. pag. 109.
Cùm dispensaverit in rebus majoris momenti, Provincialem admoneat. *ibid. r.* 10. pag. 110.
Intelligat, quas habeat facultates. *ibid. r.* 12. pag. 110.
Sit sollicitus, nè Officiales officio suo desint. *ibid. r.* 13. pag. 111.
Singulis hebdomadis de rebus majoris momenti eum Consultoribus agat. *ibid. r.* 14. pag. 111.
Admonitorem præcipuè benignè audiat. *ibid. r.* 15. pag. 111.
Quæ, et quomodo in libro scribi faciet. *ibid. r.* 16. pag. 111.
Quâ lectione Institutum Societatis agnoscet. *ibid. r.* 17. pag. 112.
In libellum referat, quæ ad bonum Collegii ei occurrunt. *ibid. r.* 18. pag. 112.
Obedientiam servari faciat, et in ea præire curet. *ibid. r.* 20. pag. 113.
Constitutionum observantia, et vigilantia ejus circa domesticos. *ibid. r.* 21. pag. 113.
Subditos crebrò, et eum charitate alloquatur. *ibid. r.* 25. pag. 114.
Eos in tentationibus juvet. *ibid. r.* 25. pag. 114.
Ratio habenda in correctionibus, et in injungendis pœnitentiis. *ibid. r.* 26. pag. 114.
Quem modum servabit in correctionibus. *ibid. r.* 27. pag. 115.

Aliquos eligere potest, qui pœnitentias approbent. *ibid.* r. 30. pag. 115.
Mensura tamen in illis concedendis non excedatur. *ibid.* r. 31. pag. 115.
Unionem in Nostris curet. *ibid.* r. 32. pag. 116.
Provincialem admoneat de iis, qui ad studia admittendi sunt, vel ulteriùs promovendi. *ibid.* r. 37. pag. 117.
Impedimenta studiorum removeat. *ibid.* r. 38. pag. 117.
Quando Præceptorem instituere possit. *ibid.* r. 41. pag. 119.
De dispensatione in actibus promovendorum ad Gradus litterarios Provincialem admoneat. *ibid.* r. 42. pag. 119.
Sub finem studiorum cujusquè, quid de talentis, etc. scribet ad Provincialem. *ibid.* r. 44. pag. 119.
A Procuratore rationem dati, et accepti, et quo præsente exiget. *ibid.* r. 57. pag. 122.
De expensis extraordinariis Provincialem admoneat. *ibid.* r. 63. pag. 122.
Non permittat Nostros in causis civilibus examinari. *ibid.* r. 65. pag. 124.
Fundatoribus, et Benefactoribus gratitudinem exhibeat. *ibid.* r. 76. pag. 126.
Neminem in Societatem admittat. *ibid.* r. 77. pag. 127.
Valdè idoneum tamquàm hospitem potest interim Domi recipere. *ibid.* r. 78. pag. 127.
Venientes sine licentia non admittat. *ibid.* r. 79. pag. 127.
Quomodo se habeat erga Nostros transeuntes, vel hospites. *ibid.* r. 80. pag. 127.
De malè habentibus Provincialem admoneat. *ibid.* r. 84. pag. 128.
Quid possit in Instructorem, et Patres tertiæ Probationis. *Instruct.* r. 10. pag. 137. *et* r. 16. pag. 139.
RECTOR UNIVERSITATIS. *Vide* Cancellarius.
REFECTIO CORPORIS. In ea temperantia, et modestia servanda; sua etiam animæ refectio præbenda. *Sum.* r. 30. pag. 11.
REFECTORIUM. *Vide* Præfectus Refectorii.
REGIMEN. In Consultationibus ad Regimen prælegendæ Informationes. *Soc. Prov.* r. 13. pag. 75.
Informationes ad Regimen in Archivo servandæ. *ibid.* r. 15. pag. 76.
Socii Provincialis obligatio scribendi de Regimine Provincialis ad Generalem. *ibid.* r. 18. pag. 77.
REGULÆ. Communes, et particulares intelligendæ. *Comm.* r. 49. pag. 28.

Dispensatio in illis. *Prov. r.* 7. pag. 30. *Et Præp. r.* 11. pag. 88. *Et Rect. r.* 10. pag. 110.
Diligenter observentur. *Præp. r.* 21. pag. 91. *Et Rect. r.* 21. pag. 113.
Non abrogentur, etc. nec novæ inducantur. *Prov. r.* 6. pag. 30.
Regulæ minorum Officialium eum ipsismet examinandæ in visitationibus Collegiorum. *Soc. Prov. r.* 22. pag. 78.
Regularum ratio habeatur in censuris librorum. *Revis. Gen. r.* 6. pag. 196.
RELIQUIÆ. *Vide Præf. Eccl. r.* 18. pag. 223.
REPREHENSIO. Reprehendere alios non licet, nec illis quidquam jubere. *Comm. r.* 31. pag. 25.
RES. Non usurpanda, nec ab aliis accipienda sinè licentia. *Comm. r.* 9. pag. 21.
Domesticæ externis non referendæ. *Comm. r.* 38. pag. 26.
REVISORES GENERALES. Muneris eorum gravitas. *Revis. Gen. r.* 1. pag. 193. Sunt ex variis nationibus. *ibid.* Præstare debent judicio, doctrinâ, fide et diligentiâ. *ibid.* et spectare in Nostrorum scriptis doctrinæ soliditatem, et uniformitatem. *ibid.*
Libros Theologicos examinare debent quatuor. *ibid. r.* 2. pag. 193. Alios duo, vel tres pro qualitate materiæ. *ibid.*
Judicare debent: an liber edendus; et si edendus, quomodo corrigi debeat. *ibid. r.* 3. pag. 194. Debent habere censuras libri ex Provinciis missas. *ibid.* et Auctoris ad illas responsa. *ibid.*
In censuris cavenda sunt verba, quæ offendere possint S. Inquisitionem. *ibid. r.* 4. pag. 194. Hinc nihil censurâ hæresis, aut erroris notandum. *ibid.*
Censuris subscribere debent sua nomina. Et quid faciendum, si in judicio discrepent. *ibid. r.* 5. pag. 195.
Pro norma censuræ habeant, quæ præscribuntur in Ratione studiorum, et Regulis. *ibid. r.* 6. pag. 196. Circumspectionem quoque; nè quisquam meritò offendatur. *ibid.* et Societatis existimationem. *ibid.*
Quæ in libris Nostrorum toleranda non sint. *ibid. r.* 7. pag. 197. Quæ contrà requirantur. *ibid. r.* 8. pag. 198. Curent, ut in scriptis Nostrorum servetur modestia, et charitas erga Domesticos et Externos. *ibid. r.* 9. pag. 198.
A solo Generali, vel ejus nomine à Secretario libros censendos accipient. *ibid. r.* 10. pag. 198. Eos revisos Patri Generali reddent. *ibid.*
Curabunt, ut libri, qui ex Provinciis veniunt, emendatè distinctèque sint scripti. *ibid. r.* 10. pag. 198.

Secreti tenaces esse debent. *ibid.* r. 11. pag. 199. Nec ità libro ulli patrocinari, ut videantur velle evincere. *ibid.*

Habeant Bullas, et Brevia Pontificia, ad doctrinam et mores spectantia. *ibid.* r. 12. pag. 199. Itèm Decreta S. Inquisitionis, et alia id genus. *ibid.* Quæ comparare iis debet Procurator Generalis. *ibid.*

Censurarum exempla retinere debent in libro ad id destinato. *ibid.* r. 13. pag. 200. Additis earum rationibus, et motivis. *ibid.*

Librorum exemplar asservari debet in Urbe. *ibid.* r. 14. pag. 200. Vel ejus loco impressos ad Eos ex Provincia mitti. *ibid.*

Revisorum regulas habere quoque debent, et observare Censores librorum, qui designantur in Provinciis. *ibid.* r. 15. pag. 200.

Censeri debent etiam librorum præambula, præfationes, admonitiones, epistolæ liminares, et tituli. *ibid.*

Auctor, si quid post correctionem factam mutaret, puniendus à Superioribus, pro qualitate delicti. *ibid.*

S

SACERDOTES. Officia domestica aliquando obire possunt. *Præp.* r. 34. pag. 94. *Et Rect.* r. 33. pag. 116.

Disciplina Religiosa illis præcipuè commendata. *Sacerd.* r. 1. pag. 241.

Officium Divinum recitandum. *ibid.* r. 2. pag. 241.

Quando confitebuntur. *ibid.* r. 3. pag. 241.

Cærimoniæ, et alia in Missa servanda. *ibid.* r. 4. pag. 241.

Admoniti ad Sacrum faciendum, statim eant. *ibid.* r. 5. pag. 241.

Doctrinam Christianam promoveant. *ibid.* r. 6. pag. 242.

Exercitiorum spiritualium usum valdè familiarem habeant. *ibid.* r. 7. pag. 242.

Ad suum munus Confessarii multùm affici studeant. *ibid.* r. 8. pag. 242.

Confessiones nisi deputati non audiant. *ibid.* r. 9. pag. 242.

Quomodo Sacramenta administrabunt. *ibid.* r. 10. pag. 242.

In casibus se diligenter exerceant, et contra peccata remedia comparent. *ibid.* r. 11. pag. 243.

Confessarii mutuò charitatis, et uniformis doctrinæ vinculo colligati videantur. *ibid.* r. 12. pag. 243.

Ad audiendas Confessiones vocati, statim se conferant. *ibid.* r. 13. pag. 243.

Eas, dum concio fit, nemo audiat. *ibid.* r. 14. pag. 244.

Mutuum aspectum fugiant. Quâ corporis habitudine Confessiones audiendæ. *ibid. r.* 15. pag. 244.
Non se familiares in audiendis præsertim fœminis exhibeant. *ibid. r.* 16. pag. 244.
Eas breviter expediant, et quomodo eas extra confessionem alloquantur. *ibid. r.* 17. pag. 244.
Quando ad earum domos Nostri mittuntur, quid Socius, quid Sacerdos curabit. *ibid. r.* 18. pag. 244.
Nullius curam quis suscipiat, nec obedientiam admittat. *ibid. r.* 19. pag. 245.
Quomodo se geret Confessarius, cùm pœnitens alium adire petierit. *ibid. r.* 20. pag. 245.
Quantum temporis in audiendis Confessionibus impendent. *ibid. r.* 21. pag. 245.
Nil quod in pauperes quis distribuat, vel alicui restituat, ab aliis petat. *ibid. r.* 22. pag. 245.
Neminem ad emittenda vota inducant. *ibid. r.* 23. pag. 245.
Propensos ad Religionem, ad aliquod peculiare Monasterium non invitent. *ibid. r.* 24. pag. 246.
Nec ad aliquod vestimenti genus. *ibid. r.* 25. pag. 246.
Communio sæcularibus, quàm crebrò permittenda. *ibid. r.* 26. pag. 246.
Pœnitentes admoneant quando in Parochiis communicare debent. *ibid. r.* 27. pag. 246.
Quomodo moribundos juvabunt. *ibid. r.* 28. pag. 247.
Conficiendis testamentis non assistant. *ibid.*
Quando vocandi ad Templum. *Ædit. r.* 14. pag. 311.
SACRAMENTA. Frequentantes in nostro Templo, si sint malæ ædificationis, admonendi. *Præp. r.* 46. pag. 98.
Quomodo administranda. *Sacerd. r.* 10. pag. 242.
SACRISTIA. Silentium in Sacristia præsertim servandum. *Com. r.* 26. pag. 23.
SACRUM. Quotidie audiendum. *Com. r.* 2. pag. 20. *Et Præp. r.* 49. pag. 99. *Et Rect. r.* 45. pag. 119.
Vide *Præf. Eccl.*
De ejus devota celebratione conferentiæ in tertia Probatione. *Instruct. r.* 4. pag. 135.
SÆCULUM. Ejus inordinatus affectus exuendus. *Sum. r.* 8. pag. 3. Sæcularia negotia, et officia fugienda. *ibid. r.* 45. pag. 16. Sæcularia non sinè fructu narranda. *Com. r.* 37. pag. 25.
SCHOLA. Nulla aperienda sinè facultate Generalis. *Prov. r.* 27. pag. 36.

Res ad Scholas pertinentes bene procedant. *Prov. r.* 48. pag. 41.
SCHOLASTICI. Non nisi octavo quoque die, et in Festis solemnioribus communicabunt. *Rect. r.* 34. pag. 116.
Aliquod tempus corporali exercitationi tribuant. *Rect. r.* 49. pag. 120.
Eorum examen absoluto biennio. *Mag. Nov. r.* 80. pag. 167.
Eorum examen studiis absolutis. *ibid. r.* 85. pag. 169.
Eorum Regulæ in Refectorio bis, aut ter singulis annis legantur. *Rect. r.* 43. pag. 119.
Rectam in studiis habeant intentionem. *Scholast. Soc. r.* 1. pag. 299.
Studiis se diligenter impendant. *ibid. r.* 2. pag. 299.
Quibus facultatibus, et quomodo operam dabunt. *ibid. r.* 3. 4. 5. pag. 299. et 300. *et r.* 11. *et* 12. pag. 301.
Quomodo in disputationibus, et repetitionibus se gerent. *ibid. r.* 6. *et* 7. pag. 300.
Ad scholas eant associati, et cum modestia. *ibid. r.* 8. pag. 300.
Eorùm colloquia cum externis Scholasticis qualia erunt. *ibid. r.* 9. pag. 300.
Latinè loquantur, et memoriam ac stylum exerceant. *ibid. r.* 10. pag. 301.
Libris utantur, quos Magister tradiderit. *ibid. r.* 11. pag. 301.
Magistrum convenire quando possint. *ibid. r.* 13. pag. 301.
SCRIBERE. Scribendi necessitas. *Form. scrib. r.* 1. pag. 204.
Ad Provincialem quando Superiores scribere debeant. *ibid. r.* 2. pag. 204. Et de quibus. *ibid. r.* 3. pag. 204.
De obitu Nostrorum, et suffragiis scribendum. *ibid. r.* 4. pag. 204.
De successu Missionum. *ibid. r.* 5. pag. 205.
Provincialis quando, et ad quos scribet. *ibid. r.* 6. 7. *et* 8. pag. 205.
Superiores quando, et quid ad Generalem. *ibid. r.* 7. *et* 8. pag. 205. *et r.* 9. *et* 10. pag. 206.
Provinciales ad Generalem quomodo scribent. *ibid. r.* 11. pag. 206.
Generalis quandu ad Superiores. *ibid. r.* 12. pag. 206.
Nostri non impediantur scribere ad mediatos Superiores, neque ipsorum litteræ aperiantur. *ibid. r.* 13. pag. 207.
Litteræ, quæ negotia continent, at quæ opera Procuratoris Generalis indigent, adjectâ exteriùs litterâ P, ad Generalem mittantur. *ibid. r.* 14. *et* 15. pag. 207.
Negotia, ex India, et Brasilia, quomodo scribentur. *ibid. r.* 16. pag. 207.

Si quid secreti, quomodo adjecto exteriùs : *Soli*, scribendum. *ibid. r.* 17. pag. 208. Et quibus vocabulis. *ibid. r.* 18. pag. 208.
Quando ad Superiorem ex commissione scribi potest. *ibid. r.* 19. pag. 208.
Consultores quando ad Superiores. *ibid. r.* 20. pag. 208.
Quomodo scribent. *ibid. r.* 21. pag. 208.
Quando, quid, et ad quos Rector Universitatis, et Cancellarius. *ibid. r.* 22. pag. 209.
Quæ visitationes et ordinationes à Superiore in libro scribendæ. *ibid. r.* 24. pag. 209.
De rebus externorum quomodo scribendum. *ibid. r.* 25.
Res ædificationis quando scribendæ ad Provincialem, et Generalem, ut unæ Annuæ litteræ Romæ conficiantur : et ordo in eis scribendis. *ibid. r.* 26. 27. *et* 28. pag. 210. et 211.
De catalogis et informationibus annuis conscribendis. *Vide* Catalogi.
Instructor Patrum tertiæ Probationis quæ scribet ad Provincialem. *Instruct. r.* 13. *et* 15. pag. 138. et 139.
Scribere libros. *Vide* Revisores generales.
Revisores secreti sint tenaces. *Revis. Gen. r.* 11. pag. 199.
SENSUS custodiendi. *Sum. r.* 29. pag. 10.
SILENTIUM. In eo pax, et humilitas interna exhibenda. *Sum. r.* 29. pag. 10.
Quomodo observandum. *Com. r.* 26. pag. 23.
Novitiorum. *Mag. Nov. r.* 79. pag. 167.
Silentii regulæ interpretatio. *Monit. gen.* 21. pag. 362.
SOCIETAS JESU. Ejus finis, et ratio vivendi. *Sum. r.* 2. 3. *et* 4. pag. 2.
Pro ejus ministeriis nullum stipendium. *Sum. r.* 27. pag. 9. *Et Præf. Eccles. r.* 14. pag. 222. *Et Proc. Dom. Prof. r.* 7. pag. 281. *Et Ædit. r.* 19. pag. 312.
SOCIUS MAGISTRI NOVITIORUM. Qualis esse debeat. *Soc. Mag. Nov. r.* 1. pag. 170.
Subordinatus Magistro Novitiorum, et Superiori Domûs. *ibid. r.* 2. pag. 170. Non tamen Ministro. *ibid.*
Callere debet ex Instituto præcipuè quæ ad Novitios pertinent. *ibid. r.* 3. pag. 170. Ordinem quoque et consuetudines Domûs. *ibid.*
Curet religiosam observantiam. *ibid. r.* 4. pag. 171. Sed imprimis modestiam. *ibid.*
Quæ cura habenda eorum, qui in prima Probatione versantur. *ibid. r.* 5. pag. 171.

Quid possit, debeatve circa directionem interiorem, et Confessiones Novitiorum. *ibid. r.* 6. pag. 171.
Visitet cubicula. *ibid. r.* 7. pag. 171.
Curet, nè desint Novitiis necessaria ad valetudinem. *ibid.*
Novitiorum recreationibus intersit. *ibid. r.* 8. pag. 172. Attendat quoque extraordinariis relaxationibus. *ibid.*
Utatur operâ Manuductoris. *ibid. r.* 9. pag. 172.
Magistrum Novitiorum adeat statuto tempore. *ibid.*
Foveat Novitiorum Charitatem. *ibid. r.* 10. pag. 173.
Studeat Superiori magis, quàm sibi. *ibid.*
Facultatem dabit dandi, et accipiendi minima. *ibid. r.* 11. pag. 173, et inter se loquendi. *ibid.*
Associabit Novitios in exitu è domo. *ibid.*
Doctrinam Christianam explicabit certis diebus. *ibid. r.* 12. pag. 174. Et modum tradet eam docendi. *ibid.*
Tonis præerit. *ibid.*
Quinque libri quos debet habere. *ibid. r.* 13. pag. 174.
SOCIUS PROVINCIALIS. Qualis esse debeat. *Soc. Prov. r.* 1. pag. 72.
Est Consultor et Admonitor Provincialis. *ibid. r.* 2. pag. 72.
Ejusdem facultates. *ibid.*
Ejus charitas, observantia, studium erga Provincialem. *ibid. r.* 3. pag. 72.
Peritia Instituti, et Ordinationum Provinciæ. *ibid. r.* 4. pag. 73.
Fidelitas, et secreti tenacitas. *ibid. r.* 5. pag. 73. In quo potissimùm hæc fidelitas spectanda. *ibid. r.* 6. pag. 73.
Modestia ejus apud alios de Provincia. *ibid. r.* 7. pag. 73.
Litteras non aperiat nisi jussus. *ibid. r.* 8. pag. 74.
Qualis esse debeat in scribendis litteris. *ibid. r.* 9. pag. 74.
Liber ipsius pugillaris ad memoriam. *ibid. r.* 10. pag. 74. et Commentarius stabilis agendorum. *ibid. r.* 11. pag. 74.
Cura Consultationum. *ibid. r.* 12. pag. 74. In Consultationibus ad Regimen, prælegendæ Informationes. *ibid. r.* 13. pag. 75.
Curanda circa promovendos ad Gradum. *r.* 14. pag. 75. Et circa Informationes ad Gradum, et Regimen in Archivo servandas. *ibid. r.* 15. pag. 76.
Consultationes referendæ in Codicem. *ibid. r.* 16. pag. 77.
Curandæ litteræ Consultorum ad Generalem. *ibid. r.* 17. pag. 77.
Socii obligatio scribendi de regimine Provincialis ad Generalem. *ibid. r.* 18. pag. 77.
Curandæ litteræ ad Provincialem. *ibid. r.* 19. pag. 77. Item suffragia, et Orationes. *ibid. r.* 20. pag. 77. Item litteræ ad Principes. *ibid. r.* 21. pag. 78.

Præstanda in visitationibus Collegiorum. *ibid.* r. 22. pag. 78.
Curandum Archivum Provincialis. *ibid.* r. 23. pag. 79. Quales libri in eo esse debeant. *ibid.* Cautelæ in communicandis scripturis Archivi. *ibid.* r. 24. pag. 82.
Curandæ scripturæ triennales, Romam mittendæ. *ibid.* r. 25. pag. 83. et Catalogus annuus. *ibid.* r. 26. pag. 83. Cura perpetua annuarum litterarum, et Historiæ. *ibid.* r. 27. pag. 84. Curanda valetudo Provincialis. *ibid.* r. 28. pag. 84. Præstanda Socio in obitu Provincialis. *ibid.* r. 29. pag. 85.
SPIRITUALIA. In rebus spiritualibus suum tempus expendendum. *Sum.* r. 21. pag. 8. *Et Com.* r. 1. pag. 20.
In iis à Dæmonis illusionibus cavendum. *Sum.* r. 22. pag. 8.
STUDIA. Impedimenta ad studia removeantur. *Rect.* r. 38. pag. 117.
Eorum ratio circa opinionum diversitatem observetur. *ibid.* r. 39. pag. 118.
In iis non proficientes. *ibid.*
In eis dispensare. *Prov.* r. 38. pag. 38.
Inepti ad ea, removendi. *ibid.* r. 49. pag. 42.
Eorum Repetitores, quales. *ibid.* r. 52. pag. 43.
SUBMINISTER. Est instrumentum Superiorum. *Submin.* r. 1. pag. 302.
Nihil ordinat, sed exequi facit. *ibid.* r. 2. pag. 302.
Curet, ut res domesticæ suo tempore paratæ sint. *ibid.* r. 3. pag. 302.
Curet, ne Nostri intempestivè colloquantur. *ibid.* r. 4. pag. 302.
Quibus, et quando de rebus omnibus referet. *ibid.* r. 5. pag. 302.
Pœnitentias non injungat; injunctas tamen denuntiare potest. *ibid.* r. 6. pag. 303.
Est Superior non Sacerdotum. *ibid.* r. 7. pag. 303.
SUFFRAGIA PRO DEFUNCTIS. Quid circa illa faciendum Socio Provincialis. *Soc. Prov.* r. 20. pag. 77.
SUPERBIA. Illius nullum signum dandum. *Sum.* r. 29. pag. 10.
SUPERIOR. Loco Christi agnoscendus, et internâ reverentiâ prosequendus. *Sum.* r. 31. pag. 11.
Ab omnibus sui, suarumque rerum illis dispositio relinquenda. *Sum.* r. 32. pag. 12.
Nihil ei clausum tenendum, nec conscientia quidem. *ibid.*
Ad ejus vocem, et campanæ signum littera incboata relinquenda. *Sum.* r. 34. pag. 12. *Et Comm.* r. 15. pag. 22.
Quæ ab eo agenda sunt, non exquirenda, nec de aliis loquendum. *ibid.* *Com.* r. 21. pag. 22.

Humiliter, et sine interpellatione audiendus. *Com.* r. 22. pag. 23.
Admonendus occurrente in aliqua re commissa impedimento. *ibid.* r. 24. pag. 23.
Ab eo re denegata, quid cum alio Superiore agendum. *ibid.* r. 23. pag. 23.
A quo constituendus. *Prov.* r. 22. pag. 34.
Superiorum facultates à Provinciali suspendi possunt. *Prov.* r. 9. pag. 31.
Eorum auctoritas tuenda. *ibid.* r. 28. pag. 36.
SUPPELLEX. Sacra, et profana recensenda in Visitationibus Collegiorum. *Soc. Prov.* r. 22. pag. 78.
SYNDICUS sit aliquis, qui observet res domesticas. *Præp.* r. 51. pag. 99. *Et Rect.* r. 48. pag. 120. Alii in Scholis singulis. *Rect.* r. 48. pag. 120.

T

TANGERE. Nullus neque joco tangendus. *Com.* r. 34. pag. 25.
TEMPLUM. Ejus ornatus in festis moderatus. *Prov.* r. 102. pag. 57.
Ejus visitatio. *ibid.* r. 121. pag. 62.
TENTATIO. Antevertendæ tentationes adhibitis contrariis. *Sum.* r. 14. pag. 6.
Rationes ad illas superandas sciendæ. *Sum.* r. 22. pag. 8.
Nulla celanda. *Sum.* r. 41. pag. 15.
Cognita in aliquo, Superiori referenda. *Comm.* r. 20. pag. 22.
TESTAMENTUM. Testamentis conficiendis Nostri non assistant. *Sacerd.* r. 28. pag. 247.
TINTINNABULUM. Non crebriùs pulsandum, dum quis egreditur, vel egreditur. *Com.* r. 45. pag. 27.
TONI. Die Dominicâ fient. *Rect.* r. 56. pag. 122.
Ad illos Coadjutores, et indifferentes non conveniant. *Mog. Nov.* r. 60. pag. 162.
Quando non fient. *ibid.* r. 61. pag. 162.

U

UNIFORMITAS Doctrinæ servanda in Nostrorum scriptis. *Revis. Gen.* r. 6. pag. 196. *et Sum.* r. 42. pag. 15.
Uniformitas servanda in vestitu, et victu à Superioribus cum

subditis. *Præp.* r. 3. pag. 86. *Et Rect.* r. 2. pag. 108.
UNIO Nostrorum diligentissimè procuranda. *Præp.* r. 33. pag. 94. *Et Rect.* r. 32. pag. 116.

V

VALETUDO. Ejus moderata cura. *Sum.* r. 46. pag. 17.
Valetudini Novitiorum attendere debet Socius Magistri Novitiorum. *Soc. Mag. Nov.* r. 7. pag. 171. Et valetudini Provincialis ejusdem Socius. *Soc. Prov.* r. 28. pag. 84.
VESTES. VESTITUS. In eo, et victu, humilitatis et ædificationis ratio habeatur. *Præp.* r. 61. pag. 101. *Et Rect.* r. 58. pag. 122.
Vide Prov. r. 84. pag. 51.
Vestes Coadjutorum breviores. *Cust. vest.* r. 6. pag. 322.
Patrum tertiæ Probationis vilia indumenta. *Instruct.* r. 6. pag. 136.
Vide Custos vestium.
VIRTUS. In virtutum solidarum et perfectionis studium incumbendum. *Sum.* r. 15. *et* 16. pag. 6. *et* r. 22. pag. 8.
Virtutes aperiendæ. *Sum.* r. 41. pag. 15.
VISITANS CUBICULA NOCTU, ad nocturnum conscientiæ examen signum dabit. *Visit. noct.* r. 1. pag. 334.
Postea cubicula visitabit. *ibid.* r. 2. pag. 334.
VISITATIONES. Primariorum virorum quando permittendæ. *Præp.* r. 74. pag. 104. *Et Rect.* r. 72. pag. 126. Præstanda à Provinciali in Visitationibus Collegiorum. *Prov.* r. 118. *etc.* pag. 61. et ab ejusdem Socio. *Soc. Prov.* r. 22. pag. 78.
VOTA renovanda sexto quoque mense. *Com.* r. 4. pag. 20. *Et Præp.* r. 24. pag. 92. *Et Rect.* r. 23. pag. 113.
Qui ea emiserint in libro notentur. *Præp.* r. 12. pag. 88. *Et Rect.* r. 11. pag. 110. *Et Prov.* r. 72. pag. 48.
Quo voto Nostri obligantur ad indifferentiam ad gradus. *Mag. Nov.* r. 15. pag. 146.
Novitiorum ante et post biennium. *ibid.* r. 55. pag. 159. *et* r. 57. pag. 160.
Ad simplicia potest Provincialis post biennium admittere. *Prov.* r. 65. *et* 66. pag. 46.
Simplicia post professionem. *ibid.* r. 71. pag. 48.
Professorum ad Generalem mittenda. *ibid.* r. 73. pag. 48.
Quomodo vota simplicia emittentes, subscribere debeant in libro. *Mag. Nov.* r. 57. pag. 160.

Formula Professionis quatuor votorum. pag. 363. Professionis trium votorum. pag. 364. Votorum simplicium, quæ Professi emittunt post Professionem. pag. 364. Votorum pro Coadjutoribus Spiritualibus. pag. 366. Votorum pro Coadjutoribus Temporalibus. pag. 367. Votorum, quæ finitâ biennali probatione emittuntur. *ibid.*

A. M. D. G.